EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT **A TANÁCS**

Brüsszel, 2024. május 21.
(OR. en)

2021/0342 (COD) **PE-CONS 80/23**

EF 390
ECOFIN 1343
CODEC 2430

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy:	AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az 575/2013/EU rendeletnek a hitelkockázatra, a hitelértékelési korrekciós kockázatra, a működési kockázatra, a piaci kockázatra és a tőke-küszöbértékre vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS

(EU) 2024/… RENDELETE

(...)

az 575/2013/EU rendeletnek a hitelkockázatra, a hitelértékelési korrekciós kockázatra, a működési kockázatra, a piaci kockázatra és a tőke-küszöbértékre vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére[1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[2],

rendes jogalkotási eljárás keretében[3],

---

1 HL C 233., 2022.6.16., 14. o.

2 HL C 290., 2022.7.29., 40. o.

3 Az Európai Parlament 2024. április 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

(1) A 2008–2009-es globális pénzügyi válságra reagálva az Unió megkezdte az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben[4] meghatározott prudenciális keretének széles körű reformját az uniós bankszektor rezilienciájának növelése céljából. A reform egyik fő eleme a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által 2010-ben elfogadott nemzetközi standardok, különösen az úgynevezett „Bázel III reform” és az ennek nyomán születő Bázel III standardok végrehajtása volt. Az említett reformnak köszönhetően az uniós bankszektor reziliens alapokon lépett a Covid19-válságba. Mindazonáltal, bár az unióbeli intézmények általános tőkeszintje jelenleg többnyire kielégítő, a globális pénzügyi válságot követően azonosított problémák egy része még megoldásra vár.

[4] Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(2) E problémák kezelése, a jogbiztonság garantálása és az Unió G20-ban helyet foglaló nemzetközi partnereivel szembeni elkötelezettségének jelzése érdekében rendkívül fontos, hogy a 2017-ben elfogadott Bázel III reform (a továbbiakban: a véglegesített Bázel III keretrendszer) még fennálló elemei az uniós jogban hűen végrehajtásra kerüljenek. Ugyanakkor a végrehajtás során el kell kerülni az uniós bankrendszer egészére vonatkozó általános tőkekövetelmények jelentős növekedését, és figyelembe kell venni az uniós gazdaság sajátosságait. Amennyiben lehetséges, a nemzetközi standardokat átmeneti időszakokat alkalmazva kell kiigazítani. A végrehajtás várhatóan hozzájárul annak elkerüléséhez, hogy az unióbeli intézmények versenyhátrányba kerüljenek, különösen a kereskedelmi tevékenységek terén, ahol ezek az intézmények közvetlenül versenyeznek nemzetközi versenytársaikkal. Emellett a véglegesített Bázel III keretrendszer végrehajtásával az Unió egy évtizeden át tartó reformfolyamatot zár le. Ezzel összefüggésben az Uniónak el kell végeznie a bankrendszere átfogó értékelését, figyelembe véve valamennyi releváns dimenziót. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végezze el a prudenciális és felügyeleti követelmények keretrendszerének holisztikus felülvizsgálatát. E felülvizsgálat során figyelembe kell venni az Unión belüli társasági formák, struktúrák és üzleti modellek különböző típusait. A felülvizsgálat során emellett tekintetbe kell venni a tőke-küszöbértéknek a tőkére és a likviditásra vonatkozó prudenciális szabályok részeként történő bevezetését, valamint alkalmazásának szintjét is. A felülvizsgálat alkalmával fel kell mérni, hogy a tőke-küszöbérték és annak alkalmazási szintje megfelelő szintű védelmet biztosít-e a betétesek számára, valamint megőrzi-e a pénzügyi stabilitást az Unióban, figyelembe véve mind az Unió egészében, mind a bankunióval kapcsolatban bekövetkezett fejleményeket annak valamennyi dimenziójában. E tekintetben a Bizottságnak megfelelően figyelembe kell vennie mind az Európai Parlament, mind az Európai Tanács bankunióra vonatkozó, releváns nyilatkozatait és következtetéseit.

(3) A Bizottság 2023. június 27-én kötelezettséget vállalt arra, hogy elvégzi a bankrendszer helyzetének, valamint az egységes piacon alkalmazandó szabályozási és felügyeleti kereteknek a holisztikus, méltányos és kiegyensúlyozott értékelését. Ennek során figyelembe fogja venni az 575/2013/EU rendeletbe e rendelettel bevezetett módosítások hatását, valamint a bankunió állását annak valamennyi dimenziójában. Az elemzendő kérdések között a Bizottság meg fogja vizsgálni a tőke-küszöbérték bevezetését, valamint alkalmazásának szintjét is. Ezt az értékelést az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[5] létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH) és az Európai Központi Bank hozzájárulása, valamint az egységes felügyeleti mechanizmus adatai alapján végzi majd el, és konzultálni fog az érdekelt felekkel annak biztosítása érdekében, hogy a különböző szempontok megfelelően figyelembe vételre kerüljenek. A Bizottság e jelentés alapján adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

---

5 Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(4) Az 575/2013/EU rendelet lehetővé teszi az intézmények számára, hogy szavatolótőke-követelményeiket sztenderd módszerek vagy belső modellen alapuló módszerek alkalmazásával számítsák ki. A sztenderd módszerek előírják az intézmények számára, hogy a szavatolótőke-követelményeket az 575/2013/EU rendelet által meghatározott, viszonylag konzervatív feltételezéseken alapuló, rögzített paraméterek alkalmazásával számítsák ki. Az illetékes hatóságok által jóváhagyandó, belső modellen alapuló módszerek lehetővé teszik az intézmények számára, hogy saját maguk becsüljék meg a szavatolótőke-követelmények kiszámításához szükséges paraméterek többségét vagy mindegyikét. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2017 decemberében úgy határozott, hogy összesített tőke-küszöbértéket vezet be. E határozat a 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően elvégzett elemzésen alapult, amely feltárta, hogy a belső modellek hajlamosak alábecsülni azokat a kockázatokat, amelyeknek az intézmények ki vannak téve, különösen bizonyos típusú kitettségek és kockázatok esetében, és így általában elégtelen szavatolótőke-követelményeket eredményeznek. A sztenderd módszerek alkalmazásával számított szavatolótőke-követelményekhez képest a belső modellek átlagosan alacsonyabb szavatolótőke-követelményeket eredményeznek ugyanazokra a kitettségekre.

(5) A tőke-küszöbérték bevezetése a Bázel III reform keretében bevezetett egyik legfontosabb intézkedés. Célja, hogy korlátozza a szavatolótőke-követelmények belső modellekből fakadó, indokolatlan változékonyságát és azt a túlzott mértékű tőkecsökkenést, amelyet a belső modelleket alkalmazó intézmény kaphat egy, a sztenderd módszereket alkalmazó intézményhez viszonyítva. Azáltal, hogy az intézmények belső modelljeiből fakadó szavatolótőke-követelmények alsó korlátját azon szavatolótőke-követelmények 72,5 %-ában határozzák meg, amelyek a sztenderd módszerek szóban forgó intézmények általi használata esetén lennének alkalmazandók, a tőke-küszöbérték használata korlátozza a túlzott tőkecsökkentés kockázatát. E célból, a belső modelleket alkalmazó intézményeknek két teljes szavatolótőke-követelményt kell kiszámítania akként, hogy mindkét teljes szavatolótőke-követelmény kiszámítása keretében – elkerülve a kétszeres számítást – aggregálni kell valamennyi szavatolótőke-követelményt. A tőke-küszöbérték következetes alkalmazása várhatóan javítani fogja az intézmények tőkemegfelelési mutatóinak összehasonlíthatóságát, helyre fogja állítani a belső modellek hitelességét, és biztosítani fogja az egyenlő versenyfeltételeket azon intézmények számára, amelyek különböző módszereket alkalmaznak a szavatolótőke-követelményeik kiszámításához.

(6) A szavatolótőke megfelelő elosztásának és szükség esetén a megtakarítások védelmét szolgáló rendelkezésre állásának biztosítása érdekében a tőke-küszöbértéket a konszolidáció valamennyi szintjén alkalmazni kell, kivéve ha egy tagállam úgy ítéli meg, hogy e célkitűzés hatékony megvalósítása más módokon is lehetséges, különösen csoportok tekintetében, mint például az adott tagállamban található központi szervvel és kapcsolt intézményekkel rendelkező szövetkezeti csoportok. Ezekben az esetekben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy dönthessenek, hogy a tőke-küszöbértéket nem alkalmazzák egyedi vagy szubkonszolidált alapon az adott tagállamban lévő intézményekre, feltéve hogy az adott tagállamban a konszolidáció legmagasabb szintjén az adott tagállambeli intézmények anyaintézménye konszolidált helyzete alapján megfelel a tőke-küszöbértéknek.

(7) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság megállapította, hogy a hitelkockázatra vonatkozó jelenlegi sztenderd módszer számos területen nem eléggé kockázatérzékeny, ami a hitelkockázat és ezáltal a szavatolótőke-követelmények pontatlan vagy helytelen – túl magas vagy túl alacsony – méréséhez vezet. A hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszerre érvényes rendelkezéseket ezért felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy több kulcsfontosságú szempont tekintetében növekedjen e módszer kockázatérzékenysége.

(8) A más intézményekkel szembeni minősített kitettségek esetében egyes kockázati súlyokat a Bázel III standardoknak megfelelően újra kell kalibrálni. Ezenkívül az intézményekkel szembeni nem minősített kitettségek kockázati súlyának kezelését részletesebbé kell tenni, és el kell különíteni a hitelfelvevő intézmény letelepedési helye szerinti tagállam központi kormányzatára alkalmazandó kockázati súlytól, mivel a továbbiakban nem feltételezhető az említett intézményeknek nyújtott implicit kormányzati támogatás.

(9) Az alárendelt és az alárendelttel prudenciálisan egyenértékűvé tett, hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, valamint a részvényjellegű kitettségek esetében részletesebb és szigorúbb kockázati súlyozást kell alkalmazni annak érdekében, hogy az tükrözze az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő és részvényjellegű kitettségek magasabb veszteségkockázatát a hitelviszonyt megtestesítő kitettségekhez képest, és megelőzze a nem kereskedési könyv és a kereskedési könyv közötti szabályozási arbitrázst. Az unióbeli intézmények hosszú távú stratégiai részesedésekkel rendelkeznek pénzügyi és nem pénzügyi vállalatokban. Mivel a részvényjellegű kitettségek standard kockázati súlya egy ötéves átmeneti időszak alatt növekszik, az intézmény ellenőrzése vagy jelentős befolyása alatt álló vállalatokban és egyes biztosítókban meglévő stratégiai részesedések szerzett jogok tárgyaként kezelendők a zavaró hatások elkerülése és az unióbeli intézmények hosszú távú stratégiai tőkebefektetői szerepének megőrzése érdekében. Tekintettel a pénzügyi szektor integrációját elősegítő prudenciális biztosítékokra és felügyeleti felvigyázásra, az ugyanazon csoporthoz tartozó vagy ugyanazon intézményvédelmi rendszer hatálya alá tartozó más intézményekben birtokolt részesedések esetében a jelenlegi rendszert fenn kell tartani. Emellett a tőzsdén nem jegyzett uniós vállalatok hosszú távú tőkeellátottságát biztosító magán- és állami kezdeményezések megerősítése érdekében a közvetlen vagy – például kockázatitőke-társaságok révén eszközölt – közvetett befektetések nem tekintendők spekulatívnak, amennyiben a felső vezetésnek határozott szándéka, hogy legalább három évig tartsák azokat.

(10) Bizonyos gazdasági ágazatok ösztönzése érdekében a Bázel III standardok mérlegelési jogkört biztosítanak a felügyeleti hatóságok számára, hogy felügyeleti feladataikat oly módon végezzék, hogy lehetővé tegyék, hogy az intézmények bizonyos korlátokon belül kedvezményes elbánásban részesítsék az olyan állami programok keretében szerzett részesedéseket, amelyek jelentős támogatást vonnak maguk után a befektetéshez, és amelyek kormányzati felvigyázást és korlátozásokat foglalnak magukban a részesedésszerzések tekintetében. E mérlegelési jogkör uniós jogban való végrehajtásának elő kell segítenie a hosszú távú részesedésszerzések előmozdítását.

(11) Az Unióban elsősorban olyan intézmények nyújtanak vállalati hiteleket, amelyek a hitelkockázat tekintetében a belső minősítésen alapuló módszert (a továbbiakban: IRB-módszer) alkalmazzák szavatolótőke-követelményeik kiszámításához. A tőke-küszöbérték bevezetésével ezeknek az intézményeknek a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszert is alkalmazniuk kell, amely kijelölt külső hitelminősítő intézetek által nyújtott hitelminősítésekre támaszkodik a hitelfelvevő vállalat hitelminőségének meghatározásához. A külső minősítések és a minősített vállalatokra alkalmazandó kockázati súlyok közötti megfeleltetésnek részletesebbnek kell lennie annak érdekében, hogy az ilyen megfeleltetés összhangba kerüljön az e területre vonatkozó nemzetközi standardokkal.

(12) A legtöbb uniós vállalat azonban nem kér külső hitelminősítést. A nem minősített vállalatoknak nyújtott banki hitelezésre gyakorolt esetleges zavaró hatás elkerülése érdekében, és hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a külső hitelminősítések elterjedtségének növelésére törekvő állami vagy magánkezdeményezések létrehozására, átmeneti időszakot kell meghatározni. Ezen átmeneti időszak alatt az IRB-módszert alkalmazó intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy kedvező elbánást alkalmazzanak a minősítéssel nem rendelkező vállalatokkal szembeni, befektetésre ajánlott kategóriába tartozó kitettségekre vonatkozó tőke-küszöbérték kiszámításakor, miközben kezdeményezéseket kell kidolgozni a hitelminősítések széles körű használatának előmozdítására. Az átmeneti időszak bármely meghosszabbítását indokolni kell, és azt legfeljebb négy évre kell korlátozni.

(13) Az átmeneti időszakot követően az intézményeknek képesnek kell lenniük a kijelölt külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítéseket alkalmazni vállalati kitettségük jelentős része szavatolótőke-követelményének kiszámításához. Az EBH-nak, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[6] létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság, EIOPA) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[7] létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság, ESMA) (a továbbiakban együttesen: az európai felügyeleti hatóságok) nyomon kell követnie az átmeneti intézkedés alkalmazását, és figyelembe kell vennie a külső hitelminősítő intézetek piacának releváns fejleményeit és tendenciáit, a kijelölt külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítések rendelkezésre állásának akadályait – különösen a vállalatok esetében –, valamint az ezen akadályok kezelésére szolgáló lehetséges intézkedéseket. Az átmeneti időszakot arra kell felhasználni, hogy jelentősen bővítsék a minősítések elérhetőségét az uniós vállalatok körében. E célból a jelenlegi minősítési rendszeren túlmutató olyan minősítési megoldásokat kell kidolgozni, amelyek különösen a nagyobb uniós vállalatokat ösztönzik a külső minősítés megszerzésére. A minősítések szélesebb körben történő elterjedtsége – a minősítési folyamat által generált pozitív externáliák mellett – többek között a tőkepiaci uniót is előmozdítja. E cél eléréséhez meg kell vizsgálni a külső hitelminősítésekkel kapcsolatos követelményeket vagy az ilyen minősítéseket készítő további intézmények létrehozásának lehetőségét, ami jelentős végrehajtási erőfeszítéseket tehet szükségessé. A tagállamoknak – a központi bankjaikkal szoros együttműködésben – értékelniük kell, hogy a külső minősítések elterjedtségének növelése érdekében kívánatos lehet-e a központi bankjuknak az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel[8] összhangban külső hitelminősítő intézetként való elismerésének kérelmezése, valamint a vállalati minősítések központi bank általi, az 575/2013/EU rendelet alkalmazása céljából történő nyújtása.

---

6 Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

7 Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

8 Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).

(14) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság a lakóingatlannal fedezett kitettségek és a kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségek tekintetében kockázatérzékenyebb módszereket dolgozott ki annak érdekében, hogy jobban tükrözze a különböző finanszírozási modelleket és szakaszokat az építési folyamaton belül.

(15) A 2008–2009-es globális pénzügyi válság rávilágított a lakóingatlannal fedezett kitettségek és a kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségek jelenlegi, sztenderd módszer szerinti kezelésének számos hiányosságára. Ezeket a hiányosságokat a Bázel III standardok orvosolták. A Bázel III standardok megkülönböztetik az olyan kitettségeket, amelyeknél a visszafizetés lényegesen függ az ingatlan által generált pénzáramlástól, az olyan kitettségektől, amelyek esetében nem ez a helyzet. Az előbbiekre olyan, külön kockázati súlyt kell alkalmazni, amely pontosabban tükrözi az e kitettségekhez kapcsolódó kockázatokat, és amely javítja a jövedelemtermelő ingatlanoknak az IRB-módszer szerinti kezelésével való összhangot.

(16) A lakóingatlannal fedezett kitettségek és a kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségek esetében meg kell tartani a hitelfelosztási módszert, mivel ez a módszer érzékeny a hitelfelvevő típusára, és még magas hitelfedezeti aránnyal rendelkező kitettségek esetében is tükrözi az ingatlanbiztosíték kockázatcsökkentő hatását az alkalmazandó kockázati súlyokban. A hitelfelosztási módszert azonban a Bázel III standardoknak megfelelően ki kell igazítani, mivel túl konzervatívnak bizonyult egyes, nagyon alacsony hitelfedezeti aránnyal rendelkező jelzáloghitelek esetében.

(17) Annak biztosítása érdekében, hogy a tőke-küszöbértéknek az IRB-módszert alkalmazó intézmények alacsony kockázatú, lakóingatlannal fedezett jelzáloghiteleire gyakorolt hatása kellően hosszú időszakra terjedjen ki, és így elkerülhetők legyenek az ilyen típusú hitelezés azon zavarai, amelyeket a szavatolótőke-követelmények hirtelen emelkedése okozhat, egyedi átmeneti rendelkezést kell hozni. Az átmeneti időszak időtartama alatt a tőke-küszöbérték kiszámításakor az IRB-módszert alkalmazó intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy alacsonyabb kockázati súlyt alkalmazzanak a kitettségeiknek a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer alapján lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett részére. Annak biztosítása érdekében, hogy az átmeneti rendelkezés csak az alacsony kockázatú jelzáloghitel-kitettségekre vonatkozzon, olyan megfelelő elismerhetőségi kritériumokat kell meghatározni, amelyek a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer keretében alkalmazott, már meglévő koncepciókon alapulnak. Az e kritériumoknak való megfelelést az illetékes hatóságoknak kell ellenőrizniük. Mivel a lakóingatlan-piacok tagállamonként eltérőek lehetnek, az átmeneti rendelkezés alkalmazására vonatkozó döntést az egyes tagállamokra kell bízni. Az EBH-nak figyelemmel kell kísérnie az átmeneti rendelkezés alkalmazását. Az átmeneti időszak bármely meghosszabbítását indokolni kell, és azt legfeljebb négy évre kell korlátozni.

(18) A spekulatív ingatlanfinanszírozás jelenlegi kezelése egyértelműségének és kockázatérzékenységének hiánya miatt az ezekre a kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelményeket gyakran túl magasnak vagy túl alacsonynak tekintik. Ezt az eljárást ezért a földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek célzott kezelésével kell felváltani, amely olyan vállalatoknak vagy különleges célú gazdasági egységeknek nyújtott hiteleket foglal magában, amelyek fejlesztési és építési célú földvásárlást finanszíroznak, vagy lakó- vagy kereskedelmi ingatlan fejlesztését és építését finanszírozzák.

(19) Fontos csökkenteni a ciklikus hatásoknak a hitel fedezeteként szolgáló ingatlanok értékelésére gyakorolt hatását, és stabilabbá tenni a jelzáloghitelekre vonatkozó szavatolótőke-követelményeket. A kölcsön odaítélésekor megállapított érték feletti értékre történő átértékelés esetén, amennyiben elegendő adat áll rendelkezésre, az ingatlan prudenciális célokra elismert értéke ezért nem haladhatja meg egy hasonló ingatlan kellően hosszú időszak alatt mért átlagértékét, kivéve, ha az ingatlanon végrehajtott módosítások egyértelműen növelik annak értékét. A fedezett kötvények piacainak működését érintő nem kívánt következmények elkerülése érdekében az illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük lehetővé tenni az intézmények számára, hogy rendszeresen újraértékeljék az ingatlanokat anélkül, hogy ezeket a korlátokat az értéknövekedésre alkalmaznák. Az épületek és lakóegységek energiahatékonyságát vagy rezilienciáját, védelmét és fizikai kockázatokhoz való alkalmazkodását javító módosításokat az ingatlan értékét növelő tényezőnek lehet tekinteni.

(20) A speciális hitelezési üzletágbeli tevékenységek végzése olyan különleges célú gazdasági egységek révén történik, amelyek jellemzően hitelfelvevő szervezetként szolgálnak, melyek esetében a kapott finanszírozás visszafizetésének elsődleges forrása a befektetés megtérülése. A speciális hitelezési modellre vonatkozó szerződéses megállapodások jelentős mértékű ellenőrzést biztosítanak a hitelező számára a finanszírozott eszközök felett, míg a kötelezettség visszafizetésének elsődleges forrása az említett eszközök által termelt jövedelem. A kapcsolódó kockázat pontosabb tükrözése érdekében ezért a hitelezés ezen formáira egyedi hitelkockázati szavatolótőke-követelményeket kell alkalmazni. A kockázati súlyoknak a speciális hitelezési kitettségekhez való hozzárendelésére vonatkozó Bázel III standardokkal összhangban a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer keretében külön speciális hitelezési kitettségi osztályt kell bevezetni, ezáltal javítva az összhangot a speciális hitelezési kitettségeknek az IRB-módszer szerinti, már létező egyedi kezelésével. Be kell vezetni a speciális hitelezési kitettségek egyedi kezelését, amely különbséget tesz a „projektfinanszírozás”, a „tárgyieszköz-finanszírozás” és az „árufinanszírozás” között annak érdekében, hogy ezáltal jobban tükröződjenek a speciális hitelezési kitettségi osztály ezen alkategóriáiban rejlő kockázatok.

(21) Bár a nem minősített speciális hitelezési kitettségeknek a Bázel III standardokban megállapított új, sztenderd módszer szerinti kezelése részletesebb, mint a vállalatokkal szembeni kitettségek jelenlegi sztenderd kezelése, az előbbi nem eléggé kockázatérzékeny ahhoz, hogy tükrözni tudja az Unióban általában az említett kitettségekhez kapcsolódó átfogó biztosítékcsomagok és zálogjogok hatásait, amelyek lehetővé teszik a hitelezők számára, hogy ellenőrizzék a projekt vagy eszköz élettartama alatt keletkező jövőbeli pénzáramlásokat. Az Unión belüli speciális hitelezési kitettségek külső minősítéseinek hiánya miatt az említett új kezelés arra is ösztönözheti az intézményeket, hogy felhagyjanak bizonyos projektek finanszírozásával, vagy magasabb kockázatot vállaljanak egyébként hasonlóan kezelt, de eltérő kockázati profillal rendelkező kitettségek révén. Mivel a speciális hitelezési kitettségeket főként az IRB-módszert alkalmazó, az említett kitettségekre belső modelleket használó intézmények finanszírozzák, a hatás különösen jelentős lehet a „tárgyieszköz-finanszírozási” kitettségek esetében, amelyek a tevékenységek megszüntetése kockázatának is ki lehetnek téve, különösen a tőke-küszöbérték alkalmazásával összefüggésben. A nem minősített tárgyieszköz-finanszírozási kitettségeket érintő, a Bázel III standardok kockázatérzékenységének hiányából eredő nem kívánt következmények elkerülése érdekében átmeneti alapon csökkentett kockázati súlyt kell alkalmazni azon tárgyieszköz-finanszírozási kitettségekre, amelyek megfelelnek olyan kritériumoknak, amelyek alkalmasak arra, hogy a kockázati profiljukat a pénzügyi kockázatok prudens és konzervatív kezelésével összeegyeztethető, a „magas színvonalnak” megfelelő szintre csökkentsék. Ezt az átmeneti intézkedést az EBH által készített jelentésben kell értékelni.

(22) A lakossággal szembeni kitettségek hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer és IRB-módszer szerinti besorolását még jobban össze kell hangolni annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelő kockázati súlyokat következetesen alkalmazzák ugyanazon kitettséghalmazokra. A Bázel III standardokkal összhangban szabályokat kell megállapítani az olyan rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek differenciált kezelésére, amelyek megfelelnek a kockázati profiljuk csökkentésére alkalmas visszafizetési vagy használati feltételeknek. Ezeket a kitettségeket tranzakciós ügyféllel szembeni kitettségként kell meghatározni. Az egy vagy több természetes személlyel szembeni olyan kitettségekhez, amelyek nem felelnek meg a lakossággal szembeni kitettségek összes feltételének, a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer alapján 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(23) A Bázel III standardok 10 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt vezetnek be a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalásokra a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszerben. Ez valószínűleg jelentős hatást gyakorol majd azokra a kötelezettekre, akik tevékenységeik finanszírozásához a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalások rugalmas jellegére támaszkodnak üzleti tevékenységük szezonális ingadozásainak kezelése vagy a működőtőke-szükségletek váratlan, rövid távú változásainak kezelése – különösen a Covid19-világjárványból való kilábalás – során. Ezért helyénvaló átmeneti időszakot biztosítani, amelynek során az intézményeknek továbbra is képesnek kell lenniük alacsonyabb hitel-egyenértékesítési tényezőt alkalmazni a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalásaikra, majd ezt követően értékelni kell, hogy indokolt-e az alkalmazandó hitel-egyenértékesítési tényezők esetleges fokozatos növelése annak érdekében, hogy az intézmények kiigazíthassák működési gyakorlataikat és termékeiket anélkül, hogy az akadályozná a hitelhez való hozzáférést az intézmények kötelezettjei számára.

(24) Az intézményeknek kulcsszerepet kell játszaniuk a Covid19-világjárvány utáni helyreállítás előmozdításában, többek között azáltal, hogy a proaktív adósságátstrukturálási intézkedéseket kiterjesztik a pénzügyi kötelezettségvállalásaik teljesítése során nehézségekkel szembesülő vagy hamarosan nehézségekkel szembesülő, megbízható adósokra. E tekintetben nem szabad visszatartani az intézményeket attól, hogy – amennyiben azt a partnerek „nemteljesítőként" való esetleges és indokolatlan besorolása következtében helyénvalónak tekintik – érdemi engedményeket tegyenek a kötelezettek számára, ha ezek az engedmények visszaállíthatják annak valószínűségét, hogy a kötelezettek kifizetik adósságuk fennmaradó részét. A kötelezett nemteljesítésének vagy a hitelügylet nemteljesítésének fogalommeghatározására vonatkozó iránymutatások kidolgozásakor az EBH-nak megfelelően mérlegelnie kell azt a szempontot, hogy megfelelő rugalmasságot kell biztosítani az intézmények számára.

(25) A 2008–2009-es globális pénzügyi válság rávilágított arra, hogy egyes esetekben az intézmények az elégtelen adatok miatt modellezésre alkalmatlan portfóliók esetében is használták az IRB-módszert, ami káros következményekkel járt az eredmények megbízhatóságára. Ezért helyénvaló egyfelől eltekinteni az intézmények arra való kötelezésétől, hogy valamennyi kitettségük esetében az IRB-módszert alkalmazzák, másfelől pedig a fokozatos bevezetésre vonatkozó követelményt a kitettségi osztályok szintjén alkalmazni. A hitelkockázatra vonatkozó, IRB-módszer szerinti szavatolótőke-követelmények összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának fokozása érdekében helyénvaló továbbá korlátozni az IRB-módszer alkalmazását olyan kitettségi osztályok esetén, ahol a megbízható modellezés nehezebben kivitelezhető.

(26) Az intézmények más intézményekkel, más pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel és nagyvállalatokkal szembeni kitettségei jellemzően alacsony nemteljesítési szintet mutatnak. Az ilyen alacsony nemteljesítési arányú portfóliók esetében az intézmények számára nehéz megbízható becsléseket szerezni a nemteljesítéskori veszteségrátáról (a továbbiakban: LGD), mivel ezekben a portfóliókban elégtelen a megfigyelt nemteljesítések száma. Ez a nehézség nem kívánatos mértékű szórást eredményezett a becsült kockázat szintjében az intézmények körében. Az intézményeknek ezért az LGD-re vonatkozó belső becslések helyett szabályozói LGD-értékeket kell alkalmazniuk az alacsony nemteljesítési arányú portfóliók esetében.

(27) Azok az intézmények, amelyek belső modelleket alkalmaznak a részvényjellegű kitettségek tekintetében fennálló hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények becsléséhez, kockázatértékelésüket jellemzően olyan, nyilvánosan hozzáférhető adatokra alapozzák, amelyekhez feltételezhetően minden intézmény ugyanúgy hozzáfér. Ilyen körülmények között a szavatolótőke-követelmények eltérései nem igazolhatók. Ezenkívül a nem kereskedési könyvben nyilvántartott részvényjellegű kitettségek az intézmények mérlegének nagyon kis részét képezik. Ezért az intézmények szavatolótőke-követelményei összehasonlíthatóságának növelése és a szabályozási keret egyszerűsítése érdekében az intézményeknek a részvényjellegű kitettségek tekintetében fennálló hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer alkalmazásával kell kiszámítaniuk, és e célból az IRB-módszer alkalmazása nem megengedhető.

(28) Biztosítani kell, hogy azon intézmények egyedi kitettségei tekintetében, amelyek belső modelleket alkalmazhatnak a hitelkockázat szavatolótőke-követelményének kiszámításához, a nemteljesítési valószínűségre, az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becslések ne érjenek el alkalmatlanul alacsony szintet. Ezért helyénvaló a saját becslésekhez kapcsolódó minimumértékeket bevezetni, és kötelezni az intézményeket arra, hogy a kockázati paraméterekre vonatkozó saját becslésük és az e saját becslésekre vonatkozó minimumértékek közül a magasabbat alkalmazzák. Az ilyen kockázati paraméterekre vonatkozó minimumértékeknek (a továbbiakban: bemeneti alsó korlátok) biztosítékként kell szolgálniuk, hogy a szavatolótőke-követelmények ne csökkenjenek a prudens szint alá. Emellett e bemeneti alsó korlátoknak csökkenteniük kell az olyan tényezők miatt előforduló modellkockázatot, mint például a helytelen modellspecifikáció, a mérési hiba és az adatok korlátozottsága. A bemeneti alsó korlátok javítanák továbbá a tőkemegfelelési mutatók intézmények közötti összehasonlíthatóságát is. Ezen eredmények elérése érdekében az említett bemeneti alsó korlátokat kellően konzervatív módon kell kalibrálni.

(29) A túlságosan konzervatív módon kalibrált bemeneti alsó korlátok visszatarthatják az intézményeket attól, hogy az IRB-módszert és a kapcsolódó kockázatkezelési standardokat alkalmazzák. Emellett arra ösztönözhetik az intézményeket, hogy portfólióikban nagyobb részt biztosítsanak a magasabb kockázati kitettségeknek annak érdekében, hogy elkerüljék a bemeneti alsó korlátok által támasztott korlátozásokat. Az ilyen nem szándékolt következmények elkerülése érdekében a bemeneti alsó korlátoknak megfelelően tükrözniük kell az alapul szolgáló kitettségek bizonyos kockázati jellemzőit, különösen azáltal, hogy a megfelelő esetekben a különböző kitettségtípusokra különböző értékeket írnak elő.

(30) A speciális hitelezési kitettségek és az általános vállalati kitettségek kockázati jellemzői eltérnek. Ezért helyénvaló átmeneti időszakot biztosítani, amelynek során alacsonyabb a speciális hitelezési kitettségekre alkalmazandó, bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát. Az átmeneti időszak bármely meghosszabbítását indokolni kell, és azt legfeljebb négy évre kell korlátozni.

(31) A Bázel III standardokkal összhangban az IRB-módszer állampapír-kitettségi osztályra való alkalmazásának nagyrészt érintetlennek kell maradnia az alapul szolgáló kötelezettek sajátos jellege és kockázatai miatt. Ennek megfelelően az állampapír-kitettségekre nem vonatkozhatnak bemeneti alsó korlátok.

(32) A regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek következetes megközelítésének biztosítása érdekében létre kell hozni a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek mind az állampapírokkal, mind az intézményekkel szembeni kitettségi osztálytól független, két új osztályát. A regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni, egyenértékűnek tekintett olyan kitettségek kezelését, amelyek a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerint központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni kitettségekként lennének kezelendők, nem kell az IRB-módszer szerint új kitettségi osztályokba sorolni, és azokra nem kell bemeneti alsó korlátot alkalmazni. Ezenfelül a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekkel nem egyenértékűnek tekintett kitettségekre az IRB-módszer szerinti egyedi, alacsonyabb bemeneti alsó korlátokat kell kalibrálni annak érdekében, hogy megfelelően tükrözzék e kitettségek kockázati profilját a vállalatokkal szembeni kitettségekhez képest.

(33) Egyértelművé kell tenni, hogyan kell elismerni a garancia hatását az IRB-módszer szerint, saját LGD-becslés alkalmazásával kezelt garantált kitettségek esetében, amennyiben a garantőr olyan kitettségtípushoz tartozik, amelyet az IRB-módszer szerint kezeltek, ám saját LGD-becslés alkalmazása nélkül. Különösképpen a helyettesítéses módszer alkalmazása, amelynek során az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó kockázati paramétereket a garantőr kockázati paramétereivel helyettesítik, vagy olyan módszer alkalmazása, amelynek során az alapul szolgáló kötelezett nemteljesítési valószínűségét vagy LGD-jét a garancia hatásának figyelembevétele érdekében egyedi modellezési módszerrel kiigazítják, nem vezethet a garantőrrel szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó kockázati súlynál alacsonyabb korrigált kockázati súlyhoz. Következésképpen, ha a garantőrt a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerint kezelik, a garancia IRB-módszer szerinti elismerésének általánosságban azt kell eredményeznie, hogy a garantőr hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerinti kockázati súlyát kell a garantált kitettséghez rendelni.

(34) A véglegesített Bázel III keretrendszer már nem írja elő az IRB-módszert valamely kitettségi osztály esetében alkalmazó intézmények számára, hogy a módszert valamennyi nem kereskedési könyvi kitettségükre alkalmazzák. Az azon intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, amelyek jelenleg bizonyos kitettségeket az IRB-módszer alapján kezelnek, illetve amelyek nem így járnak el, egy átmeneti rendelkezésnek lehetővé kell tennie az intézmények számára, hogy egyszerűsített eljárás keretében visszatérjenek kevésbé összetett módszerek alkalmazásához. Ez az eljárás várhatóan lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy elutasítsák a kevésbé összetett módszer alkalmazásához való visszatérésre irányuló azon kérelmeket, amelyeket szabályozási arbitrázs céljából nyújtottak be. Az említett eljárás alkalmazása céljából önmagában az a tény, hogy a kevésbé összetett módszer alkalmazásához való visszatérés az adott kitettségek vonatkozásában meghatározott szavatolótőke-követelmények csökkenéséhez vezet, nem tekinthető elegendőnek valamely kérelem szabályozási arbitrázs indokával történő elutasításához.

(35) A szavatolótőke-követelmények indokolatlan változékonyságának megszüntetésével összefüggésben felül kell vizsgálni a mesterséges cash flow-ra alkalmazott jelenlegi diszkontálási szabályokat a nem kívánt következmények kiküszöbölése érdekében. Az EBH-t fel kell hatalmazni arra, hogy vizsgálja felül a teljesítő státuszba való visszatérésre vonatkozó iránymutatásait.

(36) A tőke-küszöbérték bevezetése jelentős hatással lehet az értékpapírosítási kitettségre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszerét vagy a belső értékelési módszert alkalmazó intézmények értékpapírosítási pozícióira vonatkozó szavatolótőke-követelményekre. Bár az ilyen pozíciók más kitettségekhez képest általában kicsik, a tőke-küszöbérték bevezetése hatással lehet az értékpapírosítási művelet gazdasági életképességére, mivel a kockázatátruházásból származó prudenciális előny nem elegendő. Ez akkor fordulhat elő, ha az értékpapírosítási piac fejlődése a „Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára – új cselekvési terv” című, 2020. szeptember 24-i bizottsági közleményben meghatározott, a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési terv (a továbbiakban: a tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv) részét képezi, és abban az esetben is, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézményeknek esetleg szélesebb körben kell alkalmazniuk az értékpapírosítást annak érdekében, hogy aktívabban kezelhessék portfólióikat, ha a tőke-küszöbértékhez kötve lesznek. Az értékpapírosítási kitettségre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszerét vagy a belső értékelési módszert alkalmazó intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy egy átmeneti időszak alatt a tőke-küszöbértékük kiszámítása céljából kedvező elbánást alkalmazzanak azon értékpapírosítási pozícióikra, amelyekhez az említett módszerek bármelyikének megfelelően kockázati súlyt rendelnek. Az EBH-nak jelentést kell tennie a Bizottság részére arról, hogy a prudenciális kezelés kockázatérzékenységének növelése érdekében esetleg felül kell-e vizsgálni az értékpapírosítási ügyletek prudenciális kezelését.

(37) Az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelet[9] módosította az 575/2013/EU rendeletet annak érdekében, hogy a kereskedési könyv alapvető felülvizsgálatára vonatkozó, 2019-ben a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által véglegesített Bázel III standardokat (a továbbiakban: végleges FRTB-standardok) kizárólag adatszolgáltatási célból végrehajtsa. Az említett standardokon alapuló, kötelező erejű szavatolótőke-követelményeknek – az azok unióbeli intézményekre gyakorolt hatásának értékelését követő – bevezetését külön jogalkotási javaslatra hagyta.

(38) A kereskedési könyv és a nem kereskedési könyv közötti határra vonatkozó, végleges FRTB-standardokat végre kell hajtani az uniós jogban, mivel azok komoly hatást gyakorolnak a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására. A Bázel III standardokkal összhangban a határra vonatkozó követelmények végrehajtásának magában kell foglalnia a kereskedési könyvhöz, illetve a nem kereskedési könyvhöz rendelendő instrumentumok jegyzékét, valamint egy olyan eltérést, amely lehetővé teszi az intézmények számára, hogy – az illetékes hatóság jóváhagyásától függően – bizonyos, általában a kereskedési könyvben tartott instrumentumokat – többek között a tőzsdén jegyzett részvényeket – a nem kereskedési könyvhöz rendeljenek, amennyiben az említett instrumentumokban lévő pozíciókat nem kereskedési szándékkal tartják, vagy azok nem kereskedési szándékkal tartott pozíciókat fedeznek.

---

9 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

(39) Annak elkerülése érdekében, hogy az unióbeli intézményekre jelentős operatív terhek nehezedjenek, a végleges FRTB-standardokat a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljából végrehajtó valamennyi követelmény alkalmazása kezdőnapjának azonosnak kell lennie. Tehát az (EU) 2019/876 rendelettel már bevezetett, korlátozott számú FRTB-követelmény alkalmazásának kezdőnapját össze kell hangolni e rendelet alkalmazásának kezdőnapjával. Az EBH 2023. február 27-én közzétett véleménye szerint amennyiben hatályba lépnek az (EU) 2019/876 rendelet 3. cikkének (6) bekezdésében említett rendelkezések, az alkalmazandó jogi keret azonban még nem írja elő az FRTB-alapú tőkeszámítási módszerek alkalmazását, az 1093/2010/EU rendeletben említett illetékes hatóságok mindaddig nem részesíthetik előnyben az említett követelményekkel kapcsolatos felügyeleti vagy végrehajtási intézkedéseket, amíg az FRTB teljes körű végrehajtása nem valósul meg, és ez 2025. január 1-től várható.

(40) A 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően bevezetett reformprogram kiegészítése és a jelenlegi piaci kockázati keret hiányosságainak orvoslása érdekében az uniós jogba át kell ültetni a piaci kockázatra vonatkozó, a végleges FRTB-standardokon alapuló, kötelező erejű szavatolótőke-követelményeket. A végleges FRTB-standardok unióbeli intézményekre gyakorolt hatására vonatkozó közelmúltbeli becslések azt mutatták, hogy e standardoknak az Unióban való végrehajtása bizonyos, az uniós gazdaság számára fontos kereskedési és árjegyzési tevékenységek esetében a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények jelentős emelkedéséhez vezet. E hatás enyhítése és az uniós pénzügyi piacok megfelelő működésének megőrzése érdekében célzott kiigazításokat kell bevezetni a végleges FRTB-standardok uniós jogban való végrehajtásához.

(41) Az intézmények vállalati piacokon folytatott kereskedési tevékenységei könnyen végezhetők határokon átnyúlóan, ideértve a tagállamok és harmadik országok közötti kereskedést is. A végleges FRTB-standardok végrehajtásának ezért mind tartalmi, mind időbeli szempontból a lehető legnagyobb mértékben egységesnek kell lennie mindegyik joghatóságban. Ellenkező esetben lehetetlen lenne nemzetközi szinten egyenlő versenyfeltételeket biztosítani e tevékenységek számára. A Bizottságnak ezért nyomon kell követnie a végleges FRTB-standardoknak a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság más tagországaiban történő végrehajtását. Annak érdekében, hogy szükség esetén kezelni lehessen a végleges FRTB-standardok végrehajtásában felmerülő esetleges torzulásokat, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban[10] megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal bevezetett intézkedéseknek ideiglenesnek kell maradniuk. Amennyiben helyénvaló, hogy az ilyen intézkedéseket állandó jelleggel alkalmazzák, a Bizottságnak jogalkotási javaslatot kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére.

10 HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

(42) A Bizottságnak figyelembe kell vennie az arányosság elvét a közepes méretű kereskedési könyvi tevékenységet folytató intézmények piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása során, és e követelményeket ennek megfelelően kell kalibrálnia. Ezért a közepes méretű kereskedési könyvi tevékenységet folytató intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzetközileg elfogadott standardokkal összhangban egyszerűsített sztenderd módszert alkalmazzanak a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására. Emellett a közepes méretű kereskedési könyvi tevékenységet folytató intézmények azonosítására vonatkozó elismerhetőségi kritériumoknak továbbra is összhangban kell lenniük az (EU) 2019/876 rendelet által bevezetett azon kritériumokkal, amelyek alapján az említett intézmények mentesülnek az FRTB szerinti adatszolgáltatási követelmények alól.

(43) Tekintettel a szén-dioxid-kibocsátási egységek uniós piacának aktualizált szerkezetére, az elmúlt években tapasztalt stabilitására és a szén-dioxid-kibocsátási tanúsítványok árának mérsékelt ingadozására, az alternatív sztenderd módszer keretében külön kockázati súlyt kell bevezetni az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben (EU ETS) zajló szén-dioxid-kereskedelemmel szembeni kitettségekre.

(44) Az alternatív sztenderd módszer szerint a fennmaradó kockázatoknak kitett instrumentumokkal szembeni kitettségekre az érzékenységen alapuló módszer által nem lefedett kockázatok figyelembevétele érdekében fennmaradó kockázatra vonatkozó többletkövetelményt kell alkalmazni. A Bázel III standardok szerint egy instrumentum és annak fedezeti ügylete kizárólag akkor nettósítható az említett követelmény alkalmazásában, ha azok tökéletesen ellensúlyozzák egymást. Az intézmények azonban nagyrészt képesek fedezni a piacon a fennmaradó kockázatra vonatkozó többletkövetelmény hatálya alá tartozó egyes instrumentumok fennmaradó kockázatát, ezáltal csökkentve portfólióik általános kockázatát, még akkor is, ha ezek a fedezeti ügyletek nem feltétlenül ellensúlyozzák tökéletesen a kezdeti pozíció kockázatát. Annak érdekében, hogy az intézmények indokolatlan visszatartó tényezők nélkül folytathassák a fedezeti ügyletek lebonyolítását, és elismerve az általános kockázat csökkentésének gazdasági indokoltságát, a fennmaradó kockázatra vonatkozó többletkövetelmény bevezetésekor – szigorú feltételek és felügyeleti jóváhagyás mellett – lehetővé kell tenni a piacon fedezhető instrumentumok fedezeti ügyleteinek ideiglenes kizárását a fennmaradó kockázatra vonatkozó többletkövetelmény hatálya alól.

(45) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság felülvizsgálta a működési kockázatra vonatkozó nemzetközi standardot, hogy kezelje a 2008–2009-es globális pénzügyi válság nyomán felmerülő hiányosságokat. A sztenderd módszerek kockázatérzékenységének hiánya mellett a fejlett mérési módszer keretében alkalmazott belső modellezési gyakorlatok széles skálája miatt az összehasonlíthatóság hiányát is megállapították. Ezért, valamint a működési kockázati keret egyszerűsítése érdekében a működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények becslésére szolgáló valamennyi meglévő módszert egyetlen, nem modellalapú módszer, nevezetesen a működési kockázatra vonatkozó új sztenderd módszer váltotta fel. Az 575/2013/EU rendeletet össze kell hangolni a véglegesített Bázel III keretrendszerrel annak érdekében, hogy az hozzájáruljon az Unióban letelepedett, de az Unión kívül is működő intézmények számára nemzetközi szinten egyenlő versenyfeltételek biztosításához, valamint biztosítandó, hogy a működési kockázati keret uniós szinten továbbra is hatékony maradjon.

(46) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által bevezetett, a működési kockázatra vonatkozó új sztenderd módszer két mutatót egyesít: az egyik az intézmény üzleti tevékenységének méretétől függ, a másik az adott intézmény veszteségtörténetét veszi figyelembe. A véglegesített Bázel III keretrendszer bizonyos fokú mérlegelési lehetőséget irányoz elő a valamely intézmény veszteségtörténetét figyelembe vevő mutató megvalósításának módjával kapcsolatban. A joghatóságok számára nyitva áll a lehetőség, hogy figyelmen kívül hagyják a múltbeli veszteségeket az összes érintett intézmény működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményének kiszámításakor, de arra is lehetőségük van, hogy a múltbeli veszteségadatokat akár a bizonyos méret alatti intézmények esetében is figyelembe vegyék. Az Unión belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításának egyszerűsítése érdekében ezt a mérlegelési jogkört összehangolt módon kell gyakorolni a minimális szavatolótőke-követelmények tekintetében, figyelmen kívül hagyva valamennyi intézmény múltbeli működési veszteségre vonatkozó adatát.

(47) A működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításakor a biztosítási kötvények esetében a jövőben lehetőség nyílhat arra, hogy azokat hatékony kockázatcsökkentési technikaként alkalmazzák. Az EBH-nak e célból jelentést kell tennie a Bizottságnak arról, hogy helyénvaló-e a biztosítási kötvényeket hatékony kockázatcsökkentési technikaként elismerni, továbbá jelentést kell tennie az ilyen esetekben alkalmazandó feltételekről, kritériumokról és standard formuláról is.

(48) A monetáris politika Covid19-világjárványt követő rendkívüli és példa nélküli szigorítása jelentős mértékű volatilitást okozhat a pénzügyi piacokon. Ez pedig a növekvő bizonytalansággal együtt, amely az állampapír-hozamok növekedéséhez vezet, nem realizált veszteségeket eredményezhet a bizonyos intézmények által tartott állampapírokon. Az állampapír-piacok volatilitása által az intézmények szavatolótőkéjére – és ezáltal az intézmények hitelnyújtási képességére – gyakorolt jelentős negatív hatás enyhítése érdekében célszerű visszaállítani egy olyan ideiglenes prudenciális szűrőt, amely részben semlegesítené ezt a hatást.

(49) A Covid19-világjárvány és az Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja által okozott súlyos, kettős gazdasági sokk következményei elleni küzdelemre irányuló állami intézkedések támogatásához továbbra is szükség lehet egy másik tagállam hazai pénznemében denominált államkötvények kibocsátásán keresztül történő közfinanszírozásra. Annak érdekében, hogy az ilyen kötvényekbe befektető intézményekre ne vonatkozzanak korlátozások, helyénvaló újra bevezetni a központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezést, amennyiben ezeket a kitettségeket a hitelkockázati keret szerinti kezelésük céljából egy másik tagállam hazai pénznemében denominálták.

(50) Az (EU) 2019/630 európai parlamenti és tanácsi rendelet[11] úgynevezett prudenciális védőhálóként bevezette a nemteljesítő kitettségekre vonatkozó minimális veszteségfedezet követelményét. Az intézkedés célja az intézmények által tartott nemteljesítő kitettségek újbóli felhalmozódásának elkerülése, és ugyanakkor a nemteljesítő kitettségek proaktív kezelésének előmozdítása volt az intézmények átsturkturálási vagy végrehajtási eljárásai hatékonyságának javítása révén. Mindezek fényében néhány célzott változtatást kell alkalmazni az exporthitel-ügynökségek vagy állami garantőrök által garantált nemteljesítő kitettségekre. Ezenkívül bizonyos, szigorú feltételeknek megfelelő és a nemteljesítő kitettségek megszerzésére szakosodott intézményeket ki kell zárni a prudenciális védőháló alkalmazása alól.

(51) A tőzsdén jegyzett, kis méretű és nem összetett intézményeknek, valamint más intézményeknek közzé kell tenniük a teljesítő, nemteljesítő és átstrukturált kitettségek összegére és minőségére vonatkozó információt, valamint a késedelmes kitettségek lejárat szerinti számviteli elemzését is. Ez a tájékoztatási kötelezettség nem ró további terhet az említett intézményekre, mivel az EBH már előírta ennek a korlátozott mennyiségű információhalmaznak a közzétételét az európai nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó, 2017. évi tanácsi cselekvési terv alapján, amelyben a Tanács felkérte az EBH-t, hogy valamennyi intézmény esetében javítsa az eszközminőségre és a nemteljesítő hitelekre vonatkozó adatszolgáltatási követelményeket. Ez a tájékoztatási kötelezettség továbbá teljes mértékben összhangban van „A nemteljesítő hitelek kezelése a Covid19-világjárványt követően” című, 2020. december 16-i bizottsági közleménnyel is.

---

11 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/630 rendelete (2019. április 17.) az 575/2013/EU rendeletnek a nemteljesítő kitettségekre vonatkozó minimális veszteségfedezet tekintetében történő módosításáról (HL L 111., 2019.4.25., 4. o.).

(52) A nyilvánosságra hozatal céljából csökkenteni kell a megfelelési terhet, és javítani kell a nyilvánosságra hozott adatok összehasonlíthatóságát. Az EBH-nak ezért létre kell hoznia egy központi webalapú platformot, amely lehetővé teszi az intézmények által benyújtott információk és adatok nyilvánosságra hozatalát. Ennek a központi webalapú platformnak egységes hozzáférési pontként kell szolgálnia az intézmények által nyilvánosságra hozott adatokhoz, miközben az információk és adatok tulajdonjoga továbbra is az azokat előállító intézménynél marad, és pontosságukért is ő a felelős. A nyilvánosságra hozott információk közzététele központosításának teljes mértékben összhangban kell lennie a tőkepiaci unióról szóló cselekvési tervvel. Emellett a központi webalapú platformnak interoperábilisnak kell lennie az egységes európai hozzáférési ponttal.

(53) A felügyeleti adatszolgáltatás és a nyilvánosságra hozatal nagyobb fokú integrációjának lehetővé tétele érdekében az EBH-nak központosított módon kell közzétennie az intézmények által nyilvánosságra hozott adatokat, tiszteletben tartva ugyanakkor valamennyi intézmény azon jogát, hogy maguk tegyék közzé az adatokat és információkat. Az említett központosított nyilvánosságra hozatal várhatóan lehetővé teszi az EBH számára, hogy a kis méretű és nem összetett intézmények által nyilvánosságra hozott adatokat az említett intézmények által az illetékes hatóságoknak szolgáltatott információk alapján tegye közzé, ami által várhatóan jelentősen csökkennének a kis méretű és nem összetett intézményekre háruló adminisztratív terhek. Ugyanakkor a nyilvánosságra hozatal központosítása nem járhat költséghatással más intézményekre nézve, valamint növelnie kell az átláthatóságot és csökkentenie kell a prudenciális információkhoz való hozzáférés költségeit a piaci szereplők számára. A nagyobb fokú átláthatóság várhatóan fokozza majd az adatok intézmények közötti összehasonlíthatóságát, és előmozdítja a piaci fegyelmet.

(54) A 2019. december 11-i bizottsági közleményben meghatározott európai zöld megállapodás környezet- és éghajlatvédelmi törekvéseinek eléréséhez, valamint az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjének előmozdításához az Unióban nagy mennyiségű befektetést kell a magánszektorból a fenntartható beruházások felé irányítani. Az 575/2013/EU rendeletnek tükröznie kell a környezeti, társadalmi és irányítási (a továbbiakban: ESG-) tényezők jelentőségét, valamint az általános fenntarthatósághoz, illetve az ESG-célkitűzésekhez kapcsolódó tevékenységekkel szembeni kitettségekkel járó kockázatok teljes körű figyelembevételét. Az Unión belüli konvergencia biztosítása, valamint az ESG-tényezők és -kockázatok egységes értelmezése érdekében általános fogalommeghatározásokat kell megadni. Az ESG-tényezők pozitív vagy negatív hatást gyakorolhatnak egy szervezet, állam vagy magánszemély pénzügyi teljesítményére vagy fizetőképességére. Az ESG-tényezők közé a következők tartoznak: a környezeti területen az üvegházhatásúgáz-kibocsátás, a biológiai sokféleség, valamint a vízhasználat és a vízfogyasztás; a társadalmi területen az emberi jogok, valamint a munkaügyi és a munkaerővel kapcsolatos szempontok; az irányítási területen pedig a vezető beosztású alkalmazottak jogai és kötelezettségei, valamint javadalmazása. A környezeti vagy társadalmi tényezők hatásának kitett eszközöket vagy tevékenységeket az Uniónak az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben[12], a természet helyreállításáról és az (EU) 2022/869 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletben, valamint az Unió vonatkozó fenntarthatósági céljaiban meghatározott, 2050-ig megvalósítandó klímasemlegességére irányuló törekvése alapján kell meghatározni. A jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel kapcsolatos, az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[13] összhangban elfogadott technikai vizsgálati kritériumokat, valamint az éghajlatváltozás, a környezetkárosodás és a biológiai sokféleség csökkenésének megelőzésére irányuló konkrét uniós jogi aktusokat kell használni az eszközök vagy kitettségek azonosítására a célzott prudenciális kezelések és kockázati különbségek értékelése céljából.

---

12 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

13 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

(55) Az ESG-kockázatoknak való kitettségek nem feltétlenül arányosak az intézmény méretével és összetettségével. Az ESG-kockázatoknak való kitettség szintje szintén meglehetősen heterogén Unió-szerte: az olyan tevékenységekhez kapcsolódó kitettségekre gyakorolt potenciális átmeneti hatások, amelyek különösen a környezetre gyakorolnak jelentős negatív hatást, egyes tagállamokban enyhék, míg másokban magasak. Az intézményekre vonatkozó átláthatósági követelmények, valamint a más hatályos uniós jogi aktusokban meghatározott, fenntarthatóságra vonatkozó közzétételi követelmények néhány éven belül részletesebb adatokat fognak biztosítani. Annak érdekében azonban, hogy megfelelően fel lehessen mérni azokat az ESG-kockázatokat, amelyekkel az intézmények szembesülhetnek, elengedhetetlen, hogy a piacok és az illetékes hatóságok megfelelő adatokat szerezzenek az ilyen kockázatoknak kitett valamennyi szervezettől. Az intézményeknek képesnek kell lenniük arra, hogy szisztematikusan azonosítsák az olyan tevékenységekkel szembeni kitettségeiket, amelyek jelentős kárt okozónak tekinthetők az (EU) 2020/852 rendelet szerinti valamely környezeti célkitűzés tekintetében, továbbá hogy biztosítsák a megfelelő átláthatóságot e kitettségek vonatkozásában. Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok részletes, átfogó és összehasonlítható adatokkal rendelkezzenek a hatékony felügyelethez, az ESG-kockázatoknak való kitettségre vonatkozó információkat bele kell foglalni az intézmények felügyeleti adatszolgáltatásába. Annak érdekében, hogy a piacok számára biztosítani lehessen az átfogó átláthatóságot, az ESG-kockázatok közzétételét valamennyi intézményre ki kell terjeszteni. Ezen információk részletességének összhangban kell állnia az arányosság elvével, figyelembe véve az érintett intézmény méretét és összetettségét, valamint az ESG-kockázatoknak való kitettségének a lényegességét. A végrehajtás-technikai standardoknak az ESG-kockázatok közzététele tekintetében történő felülvizsgálatakor az EBH-nak értékelnie kell a fedezett kötvények fedezeti alapjaiban rejlő ESG-kockázatok közzététele fokozásának módjait, és mérlegelnie kell, hogy az intézmények által kibocsátott fedezett kötvények alapjául szolgáló fedezeti halmazok releváns kitettségeire vonatkozó információkat – akár közvetlenül, akár különleges célú gazdasági egységre történő hitelátruházás révén – be kell-e építeni a felülvizsgált végrehajtás-technikai standardokba vagy a fedezett kötvényekre vonatkozó szabályozási és közzétételi keretbe.

(56) Mivel az uniós gazdaság fenntartható gazdasági modellre való átállása egyre nagyobb lendületet kap, a fenntarthatósági kockázatok hangsúlyosabbakká válnak, és adott esetben további megfontolásra szorulnak. A megbízható és következetes ESG-adatok rendelkezésre állásának és hozzáférhetőségének megfelelő értékelése kell, hogy alapul szolgáljon az ESG-kockázati tényezők, valamint a pénzügyi kockázatok hagyományos kategóriái és a kitettséghalmazok közötti teljes körű kapcsolat kialakításához. Az ESMA-nak azáltal is hozzá kell járulnia ehhez az adatgyűjtéshez, hogy jelentést tesz arról, hogy az ESG-kockázatok megfelelően megjelennek-e a partnerek hitelkockázati minősítésében vagy az intézmények esetleges kitettségeiben. Tekintettel az ESG-kockázatoknak mind az intézmények, mind pedig a felügyeletek általi azonosításával és számszerűsítésével kapcsolatos rohamos és folyamatosan felmerülő fejleményekre, szintén szükségszerű e rendelet hatálybalépése idejére előrehozni az EBH annak értékelésére és az ezzel kapcsolatos jelentés elkészítésére szóló megbízatását, hogy indokolt lenne-e a környezetvédelmi vagy szociális célkitűzésekhez érdemben kötődő eszközökhöz vagy tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek célzott prudenciális kezelése. Az EBH jelenlegi megbízatását az elvégzendő értékelési munka hossza és összetettsége miatt több jelentésre kell bontani. Ezért 2024, illetve 2025 végéig két egymást követő éves EBH-jelentést kell készíteni. A Nemzetközi Energiaügynökség szerint a karbonsemlegesség 2050-ig történő megvalósítása a fosszilis tüzelőanyagok újabb feltárásának és bővítésének elkerülésével érhető el. Ez azt jelenti, hogy a fosszilis tüzelőanyagokkal szembeni kitettségek jellemzően nagyobb kockázatot jelentenek mind mikroszinten, mivel az ilyen eszközök értéke idővel csökkenni fog, mind pedig makroszinten, mivel a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos tevékenységek finanszírozása veszélyezteti a globális hőmérséklet-emelkedésnek az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozására vonatkozó célkitűzést, és ezáltal veszélybe sodorja a pénzügyi stabilitást. Az illetékes hatóságok és a piaci szereplők számára ezért szavatolni kell, hogy az intézmények nagyobb átláthatóságot biztosítsanak a fosszilistüzelőanyag-ágazatbeli szervezetekkel szembeni kitettségeik tekintetében, beleértve a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos tevékenységüket is.

(57) Annak biztosítása érdekében, hogy az infrastruktúrával kapcsolatos kitettségek kiigazítása ne ássa alá az Unió éghajlat-politikai törekvéseit, az új kitettségek csak akkor részesülnének a kockázati súly diszkontjában, ha a finanszírozott eszközök pozitívan járulnak hozzá az (EU) 2020/852 rendeletben meghatározott egy vagy több környezetvédelmi célkitűzéshez, és nem sértik jelentősen az említett rendeletben meghatározott egyéb célkitűzéseket, vagy ha a finanszírozott eszközök nem sértik jelentősen az említett rendeletben meghatározott semelyik környezetvédelmi célkitűzést.

(58) Alapvető fontosságú, hogy a felügyeletek rendelkezzenek a szükséges hatáskörökkel ahhoz, hogy átfogó módon értékeljék és mérjék a bankcsoport azon kockázatait, amelyeknek konszolidált szinten vannak kitéve, valamint hogy rendelkezzenek azzal a rugalmassággal, hogy felügyeleti módszereiket az új kockázati forrásokhoz igazíthassák. Fontos elkerülni a prudenciális konszolidáció és a számviteli konszolidáció közötti joghézagokat, amelyek olyan ügyletekhez vezethetnek, amelyek célja, hogy az eszközöket kivonják a prudenciális konszolidáció hatálya alól úgy, hogy közben a kockázatok a bankcsoportban maradnak. Az „anyavállalat”, a „leányvállalat” és az „ellenőrzés” fogalmának következetlen fogalommeghatározása, valamint a „kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás”, a „pénzügyi holdingtársaság” és a „pénzügyi vállalkozás” fogalommeghatározása egyértelműségének hiánya megnehezíti a felügyeleti hatóságok számára az alkalmazandó szabályok következetes alkalmazását az Unióban, valamint a kockázatok konszolidált szinten történő észlelését és megfelelő kezelését. Ezeket a fogalommeghatározásokat ezért módosítani kell és tovább kell pontosítani. Ezen túlmenően helyénvalónak tűnik, hogy az EBH tovább vizsgálja, hogy a felügyeletek ilyen irányú hatásköreit nem korlátozzák-e akaratlanul a szabályozási rendelkezésekben vagy azok alkalmazandó számviteli kerettel való kölcsönhatásában maradó eltérések vagy joghézagok.

(59) Az elmúlt években gyorsan bővültek a kriptoeszközök piacai. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2022 decemberében a kriptoeszközökkel szembeni kitettségek prudenciális kezelésére vonatkozó átfogó standardot tett közzé annak érdekében, hogy kezelni lehessen az intézményeket érintő, a meglévő prudenciális keret által nem kellően lefedett, kriptoeszközökkel szembeni kitettségeik által okozott potenciális kockázatokat. Az említett standard alkalmazásának ajánlott kezdőnapja 2025. január 1-je, de a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság szintjén 2023 és 2024 folyamán továbbfejlesztették a standard egyes technikai elemeit. Tekintettel a kriptoeszközök piacain jelenleg zajló fejleményekre, és elismerve az intézmények kriptoeszközökkel szembeni kitettségeire vonatkozó Bázel standardnak az uniós jogban való teljes körű végrehajtásának fontosságát, a Bizottságnak 2025. június 30-ig jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie az említett standard végrehajtására vonatkozóan, és meg kell határoznia az említett kitettségekre az említett standard végrehajtásáig tartó átmeneti időszakban alkalmazandó prudenciális kezelést. Az átmeneti prudenciális kezelés során figyelembe kell venni az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[14] a kriptoeszközök kibocsátóira vonatkozóan bevezetett jogi keretet, és meg kell határozni az említett kriptoeszközök prudenciális kezelését. Ezért az átmeneti időszak alatt a tokenizált hagyományos eszközöket – köztük az e-pénz-tokeneket – úgy kell elismerni, mint amelyek a hagyományos eszközökhöz hasonló kockázatokat hordoznak, és az említett rendeletnek megfelelő olyan kriptoeszközöknek, amelyek az egyetlen fiat valutától eltérő hagyományos eszközöket használnak referenciaként, az említett rendelet követelményeivel összhangban álló prudenciális elbánásban kell részesülniük. Az egyéb kriptoeszközökkel – többek között a kriptoeszközökre vonatkozó tokenizált származtatott termékekkel – szembeni azon kitettségekhez, amelyek eltérnek a tőkekövetelményt tekintve kedvezőbb elbánásra jogosultaktól, 1 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

---

14 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

(60) A véglegesített Bázel III keretrendszer részeként a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott, az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó minimális levonás alsó korlátaira vonatkozó kerethez kapcsolódó bizonyos szempontok egyértelműségének hiánya, valamint az értékpapír-finanszírozási ügyletek bizonyos típusaira való alkalmazásának gazdasági indokoltságával kapcsolatos fenntartások felvetették azt a kérdést, hogy e keret prudenciális célkitűzései megvalósíthatók-e nemkívánatos következmények nélkül. A Bizottságnak ezért újra kell értékelnie az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó minimális levonás alsó korlátaira vonatkozó keret uniós jogban történő végrehajtását. Annak érdekében, hogy elegendő bizonyíték álljon a Bizottság rendelkezésére, az EBH-nak az ESMA-val szoros együttműködésben jelentést kell tennie a Bizottságnak e keret hatásáról, valamint az uniós jogban való végrehajtásának legmegfelelőbb megközelítéséről.

(61) A véglegesített Bázel III keretrendszer keretében előfordulhat, hogy az értékpapír-finanszírozási ügyletek nagyon rövid távú jellege esetleg nem tükröződik megfelelően a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszerben, ami ahhoz vezethet, hogy az említett módszer szerint kiszámított szavatolótőke-követelmények az IRB-módszer szerint számított szavatolótőke-követelményeknél jelentősen magasabbak lehetnek. Ennek eredményeként, és tekintettel a tőke-küszöbérték bevezetésére is, az e kitettségekre kiszámított szavatolótőke-követelmények jelentősen megemelkedhetnek, ami hatással lehet az adósság- és értékpapírpiacok – köztük az állampapírpiacok – likviditására. Az EBH-nak ezért jelentést kell készítenie az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó hitelkockázati standardok megfelelőségéről és hatásáról, és különösen arról, hogy e kitettségekre vonatkozóan indokolt-e kiigazítani a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszert az említett ügyletek rövid távú jellegének figyelembevétele érdekében.

(62) A Bizottságnak végre kell hajtania az uniós jogban a hitelértékelési korrekciós kockázat szavatolótőke-követelményére vonatkozó, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által 2020 júliusában közzétett felülvizsgált Bázel III standardokat, mivel ezek a standardok általánosságban javítják a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítását azáltal, hogy számos korábban megfigyelt problémát kezelnek, különösen azt, hogy a hitelértékelési korrekció szavatolótőke-követelményére vonatkozó meglévő keret nem veszi megfelelően figyelembe a hitelértékelési korrekciós kockázatot.

(63) A hitelértékelési korrekciós kockázat kezelésére vonatkozó, eredeti Bázel III reformoknak az uniós jogban való végrehajtása során egyes ügyletek mentesültek a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása alól. Ezek a mentességek annak megakadályozására irányultak, hogy egyes származtatott ügyletek költségei a hitelértékelési korrekciós kockázat szavatolótőke-követelményének bevezetése miatt potenciálisan túlzott mértékben megnövekedjenek, különösen olyan esetekben, amikor az intézmények nem tudták csökkenteni egyes olyan ügyfelek hitelértékelési korrekciós kockázatát, akiknek nem állt módjában a biztosítékcsere. Az EBH által kiszámított becsült hatások szerint a hitelértékelési korrekciós kockázatra a felülvizsgált Bázel III standardok alapján vonatkozó szavatolótőke-követelmények indokolatlanul magasak maradnának az említett ügyfelekkel kötött mentesített ügyletek esetében. Annak biztosítása érdekében, hogy az említett ügyfelek származtatott ügyletek révén továbbra is fedezzék pénzügyi kockázataikat, a felülvizsgált Bázel III standardok végrehajtása során fenn kell tartani a mentességeket.

(64) A mentesített ügyletek tényleges hitelértékelési korrekciós kockázata azonban jelentős kockázatot jelenthet az említett mentességeket alkalmazó intézmények számára. Amennyiben e kockázatok bekövetkeznek, az érintett intézmények jelentős veszteségeket szenvedhetnek el. Amint azt az EBH a hitelértékelési korrekcióról szóló 2015. február 25-i jelentésében kiemelte, a mentesített ügyletek hitelértékelési korrekciós kockázatai olyan prudenciális aggályokat vetnek fel, amelyekkel az 575/2013/EU rendelet nem foglalkozik. Annak érdekében, hogy a felügyeletek nyomon követhessék a mentesített ügyletekből eredő hitelértékelési korrekciós kockázatot, az intézményeknek jelentést kell tenniük a mentesített ügyletek hitelértékelési korrekciós kockázataira vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításáról, amelyre akkor lenne szükség, ha ezek az ügyletek nem mentesülnének. Emellett az EBH-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia annak érdekében, hogy segítse a felügyeleteket a túlzott hitelértékelési korrekciós kockázat felismerésében és az e területen hozott felügyeleti intézkedések Unión belüli harmonizációjának javításában.

(65) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat a következők tekintetében: a kiegészítő értékelési korrekciókhoz kapcsolódó rendkívüli körülmények megállapításához használt mutatók; valamely pozíció fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint az annak meghatározására szolgáló módszert, hogy valamely ügylet hosszú vagy rövid pozíció-e; azon eljárás, amelyet a nem kereskedési könyvi nettó rövid hitel- és nettó rövid részvénypozíciók kiszámításához és nyomon követéséhez kell alkalmazni; a tőkemegfelelési mutatók devizaárfolyam-kockázati fedezeti ügyleteinek kezelése; a mérlegen kívüli tételek kategóriába sorolásához az intézmények által használandó kritériumok; a speciális hitelezéssel összefüggésben az olyan, kiváló minőségű projektfinanszírozási és tárgyieszköz-finanszírozási kitettségekre vonatkozó kritériumok, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés; azoknak a tényezőknek a típusai, amelyeket a kockázati súlyok megfelelőségének értékeléséhez figyelembe kell venni; a „rendelkezésre áll egy olyan egyenértékű jogi mechanizmus, amely biztosítja, hogy az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belül elkészüljön” kifejezés azon feltételek, amelyek alapján megállapítható, hogy egy meglévő minősítési rendszer alkalmazása lényeges-e; azon módszerek, amelyek alapján értékelhető az IRB-módszer használatára vonatkozó követelményeknek való megfelelés; a projektfinanszírozás, a tárgyieszköz-finanszírozás és az árufinanszírozás kategorizálása; a kitettségi osztályok részletesebb meghatározása az IRB-módszeren belül; a speciális hitelezés tényezői; a vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása; a besorolási folyamat integritásának értékelése; a nemteljesítési valószínűségek becslésére az intézmények által használandó módszertan; a hasonló ingatlan; a vételi és eladási opciók felügyeleti deltája; az üzleti mutató komponensei; az üzleti mutató kiigazítása; az éves működési kockázati veszteség kiszámításával összefüggésben az indokolatlan teher fogalommeghatározása;

a működési kockázat kockázati taxonómiája; az éves működési kockázati veszteség számításának az illetékes hatóságok általi értékelése; a veszteségadatok kiigazításai; a működési kockázat kezelése; a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása; az alternatív sztenderd módszer illetékes hatóságok általi értékelésének módszertana; a kollektív befektetési formák kereskedési könyvei; a fennmaradó kockázatra vonatkozó többlethez kapcsolódó eltérés kritériumai; a rendkívüli körülmények megállapításához használt feltételek és mutatók; a kockázatmérési modellben felhasználható bemeneti adatokra vonatkozó kritériumok; a kockázati tényezők modellezhetőségének értékelésére vonatkozó kritériumok; azon feltételek és kritériumok, amelyek alapján az intézmények mellőzhetik a túllépés számítását; az annak meghatározásához szükséges kritériumok, hogy a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti változásai közel vagy kellően közel állnak-e a hipotetikus változásokhoz; azok a feltételek és kritériumok, amelyek alapján értékelhető a valós értéken értékelt értékpapír-finanszírozási ügyletekből származó hitelértékelési korrekciós kockázat; a közelítő felárak; a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó sztenderd módszerrel kapcsolatos kiterjesztések és módosítások értékelése; valamint az egyes kriptoeszközökkel kapcsolatos szavatolótőke-követelmények intézmények általi kiszámításához szükséges technikai elemek. A Bizottságnak e szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadnia az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban.

(66) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat az EU-szintű anyaintézmények, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok és az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok IRB-módszerre vonatkozó beadványaival kapcsolatos együttes határozathozatali eljárás tekintetében; az üzleti mutató tételei oly módon, hogy azok a megfelelő adatszolgáltatási rovatokhoz hozzá legyenek rendelve; az egységes nyilvánosságra hozatali formátumok, a kapcsolódó útmutatók, az ismételt benyújtás szabályzatáról szóló tájékoztatás, valamint a közzétételre alkalmazandó informatikai megoldások; és az ESG-kockázatokra vonatkozó közzétételek. A Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardokat az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban kell elfogadnia.

(67) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az intézményekre az Unió egészében alkalmazandó egységes prudenciális követelmények biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(68) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet módosítása

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az 1. pont b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett bármely tevékenységet végzi, amennyiben bármelyik alábbi feltétel teljesül, és a vállalkozás nem árutőzsdei kereskedő, kibocsátásiegység-kereskedő, kollektív befektetési vállalkozás, biztosító, vagy olyan befektetési vállalkozás, amelynek esetében a hitelintézeti engedély megszerzésének követelményétől a 2013/36/EU irányelv 8a. cikkével összhangban eltekintettek:

i. az Unióban letelepedett vállalkozás – ideértve annak valamennyi, harmadik országban létesített fióktelepét és leányvállalatát is – összevont alapon számított eszközeinek összértéke legalább 30 milliárd EUR;

ii. az Unióban letelepedett vállalkozás – ideértve annak valamennyi, harmadik országban létesített fióktelepét és leányvállalatát is – eszközeinek összértéke kevesebb mint 30 milliárd EUR, és a vállalkozás olyan csoport tagja, amelynek esetében a csoporthoz tartozó összes olyan, a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett bármely tevékenységet végző, az Unióban letelepedett vállalkozásnak – ideértve azok valamennyi, harmadik országban létesített fióktelepét és leányvállalatát is –, amelyek egyedi szinten 30 milliárd EUR-nál kisebb összértékű eszközökkel rendelkeznek, az összevont alapon számított eszközei összértéke legalább 30 milliárd EUR;

iii. az Unióban letelepedett vállalkozás – ideértve annak valamennyi, harmadik országban létesített fióktelepét és leányvállalatát is – eszközeinek összértéke kevesebb mint 30 milliárd EUR, és a vállalkozás olyan csoport tagja, amelynek esetében a csoporthoz tartozó, a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett bármely tevékenységet végző valamennyi vállalkozás összevont alapon számított eszközeinek összértéke legalább 30 milliárd EUR, amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság a felügyeleti kollégiummal egyetértésben, a szabályok esetleges kijátszásának elkerülése, illetve az Unió pénzügyi stabilitására jelentett esetleges kockázatok csökkentése érdekében ilyen értelmű döntést hoz;

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).”;

ii. a 12. pontot el kell hagyni;

iii. a 15. és 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. »anyavállalat«: olyan vállalkozás, amely a 37. pont értelmében vett ellenőrzést gyakorol egy vagy több vállalkozás felett;

16. »leányvállalat«: olyan vállalkozás, amely felett egy másik vállalkozás a 37. pont értelmében vett ellenőrzést gyakorol; a leányvállalatok valamennyi leányvállalata azon vállalkozás leányvállalatának is tekintendő, amely az előbbiek eredeti anyavállalata;”

iv. a 18. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18. »kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás«: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége, függetlenül attól, hogy a csoporton belüli vállalkozásoknak vagy a csoporton kívüli ügyfeleknek nyújtják-e, a következők bármelyike:

a) banki működés közvetlen kiterjesztése;

b) operatív lízing, ingatlantulajdon vagy ingatlankezelés, adatkezelési szolgáltatások nyújtása vagy bármely más tevékenység, amennyiben ez a tevékenység kiegészíti a banki működést;

c) az EBH által az a) és a b) alpontban említett tevékenységekhez hasonlónak tekintett bármely más tevékenység;”;

v. a 20. pont helyébe a következő szöveg lép:

„20. »pénzügyi holdingtársaság«: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

a) pénzügyi vállalkozásnak minősül;

b) nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

c) legalább egy leányvállalata intézménynek minősül;

d) az alábbi mutatók bármelyikének több mint 50 %-a állandó jelleggel kapcsolódik olyan leányvállalatokhoz, amelyek intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, valamint maga a vállalkozás által végzett olyan tevékenységekhez, amelyek nem kapcsolódnak leányvállalatokban való részesedésszerzéshez vagy tulajdonláshoz, amennyiben ezek a tevékenységek ugyanolyan jellegűek, mint az intézmények vagy pénzügyi vállalkozások által végzett tevékenységek:

i. a vállalkozás saját tőkéje összevont alapon;

ii. a vállalkozás eszközállománya összevont alapon;

iii. a vállalkozás árbevétele összevont alapon;

iv. a vállalkozás alkalmazotti létszáma összevont alapon;

v. az illetékes hatóság által relevánsnak tartott egyéb mutatók.

Még abban az esetben is, ha teljesül valamely, az első bekezdés i–iv. pontjában említett mutató, az illetékes hatóság – amennyiben úgy ítéli meg, hogy az adott mutató nem ad valós és megbízható összképet a csoport fő tevékenységeiről és a csoportot érintő fő kockázatokról –, határozhat úgy, hogy az adott szervezet nem minősül pénzügyi holdingtársaságnak. Mielőtt ilyen határozatot hozna, az illetékes hatóságnak konzultálnia kell az EBH-val, és megalapozott, részletes minőségi és mennyiségi indokolást kell nyújtania. Az illetékes hatóságnak megfelelően figyelembe kell vennie az EBH véleményét, és amennyiben úgy dönt, hogy eltér attól, az EBH véleményének kézhezvételét követő három hónapon belül meg kell indokolnia az EBH számára a vonatkozó véleménytől való eltérést.

vi. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„20a. »befektetési holdingtársaság«: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott befektetési holdingtársaság;”

vii. a 26. pont helyébe a következő szöveg lép:

„26. »pénzügyi vállalkozás«: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő két feltételt:

a) nem minősül intézménynek, tisztán ipari holdingtársaságnak, értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységnek, a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holdingtársaságnak vagy az említett irányelv 212. cikke (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaságnak, kivéve ha a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság intézménynek minősülő leányvállalattal rendelkezik;

b) teljesíti legalább az egyik alábbi feltételt:

i. a vállalkozás fő tevékenysége részesedések megszerzése vagy tulajdonlása, vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12., valamint 15., 16. és 17. pontjában felsorolt egy vagy több tevékenység, vagy a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének A. vagy B. szakaszában felsorolt egy vagy több szolgáltatás vagy tevékenység folytatása a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközökkel kapcsolatban;

ii. a vállalkozás befektetési vállalkozás, vegyes pénzügyi holdingtársaság, befektetési holdingtársaság, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv* 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában kategóriába sorolt pénzforgalmi szolgáltató, vagyonkezelő társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;

---

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).”;

viii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„26a. »tisztán ipari holdingtársaság«: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

a) fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése vagy tulajdonlása;

b) nem tartozik az e bekezdés 27. pontja a) alpontjában vagy 27. pontja d)–l) alpontjában említett szervezetek közé, és nem befektetési vállalkozás, vagyonkezelő társaság vagy az (EU) 2015/2366 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában típusokba sorolt pénzforgalmi szolgáltató;

c) nem rendelkezik részesedéssel pénzügyi ágazatbeli szervezetben;”

ix. a 27. pont c) alpontját el kell hagyni;

x. a 28. pont helyébe a következő szöveg lép:

„28. »tagállami anyaintézmény«: olyan tagállami intézmény, amelynek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalata van, vagy részesedése van intézményben vagy pénzügyi vállalkozásban, és amely nem leányvállalata más, ugyanabban a tagállamban engedélyezett intézménynek vagy ugyanabban a tagállamban létrehozott pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;”

xi. a 35. pont helyébe a következő szöveg lép:

„35. »részesedés«: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 2. pontjában meghatározott számottevő tulajdoni részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-os közvetlen vagy közvetett tulajdonlása;

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).”;

xii. a 37. pont helyébe a következő szöveg lép:

„37. »ellenőrzés«: a 2013/34/EU irányelv 22. cikkében – vagy adott esetben az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* értelmében az adott intézményre vonatkozó számviteli standardokban –meghatározott, anyavállalat és leányvállalat közötti kapcsolat, illetve egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló kapcsolat;

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).”;

xiii. az 52. pont helyébe a következő szöveg lép:

„52. »működési kockázat«: a nem megfelelő vagy rosszul működő belső folyamatokból és rendszerekből, személyek nem megfelelő feladatellátásából, vagy külső eseményekből eredő veszteség kockázata, amely magában foglalja többek között a jogi kockázatot, a modellkockázatot és az információs és kommunikációs technológiai (IKT)-kockázatot is, de nem foglalja magában a stratégiai és a reputációs kockázatot;”

xiv. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„52a. »jogi kockázat«: veszteségek – többek között kiadások, pénzbírságok, szankciók vagy büntető jellegű kártérítések – kockázata, amelyek egy intézménynél bírósági eljárást eredményező események következményeként merülhetnek fel, ideértve a következő eseményeket:

a) felügyeleti intézkedések és magánjellegű egyezségek;

b) olyan intézkedés elmulasztása, amely szükséges lett volna valamely jogi kötelezettségnek való megfeleléshez;

c) valamely jogi kötelezettségnek való megfelelés elkerülése érdekében tett intézkedés;

d) kötelességszegési események, amelyek szándékos vagy gondatlan kötelességszegésből erednek, ideértve az intézmény által értékesített pénzügyi szolgáltatások nem megfelelő nyújtását és az értékesített termékek pénzügyi kockázatára vonatkozó nem megfelelő vagy félrevezető tájékoztatás nyújtását;

e) a nemzeti vagy nemzetközi jogból vagy jogszabályi rendelkezésekből eredő követelményeknek való meg nem felelés;

f) szerződéses megállapodásokból vagy nemzeti vagy nemzetközi előírásoknak és gyakorlatoknak megfelelően létrehozott belső szabályokból és magatartási kódexekből eredő követelményeknek való meg nem felelés;

g) etikai szabályok be nem tartása;

52b. »modellkockázat«: olyan veszteségek kockázata, amelyek az elsődlegesen a belső modellek eredményei alapján hozott döntésekből, az ilyen modellek kialakítása, kidolgozása, paraméterbecslése, megvalósítása, használata vagy figyelemmel kísérése során elkövetett hibákból adódnak, beleértve a következőket:

a) a kiválasztott belső modell helytelen kialakítása és jellemzői;

b) annak nem megfelelő ellenőrzése, hogy a kiválasztott belső modell alkalmas-e az értékelendő pénzügyi instrumentum vagy a beárazandó termék szempontjából, vagy hogy a kiválasztott belső modell megfelel-e az alkalmazandó piaci feltételeknek;

c) a kiválasztott belső modell hibás alkalmazása;

d) téves piaci áron történő értékelés vagy kockázatmérés az ügyletnek a kereskedési rendszerbe való hibás bevitele eredményeként;

e) a kiválasztott belső modell vagy eredményeinek nem rendeltetésszerű vagy nem a tervezettnek megfelelő célra történő felhasználása, ideértve a modellezési paraméterek manipulálását is;

f) a modellteljesítmény vagy az előrejelzési képesség annak értékelése céljából elvégzett nyomon követésének vagy validálásának a nem megfelelő időben történő vagy eredménytelen elvégzése, hogy a kiválasztott belső modell továbbra is megfelel-e a célnak;

52c. »IKT-kockázat«: a hálózati és információs rendszerek használata kapcsán minden olyan, észszerűen azonosítható körülményhez kapcsolódó veszteség kockázata, amely, ha bekövetkezik, veszélyeztetheti a hálózati és információs rendszerek, valamely technológiafüggő eszköz vagy folyamat, vagy bizonyos műveletek és folyamatok vagy a szolgáltatásnyújtás biztonságát azáltal, hogy káros hatásokkal jár a digitális vagy a fizikai környezetre nézve;

52d. »környezeti, társadalmi és irányítási kockázat« vagy »ESG-kockázat«: a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőknek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásaiból adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata; az ESG-kockázatok a pénzügyi kockázatok hagyományos kategóriái révén következnek be;

52e. »környezeti kockázat«: a környezeti tényezőknek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata, beleértve az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 9. cikkében meghatározott célkitűzések felé való átmenethez kapcsolódó tényezőket is; a környezeti kockázat magában foglalja mind a fizikai kockázatot, mind az átállási kockázatot;

52f. »fizikai kockázat«: a környezeti kockázat részeként a környezeti tényezők fizikai következményeinek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata;

52g. »átállási kockázat«: a környezeti kockázat részeként a környezeti szempontból fenntartható gazdaságra való átállásnak egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata;

52h. »társadalmi kockázat«: a társadalmi tényezőknek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata;

52i. »irányítási kockázat«: az irányítási tényezőknek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata;

---

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).”;

xv. az 54., az 55. és az 56. pont helyébe a következő szöveg lép:

„54. »nemteljesítési valószínűség« vagy »PD«: valamely kötelezett vagy – adott esetben – hitelügylet egy éven belüli nemteljesítésének valószínűsége, a felhígulási kockázat összefüggésében pedig egy egyéves időszak alatti felhígulási valószínűség;

55. »nemteljesítéskori veszteségráta« vagy »LGD«: egy hitelügylethez kapcsolódó kitettségen a kötelezett vagy – adott esetben – a hitelügylet nemteljesítéséből eredő veszteség aránya a nemteljesítéskor vagy a nemteljesítést követő adott referencia-időpontban fennálló követeléshez képest, és – a felhígulási kockázat összefüggésében – a felhíguláskori veszteségráta, amely a megvásárolt követeléshez kapcsolódó kitettségen a felhígulásból eredő veszteség aránya a megvásárolt követelés fennálló összegéhez képest;

56. »egyenértékesítési tényező« vagy »hitel-egyenértékesítési tényező« vagy »CCF«: egy hitelügyletből eredő kötelezettség le nem hívott, a nemteljesítést megelőző meghatározott időponttól kezdődően az említett hitelügyletből lehívható és így a nemteljesítés időpontjában esetlegesen fennálló részének és az adott hitelügyletből eredő kötelezettség teljes le nem hívott részének az aránya; a kötelezettség mértékét az ügyfél tudomására hozott keretösszeg határozza meg, kivéve ha az ügyfélre vonatkozó, de általa nem ismert keretösszeg magasabb;”

xvi. az 58., az 59. és a 60. pont helyébe a következő szöveg lép:

„58. »előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet« vagy »FCP«: olyan hitelkockázat-mérséklési módszer, amelynél az intézmény kitettségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése az intézmény azon jogából ered, amely szerint – a kötelezett vagy a hitelügylet nemteljesítése, vagy a kötelezettel kapcsolatos egyéb meghatározott hitelkockázati események beálltakor – meghatározott eszközöket vagy összegeket likvidálhat, előidézheti azok átadását vagy rendelkezésre bocsátását, vagy azokat visszatarthatja, vagy a kitettség összegét a kitettség összege és az intézménnyel szembeni követelés összege közötti különbség szintjére csökkentheti, illetve e különbözettel helyettesítheti;

59. »előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet« vagy »UFCP«: olyan hitelkockázat-mérséklési módszer, amelynél az intézmény kitettségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése egy harmadik fél azon kötelezettségéből származik, amely szerint a kötelezett vagy a hitelügylet nemteljesítése vagy egyéb meghatározott hitelkockázati események beálltakor bizonyos összeg fizetését teljesíti;

60. »készpénzjellegű instrumentum«: betéti okirat, kötvény, beleértve a fedezett kötvényeket, vagy bármely egyéb nem alárendelt instrumentum, amelyet valamely hitelt nyújtó intézmény bocsátott ki, amelyet az adott, hitelt nyújtó intézménynek már teljes mértékben kifizettek, és amelyet az intézménynek annak névértékén, feltétel nélkül vissza kell fizetnie;”

xvii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„60a. »tömbarany«: árucikk formájú olyan arany, beleértve az aranyrudakat, -tömböket és -érméket, amelyet általában elfogadnak a nemesfémpiacon, amennyiben a nemesfémek likvid piacai léteznek, és amelynek értékét az aranytartalomnak a tisztaság és a tömeg alapján meghatározott értéke határozza meg, nem pedig a numizmatikusok érdeklődése;”

xviii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„74a. »ingatlanérték«: valamely lakóingatlannak vagy kereskedelmi ingatlannak a 229. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott értéke;”

xix. a 75. pont helyébe a következő szöveg lép:

„75. »lakóingatlan«: a következők bármelyike:

a) lakásjellegű ingatlan, amely megfelel minden, az ingatlan lakás céljára történő használatát lehetővé tévő, alkalmazandó jogszabályi és közigazgatási rendelkezésnek;

b) jelenleg építés alatt álló, lakásjellegű ingatlan, feltéve hogy az várhatóan megfelel minden, az ingatlan lakhatás céljára történő használatát lehetővé tévő, alkalmazandó jogszabályi és közigazgatási rendelkezésnek;

c) a svédországi lakásszövetkezetek lakásaiban való lakhatás joga;

d) az a), b) vagy c) alpontban említett ingatlanokhoz tartozó földterület;”

xx. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„75a. »kereskedelmi ingatlan«: minden olyan ingatlan, amely nem minősül lakóingatlannak;

75b. »jövedelemtermelő ingatlankitettség«: egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amely esetében a kitettséghez kapcsolódó hitelkötelezettségek teljesítése lényegesen az adott kitettség fedezeteként szolgáló ingatlanok által generált pénzáramlásoktól függ, nem pedig attól, hogy a kötelezett képes-e más forrásokból teljesíteni a hitelkötelezettségeket; azzal, hogy e pénzáramlások elsődleges forrását lízing- vagy bérletidíj-fizetések, illetve a lakóingatlan vagy kereskedelmi ingatlan eladása képezi;

75c. »nem jövedelemtermelő ingatlankitettség«: olyan, egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amely nem minősül jövedelemtermelő ingatlankitettségnek;

75d. »lakóingatlannal fedezett kitettség« vagy »lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettség«: lakóingatlannal fedezett kitettség, illetve a 108. cikk (4) bekezdésével összhangban ilyen kitettségnek tekintett kitettség;

75e. »kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség« vagy »kereskedelmi ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettség«: kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség;

75f. »ingatlannal fedezett kitettség« vagy »ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettség« vagy »ingatlanbiztosítékkal fedezett kitettség«: lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, illetve a 108. cikk (4) bekezdésével összhangban ilyen kitettségnek tekintett kitettség;”

xxi. a 78. pont helyébe a következő szöveg lép:

„78. »egyéves nemteljesítési arány«: az egyrészről egy T megfigyelési időpontot egy évvel megelőzően kezdődő időtartam során nem teljesítővé vált kötelezettek száma – vagy amennyiben a nemteljesítés fogalommeghatározását a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az egyes hitelügyletek szintjén alkalmazzák, akkor azon hitelügyletek száma, amelyek tekintetében az említett időtartam során tekinthető bekövetkezettnek a nemteljesítés –, másrészről pedig az említett T megfigyelési időpontot egy évvel megelőzően ehhez a kategóriához vagy halmazhoz rendelt kötelezettek száma – vagy amennyiben a nemteljesítés fogalommeghatározását a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az egyes hitelügyletek szintjén alkalmazzák, akkor azon hitelügyletek száma, amelyeket az említett T megfigyelési időpontot egy évvel megelőzően ehhez a kategóriához vagy halmazhoz rendeltek – közötti arány;

xxii. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„78a. »földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek«: olyan vállalatokkal vagy különleges célú gazdasági egységekkel szembeni kitettségek, amelyek fejlesztési és építési célú földvásárlást finanszíroznak, vagy lakó- vagy kereskedelmi ingatlan fejlesztését és építését finanszírozzák;

78b. »nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettség«: olyan, egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amely nem minősül földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségnek;”

xxiii. a 79. pontot el kell hagyni.

xxiv. a 114. pont helyébe a következő szöveg lép:

„114. »közvetett részesedés«: kitettség egy olyan közbenső szervezettel szemben, amelynek egy pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumokkal vagy egy intézmény által kibocsátott kötelezettségekkel szembeni kitettsége van, és a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumok vagy az intézmény által kibocsátott kötelezettségek végleges leírása esetén az intézménynél e leírás eredményeképpen keletkező veszteség nem különbözne lényegesen attól a veszteségtől, amely az intézménynél a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott ugyanazon tőkeinstrumentumokban vagy az intézmény által kibocsátott ugyanazon kötelezettségekben való közvetlen részesedésből eredően keletkezne;”

xxv. a 126. pont helyébe a következő szöveg lép:

„126. »szintetikus részesedés«: egy intézmény általi befektetés olyan pénzügyi instrumentumba, amelynek az értéke közvetlenül kapcsolódik egy pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumok értékéhez vagy egy intézmény által kibocsátott kötelezettségek értékéhez;”

xxvi. a 127. pont b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az intézmények a 2013/34/EU irányelv 22. cikkével összhangban teljeskörűen konszolidáltak, és rájuk is kiterjed az e rendelet első része II. címének 2. fejezete szerinti és a szavatolótőkére vonatkozó követelmények hatálya alá tartozó tagállami anyaintézményre vonatkozó összevont alapú felügyelet;”

xxvii. a 144. pont helyébe a következő szöveg lép:

„144. »kereskedési részleg«: kereskedők jól meghatározott, az intézmény által a 104b. cikk (1) bekezdésével összhangban létrehozott csoportja, amelynek feladata kereskedési könyvi pozíciók portfóliójának vagy az említett cikk (5) és (6) bekezdése szerinti nem kereskedési könyvi pozícióknak az együttes kezelése jól meghatározott, következetes üzleti stratégiának megfelelően és azonos kockázatkezelési struktúrában;”

xxviii. a 145. pont f) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) az intézménynek az Európai Gazdasági Térség területén található partnerekkel folytatott tevékenységekhez kapcsolódó konszolidált eszközei és kötelezettségei – az Európai Gazdasági Térségen belüli, csoporton belüli kitettségek nélkül számítva – meghaladják mind az intézmény konszolidált összes eszközének, mind a konszolidált összes kötelezettségének a 75 %-át, mindkét esetben a csoporton belüli kitettségek nélkül számítva;”

xxix. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„151. »rulírozó kitettség«: olyan kitettség, amelynél a hitelfelvevő fennálló egyenlege a hitelfelvételi és visszafizetési döntéseinek megfelelően a megállapodott értékhatáron belül ingadozhat;

152. »tranzakciós ügyféllel szembeni kitettség«: olyan rulírozó kitettség, amely legalább 12 hónap törlesztési előzménnyel rendelkezik, és amely az alábbiak egyike:

a) olyan kitettség, amelynek a következő terv szerinti törlesztési időpontban törlesztendő egyenlegét rendszeresen, de legalább 12 havonta egy előzetesen meghatározott referencia-időpontban lehívott összegként határozzák meg, és amelynek tervezett törlesztési időpontja semmi esetre sem lehet 12 hónapnál későbbi, feltéve hogy az egyenleget az előző 12 hónap minden egyes terv szerinti törlesztési időpontjában teljes egészében visszafizették;

b) folyószámlahitel, amelynél az előző 12 hónapban nem történt lehívás;

153. »fosszilistüzelőanyag-ágazatbeli szervezet«: olyan vállalat vagy vállalkozás, amelynek gazdasági főtevékenysége statisztikai szempontból az (EU) 2021/637 bizottsági végrehajtási rendelet[*] XXXIX. mellékletében található 3. táblában foglaltak alapján, valamint az uniós gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszerében (NACE Rev. 2.) az 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[**] I. melléklete szerinti B., C., D., illetve G. nemzetgazdasági ága alatt felsorolt kódokkal azonosított szénbányászati, kőolaj- vagy földgáz-ágazatbeli gazdasági tevékenységek közé sorolható; amennyiben egy vállalat vagy vállalkozás gazdasági főtevékenysége nem az 1893/2006/EK rendeletben foglalt NACE Rev. 2. kódok alá vagy azokon alapuló nemzeti szintű ágazati osztályba sorolt tevékenység, akkor az intézményeknek kell konzervatív módon megállapítaniuk, hogy az adott vállalat vagy vállalkozás gazdasági főtevékenysége az említett ágazatok valamelyikébe tartozik-e;

154. »környezeti vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett kitettségek«: azon kitettségek, amelyek olyan módon hátráltatják az ESG-tényezőkkel kapcsolatos uniós szabályozási célkitűzések elérését, amely negatív pénzügyi hatásokkal járhat az unióbeli intézményekre nézve;

155. »árnyékbanki tevékenységet folytató szervezet«: a szabályozási kereten kívül eső, banki tevékenységet folytató szervezet;

---

[*] A Bizottság (EU) 2021/637 végrehajtási rendelete (2021. március 15.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet nyolcadik részének II. és III. címében említett információk intézmények általi nyilvánosságra hozatala tekintetében végrehajtás-technikai standardok meghatározásáról, valamint az 1423/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet, az (EU) 2015/1555 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet, az (EU) 2016/200 bizottsági végrehajtási rendelet és az (EU) 2017/2295 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2021.4.21., 1. o.).

[**] Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).”;

xxx. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés 1. pontján belüli b) alpont ii. és iii. alpontjának alkalmazásában, amennyiben a vállalkozás egy harmadik országbeli csoport tagja, a harmadik országbeli csoport Unióban engedélyezett minden egyes fióktelepének összes eszközét be kell számítani a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás eszközeinek összértékébe.

Az első albekezdés 1. pontja b) alpontjának iii. alpontja alkalmazásában az összevont felügyeletet ellátó hatóság a határozata meghozatalához szükséges összes releváns információt bekérheti a vállalkozástól.

Az első albekezdés 52a. pontjának alkalmazásában a jogi kockázat nem foglalja magában a harmadik feleknek vagy alkalmazottaknak nyújtott visszatérítéseket, valamint üzleti lehetőségek miatti goodwillkifizetéseket, amennyiben nem sértettek meg előírást vagy etikus magatartásra vonatkozó normát, és amennyiben az intézmény kellő időben teljesítette kötelezettségeit. A jogi kockázat nem foglalja továbbá magában a külső jogi költségeket, amennyiben az említett külső költségek nem működési kockázati eseményből származnak.

E bekezdés első albekezdése 145. pontja e) alpontjának alkalmazásában az intézménynek nem kell figyelembe vennie a nem pénzügyi ügyfeleivel kötött származtatott pozíciókat és az e pozíciók fedezésére általa használt származtatott pozíciókat, feltéve hogy a kizárt pozíciók 273a. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított összesített értéke nem haladja meg az intézmény mérlegen belüli és mérlegen kívüli eszközei teljes összegének 10 %-át.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben meghatározza az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének 18. pontjában említett tevékenységek azonosításának kritériumait.”;

2. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. »várható veszteség« vagy »EL«: egy hitelügylethez kapcsolódó kitettségnek egy adott kitettségen az alábbiak bármelyikéből eredő várható veszteség aránya:

a) a kötelezettnek a nemteljesítéskor fennálló összegre vonatkozó, egy éven belül bekövetkező esetleges nemteljesítése;

b) a felhígulási esemény bekövetkezésének időpontjában fennálló összegre vonatkozó, egy éven belül bekövetkező esetleges felhígulási esemény;”

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„4. »hitelkötelezettség«: a hitelszerződésből eredő bármely olyan kötelezettség, beleértve a tőkeösszeget, a felhalmozott kamatot és a díjakat is, amellyel a kötelezett tartozik;

5. »hitelkitettség«: minden olyan mérlegen belüli, illetve azon kívüli tétel, amely hitelkötelezettséget eredményez vagy eredményezhet;

6. »ügylet« vagy »hitelügylet«: a kötelezett és az intézmény közötti szerződésből vagy szerződésekből eredő hitelkitettség;

7. »konzervatív pótlék«: a kockázati paraméterekre vonatkozó becslésekbe beépített olyan többlet, amely azt a célt szolgálja, hogy figyelembe lehessen venni az adatokban, a módszerekben, a modellekben, valamint a hitelezési feltételekben, a kockázati étvágyban és a behajtási politikákban bekövetkezett változásokban, illetve a további bizonytalanság bármely egyéb forrásában feltárt hiányosságokból eredő becslési hibák, valamint az általános becslési hibák várható tartományát;

8. »megfelelő kiigazítás«: a kockázati paraméterekre vonatkozó becsléseket érintő, olyan módszerek alkalmazásából eredő hatás, amelyeket a kockázati paraméterek becslése keretében az adatok és a becslési módszerek azonosított hiányosságainak orvoslására, valamint azzal a céllal alkalmaznak, hogy a hitelezési feltételekben, a kockázati étvágyban és a behajtási politikákban bekövetkező változásokat, valamint a további bizonytalanság bármely egyéb forrását a kockázati paraméterekre vonatkozó becslések torzulásának elkerülése érdekében – a lehető legnagyobb mértékben – figyelembe lehessen venni;

9. »kis- és középvállalkozás« vagy »kkv«: olyan társaság, vállalkozás vagy vállalat, amelynek éves árbevétele a legfrissebb összevont pénzügyi beszámolója szerint nem haladja meg az 50 000 000 EUR-t;

10. »kötelezettségvállalás«: az intézmény által az ügyfélnek felajánlott és az adott ügyfél által elfogadott, hitelnyújtásra, eszközök vásárlására vagy hitelhelyettesítők kibocsátására vonatkozó szerződéses megállapodás; valamint minden ilyen megállapodás, amelyet egy intézmény bármikor feltétel nélkül, a kötelezett előzetes értesítése nélkül felmondhat, illetve minden olyan megállapodás is, amelyet egy intézmény felmondhat, amennyiben a kötelezett nem teljesíti a hitelügylet dokumentációjában meghatározott feltételeket, beleértve azokat a feltételeket is, amelyeknek a kötelezett a megállapodás szerinti bármely kezdeti vagy későbbi lehívást megelőzően köteles megfelelni, kivéve ha a szerződéses megállapodások az összes alábbi feltételnek megfelelnek:

a) a szerződéses megállapodások értelmében az intézmény nem kap díjat vagy jutalékot e szerződéses megállapodások megkötéséért vagy fenntartásáért;

b) a szerződéses megállapodások értelmében az ügyfélnek az említett szerződéses megállapodások szerinti kezdeti és minden további lehívást kérelmeznie kell az intézménytől;

c) a szerződéses megállapodások értelmében az intézmény – függetlenül attól, hogy az ügyfél teljesíti-e a szerződéses megállapodás dokumentációjában meghatározott feltételeket – teljes hatáskörrel rendelkezik az egyes lehívások végrehajtására;

d) a szerződéses megállapodások lehetővé teszik az intézmény számára, hogy közvetlenül az egyes lehívások végrehajtására vonatkozó döntést megelőzően értékelje az ügyfél hitelképességét, és az intézmény olyan belső eljárásokat vezetett be és alkalmaz, amelyek biztosítják, hogy az ilyen értékelésre az egyes lehívások végrehajtása előtt sor kerüljön;

e) a szerződéses megállapodások megkötésére csak a folyamatosan és szorosan figyelemmel kísért vállalkozásoknak kínálnak lehetőséget – ideértve a kkv-kat is;

11. »feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalás«: minden olyan kötelezettségvállalás, amelynek feltételei lehetővé teszik az intézmény számára, hogy a kötelezett előzetes értesítése nélkül – a fogyasztóvédelmi és adott esetben az egyéb kapcsolódó jogi aktusok által megengedett teljes mértékben – bármikor felmondja a kötelezettségvállalást, vagy amely ténylegesen lehetővé teszi a hitelfelvevő hitelképességének romlása miatti automatikus felmondást.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„5a. cikk
A kriptoeszközökre vonatkozó fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. »kriptoeszköz«: az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet[*] 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott olyan kriptoeszköz, amely nem központi banki digitális fizetőeszköz;

2. »elektronikuspénz-token« vagy »e-pénz-token« az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-token vagy e-pénz-token;

3. »kriptoeszközökkel szembeni kitettség«: olyan kriptoeszközhöz kapcsolódó eszköz vagy mérlegen kívüli tétel, amelyből hitelkockázat, partnerkockázat, piaci kockázat, működési kockázat vagy likviditási kockázat fakad;

4. »hagyományos eszköz«: a kriptoeszköztől eltérő bármely eszköz, ideértve a következőket:

   a) az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 50. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentumok;

   b) az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénz;

   c) a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[**] 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározottak szerinti betétek, beleértve a strukturált betéteket is;

   d) az értékpapírosítási pozíciók az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott értékpapírosítással összefüggésben;

   e) az olyan nem-életbiztosítási vagy életbiztosítási termékek, amelyek a 2009/138/EK irányelv I. és II. mellékletében felsorolt biztosítási ágazatokba tartoznak, valamint az említett irányelvben szereplő viszontbiztosítási és visszaengedményezési szerződések;

   f) az olyan nyugdíjtermékek, amelyek a nemzeti jog alapján elsődleges céljukat tekintve a befektető számára nyugdíjjövedelmet biztosító és a befektetőt bizonyos juttatásokra feljogosító termékként elismert termékek;

g) az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv[***] vagy a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó hivatalosan elismert foglalkoztatóinyugdíj-rendszerek;

h) az olyan egyéni nyugdíjtermékek, amelyeknél a nemzeti jog alapján a munkáltató pénzügyi hozzájárulásra kötelezett, és amelyek esetében a munkáltatónak vagy a munkavállalónak nincs választási lehetősége a nyugdíjtermék vagy annak szolgáltatója tekintetében;

i) az (EU) 2019/1238 európai parlamenti és tanácsi rendelet[****] 2. cikkének 2. pontjában meghatározott páneurópai egyéni nyugdíjtermék;

j) a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[*****] és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[******] hatálya alá tartozó szociális biztonsági rendszerek;

5. »tokenizált hagyományos eszköz«: a kriptoeszközök azon típusa, amely hagyományos eszközt képvisel; ilyen például az e-pénz-token;

6. »eszközalapú token«: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 6. pontjában meghatározott eszközalapú token;

7. »kriptoeszköz-szolgáltatás«: az (EU) 2023/1114 rendelet 3.cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltatás.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

*** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

**** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1238 rendelete (2019. június 20.) a páneurópai egyéni nyugdíjtermékről (PEPP) (HL L 198., 2019.7.25., 1. o.).

***** Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

****** Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).”

4. A 10a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10a. cikk

A prudenciális követelmények összevont alapon való alkalmazása az anyavállalatnak minősülő befektetési vállalkozások esetében

E fejezet alkalmazásában a befektetési vállalkozásokat és a befektetési holdingtársaságokat tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak vagy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak kell tekinteni, amennyiben azok valamely intézménynek vagy az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) vagy (5) bekezdésében említett, e rendelet hatálya alá tartozó befektetési vállalkozásnak az anyavállalatai.”

5. A 13. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EU-szintű anyaintézmények nagy méretű leányvállalatainak egyedi vagy – amennyiben e rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerint ez alkalmazandó – szubkonszolidált alapon kell nyilvánosságra hozniuk a 437., a 438., a 440., a 442., a 449a., a 449b., a 450., a 451., a 451a. és a 453. cikkben meghatározott információkat.”

6. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdést el kell hagyni;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Egy a konszolidálásba bevont vállalkozás és a konszolidálásba nem bevont egy vagy több vállalkozás által irányított intézményekben és pénzügyi vállalkozásokban fennálló részesedéseket a birtokolt tőkerészesedésnek megfelelően arányosan kell konszolidálni, amennyiben e vállalkozások felelőssége az általuk birtokolt tőkerészesedésre korlátozódik.”;

c) a (6) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok különösen a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7), (8) és (9) bekezdésében előírt módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő.”;

d) a (7) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha egy intézménynek olyan leányvállalata van, amely vállalkozás, de nem intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, illetve ha az intézmény ilyen vállalkozásban részesedéssel rendelkezik, akkor e leányvállalat vagy részesedés tekintetében a tőkemódszert kell alkalmaznia. Ugyanakkor ez a módszer nem jelentheti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.”;

e) a (8) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok előírhatják az olyan leányvállalat vagy vállalkozás teljes körű vagy arányos bevonását a konszolidációba, amelyben egy intézmény részesedéssel rendelkezik, amennyiben a leányvállalat vagy vállalkozás nem intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, és a következő feltételek mindegyike teljesül:”;

f) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az e rendeletben szereplő fogalommeghatározások és rendelkezések teljességéről és megfelelőségéről valamennyi olyan kockázattípus felügyeletére vonatkozóan, amelynek az intézmények összevont alapon ki vannak téve. Az EBH-nak, az alkalmazandó számviteli kerettel való kölcsönhatásuk mellett, különösen az említett fogalommeghatározások és rendelkezések esetlegesen fennmaradó eltéréseit kell értékelnie, valamint minden olyan még fennmaradó szempontot, amely nem szándékosan korlátozza az átfogó és a szabályozási arbitrázshoz vezető új kockázatforrásokhoz vagy -típusokhoz, illetve struktúrákhoz alkalmazkodni képes összevont felügyeletet. Az EBH-nak a jelentést legalább kétévente aktualizálnia kell.

Az EBH megállapításaira tekintettel a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a vonatkozó fogalommeghatározásoknak vagy a prudenciális konszolidáció alkalmazási körének a kiigazítása céljából.”

7. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Az olyan intézményt vagy pénzügyi vállalkozást, amely leányvállalat, vagy olyan vállalkozás, amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell bevonni a konszolidálásba, ha az érintett vállalkozás eszközeinek és mérlegen kívüli tételeinek teljes összege a következő két összeg közül a kisebbnél kevesebb:”;

b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok eseti alapon a következő esetekben dönthetnek úgy, hogy egy olyan intézményt vagy pénzügyi vállalkozást, amely leányvállalat, vagy amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell a konszolidálásba bevonni:”

8. A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 143. cikk (1) bekezdésében, a 151. cikk (9) bekezdésében, a 283. cikkben és a 325az. cikkben említett, egy EU-szintű anyaintézmény és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai által együttesen benyújtott engedélyek iránti kérelmek esetén annak eldöntése céljából, hogy megadják-e a kért engedélyt, valamint az ilyen engedélyre vonatkozó esetleges feltételek meghatározása céljából;”

ii. a harmadik albekezdést el kell hagyni;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben egy EU-szintű anyaintézmény és leányvállalatai, egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai a 143. cikkben említett IRB-módszert egységesen alkalmazzák, az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell, hogy az anyavállalat és leányvállalatai a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 6. szakaszában meghatározott minősítési kritériumokat együttesen teljesítsék oly módon, amely összhangban van a csoport szerkezetével és kockázatkezelési rendszereivel, folyamataival és módszereivel.”;

c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az együttes határozathozatal megkönnyítésére az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett együttes határozathozatali eljárás meghatározása céljából, a 143. cikk (1) bekezdésében, a 151. cikk (9) bekezdésében és a 283. és a 325az. cikkben említett, engedélyek iránti kérelmek tekintetében.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

9. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk
Szubkonszolidálás harmadik országbeli szervezetek esetében

(1) A leányvállalat intézményeknek, a leányvállalatnak is minősülő közbenső anyavállalat pénzügyi holdingtársaságoknak vagy a közbenső anyavállalat vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a 89., a 90. és a 91. cikkben, valamint a harmadik, a negyedik és a hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket szubkonszolidált helyzetük alapján kell alkalmazniuk, amennyiben egy harmadik országban olyan leányvállalatuk van, amely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a leányvállalat intézmények, a leányvállalatnak is minősülő közbenső anyavállalat pénzügyi holdingtársaságok, illetve a közbenső anyavállalat vegyes pénzügyi holdingtársaságok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák szubkonszolidált helyzetük alapján a 89., 90. és 91. cikkben, valamint a harmadik, negyedik és hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket, amennyiben a harmadik országbeli leányvállalatok vagy részesedések mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételeinek együttes összege nem éri el a leányvállalat intézmény, leányvállalatnak is minősülő közbenső anyavállalat pénzügyi holdingtársaság, illetve közbenső anyavállalat vegyes pénzügyi holdingtársaság mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételei együttes összegének 10 %-át.”

10. A 27. cikk (1) bekezdése a) pontjának v. alpontját el kell hagyni.

11. A 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„34. cikk
Kiegészítő értékelési korrekció

(1) Az intézmények a szavatolótőkéjük összegének kiszámításakor minden valós értéken értékelt eszközükre alkalmazzák a 105. cikk követelményeit, és minden további szükséges kiegészítő értékelési korrekció összegét levonják elsődleges alapvető tőkéjükből.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, rendkívüli körülmények esetén, amelyek meglétét az EBH által a (3) bekezdéssel összhangban adott véleménynek kell megállapítania, az intézmények az elsődleges alapvető tőkéből levonandó teljes összeg kiszámításakor csökkenthetik a kiegészítő értékelési korrekció teljes összegét.

(3) A (2) bekezdésben említett vélemény kiadása céljából az EBH-nak nyomon kell követnie a piaci feltételeket annak megállapítása érdekében, hogy felmerültek-e rendkívüli körülmények, és amennyiben valóban ezt állapítja meg, arról haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot.

(4) Az EBH-nak az ESMA-val konzultálva olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az EBH által a (2) bekezdésben említett rendkívüli körülmények megállapításához használt mutatókat és feltételeket, valamint a kiegészítő értékelési korrekció ugyanabban a bekezdésben említett teljes összegének csökkentését.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

12. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a belső minősítésen alapuló módszer (az IRB-módszer) használatával kiszámító intézmények esetében adott esetben a 159. cikknek megfelelően kiszámított, IRB-módszer szerinti hiány;”

ii. a k) pont a következőképpen módosul:

1. az v. alpontot el kell hagyni;

2. a pont a következő alponttal egészül ki:

„vi. KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek, amelyekhez 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek a 132. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Kizárólag a nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezete alkalmazandó összegének az e cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti kiszámítása céljából, a 47c. cikktől eltérve és az illetékes hatóság értesítését követően egy szakosodott adósságátstrukturáló szervezet által megvásárolt nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összege nulla. Az ezen albekezdésben foglalt eltérés egyedi alapon alkalmazandó, azon csoportok esetében pedig, amelyekben minden intézmény szakosodott adósságátstrukturáló szervezetnek minősül, összevont alapon.

E bekezdés alkalmazásában a „szakosodott adósságátstrukturáló szervezet” olyan intézmény, amely az előző pénzügyi év folyamán mind egyedi, mind összevont alapon megfelelt a következő feltételek mindegyikének:

a) az intézmény főtevékenysége a nemteljesítő kitettségek vásárlása, kezelése és átstrukturálása a vezető testülete által végrehajtott egyértelmű és hatékony belső döntéshozatali folyamattal összhangban;

b) a saját maga által nyújtott hiteleinek az alkalmazott hitelkockázati kiigazítások figyelembevétele nélkül mért könyv szerinti értéke nem haladja meg a teljes eszközállománya 15 %-át;

c) a saját maga által nyújtott hiteleire alkalmazott hitelkockázati kiigazítások figyelembevétele nélkül mért könyv szerinti értékből legalább 5 % a megvásárolt nemteljesítő kitettségek olyan teljes vagy részleges refinanszírozása, vagy pedig a megfelelő feltételeik olyan módosítása, ami a 47b. cikk értelmében átstrukturálási intézkedésnek minősül;

d) az intézmény teljes eszközállománya nem haladja meg a 20 milliárd EUR-t;

e) az intézmény folyamatosan legalább 130 %-os nettó stabil forrásellátottsági rátát tart fenn;

f) az intézmény látra szóló betétei nem haladják meg az intézmény teljes kötelezettségállománya 5 %-át.

A szakosodott adósságátstrukturáló szervezetnek késedelem nélkül értesítenie kell az illetékes hatóságot, amennyiben a második albekezdésben foglalt egy vagy több feltétel már nem teljesül. Az illetékes hatóságoknak legalább évente értesíteniük kell az EBH-t az e bekezdésnek a felügyeletük alatt álló intézmények általi alkalmazásáról.

Az EBH-nak gondoskodnia kell a szakosodott adósságátstrukturáló szervezetek jegyzékének létrehozásáról, fenntartásáról és közzétételéről. Az EBH-nak figyelemmel kell kísérnie a szakosodott adósságátstrukturáló szervezetek tevékenységét, és 2028. december 31-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak e figyelemmel kísérés eredményeiről, valamint adott esetben tanácsot kell adnia a Bizottság számára arra vonatkozóan, hogy a »szakosodott adósságátstrukturáló szervezet«-ként való minősítés feltételei kellőképpen kockázati alapúak és megfelelőek-e azt a célt szem előtt tartva, hogy előnyben részesüljön a nemteljesítő hitelek másodlagos piaca, továbbá értékelnie kell, hogy szükség van-e további feltételekre.”

13. A 46. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontjában, k) pontjának ii–vi. alpontjában, valamint l), m) és n) pontjában említett levonások, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;”

14. A 47c. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (3) bekezdésétől eltérve, a nemteljesítő kitettségeknek a 201. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett elismert fedezetnyújtó által garantált vagy viszontgarantált azon részére, amelyekkel szembeni nem fedezett kitettségekhez a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súly lenne rendelendő, a következő tényezőket kell alkalmazni:”;

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első napjától kezdődően: a nemteljesítő kitettség fedezett részére 1 értékű tényező alkalmazandó, kivéve ha az elismert fedezetnyújtó teljes mértékben és az eredeti, szerződéses fizetési ütemezésnek megfelelően vállalta, hogy teljesíti a kötelezettnek az intézmény felé fennálló összes fizetési kötelezettségét, amely esetben a nemteljesítő kitettség fedezett részére 0 értékű tényező alkalmazandó.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (3) bekezdéstől eltérve, a nemteljesítő kitettségeknek a hivatalos exporthitel-ügynökségek által garantált vagy biztosított része nem tartozik az e cikkben meghatározott követelmények hatálya alá.”

15. A 48. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket;”

b) a b) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket.”

16. A 49. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azon részesedések, amelyek tekintetében nem került sor levonásra az (1) bekezdésnek megfelelően, kitettségnek minősülnek, és ezeket a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott kockázati súllyal kell figyelembe venni.

Azon részesedések, amelyek tekintetében nem került sor levonásra a (2) vagy (3) bekezdésnek megfelelően, kitettségnek minősülnek, és ezeket 100 % kockázati súllyal kell figyelembe venni.”

17. A 60. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket.”

18. A 62. cikk első bekezdése d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címe 3. fejezetének megfelelően számító intézmények esetében az adott esetben a 159. cikkel összhangban, adóhatásokkal együtt számított, IRB-módszer szerinti többlet, a harmadik rész II. címe 3. fejezetének megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékek legfeljebb 0,6 %-áig.”

19. A 70. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;”

20. A 72b. cikk (3) bekezdése első albekezdésének bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeken felül, a szanálási hatóság engedélyezheti, hogy a kötelezettségek a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték 3,5 %-át meg nem haladó összesített mértékig leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősüljenek, feltéve hogy:”

21. A 72i. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;”

22. A 74. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„74. cikk

A pénzügyi ágazatbeli szabályozott szervezetek által kibocsátott, szavatolótőkének nem minősülő tőkeinstrumentumok állománya

Az intézmények nem vonhatják le a szavatolótőke-elemeikből a közvetlen, közvetett vagy szintetikus módon tulajdonukban lévő, pénzügyi ágazatbeli szabályozott szervezet által kibocsátott olyan tőkeinstrumentumokat, amelyek nem minősülnek az adott szervezet szavatolótőkéjének. Az intézményeknek az ilyen részesedésekre a harmadik rész II. címe 2. fejezetének megfelelő kockázati súlyt kell alkalmazniuk.”

23. A 84. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a leányvállalat elsődleges alapvető tőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat elsődleges alapvető tőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:

1. amennyiben a leányvállalat az e rendelet 81. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsoroltak egyike, de nem befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmény, az e rendelet 458. és a 459. cikkében említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelmények és az ugyanazon irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat elsődleges alapvető tőkével kell teljesíteni,

2.– amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében meghatározott követelmény, az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat elsődleges alapvető tőkével kell teljesíteni;

ii. az adott leányvállalathoz tartozó konszolidált elsődleges alapvető tőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelménynek, az e rendelet 458. és 459. cikkében említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelménynek, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez, amennyiben ezeket a követelményeket elsődleges alapvető tőkével kell teljesíteni;”

ii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amint egy intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyította, hogy rendelkezésre áll a kisebbségi részesedések kiegészítő összege a veszteségek konszolidált szinten való viselése céljára, az illetékes hatóság engedélyezheti az adott intézmény számára az a) pont i., illetve ii. alpontjában említett összegek közül az egyiknek a levonását;”

b) az (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 4. cikk (1) bekezdésének 37. pontja értelmében vett ellenőrzési kapcsolat alapján olyan leányvállalatot von be a konszolidálásba, amelyben csupán kisebbségi részesedéssel rendelkezik;”.

24. A 85. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a leányvállalat alapvető tőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat alapvető tőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:

1. amennyiben a leányvállalat az e rendelet 81. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsoroltak egyike, de nem befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelmény, az e rendelet 458. és a 459. cikkében említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelmények és az ugyanazon irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat alapvető tőkével kell teljesíteni,

2. amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében szereplő követelmény, az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat alapvető tőkével kell teljesíteni;

ii. az adott leányvállalathoz tartozó konszolidált alapvető tőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelménynek, az e rendelet 458. és 459. cikkében említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelménynek, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelményeknek a teljesítéséhez, amennyiben azokat alapvető tőkével kell teljesíteni;”

b) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amint egy intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyította, hogy rendelkezésre áll az alapvető tőke kiegészítő összege a veszteségek konszolidált szinten való viselése céljára, az illetékes hatóság engedélyezheti az adott intézmény számára az a) pont i., illetve ii. alpontjában említett összegek közül az egyiknek a levonását.”

25. A 87. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a leányvállalat szavatolótőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat szavatolótőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:

1. amennyiben a leányvállalat az e rendelet 81. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsoroltak egyike, de nem befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmény, az e rendelet 458. és a 459. cikkében említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelmények és az ugyanazon irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat szavatolótőkével kell teljesíteni,

2. amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében szereplő követelmény, az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények, illetve a harmadik országok bármely helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat szavatolótőkével kell teljesíteni;

ii. az adott leányvállalathoz tartozó szavatolótőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelménynek, az e rendelet 458. és 459. cikkében említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelménynek, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelményeknek a teljesítéséhez, amennyiben azokat szavatolótőkével kell teljesíteni;”

b) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amint egy intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyította, hogy rendelkezésre áll a szavatolótőke kiegészítő összege a veszteségek konszolidált szinten való viselése céljára, az illetékes hatóság engedélyezheti az adott intézmény számára az a) pont i., illetve ii. alpontjában említett összegek közül az egyiknek a levonását.”

26. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„88b. cikk
Harmadik országbeli vállalkozások

E cím alkalmazásában a »befektetési vállalkozás« és az »intézmény« kifejezés a harmadik országokban letelepedett olyan vállalkozásokat foglalja magában, amelyek – amennyiben az Unióban lennének letelepedve – ezen fogalmak e rendeletben foglalt meghatározásai alá tartoznának.”

27. A 89. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény figyelembe vehető szavatolótőkéjének 15 %-át meghaladó összegű, egy pénzügyi ágazatbeli szervezettől eltérő vállalkozásban lévő befolyásoló részesedésnek a (3) bekezdésben meghatározott rendelkezések hatálya alá kell tartoznia.

(2) Egy intézménynek az (1) bekezdésben említettektől eltérő vállalkozásokban lévő összes befolyásoló részesedése összegének, amennyiben az meghaladja az intézmény szavatolótőke-számítás során figyelembe vehető tőkeelemeinek 60 %-át, a (3) bekezdés hatálya alá kell tartoznia.”;

b) a (4) bekezdést el kell hagyni.

28. A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézményeknek a teljes kockázati kitettségértéket a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$TREA = max\ \{U\text{-}TREA; x \cdot S\text{-}TREA\}$$

ahol:

TREA = a szervezet teljes kockázati kitettségértéke (total risk exposure amount);

U-TREA = a szervezet tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségértéke (un-floored total risk exposure amount) a (4) bekezdéssel összhangban számítva;

S-TREA = a szervezet sztenderd teljes kockázati kitettségértéke (standardised total risk exposure amount) az (5) bekezdéssel összhangban számítva;

x = 72,5 %.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a teljes kockázati kitettségértéket az olyan intézmények esetében, amelyek egy, az adott tagállamban anyaintézménnyel rendelkező csoport részét képezik, a (4) bekezdéssel összhangban számított, tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségértéknek kell tekinteni, feltéve hogy az adott anyaintézmény vagy – központi szervből és tartósan kapcsolt intézményekből álló csoportok esetében – a központi szerv és a kapcsolt intézmények alkotta csoport egésze e bekezdés első albekezdésének megfelelően, összevont alapon számítja ki a teljes kockázati kitettségértékét.

(4) A tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségértéket e bekezdés a)–g) pontjának összegeként kell kiszámítani, e cikk (6) bekezdésének a figyelembevétele után:

a) egy intézmény minden üzleti tevékenysége tekintetében e rész II. címének és a 379. cikknek megfelelően kiszámított, a hitelkockázatra, beleértve a partnerkockázatot, és a felhígulási kockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek, kivéve az intézmény kereskedési könyvi tevékenységéből eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékeket;

b) egy intézmény kereskedési könyvi tevékenysége tekintetében meghatározott szavatolótőke-követelmények a következőkre vonatkozóan:

i. az e rész IV. címével összhangban számított piaci kockázat;

ii. a 395–401. cikkben meghatározott határértékeket meghaladó nagykockázat-vállalások, az intézmény számára az említett határértékek túllépésére engedélyezett mértékig, a negyedik részben meghatározottaknak megfelelően;

c) az e rész IV. címével összhangban számított, a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények minden olyan nem kereskedési könyvi üzleti tevékenység tekintetében, amely devizaárfolyam-kockázattal vagy árukockázattal jár;

d) a kiegyenlítési kockázatra vonatkozó, 378. és 380. cikk szerinti szavatolótőke-követelmények;

e) az e rész VI. címével összhangban számított, hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények;

f) az e rész III. címével összhangban számított, működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények;

g) az intézménynek a következő ügylet- és megállapodástípusokra vonatkozó, kereskedési könyvi üzleti tevékenységből eredő partnerkockázatára vonatkozó, az e rész II. címének megfelelően kiszámított, hitelkockázattal súlyozott kitettségértékek:

i. a II. mellékletben felsorolt szerződések és a hitelderivatívák;

ii. repoügyletek, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele;

iii. értékpapír- vagy árufedezet mellett nyújtott, értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek;

iv. hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A sztenderd teljes kockázati kitettségértéket a (4) bekezdés a)–g) pontjának összegeként kell kiszámítani, a (6) bekezdés és a következő követelmények figyelembevételét követően:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett, hitelkockázatra, beleértve a partnerkockázatot, és felhígulási kockázatra vonatkozó, valamint ugyanazon bekezdés g) pontjában említett, az intézmény kereskedési könyvi tevékenységéből eredő partnerkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő módszerek bármelyikének alkalmazása nélkül kell kiszámítani:

i. a belső modellen alapuló módszer a 221. cikkben meghatározott nettósítási keretmegállapodásokra;

ii. a II. cím 3. fejezetében meghatározott belső minősítésen alapuló módszer;

iii. a 258., 259. és 260. cikkben meghatározott, értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszere és a 265. cikkben meghatározott belső értékelési módszer;

iv. a II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott belső modell módszer;

b) a (4) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett kereskedési könyvi tevékenység piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az alábbiak alkalmazása nélkül kell kiszámítani:

i. a IV. cím 1b. fejezete szerinti alternatív belső modellen alapuló módszer; illetve

ii. adott esetben az e bekezdés a) pontjában felsorolt bármely módszer;

c) az adott intézménynek a nem kereskedési könyvi, e cikk (4) bekezdése c) pontjában említett devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett valamennyi üzleti tevékenysége piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a IV. cím 1b. fejezetében meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazása nélkül kell kiszámítani.

(6) A (4) bekezdésben említett, tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték és az (5) bekezdésben említett sztenderd teljes kockázati kitettségérték kiszámítására a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) a (4) bekezdés d), e) és f) pontjában említett szavatolótőke-követelményeknek magukban kell foglalniuk az intézmény összes üzleti tevékenységéből eredő szavatolótőke-követelményeket;

b) az intézményeknek a (4) bekezdés b)–f) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelményeket meg kell szorozniuk 12,5-del.”

29. A 92a. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) 18 %-os kockázatalapú arány, a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit;”

30. A 94. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A 92. cikk (4) bekezdésének b) pontjától és a 92. cikk (5) bekezdésének b) pontjától eltérve, az intézmény a kereskedési könyvi tevékenységének szavatolótőke-követelményét e cikk (2) bekezdésének megfelelően is kiszámíthatja, amennyiben az intézmény mérleg szerinti és mérlegen kívüli, kereskedési könyvi tevékenységének nagysága a havonta, a hónap utolsó napja szerinti adatok alapján elvégzett értékelés szerint nem haladja meg a következő küszöbértékek egyikét sem:”;

b) a (2) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a II. melléklet 1. pontjában felsorolt ügyletek, az ugyanazon melléklet 3. pontjában említett, tulajdoni részesedést megtestesítő ügyletek és a hitelderivatívák esetében az intézmény nem köteles alkalmazni a 92. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 92. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett szavatolótőke-követelményt az említett pozíciókra;

b) az e bekezdés a) pontjában említettektől eltérő kereskedési könyvi pozíciók esetében az intézmény a 92. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 92. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett szavatolótőke-követelményt helyettesítheti a 92. cikk (4) bekezdésének a) pontja és a 92. cikk (5) bekezdésének a) pontja szerint számított követelménnyel.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az összesített hosszú pozíció abszolút értékét össze kell adni az összesített rövid pozíció abszolút értékével.”;

ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés alkalmazása céljából a hosszú pozíció olyan pozíciót jelent, amelynek piaci értéke a pozíció fő kockázati tényezője értékének növekedésével nő, a rövid pozíció pedig olyan pozíciót jelent, amelynek piaci értéke a pozíció fő kockázati tényezője értékének növekedésével csökken.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az összesített hosszú (rövid) pozíció értékének az a) pont szerinti számításban figyelembe vett egyes hosszú (rövid) pozíciók értékeinek az összegével kell egyenlőnek lennie.”;

d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint az annak meghatározására szolgáló módszert, hogy valamely ügylet az e cikk (3) bekezdése, valamint a 273a. cikk (3) bekezdése és a 325a. cikk (2) bekezdése szerinti hosszú vagy rövid pozíció-e.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie a 279a. cikk (3) bekezdésének b) pontjában előírt szabályozástechnikai standardokhoz kidolgozott módszert.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

31. A 95. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 92. cikk (6) bekezdésének alkalmazása után a 92. cikk (4) bekezdésének a)–e) és g) pontjában említett elemek összege;”

32. A 96. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 92. cikk (6) bekezdésének alkalmazása után a 92. cikk (4) bekezdésének a)–e) és f) pontja;”

33. A 102. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerrel összhangban történő kiszámítása céljából a kereskedési könyvi pozíciókat a kereskedési részlegekhez kell rendelni.”

34. A 104. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„104. cikk
A kereskedési könyvbe történő besorolás

(1) Egy intézménynek a 102. cikkel és e cikkel összhangban, a kockázatkezelési képességét és gyakorlatát figyelembe véve, világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie a kereskedési könyvbe a szavatolótőke-követelménye kiszámítása céljából besorolható pozíciók meghatározása céljából. Az intézménynek teljeskörűen dokumentálnia kell az említett szabályzatok és eljárások betartását, legalább évente belső auditnak kell alávetnie azokat, és az audit eredményeit az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania.

Az intézménynek rendelkeznie kell független kockázatellenőrzési részleggel, amelynek folyamatosan értékelnie kell azt, hogy az intézmény eszközei megfelelően vannak-e hozzárendelve a kereskedési könyvhöz, illetve a nem kereskedési könyvhöz.

(2) Az intézményeknek a következő instrumentumokban lévő pozíciókat a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelniük:

a) a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdésében meghatározott, az alternatív korrelációkereskedési portfólióba (ACTP) való felvétel kritériumainak megfelelő instrumentumok;

b) olyan instrumentumok, amelyek nettó rövid hitel- vagy nettó rövid részvénypozíciót keletkeztetnének a nem kereskedési könyvben, kivéve az intézmény saját kötelezettségeit abban az esetben, ha ezek nem felelnek meg az e) pontban említett kritériumoknak;

c) értékpapírjegyzési garanciavállalásokból származó instrumentumok, amennyiben ezek a jegyzési garanciavállalások csak olyan értékpapírokhoz kapcsolódnak, amelyeket az intézmény várhatóan meg fog vásárolni a kiegyenlítési időpontban;

d) az intézményre alkalmazandó számviteli keretek alapján egyértelműen kereskedési célúnak minősített instrumentumok;

e) árjegyzési tevékenységből származó instrumentumok;

f) KBF-ekben kereskedési szándékkal tartott pozíciók, feltéve, hogy az említett KBF-ek a (8) bekezdésben meghatározott feltételek közül legalább egynek megfelelnek;

g) tőzsdén jegyzett részvények;

h) kereskedéshez kapcsolódó értékpapír-finanszírozási ügyletek;

i) az intézmény saját kötelezettségeibe beágyazott, a nem kereskedési könyvben szereplő, hitelkockázathoz vagy részvénypiaci kockázathoz kapcsolódó opciók vagy más származtatott pénzügyi eszközök.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából az intézmény abban az esetben rendelkezik nettó rövid részvénypozícióval, ha a részvény árának csökkenése nyereséget eredményez az intézmény számára. Az intézmény abban az esetben rendelkezik nettó rövid hitelpozícióval, ha a kibocsátó vagy kibocsátói csoport hitelfelárának növekedése vagy hitelképességének romlása nyereséget eredményez az intézmény számára. Az intézményeknek folyamatosan figyelemmel kell kísérniük, hogy az instrumentumok nettó rövid hitel- vagy nettó rövid részvénypozíciót eredményeznek-e a nem kereskedési könyvben.

Az első albekezdés i) pontjának alkalmazása céljából az intézménynek fel kell osztania a saját kötelezettségéből származó, a nem kereskedési könyvben szereplő, hitelkockázathoz vagy részvénypiaci kockázathoz kapcsolódó beágyazott opciót vagy más származtatott pénzügyi eszközt. A beágyazott opciót vagy más származtatott pénzügyi eszközt a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelnie, a saját kötelezettséget pedig a nem kereskedési könyvben kell hagynia. Amennyiben az instrumentumot a jellege miatt nem lehet kettéosztani, az intézménynek a teljes instrumentumot a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelnie. Ilyen esetben az intézménynek megfelelően dokumentálnia kell az ilyen kezelés alkalmazásának okát.

(3) Az intézmények a következő instrumentumokban lévő pozíciókat nem rendelhetik hozzá a kereskedési könyvhöz:

a) értékpapírosítási raktározásra szánt instrumentumok;

b) ingatlantulajdonhoz kapcsolódó instrumentumok;

c) tőzsdén nem jegyzett részvények;

d) lakossági és kkv-hitelhez kapcsolódó instrumentumok;

e) a (2) bekezdés f) pontjában említettektől eltérő KBF-ekben lévő pozíciók;

f) az e bekezdés a)–d) pontjában említett egy vagy több alapul szolgáló instrumentummal rendelkező származtatott ügyletek és KBF-ek;

g) az e bekezdés a)–f) pontjában, valamint h) és i) pontjában említett valamely instrumentumban lévő egy vagy több pozíció konkrét kockázatának fedezésére tartott instrumentumok;

h) az intézmény saját kötelezettségei, kivéve, ha ezek az instrumentumok megfelelnek a (2) bekezdés e) pontjában említett kritériumoknak vagy a (2) bekezdés harmadik albekezdésében említett kritériumoknak;

i) fedezeti alapokban lévő instrumentumok.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézmény az említett bekezdés d)–i) pontjában említett instrumentumban lévő pozíciót – az illetékes hatósága jóváhagyásától függően – hozzárendelheti a nem kereskedési könyvhöz. Az illetékes hatóságnak meg kell adnia a jóváhagyását, ha az intézmény az illetékes hatósága számára kielégítően bizonyította, hogy a pozíciót nem kereskedési szándékkal tartja, valamint hogy az nem fedez kereskedési szándékkal tartott pozíciókat.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve, az intézmény az említett bekezdés i) pontjában említett instrumentumban lévő pozíciót – az illetékes hatóságának jóváhagyásától függően – hozzárendelheti a kereskedési könyvhöz. Az illetékes hatóságnak meg kell adnia a jóváhagyását, ha az intézmény az illetékes hatósága számára kielégítően bizonyította egyfelől azt, hogy a pozíciót kereskedési szándékkal tartják, vagy az kereskedési szándékkal tartott pozíciókat fedez, másfelől pedig azt, hogy az intézmény az adott pozícióra vonatkozóan a (8) bekezdésben meghatározott feltételek közül legalább egynek megfelel.

(6) Amennyiben az intézmény a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett instrumentumoktól eltérő instrumentumban lévő pozíciót rendelt a kereskedési könyvhöz, az intézmény illetékes hatósága felkérheti az intézményt, hogy szolgáltasson bizonyítékot az ilyen hozzárendelés igazolására. Amennyiben az intézmény nem szolgáltat megfelelő bizonyítékot, illetékes hatósága előírhatja az intézmény számára, hogy ezt a pozíciót ehelyett a nem kereskedési könyvhöz rendelje hozzá.

(7) Amennyiben az intézmény a (3) bekezdésben említett instrumentumoktól eltérő instrumentumban lévő pozíciót rendelt a nem kereskedési könyvhöz, az intézmény illetékes hatósága felkérheti az intézményt, hogy szolgáltasson bizonyítékot az ilyen hozzárendelés igazolására. Amennyiben az intézmény nem szolgáltat megfelelő bizonyítékot, illetékes hatósága előírhatja az intézmény számára, hogy ezt a pozíciót ehelyett a kereskedési könyvhöz rendelje hozzá.

(8) Az intézménynek a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelnie a (3) bekezdés f) pontjában említett pozícióktól eltérő, KBF-ekben kereskedési szándékkal tartott pozíciókat, amennyiben az intézmény teljesíti a következő feltételek egyikét:

a) az intézmény elegendő információt tud szerezni a KBF alapul szolgáló egyedi kitettségeiről;

b) az intézmény nem tud elegendő információt szerezni a KBF alapul szolgáló egyedi kitettségeiről, de az intézmény ismeri a KBF megbízatásának tartalmát, és elérhető számára a KBF napi árjegyzése.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon eljárás további pontosítása céljából, amelyet az intézmények a (2) bekezdés b) pontjában említett nem kereskedési könyvi nettó rövid hitel- és nettó rövid részvénypozíciók kiszámításához és nyomon követéséhez kötelesek alkalmazni.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

35. A 104a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak nyomon kell követnie a felügyeleti gyakorlatok körét, és ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban – iránymutatásokat kell kiadnia arra vonatkozóan, hogy e bekezdés első albekezdésének és e cikk (5) bekezdésének az alkalmazása tekintetében a rendkívüli körülmények milyen következményekkel járnak. Ameddig az EBH ki nem bocsátja az említett iránymutatásokat, az illetékes hatóságoknak indokolással ellátott értesítést kell küldeniük az EBH-nak arra vonatkozó döntéseikről, hogy engedélyezik-e egy intézménynek, hogy az e cikk (2) bekezdésében említettekkel összhangban átsoroljon egy pozíciót.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A pozíciók e cikk szerinti átsorolása visszavonhatatlan, kivéve az (1) bekezdésben említett rendkívüli körülmények fennállása esetén.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmény az illetékes hatóságának engedélye nélkül is átsorolhat egy nem kereskedési könyvi pozíciót kereskedési könyvi pozícióvá, összhangban a 104. cikk (2) bekezdésének d) pontjával. Ebben az esetben az e cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott követelmények továbbra is alkalmazandók az intézményre. Ilyen átsorolás esetén az intézménynek haladéktalanul értesítenie kell illetékes hatóságát.”

36. A 104b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerrel összhangban történő kiszámítása céljából az intézményeknek kereskedési részlegeket kell létrehozniuk, és az e cikk (5) és (6) bekezdésében említett kereskedési könyvi pozícióikat és nem kereskedési könyvi pozícióikat e kereskedési részlegek egyikéhez kell hozzárendelniük. A kereskedési könyvi pozíciók csak akkor rendelhetők hozzá egyazon kereskedési részleghez, ha ezek a pozíciók megfelelnek az adott kereskedési részleg jóváhagyott üzleti stratégiájának, és e cikk (2) bekezdésének megfelelően következetesen kezelik és monitorozzák őket.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításához az intézményeknek a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozícióikat az (1) bekezdéssel összhangban létrehozott olyan kereskedési részlegekhez kell rendelniük, amelyek kezelik az említett pozíciók kockázataihoz hasonló kockázatokat.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve, az intézmények a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításakor létrehozhatnak egy vagy több kereskedési részleget, amelyekhez kizárólag devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciókat rendelnek. Ezekre a kereskedési részlegekre nem vonatkozhatnak az (1), a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott követelmények.”

37. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„104c. cikk

A tőkemegfelelési mutatók devizaárfolyam-kockázati fedezeti ügyleteinek kezelése

(1) Az az intézmény, amely szándékosan kockázati pozíciót vállalt annak érdekében, hogy legalább részben fedezze a 92. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett tőkemegfelelési mutatóit a kedvezőtlen devizaárfolyam-változással szemben, az illetékes hatóságának engedélyével figyelmen kívül hagyhatja ezt a kockázati pozíciót a 325. cikk (1) bekezdésében meghatározott, devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításakor, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításakor figyelmen kívül hagyott kockázati pozíció maximális összege azon kockázati pozíció összegére korlátozódik, amely semlegesíti a tőkemegfelelési mutatók bármelyikének a devizaárfolyamok kedvezőtlen mozgásával szembeni érzékenységét;

b) a kockázati pozíciót legalább hat hónapig nem veszik figyelembe a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény számításakor;

c) az intézmény megfelelő kockázatkezelési keretrendszert hozott létre bármely tőkemegfelelési mutatójának fedezésére a devizaárfolyamok kedvezőtlen változásaival szemben, beleértve az egyértelmű fedezeti stratégiát és irányítási struktúrát;

d) az intézmény megindokolta az illetékes hatóság számára, hogy miért nem veszi figyelembe a kockázati pozíciót a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításakor, és tájékoztatta azt a szóban forgó kockázati pozíció részleteiről és a figyelmen kívül hagyott összegről.

(2) A kockázati pozíciók kizárását a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításából – az (1) bekezdéssel összhangban – következetesen kell alkalmazni.

(3) Az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia az intézmény által az (1) bekezdés c) pontjában említett kockázatkezelési keretrendszerben és az (1) bekezdés d) pontjában említett kockázati pozíciók részleteiben végrehajtott változtatásokat.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) azok a kockázati pozíciók, amelyeket az intézmény szándékosan vállalhat annak érdekében, hogy legalább részben fedezze az (1) bekezdésben említett bármely tőkemegfelelési mutatóját a devizaárfolyamok kedvezőtlen változásaival szemben;

b) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett maximális összeg meghatározásának módja, valamint annak módja, ahogyan az intézménynek ezt az összeget figyelmen kívül kell hagynia a 325. cikk (1) bekezdésében említett módszerek mindegyike esetén;

c) az intézmény (1) bekezdés c) pontjában említett kockázatkezelési keretrendszere által ahhoz teljesítendő kritériumok, hogy azt e cikk alkalmazása céljából megfelelőnek lehessen tekinteni.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

38. A 106. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott hitelderivatíva felhasználásával nem kereskedési könyvi hitelkockázati kitettséget vagy partnerkockázati kitettséget fedez, ezt a hitelderivatíva-pozíciót a 92. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi hitelkockázati vagy partnerkockázati kitettség belső fedezeti ügyleteként kell megjeleníteni, amennyiben az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő másik hitelderivatíva-ügyletet köt, amely maradéktalanul ellentételezi a belső fedezeti ügylet piaci kockázatát.

A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához mind az első albekezdésnek megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind az elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel kötött hitelderivatíva-ügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe. A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszer alkalmazásával történő kiszámításához mindkét pozíciót ugyanahhoz a hasonló kockázatokat kezelő kereskedési részleghez kell rendelni.

(4) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott származtatott részvényügylet felhasználásával nem kereskedési könyvi részvénykockázati kitettséget fedez, ezt a származtatott részvényügylet pozíciót a 92. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi részvénykockázati kitettség belső fedezeti ügyleteként kell megjeleníteni, amennyiben az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő másik származtatott részvényügyletet köt, amely maradéktalanul ellentételezi a belső fedezeti ügylet piaci kockázatát.

A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához mind az e bekezdés első albekezdésének megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind az elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel kötött származtatott részvényügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe. A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszer alkalmazásával történő kiszámításához mindkét pozíciót ugyanahhoz a hasonló kockázatokat kezelő kereskedési részleghez kell rendelni.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (3) és a (4) bekezdés alkalmazása céljából az intézmény által szerepeltetett hitelderivatíva- vagy származtatott részvényügylet állhat több elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel kötött több ügyletből is, feltéve, hogy az ezek eredőjeként előálló, összesített ügylet megfelel az említett bekezdésekben meghatározott feltételeknek.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott kamatlábkockázati pozíció felhasználásával nem kereskedési könyvi kamatlábkockázati kitettséget fedez, ezt a kamatlábkockázati pozíciót a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatának a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikke szerinti értékeléséhez belső fedezeti ügyletnek kell tekinteni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett módszerek alkalmazásával történő kiszámításához a pozíciót a többi kereskedési könyvi pozíciótól elkülönült portfólióhoz rendelték, amelynek üzleti stratégiája kizárólag a kamatlábkockázati kitettségek belső fedezeti ügyletei piaci kockázatának kezelésére és csökkentésére irányul;

b) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszer alkalmazásával történő kiszámításához a pozíciót olyan kereskedési részleghez rendelték, amelynek üzleti stratégiája kizárólag a kamatlábkockázati kitettségek belső fedezeti ügyletei piaci kockázatának kezelésére és csökkentésére irányul;

c) az intézmény teljeskörűen dokumentálta, hogy a pozíció milyen módon csökkenti a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikkében foglalt követelmények alkalmazása céljából a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatát.”;

d) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából az intézmény ehhez a portfólióhoz hozzárendelhet harmadik felekkel nyitott más kamatlábkockázati pozíciókat, illetve a saját kereskedési könyvével szembeni kamatlábkockázati pozíciókat is mindaddig, ameddig az intézmény a saját kereskedési könyvével szembeni kamatlábkockázati pozíciók piaci kockázatát maradéktalanul ellentételezi oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatlábkockázati pozíciókat nyit.

(5b) Az e cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett kereskedési részlegre a következő követelmények vonatkoznak:

a) ez a kereskedési részleg harmadik felekkel vagy az intézmény más kereskedési részlegeivel is nyithat egyéb kamatlábkockázati pozíciókat, amennyiben ezek a pozíciók megfelelnek a 104. cikkben említett, a kereskedési könyvbe történő besorolásra vonatkozó követelményeknek, és ezek a más kereskedési részlegek maradéktalanul ellentételezik ezen egyéb kamatlábkockázati pozíciók piaci kockázatát oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatlábkockázati pozíciókat nyitnak;

b) az adott kereskedési részleghez nem rendelnek az e bekezdés a) pontjában említetteken kívül más kereskedési könyvi pozíciókat;

c) a 104b. cikktől eltérve, erre a kereskedési részlegre nem vonatkozhatnak az említett cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott követelmények.”;

e) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az (5) bekezdés a) pontjában említett elkülönített portfólióhoz vagy az említett bekezdés b) pontjában említett kereskedési részleghez rendelt összes pozíció piaci kockázatának szavatolótőke-követelményét külön, az egyéb kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményén felül kell meghatározni.

(7) Amennyiben egy intézmény hitelértékelési korrekciós kitettséget a kereskedési könyvével szemben nyitott származtatott eszköz felhasználásával fedez, az adott származtatott eszközben fennálló pozíciót a hitelértékelési korrekciós kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelménynek a 383. vagy 384. cikkben meghatározott módszerekkel összhangban történő kiszámítása céljából a hitelértékelési korrekciós kitettségre vonatkozó belső fedezeti ügyletként kell elismerni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a származtatott pozíciót a 386. cikkel összhangban elismert fedezeti ügyletként ismerik el;

b) amennyiben a származtatott pozíció a 325c. cikk (2) bekezdésének b) vagy c) pontjában vagy a 325e. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmények bármelyikének hatálya alá tartozik, az intézmény maradéktalanul ellentételezi az adott származtatott pozíció piaci kockázatát oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú pozíciókat nyit.

Az első albekezdéssel összhangban elismert belső fedezeti ügylettel ellentétes irányú kereskedési könyvi pozíciót az intézmény kereskedési könyvébe kell besorolni a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához.”

39. A 107. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek a 2. fejezetben előírt sztenderd módszert, vagy – amennyiben azt az illetékes hatóságok a 143. cikkel összhangban engedélyezik – a 3. fejezetben előírt belső minősítésen alapuló módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékeik kiszámítására a 92. cikk (4) bekezdése a) és g) pontjának alkalmazása céljából.

(2) A központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségek és a központi szerződő felek garanciaalapjaihoz való hozzájárulások esetében az intézményeknek a 6. fejezet 9. szakaszában meghatározott eljárással kell kiszámítaniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékeiket a 92. cikk (4) bekezdése a) és g) pontjának alkalmazása céljából. Az intézményeknek minden ezektől eltérő típusú, központi szerződő féllel szembeni kitettséget az alábbiak szerint kell kezelniük:

a) az ezektől eltérő típusú, elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettséget intézménnyel szembeni kitettségként kell kezelniük;

b) az ezektől eltérő típusú, nem elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettséget vállalattal szembeni kitettségként kell kezelniük.

(3) E rendelet alkalmazása céljából a harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal, a harmadik országbeli hitelintézetekkel, valamint a harmadik országbeli tőzsdékkel szembeni kitettségeket, továbbá a harmadik országbeli hatóságok által engedélyezett és felügyelt olyan harmadik országbeli pénzügyi vállalkozásokkal szembeni kitettségeket, amelyekre a megbízhatóság tekintetében az intézményekre alkalmazandókhoz hasonló prudenciális követelmények vonatkoznak, kizárólag akkor lehet intézményekkel szembeni kitettségnek tekinteni, ha az adott szervezetre a harmadik ország az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális és felügyeleti követelményeket alkalmaz.”

40. A 108. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„108. cikk

Hitelkockázatra és felhígulási kockázatra vonatkozó hitelkockázat-mérséklési eljárások alkalmazása a sztenderd módszerben és az IRB-módszerben

(1) Az olyan kitettség vonatkozásában, amelyre az intézmény a 2. fejezet szerinti sztenderd módszert vagy a 3. fejezet szerinti IRB-módszert alkalmazza anélkül, hogy a 143. cikk alapján az LGD-re vonatkozóan saját becslést alkalmazna, a 4. fejezetnek megfelelően figyelembe veheti az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontja céljára, valamint adott esetben a várható veszteségértékek számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk d) pontjában említett számítás céljára.

(2) Az olyan kitettség esetében, amelyre az intézmény az IRB-módszert alkalmazza a 143. cikk alapján az LGD-re vonatkozó saját becslései felhasználásával, a 3. fejezettel összhangban figyelembe veheti az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontja céljára és – adott esetben – a várható veszteségértékek számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk d) pontjában említett számítás céljára.

(3) Amennyiben az intézmény az IRB-módszert alkalmazza az LGD-re vonatkozó, a 143. cikk szerinti saját becslései felhasználásával mind az eredeti kitettségre, mind a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre, a 3. fejezettel összhangban figyelembe veheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontja céljára és – adott esetben – a várható veszteségértékek számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk d) pontjában említett számítás céljára. Minden más esetben azok céljára az intézmény a 4. fejezettel összhangban figyelembe veheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek számítása során.

(4) Az (5) bekezdésben meghatározott feltételekre figyelemmel, a II. cím 2., 3. és adott esetben 4. fejezetének alkalmazása céljából az intézmények a természetes személyeknek nyújtott hiteleket lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségeknek tekinthetik ahelyett, hogy garantált kitettségként kezelnék azokat, amennyiben egy tagállamban teljesülnek az említett hitelekre vonatkozó következő feltételek:

a) a természetes személyeknek az adott tagállamban lakóingatlan vásárlására nyújtott hitelek többségét jogi formáját tekintve nem jelzáloghitelként nyújtják;

b) a természetes személyeknek az adott tagállamban lakóingatlan vásárlására nyújtott hitelek többségét egy kijelölt külső hitelminősítő intézet 1-es vagy 2-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítésével rendelkező fedezetnyújtó garantálja, aki az eredeti hitelfelvevő nemteljesítése esetén köteles a teljes összeget visszafizetni az intézménynek;

c) az intézménynek törvényes joga van arra, hogy jelzálogot jegyeztessen be a lakóingatlanra, amennyiben a b) pontban említett fedezetnyújtó nem teljesíti a nyújtott garancia szerinti kötelezettségeit, vagy képtelenné válik azok teljesítésére.

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t, ha az e bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott feltételek a joghatóságuk alá tartozó területen teljesülnek, és meg kell adniuk az e bekezdés és az (5) bekezdés feltételeit teljesítő, ilyenként kezelhető fedezetnyújtók nevét.

Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az összes ilyen elismert fedezetnyújtó jegyzékét, és évente aktualizálnia kell azt.

(5) A (4) bekezdés alkalmazása céljából az abban a bekezdésben említett hitelek garantált kitettség helyett lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségként is kezelhetők, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a sztenderd módszer szerint kezelt kitettség esetében a kitettség megfelel a 124. és a 125. cikkben az „ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek” sztenderd módszer szerinti kitettségi osztályhoz rendelt valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a hitelt nyújtó intézmény nem rendelkezik jelzáloggal a lakóingatlanra vonatkozóan;

b) az IRB-módszer szerint kezelt kitettség esetében a kitettség megfelel a 147. cikk (2) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában a „lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek” IRB-módszer szerinti kitettségi osztályhoz rendelt valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a hitelt nyújtó intézmény nem rendelkezik jelzáloggal a lakóingatlanra vonatkozóan;

c) a hitel nyújtásakor nincs jelzálogjog bejegyezve a lakóingatlanra, és a hitelfelvevő a 2014. január 1-jétől kezdődően nyújtott hitelek vonatkozásában szerződésben kötelezettséget vállalt arra, hogy a hitelt eredetileg nyújtó intézmény beleegyezése nélkül azon nem keletkeztet semmilyen jelzálogjogot;

d) a fedezetnyújtó a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó, és egy kijelölt külső hitelminősítő intézet 1-es vagy 2-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítésével rendelkezik;

e) a fedezetnyújtó olyan intézmény vagy pénzügyi ágazatbeli szervezet, amelyre az intézményekre vagy biztosítókra vonatkozó szavatolótőke-követelményekkel összehasonlítható szavatolótőke-követelmények vonatkoznak;

f) a fedezetnyújtó teljes mértékben finanszírozott kölcsönös garanciaalapot vagy ezzel egyenértékű védelmet hozott létre a biztosítóintézetek számára a hitelkockázati veszteségek fedezésére, amelynek kalibrálását az illetékes hatósága rendszeresen felülvizsgálja, és amelyet rendszeresen, de legalább kétévente stressztesztnek vetnek alá;

g) az intézménynek szerződés és jogszabály szerint joga van arra, hogy jelzálogot jegyeztessen be a lakóingatlanra, amennyiben a fedezetnyújtó nem teljesíti a nyújtott garancia szerinti kötelezettségeit, vagy képtelenné válik azok teljesítésére.

(6) Azon intézményeknek, amelyek a (4) bekezdésben említett mechanizmus keretében egy adott elismert fedezetnyújtó tekintetében élnek az abban a bekezdésben meghatározott választási lehetőséggel, ezzel az adott mechanizmus keretében az adott fedezetnyújtó által garantált, természetes személyekkel szembeni összes kitettségük tekintetében élniük kell.”

41. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„110a. cikk
Kötelezettségvállalásnak nem minősülő szerződéses megállapodások nyomon követése

Az intézményeknek nyomon kell követniük azokat a szerződéses megállapodásokat, amelyek megfelelnek az 5. cikk 10. pontjának a)–e) alpontjában meghatározott összes feltételnek, és az illetékes hatóságaik számára kielégítően dokumentálniuk kell, hogy megfelelnek az összes említett feltételnek.”

42. A 111. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„111. cikk
Kitettségérték

(1) Egy eszköztétel kitettségértéke az eszköztételnek a 110 cikkel összhangban elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások, a 34. cikkel összhangban elvégzett, az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységéhez kapcsolódó kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek, valamint az eszköztételhez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések alkalmazásával módosított könyv szerinti értéke.

(2) Az I. mellékletben szereplő, mérlegen kívüli tételek esetében a kitettségértéket a tételnek a 110. cikkel összhangban levont egyedi hitelkockázati kiigazításokkal és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegekkel csökkentett névértékéből kiindulva a következő százalékok figyelembevételével kell kiszámítani:

a) 100 % az 1. kategóriába tartozó tételeknél;

b) 50 % a 2. kategóriába tartozó tételeknél;

c) 40 % a 3. kategóriába tartozó tételeknél;

d) 20 % a 4. kategóriába tartozó tételeknél;

e) 10 % az 5. kategóriába tartozó tételeknél.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett, mérlegen kívüli tételre vonatkozó kötelezettségvállalás esetében a kitettségértéket a kötelezettségvállalásnak a levont egyedi hitelkockázati kiigazításokkal és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegekkel csökkentett névértékéből kiindulva a következő százalékok közül a kisebb figyelembevételével kell kiszámítani:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett százalékos arány, amely arra a tételre alkalmazandó, amelyre a kötelezettségvállalás vonatkozik;

b) az e cikk (2) bekezdésében említett százalékos arány, amely a kötelezettségvállalás-típusra alkalmazandó.

(4) Az intézmény által kínált, de az ügyfél által még el nem fogadott olyan szerződéses megállapodásokat, amelyek kötelezettségvállalássá válnának, ha az ügyfél elfogadná őket, kötelezettségvállalásként kell kezelni, és azokra a (2) bekezdéssel összhangban előírt százalékos arány alkalmazandó.

Az olyan szerződéses megállapodásokra, amelyek megfelelnek az 5. cikk 10. pontjának a)–e) alpontjában meghatározott feltételeknek, 0 %-os arány alkalmazandó.

(5) Amennyiben egy intézmény a pénzügyi biztosítékoknak a 223. cikkben említett átfogó módszerét használja, az értékpapír-finanszírozási ügylet keretében értékesített, letétbe helyezett vagy kölcsönadott értékpapírok vagy áruk kitettségértékét a 223. és a 224. cikkel összhangban az ilyen értékpapíroknak, illetve áruknak megfelelő volatilitási korrekcióval kell növelni.

(6) A II. mellékletben felsorolt származtatott eszközök kitettségértékét a 6. fejezettel összhangban kell meghatározni, figyelembe véve a novációs szerződések és az egyéb nettósítási megállapodások hatásait is az említett fejezetben meghatározottak szerint. Az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a hosszú teljesítési idejű ügyletek kitettségértéke a 4. és a 6. fejezettel összhangban határozható meg.

(7) Amennyiben a kitettség előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel biztosított, a kitettségérték a 4. fejezettel összhangban módosítható.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) azok a kritériumok, amelyeket az intézmények a mérlegen kívüli tételeknek – az I. mellékletben már szereplő tételek kivételével – az I. mellékletben említett 1–5. kategóriába sorolásához használni kötelesek;

b) azok a tényezők, amelyek adott esetben korlátozhatják az intézményeket abban, hogy felmondják az I. mellékletben említett, feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalásaikat;

c) az EBH értesítésére szolgáló eljárás az I. mellékletben említettekhez hasonló kockázatokat hordozó egyéb mérlegen kívüli tételek intézmények általi besorolásáról.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

43. A 112. cikk a következőképpen módosul:

a) az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek, valamint földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek;”

b) a k) pont helyébe a következő szöveg lép:

„k) alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségek;”.

44. A 113. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor a kockázati súlyokat az e rendelet 2. szakaszának rendelkezéseivel összhangban minden kitettségre alkalmazni kell, amennyiben az említett kitettségeket nem vonták le a szavatolótőkéből vagy nem tartoznak a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kezelés hatálya alá. A kockázati súlyok alkalmazásának azon a kitettségi osztályon kell alapulnia, amelybe a kitettség be van sorolva, valamint – a 2. szakaszban meghatározott mértékig – a hitelminőségén. A hitelminőség meghatározható a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használatával, vagy az exporthitel-ügynökségek hitelminősítéseinek használatával, a 3. szakasszal összhangban. Az e rendelet 112. cikkének a), b), c) és e) pontjában meghatározott kitettségi osztályokba sorolt kitettségek kivételével, amennyiben a 2013/36/EU irányelv 79. cikkének b) pontja szerinti értékelés a kijelölt külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség alkalmazandó hitelminősítése alapján a kitettséghez hozzárendelésre kerülő hitelminőségi besorolás által magában foglaltaknál magasabb kockázati jellemzőket tükröz, az intézménynek a kijelölt külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség hitelminősítése által magában foglalt kockázati súlynál legalább eggyel magasabb hitelminőségi besorolást kell hozzárendelnie.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben egy kitettség hitelkockázati fedezettel ellátott, a kitettségérték vagy az adott kitettségre alkalmazandó kockázati súly e fejezetnek és a 4. fejezetnek megfelelően módosítható.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Minden olyan tétel kitettségértékéhez, amelyre e fejezet nem határoz meg kockázati súlyt, 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.”;

d) a (6) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az elsődleges alapvető tőkeelemeket, kiegészítő alapvető tőkeelemeket vagy járulékos tőkeelemeket eredményező kitettségek kivételével az intézmények az illetékes hatóságok általi előzetes engedélyezés függvényében dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák e cikk (1) bekezdésének követelményeit az adott intézmény olyan partnerrel szembeni kitettségeire, amely az adott intézmény anyavállalata, leányvállalata, anyavállalatának leányvállalata vagy olyan vállalat, amely a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolatban áll az intézménnyel. Az illetékes hatóságok az engedélyt megadhatják, ha a következő feltételek teljesülnek:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a partner olyan intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak;”.

45. A 115. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(-1) Az olyan regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az olyan regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, azon hitelminőségi besorolásnak megfelelően kell kockázati súlyt rendelni, amelyhez annak a joghatóságnak a központi kormányzatával szembeni kitettségeket rendelték, amelyben a regionális kormányzat vagy a helyi hatóság székhelye található, a 2. táblázatnak megfelelően.

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Az első albekezdésben említett kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben nem minősített azon központi kormányzat, amelynek joghatóságában a regionális kormányzat vagy a helyi hatóság székhelye található.”;

c) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A (-1) és az (1) bekezdéstől eltérve, a regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségeket úgy kell kezelni, mint azon központi kormányzattal szembeni kitettségeket, amelynek joghatósága alá székhelyük tartozik, ha az előbbiek önálló közteherkivetési jogköréből, valamint a nemteljesítési kockázatukat csökkentő hatású konkrét intézményi berendezkedésből adódóan nincs kockázati különbség az előbbi, illetve utóbbi típusú kitettségek között.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A közjogi értelemben jogi személyiséggel rendelkező egyházakkal és vallási közösségekkel szembeni kitettségeket regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitettségként kell kezelni, amennyiben azok adót szednek az őket erre feljogosító jogi aktusoknak megfelelően. Ebben az esetben a (2) bekezdést nem kell alkalmazni.”;

e) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A (-1) és az (1) bekezdéstől eltérve, ha az Unióban alkalmazottakkal legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságai a regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségeket úgy kezelik, mint a központi kormányzatukkal szembeni kitettségeket, és a regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok önálló közteherkivetési jogköréből, valamint a nemteljesítés kockázatát csökkentő konkrét intézményi berendezkedésből adódóan nincs kockázati különbség az előbbi, illetve utóbbi típusú kitettségek között, az intézmények az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségekhez ugyanilyen módon rendelhetnek kockázati súlyokat.”;

f) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A (-1) és az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni olyan kitettségekhez, amelyeket a (2), (3) és (4) bekezdés nem említ és amelyek az adott regionális kormányzat vagy helyi hatóság hazai pénznemében denomináltak és finanszírozottak, 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.”

46. A 116. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az olyan közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a 115. cikk (-1) bekezdésének megfelelően kell kezelni.”;

b) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az EBH-nak nyilvánosan elérhető adatbázist kell fenntartania az első albekezdésben említett összes, Unión belüli közszektorbeli intézményről.”

47. A 117. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A (2) bekezdésben nem említett multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni olyan kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni. A (2) bekezdésben nem említett multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni olyan kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, 50 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

”

48. A 119. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni.

49. A 120. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményekkel szembeni olyan kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(2) Az intézményekkel szembeni, legfeljebb három hónapos eredeti futamidejű kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, valamint az áruknak a nemzeti határokon keresztül történő mozgásából eredő, legfeljebb hat hónapos eredeti futamidejű kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 2. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

”

50. A 121. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„121. cikk

Nem minősített intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a következő kategóriák egyikébe kell sorolni:

a) amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül, az intézményekkel szembeni kitettségeket az A kategóriába kell sorolni:

i. az intézmény megfelelő kapacitással rendelkezik pénzügyi kötelezettségeinek – többek között tőke- és kamattörlesztéseinek – időben történő teljesítéséhez az eszközök vagy kitettségek várható élettartama alatt, a gazdasági ciklusoktól és az üzleti feltételektől függetlenül;

ii. az intézmény teljesíti vagy meghaladja az e rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményt, adott esetben figyelembe véve e rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának i. és vi. alpontját, valamint 459. cikkének a) pontját, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelményeket, a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelményt, illetve harmadik országok egyenértékű és további helyi felügyeleti vagy szabályozási követelményeit, amennyiben ezeket a követelményeket közzéteszik, és azokat adott esetben elsődleges alapvető tőkével, alapvető tőkével vagy szavatolótőkével kell teljesíteni;

iii. az arra vonatkozó információkat, hogy az e pont ii. alpontjában említett követelményeket az intézmény teljesítette vagy meghaladta-e, nyilvánosságra hozzák vagy a hitelt nyújtó intézmény számára más módon hozzáférhetővé teszik;

iv. a hitelt nyújtó intézmény által a 2013/36/EU irányelv 79. cikkével összhangban elvégzett értékelés nem tárta fel, hogy az intézmény nem felel meg az e pont i. és ii. alpontjában meghatározott feltételeknek;

b) amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül, és az e bekezdés a) pontjában foglalt feltételek közül legalább egy nem teljesül, az intézményekkel szembeni kitettségeket a B kategóriába kell sorolni:

i. az intézmény jelentős hitelkockázatnak van kitéve, ideértve a stabil vagy kedvező gazdasági vagy üzleti feltételektől függő törlesztési kapacitást is;

ii. az intézmény teljesíti vagy meghaladja az e rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményt, adott esetben figyelembe véve e rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának i. alpontját, valamint 459. cikkének a) pontját, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelményeket, illetve harmadik országok egyenértékű és további helyi felügyeleti vagy szabályozási követelményeit, amennyiben ezeket a követelményeket közzéteszik, és azokat adott esetben elsődleges alapvető tőkével, alapvető tőkével vagy szavatolótőkével kell teljesíteni;

iii. az arra vonatkozó információkat, hogy az e pont ii. alpontjában említett követelményeket az intézmény teljesítette vagy meghaladta-e, nyilvánosságra hozzák vagy a hitelt nyújtó intézmény számára más módon hozzáférhetővé teszik;

iv. a hitelt nyújtó intézmény által a 2013/36/EU irányelv 79. cikkével összhangban elvégzett értékelés nem tárta fel, hogy az intézmény nem felel meg az e pont i. és ii. alpontjában meghatározott feltételeknek;

c) amennyiben az intézményekkel szembeni kitettségeket nem sorolják az A vagy B kategóriába, vagy ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül, az intézményekkel szembeni kitettségeket a C kategóriába kell sorolni:

i. az intézmény lényeges nemteljesítési kockázattal és korlátozott biztonsági tartalékkal rendelkezik;

ii. a kedvezőtlen üzleti, pénzügyi vagy gazdasági feltételek nagy valószínűséggel ahhoz vezetnek vagy vezettek, hogy az intézmény képtelen teljesíteni pénzügyi kötelezettségeit;

iii. amennyiben az intézmény számára jogszabály írja elő az auditált pénzügyi kimutatásokat, a külső könyvvizsgáló kedvezőtlen könyvvizsgálói véleményt adott ki, vagy auditált pénzügyi kimutatásaiban vagy auditált jelentéseiben az elmúlt 12 hónapban komoly kétségeinek adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az intézmény képes-e folytatni a folyamatos működést.

E bekezdés első albekezdése b) pontja ii. alpontjának alkalmazásában az egyenértékű és további helyi felügyeleti vagy szabályozási követelmények nem foglalhatják magukban a 2013/36/EU irányelv 128. cikkében meghatározottakkal egyenértékű tőkepuffereket.

(2) A 119. cikk (5) bekezdésének megfelelően intézményekkel szembeni kitettségként kezelt, pénzügyi intézményekkel szembeni kitettségek esetében annak értékelése céljából, hogy a szóban forgó pénzügyi intézmények teljesítik-e az e cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételeket, az intézményeknek értékelniük kell, hogy ezek a pénzügyi intézmények teljesítik-e vagy meghaladják-e az összehasonlítható prudenciális követelményeket.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően az A, B vagy C kategóriába sorolt kitettségekhez a következő kockázati súlyt kell rendelni:

a) az A, B vagy C kategóriába sorolt azon kitettségekhez, amelyek megfelelnek az alábbi feltételek bármelyikének, a rövid lejáratú kitettségekre vonatkozó kockázati súlyt kell rendelni az 1. táblázatnak megfelelően:

i. a kitettség eredeti futamideje legfeljebb három hónap;

ii. a kitettség eredeti futamideje legfeljebb hat hónap, és áruk nemzeti határokon átnyúló mozgásából ered;

b) az A kategóriába sorolt, nem rövid lejáratú kitettségekhez 30 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. a kitettség nem felel meg az a) pontban meghatározott feltételek egyikének sem;

ii. az intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatója legalább 14 %;

iii. az intézmény tőkeáttételi mutatója legalább 5 %;

c) az A, B vagy C kategóriába sorolt azon kitettségekhez, amelyek nem felelnek meg az a) vagy b) pontban meghatározott feltételeknek, az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

Amennyiben egy intézménnyel szembeni kitettség nem az adott intézmény bejegyzése szerinti joghatóság hazai pénznemében denominált, vagy ha az intézmény a hitelkötelezettséget egy másik joghatóságbeli fióktelepen könyvelte el, és a kitettség nem annak a joghatóságnak a hazai pénznemében denominált, amelyben a fióktelep működik, az a), b) vagy c) pontnak megfelelően a legfeljebb egy év futamidejű, öntörlesztő, áruk nemzeti határokon átnyúló mozgásából keletkező, kereskedéssel kapcsolatos függő tételekből eredőktől eltérő kitettségekhez rendelt kockázati súly nem lehet kisebb, mint az intézmény bejegyzése szerinti ország központi kormányzatával szembeni kitettség kockázati súlya.

1. táblázat

Hitelkockázat-értékelés	A kategória	B kategória	C kategória
Rövid lejáratú kitettségekre vonatkozó kockázati súly	20 %	50 %	150 %
Kockázati súly	40 %	75 %	150 %

”

51. A 122. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés 6. táblázata helyébe a következő szöveg lép:

„1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az olyan kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre hitelminősítés, 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.”

52. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„122a. cikk
Speciális hitelezési kitettségek

(1) Az intézményeknek a 112. cikk g) pontjában említett vállalati kitettségi osztályon belül külön kategóriába, a speciális hitelezési kitettségek körébe kell sorolniuk a következő jellemzők mindegyikével rendelkező kitettségeket:

a) a kitettség olyan szervezettel szemben áll fenn, amelyet kifejezetten tárgyi eszközök finanszírozására vagy működtetésére hoztak létre, vagy olyan kitettség, amely gazdaságilag hasonló az ilyen kitettséghez;

b) a kitettség nem kapcsolódik lakóingatlan vagy kereskedelmi ingatlan finanszírozásához, és megfelel a tárgyieszköz-finanszírozási, a projektfinanszírozási vagy az árufinanszírozási kitettségek (3) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásának;

c) a kitettséghez kapcsolódó kötelezettségre irányadó szerződéses megállapodások jelentős mértékű ellenőrzést biztosítanak az intézmény számára az eszközök és az általuk termelt jövedelem felett;

d) a kitettséghez kapcsolódó kötelezettség visszafizetésének elsődleges forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig egy tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független kapacitása.

(2) Azon speciális hitelezési kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

(3) Azon speciális hitelezési kitettségekhez, amelyeknél nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, a következő kockázati súlyt kell rendelni:

a) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja tárgyi eszközök – többek között hajók, repülőgépek, műholdak, vasúti kocsik és flották – beszerzésének finanszírozása, és az ezen eszközöktől várt bevétel a finanszírozott, a hitelezőnek biztosítékként felajánlott vagy részére engedményezett konkrét tárgyi eszközök által generált pénzáramlás formájában keletkezik (a továbbiakban: tárgyieszköz-finanszírozási kitettségek), az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk;

b) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja tőzsdei áruk – többek között kőolaj, fémek vagy gabonák – tartalékainak, készleteinek vagy követeléseinek rövid távú finanszírozása, és az ezen tartalékoktól, készletektől vagy követelésektől várt bevétel az áru értékesítéséből várt bevétel (a továbbiakban: árufinanszírozási kitettségek), az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk;

c) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja egy olyan egyedi projekt finanszírozása, amely egy nagy, összetett és költséges létesítmény – például erőmű, vegyi feldolgozó üzem, bánya, közlekedési infrastruktúra, környezeti vagy távközlési infrastruktúra – fejlesztésére vagy megvásárlására irányul, és amelynek esetében a finanszírozás jelentős új létesítmény megépítésére vagy meglévő létesítmény továbbfejlesztéssel vagy anélkül megvalósuló újrafinanszírozására irányul, továbbá amely projekt esetében a hitelt nyújtó intézmény elsősorban a finanszírozott projekt révén keletkező bevételekre számít mind a hitel visszafizetésének forrásaként, mind pedig a hitel biztosítékaként (a továbbiakban: projektfinanszírozási kitettségek), az intézményeknek a következő kockázati súlyokat kell alkalmazniuk:

i. 130 %, ha a projekt, amelyhez a kitettség kapcsolódik, az üzemeltetést megelőző szakaszban van;

ii. feltéve, hogy a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az 501a. cikkben említett kiigazítását nem alkalmazzák, 80 %, amennyiben a kitettséghez kapcsolódó projekt üzemeltetési szakaszban van, és a kitettség megfelel az alábbi kritériumok mindegyikének:

1. szerződésben korlátozottak a kötelezett arra vonatkozó lehetőségei, hogy a hitelezők számára esetleg hátrányos tevékenységeket hajtson végre, beleértve azt a korlátozást, hogy nem vehet fel újabb hitelt a meglévő hitelezők hozzájárulása nélkül,

2. a kötelezett a finanszírozott projekt teljes élettartama alatt a függő kötelezettségek és a működőtőke-követelmények fedezéséhez teljes mértékben készpénzzel vagy valamely szervezettel kötött egyéb pénzügyi megállapodásokkal finanszírozott elegendő tartalékforrással rendelkezik, feltéve, hogy a szervezet valamely elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott, legalább 3-as külső hitelminősítő intézeti hitelminőségi besorolással rendelkezik, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a 3. fejezettel összhangban kiszámító intézmények esetében, amennyiben a szervezet nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítéssel, az adott szervezet az intézmény által adott, legalább a 3-as hitelminőségi besorolással egyenértékű belső hitelminősítéssel bír, feltéve, hogy a szervezet az intézmény által a 3. fejezet 6. szakasza rendelkezéseinek megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkezik,

3. a projekt, amely a kitettséghez kapcsolódik, olyan pénzáramlásokat generál, amelyek előre kiszámíthatók és fedezik az összes jövőbeli hiteltörlesztést,

4. ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, a kötelezettség visszafizetésének forrása egy fő partnertől függ, és ez a fő partner a következők egyike:

   – központi bank, központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság, feltéve, hogy a 114. és a 115. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súlyt, illetve valamely elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott, legalább 3-as külső hitelminősítő intézeti hitelminőségi besorolást kap, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a 3. fejezettel összhangban kiszámító intézmények esetében, amennyiben a központi bank, központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítéssel, akkor az intézmény által adott, legalább a 3-as hitelminőségi besorolással egyenértékű belső hitelminősítéssel bír, feltéve, hogy az intézmény által a 3. fejezet 6. szakasza rendelkezéseinek megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkezik;

– közszektorbeli intézmény, feltéve, hogy ezen intézmény a 116. cikkel összhangban 20 %-os vagy ennél alacsonyabb kockázati súlyt, illetve valamely elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott, legalább 3-as külső hitelminősítő intézeti hitelminőségi besorolást kap, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a 3. fejezettel összhangban kiszámító intézmények esetében, amennyiben a közszektorbeli intézmény nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítéssel, az adott közszektorbeli intézmény az intézmény által adott, legalább a 3-as hitelminőségi besorolással egyenértékű belső hitelminősítéssel bír, feltéve, hogy a közszektorbeli intézmény az intézmény által a 3. fejezet 6. szakaszának megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkezik;

– valamely elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott, legalább 3-as külső hitelminősítő intézeti hitelminőségi besorolással rendelkező vállalat, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a 3. fejezettel összhangban kiszámító intézmények esetében, amennyiben a vállalat nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítéssel, az adott vállalat az intézmény által adott, legalább a 3-as hitelminőségi besorolással egyenértékű belső hitelminősítéssel bír, feltéve, hogy a vállalat az intézmény által a 3. fejezet 6. szakasza rendelkezéseinek megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkezik;

5. a kötelezettel szembeni kitettségre irányadó szerződéses rendelkezések magas szintű védelmet biztosítanak a hitelt nyújtó intézmény számára a kötelezett nemteljesítése esetén,

6. a fő partner vagy azon egyéb partnerek, amelyek hasonlóképpen megfelelnek a fő partnerre vonatkozó elismerhetőségi kritériumoknak, hatékonyan védik a hitelt nyújtó intézményt a projekt megszűnéséből eredő veszteségektől,

7. a projekt működtetéséhez szükséges valamennyi eszközt és szerződést az alkalmazandó jog által megengedett mértékben biztosítékként felajánlották a hitelt nyújtó intézmény számára,

8. a hitelt nyújtó intézmény nemteljesítési esemény esetén képes átvenni az ellenőrzést a kötelezett szervezet felett;

iii. 100 %, amennyiben a kitettséghez kapcsolódó projekt üzemeltetési szakaszban van, és a kitettség nem felel meg az ii. alpontban meghatározott feltételeknek;

d) a c) pont ii. alpontja 3. alpontjának alkalmazása során a generált pénzáramlások csak akkor tekinthetők előre kiszámíthatónak, ha a bevétel jelentős része teljesíti az alábbi feltételek legalább egyikét:

i. a bevételek „rendelkezésre álláson alapulóak”, ami azt jelenti, hogy az építkezés befejezését követően a kötelezett – a szerződéses feltételek teljesülése esetén – olyan kifizetésekre jogosult szerződéses partnereitől, amelyek fedezik az üzemeltetési és fenntartási költségeket, az adósságszolgálati költségeket és a tőkehozamot, amíg a kötelezett üzemelteti a projektet, és ezek a kifizetések nem függnek a kereslet változásaitól, például a forgalom szintjétől, és kiigazításukra jellemzően csak a teljesítés elmaradása vagy az eszköz nyilvánosság számára való rendelkezésre állásának hiánya miatt kerül sor;

ii. a bevételek megtérülési rátára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak;

iii. a bevételek szállítástól nem függő fizetési kötelezettséget tartalmazó szerződés hatálya alá tartoznak;

e) a c) pont alkalmazásában az üzemeltetési szakasz az a szakasz, amelyben a kifejezetten a projekt finanszírozására létrehozott szervezet vagy egy gazdaságilag hasonló szervezet megfelel mindkét alábbi feltételnek:

i. a szervezet pozitív nettó pénzáramlással rendelkezik, amely elegendő bármely fennmaradó szerződéses kötelezettség fedezésére;

ii. a szervezet hosszú lejáratú adóssága csökken.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek további pontosítása céljából, amelyek mellett a (3) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában meghatározott kritériumok teljesülnek.

Az EBH-nak … [24 hónappal e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

53. A 123. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„123. cikk
Lakossággal szembeni kitettségek

(1) Azokat a kitettségeket, amelyek megfelelnek a következő kritériumok mindegyikének, lakossággal szembeni kitettségeknek kell tekinteni:

a) a kitettség egy vagy több természetes személlyel szembeni kitettség vagy egy kkv-val szembeni kitettség;

b) a kötelezett vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek egy csoportja intézménnyel, annak anyavállalataival és leányvállalataival szemben fennálló tartozásának teljes összege – beleértve a nemteljesítő kitettségeket, de nem beleértve a lakóingatlannal fedezett kitettségeket az ingatlan értékéig – az intézmény tudomása szerint, amelynek észszerű lépéseket kell tennie, hogy erről meggyőződjön, nem haladhatja meg az 1 millió EUR-t;

c) a kitettség jelentős számú, hasonló jellegzetességekkel bíró kitettség egyike, ami által lényegesen csökkennek az ilyen kitettséghez kapcsolódó kockázatok;

d) az érintett intézmény kockázatkezelési keretrendszerében kezeli a kitettséget, amelyet az intézményen belül következetesen lakossággal szembeni kitettségként kezel oly módon, amely hasonló ahhoz, ahogyan az intézmény a többi lakossággal szembeni kitettséget kezeli.

A lakossági lízingszerződés szerinti minimális lízingdíjak jelenértéke a lakossággal szembeni kitettségi osztályba sorolandó.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban – iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben meghatározza azokat az arányos diverzifikációs módszereket, amelyek alapján egy kitettséget az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában meghatározott, jelentős számú hasonló kitettség egyikének kell tekinteni.

(2) A következő kitettségek nem tekinthetők lakossággal szembeni kitettségeknek:

a) nem hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni hátrasorolt maradványkövetelést testesítenek meg;

b) hitelviszonyt megtestesítő kitettségek és egyéb értékpapírok, partnerségek, származtatott ügyletek és egyéb eszközök, amelyek gazdasági tartalma hasonló az a) pontban ismertetett kitettségekhez;

c) minden egyéb, értékpapír formájában felmerülő kitettség.

(3) Az (1) bekezdésben említett, lakossággal szembeni kitettségekhez 75 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve a tranzakciós ügyféllel szembeni kitettségeket, amelyekhez 45 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kritériumok valamelyike egy vagy több természetes személlyel szembeni kitettség tekintetében nem teljesül, a kitettség lakossággal szembeni kitettségnek tekintendő, és 100 %-os kockázati súlyt kell hozzárendelni.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve, az intézmény által nyugdíjasnak vagy határozatlan idejű szerződéssel rendelkező munkavállalónak nyújtott olyan hitelből eredő kitettséghez, amelynek alapján a hitelfelvevő nyugdíjának vagy fizetésének egy részét feltétel nélkül az intézményhez utalják, 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni, feltéve, hogy az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a hitel visszafizetése érdekében a hitelfelvevő feltétel nélküli felhatalmazást ad a nyugdíjalapnak vagy a munkáltatójának arra, hogy a hiteltörlesztés havi összegét levonja a hitelfelvevő havi nyugdíjából vagy fizetéséből és közvetlenül átutalja az intézménynek;

b) a hitelfelvevő halálának, munkaképtelenségének, munkanélküliségének vagy nettó havi nyugdíja vagy fizetése csökkenésének kockázatát megfelelően fedezi olyan biztosítás, amelynek kedvezményezettje az intézmény;

c) a hitelfelvevő összes olyan hitelének havi törlesztőrészletei, amelyek megfelelnek az a) és a b) pontban foglalt feltételeknek, összesítve nem haladják meg a hitelfelvevő havi nettó nyugdíjának vagy fizetésének 20 %-át;

d) a hitel maximális eredeti futamideje legfeljebb tíz év.”

54. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„123a. cikk
Pénznembeli eltéréssel rendelkező kitettségek

(1) A következő feltételek teljesülése esetén a 112. cikk h) pontjában említett kitettségek osztályába sorolt, természetes személyekkel szembeni kitettségekhez, illetve a lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett – a 112. cikk i) pontjában említett osztályba sorolt – kitettségnek minősülő, természetes személyekkel szembeni kitettségekhez az e fejezettel összhangban hozzárendelt kockázati súlyt 1,5-es szorzóval kell megszorozni úgy, hogy a kapott kockázati súly nem haladhatja meg a 150 %-ot:

a) a kitettség a kötelezett jövedelemforrásának pénznemétől eltérő pénznemben denominált;

b) a kötelezett nem rendelkezik a pénznembeli eltérésből eredő fizetési kockázatra vonatkozó fedezettel a kitettség pénznemének megfelelő pénzügyi instrumentum vagy devizabevétel révén, vagy a hitelfelvevő rendelkezésére álló fedezet teljes összege az adott kitettség után fizetendő minden egyes törlesztőrészlet kevesebb mint 90 %-át fedezi.

Amennyiben az intézmény nem tudja elkülöníteni a pénznembeli eltéréssel rendelkező kitettségeket, az 1,5-es kockázatisúly-szorzót alkalmazni kell minden olyan fedezetlen kitettségre, ahol a kitettségek pénzneme eltér a kötelezett lakóhelye szerinti ország hazai pénznemétől.

(2) E cikk alkalmazása tekintetében jövedelemforrás minden olyan forrás, amely pénzáramlást generál a kötelezett részére, beleértve a hazautalásokból, bérleti díjakból vagy fizetésekből származó bevételeket, de nem foglalja magában az eszközök értékesítéséből vagy hasonló, visszkereseti jog intézmény általi érvényesítéséből származó bevételeket.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában említett pénznempár az euróból és valamely, a gazdasági és monetáris unió második szakaszában (ERM-II) részt vevő tagállam pénzneméből áll, az 1,5-ös kockázatisúly-szorzó nem alkalmazandó.”

55. A 124., a 125. és a 126. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„124. cikk

Ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1) Azokat a nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségeket, amelyek nem felelnek meg a (3) bekezdésben meghatározott összes feltételnek, vagy a nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségeknek az ingatlanra bejegyzett zálogjog névértékén felüli részét a következőképpen kell kezelni:

a) a nem jövedelemtermelő ingatlankitettséghez a partnerrel szembeni, az érintett ingatlannal nem fedezett kitettségként kell kockázati súlyt rendelni;

b) a jövedelemtermelő ingatlankitettséghez 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(2) A nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni olyan kitettségeket, amelyek megfelelnek az e cikk (3) bekezdésében meghatározott összes feltételnek, az ingatlanra bejegyzett zálogjog névértékéig a következőképpen kell kezelni:

a) amennyiben a kitettség lakóingatlannal van fedezve,

i. a nem jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 125. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell kezelni;

ii. a jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 125. cikk (1) bekezdésével összhangban kell kezelni, amennyiben bármely alábbi feltételnek megfelel:

1. a kitettség fedezeteként szolgáló ingatlan a kötelezett elsődleges lakóhelye, és vagy az egész ingatlan egyetlen lakóegységet képez, vagy pedig a kitettség fedezeteként szolgáló ingatlan egy olyan lakóegység, amely különálló részt képez az ingatlanon belül;

2. a kitettség természetes személlyel szemben áll fenn és jövedelemtermelő lakóingatlannal fedezett, ahol vagy az egész ingatlan egyetlen lakóegységet képez, vagy pedig a lakóegység az ingatlanon belüli különálló rész, és az intézménynek az adott természetes személlyel szembeni teljes kitettségét nem fedezi négynél több ingatlan – beleértve azokat is, amelyek nem lakáscélúak, vagy nem felelnek meg az e pontban meghatározott egyetlen kritériumnak sem – vagy ingatlanokon belüli különálló lakóegység;

3. a kitettség természetes személyek olyan egyesületeivel vagy szövetkezeteivel szemben áll fenn, amelyeket a nemzeti jog szabályoz, és amelyek kizárólag azzal a céllal léteznek, hogy tagjaik számára elsődleges lakóhely használatát biztosítsák a hitel fedezetéül szolgáló ingatlanban;

4. a kitettség olyan állami lakásépítő társaságokkal vagy nonprofit egyesületekkel szemben áll fenn, amelyeket jogszabály szabályoz, és amelyek szociális célokat szolgálnak és hosszú távú lakhatást kínálnak bérlőknek;

iii. az olyan jövedelemtermelő ingatlankitettséget, amely az e pont ii. alpontjában meghatározott egyetlen feltételnek sem felel meg, a 125. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kezelni;

b) amennyiben a kitettség kereskedelmi ingatlannal fedezett, a következőképpen kell kezelni:

i. a nem jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 126. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell kezelni;

ii. a jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 126. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kezelni.

(3) Ahhoz, hogy egy ingatlannal fedezett kitettséget a (2) bekezdésben említett módon lehessen kezelni, az összes alábbi feltételnek meg kell felelnie:

a) a kitettség fedezeteként szolgáló ingatlan megfelel bármely alábbi feltételnek:

i. az ingatlan teljes mértékben elkészült;

ii. az ingatlan erdő vagy mezőgazdasági földterület;

iii. a hitel felvevője természetes személy, és az ingatlan vagy építés alatt álló lakóingatlan, vagy pedig olyan földterület, amelyen lakóingatlan építését tervezik, amennyiben a tervet szükség esetén minden érintett hatóság jogilag jóváhagyta, és amennyiben bármely alábbi feltétel teljesül:

1. az ingatlan nem rendelkezik négynél több lakóegységgel, és a kötelezett elsődleges lakóhelye lesz, és a természetes személynek nyújtott hitel nem finanszíroz közvetett módon földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségeket,

2. érintett egy olyan központi kormányzat, regionális kormányzat, helyi hatóság vagy közszektorbeli intézmény, amely esetében a vele szembeni kitettségeket a 115. cikk (2) bekezdésével vagy a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban kezelik, és amely rendelkezik azzal a jogi hatáskörrel és képességgel, hogy biztosítsa, hogy az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belül elkészüljön, és köteles ezt biztosítani, vagy jogi kötelezettséget vállalt a befejezés biztosítására, amennyiben az építkezés egyébként észszerű időn belül nem fejeződne be; ennek alternatívája lehet az, ha rendelkezésre áll egy egyenértékű jogi mechanizmus, amely biztosítja, hogy az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belül elkészüljön;

b) a kitettséget az intézmény javára az ingatlanon bejegyzett első ranghelyű zálogjog fedezi, vagy az intézmény az adott ingatlanra vonatkozó első ranghelyű zálogjog és esetleges alacsonyabb ranghelyű zálogjogok jogosultja;

c) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a kötelezett hitelminőségi besorolásától;

d) a kitettség keletkezésekor megkövetelt, valamint a nyomon követéséhez szükséges valamennyi információ megfelelően dokumentált, beleértve a kötelezett visszafizetési képességére és az ingatlan értékbecslésére vonatkozó információkat;

e) teljesülnek a 208. cikkben meghatározott követelmények, és betartják a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékbecslési szabályokat.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása tekintetében az intézmények figyelmen kívül hagyhatják azokat a helyzeteket, amelyekben tisztán makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind pedig a kötelezett teljesítőképességét.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek az ingatlannal fedezett kitettségek keletkeztetésére vonatkozóan olyan hitelezési szabályzattal kell rendelkezniük, amely kiterjed a hitelfelvevő törlesztési képességének értékelésére is. A hitelezési szabályzatnak tartalmaznia kell az értékeléshez szükséges mutatókat és azok maximális értékeit.

(4) A (3) bekezdés b) pontjától eltérve, azokban a joghatóságokban, ahol az alacsonyabb ranghelyű zálogjog jogilag érvényesíthető és a hitelkockázatot ténylegesen mérséklő biztosítékra vonatkozó követelést biztosít a tulajdonosnak, az első ranghelyű zálogjoggal rendelkező intézménytől eltérő intézmény által birtokolt alacsonyabb ranghelyű zálogjog is figyelembe vehető, ideértve azt az esetet is, amikor az intézmény nem rendelkezik az első ranghelyű zálogjoggal, vagy nem rendelkezik olyan zálogjoggal, amelynek ranghelye egy magasabb és egy alacsonyabb ranghelyű zálogjog között helyezkedik el, ahol mindkét zálogjog jogosultja az intézmény.

Az első albekezdés alkalmazása tekintetében a zálogjogra vonatkozó szabályoknak biztosítaniuk kell a következők mindegyikét:

a) az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal rendelkező minden egyes intézmény az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal rendelkező más szervezetektől függetlenül kezdeményezheti az ingatlan értékesítését;

b) amennyiben az ingatlan értékesítésére nem nyilvános árverés útján kerül sor, az első ranghelyű zálogjoggal rendelkező szervezeteknek észszerű lépéseket kell tenniük a valós piaci érték vagy az adott körülmények között elérhető legjobb ár megszerzése érdekében, amikor önállóan gyakorolják az értékesítési jogkört.

(5) A le nem hívott hitelügyletek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításának alkalmazása céljából, a (3) bekezdésben vagy adott esetben a (4) bekezdésben meghatározott összes elismerhetőségi követelménynek megfelelő zálogjogok elismerhetők, amennyiben a hitelügylet keretében történő lehívás feltétele a zálogjog előzetes vagy egyidejű bejegyzése az intézmény zálogjogban való részesedésének mértékéig a hitelügylet lehívása esetén, oly módon, hogy az intézménynek nincs érdekeltsége a zálogjogban, ha a hitelügylet lehívására nem kerül sor.

(6) A 125. cikk (2) bekezdésével és a 126. cikk (2) bekezdésével összefüggésben a kitettség értékhez viszonyított arányát (a továbbiakban: ETV) úgy kell kiszámítani, hogy a bruttó kitettségértéket el kell osztani az ingatlanértékkel, a következő feltételek mellett:

a) a bruttó kitettségértéket az ingatlannal fedezett kitettséghez kapcsolódó eszköztétel könyv szerinti értékeként, valamint bármely olyan le nem hívott, de folyósítási kötelezettséggel járó összegként kell kiszámítani, amely lehívás esetén növelné az ingatlannal fedezett kitettség kitettségértékét; ezt a bruttó kitettségértéket az alábbiak figyelembevétele nélkül kell kiszámítani;

i. a 110. cikkel összhangban elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások;

ii. az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységéhez kapcsolódó, a 34. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók;

iii. a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek; és

iv. az eszköztételhez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések;

b) a bruttó kitettségértéket a bármely típusú, előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevétele nélkül kell kiszámítani, kivéve a hitelt nyújtó intézménynél vezetett olyan biztosítékként szolgáló betétszámlákat, amelyek megfelelnek a mérlegen belüli nettósításra vonatkozó valamennyi követelménynek, akár a 196. és 206. cikk szerinti nettósítási keretmegállapodások, akár a 195. és 205. cikk szerinti egyéb mérlegen belüli nettósítási megállapodások keretében, és amelyeket feltétel nélkül és visszavonhatatlanul, kizárólag az ingatlannal fedezett kitettséghez kapcsolódó hitelkötelezettség teljesítése céljából ajánlottak fel biztosítékként;

c) a 125. cikk (2) bekezdésével vagy a 126. cikk (2) bekezdésével összhangban kezelendő kitettségek esetében, amennyiben az intézménytől eltérő fél rendelkezik első ranghelyű zálogjoggal, és az intézmény az e cikk (4) bekezdése alapján elismert alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, a bruttó kitettségértéket az intézmény tulajdonában lévő zálogjog bruttó kitettségértékének és az összes egyéb, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos vagy magasabb ranghelyű zálogjog bruttó kitettségértékének összegeként kell kiszámítani.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben egy intézmény egynél több, ugyanazon ingatlannal fedezett kitettséggel rendelkezik, és ezeket a kitettségeket az említett ingatlanra bejegyzett, egymást követő ranghelyű zálogjogokkal fedezik anélkül, hogy harmadik fél ezek közötti ranghelyű zálogjoggal rendelkezne, a kitettségeket egyetlen összevont kitettségként kell kezelni, és az egyetlen összevont kitettség bruttó kitettségértékének kiszámításához az egyes kitettségek bruttó kitettségértékeit össze kell adni.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő információ az egyéb zálogjogok ranghelyének megállapításához, az intézménynek ezeket a zálogjogokat az intézmény rendelkezésére álló alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal egyenrangúként kell kezelnie. Az intézménynek először a kockázati súlyt (a továbbiakban: a kiinduló kockázati súly) kell meghatároznia a 125. cikk (2) bekezdésével vagy adott esetben a 126. cikk (2) bekezdésével összhangban. Ezt követően ezt a kockázati súlyt 1,25-os szorzóval ki kell igazítania az alacsonyabb ranghelyű zálogjogok kockázattal súlyozott összegének kiszámítása céljából. Ha a kiinduló kockázati súly a legalacsonyabb ETV-kategóriának felel meg, a szorzót nem kell alkalmazni. A kiinduló kockázati súly 1,25-dal történő szorzatából eredő kockázati súly felső korlátja az a kockázati súly, amelyet akkor kellene alkalmazni a kitettségre, ha a (3) bekezdésben foglalt követelmények nem teljesültek.

(7) Ingatlanlízing-ügylet esetén – amelyben az intézmény a lízingbe adó, és a lízingbe vevőnek vételi opciója van –, a lízingbe vevővel szembeni kitettségek ingatlannal fedezett kitettségnek minősülnek, és a 125. vagy a 126. cikkben meghatározott módon kell kezelni őket, amennyiben az e cikben meghatározott, alkalmazandó feltételek teljesülnek, feltéve ha az intézménynek az ingatlanban lévő tulajdonjoga teljes mértékben fedezi az intézmény kitettségét.

(8) A tagállamok kijelölik a (9) bekezdés alkalmazásáért felelős hatóságot. Ennek a hatóságnak vagy az illetékes hatóságnak, vagy pedig a kijelölt hatóságnak kell lennie.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság az illetékes hatóság, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező releváns nemzeti szervek és hatóságok kellő tájékoztatást kapjanak arról, hogy az illetékes hatóságnak szándékában áll e cikk alkalmazása, továbbá biztosítania kell, hogy a (9) bekezdéssel összhangban megfelelően részt vegyenek az adott tagállam pénzügyi stabilitásával kapcsolatos aggályok értékelésében.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság nem az illetékes hatóság, a tagállam elfogadja a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy az illetékes hatóság és az e cikk megfelelő alkalmazásának érdekében kijelölt hatóság között megfelelő koordináció és információcsere valósuljon meg. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük, és meg kell osztaniuk egymással mindazokat az információkat, amelyekre a kijelölt hatóságnak szüksége lehet az e cikknek megfelelően rá ruházott feladatok megfelelő teljesítéséhez. Az említett együttműködés célja, hogy egyrészt elkerülhető legyen az illetékes hatóság és a kijelölt hatóság által hozott intézkedések párhuzamossága vagy következetlensége, másrészt hogy a más – különösen az e rendelet 458. cikke és a 2013/36/EU irányelv 133. cikke szerinti – intézkedésekkel való kölcsönhatásokat kellőképpen figyelembe vegyék.

(9) Az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak a 430a. cikkel összhangban gyűjtött adatok és minden egyéb releváns mutató alapján rendszeresen, de legalább évente értékelnie kell, hogy a 125. és a 126. cikkben meghatározott, az említett hatóság tagállamának területén található ingatlannal fedezett kitettségekre vonatkozó kockázati súlyok megfelelően a következőkön alapulnak-e:

a) az ingatlannal fedezett kitettségek tekintetében felmerülő veszteségekkel kapcsolatos tapasztalat;

b) az ingatlanpiac jövőbeli alakulása.

Amennyiben az első albekezdésben említett értékelés alapján az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság arra a következtetésre jut, hogy a 125. cikkben vagy a 126. cikkben meghatározott kockázati súlyok nem kielégítően tükrözik az említett hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő lakóingatlanokra vagy kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett jelzáloggal fedezett, az ingatlanfedezet helye szerint meghatározott egy vagy több szegmenssel szembeni kitettségekkel kapcsolatos tényleges kockázatokat, és amennyiben az adott hatóság úgy véli, hogy a nem megfelelő kockázati súlyok kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását, akkor az adott hatóság az e bekezdés negyedik albekezdésében meghatározott tartományokon belül növelheti a szóban forgó kitettségekre alkalmazandó kockázati súlyokat, vagy előírhat a (3) bekezdésben előírtaknál szigorúbb kritériumokat.

Az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t a kockázati súlyok és az alkalmazott kritériumok e bekezdés alapján végzett kiigazításáról. Az EBH és az ERKT az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül köteles megküldeni a véleményét az érintett tagállamnak, és e véleményben szükség esetén jelezheti, hogy meglátása szerint más tagállamok esetében is ajánlott-e a kockázati súlyok és kritériumok kiigazítása. Az EBH és az ERKT köteles közzétenni a 125. és a 126. cikkben, valamint a 199. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kitettségekre vonatkozóan meghatározott és az érintett hatóság által alkalmazott kockázati súlyokat és kritériumokat.

E bekezdés második albekezdésének alkalmazása tekintetében az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság növelheti a 125. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, a 125. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében, a 126. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében vagy a 126. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kockázati súlyokat, vagy az e cikk (3) bekezdésében előírtaknál szigorúbb kritériumokat írhat elő az említett hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő ingatlanokra bejegyzett jelzáloggal fedezett egy vagy több ingatlanszegmenssel szembeni kitettségekre vonatkozóan. Az említett hatóság ezeket a kockázati súlyokat legfeljebb 150 %-ra növelheti.

E bekezdés második albekezdésének alkalmazása céljából az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság csökkentheti is a 125. cikk (1) bekezdésében vagy a 126. cikk (1) bekezdésében említett ingatlanérték-százalékarányt, vagy az ETV–kockázatisúly-kategóriákat meghatározó, a 125. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában vagy a 126. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában szereplő ETV-százalékokat. Az érintett hatóságnak biztosítania kell az összhangot az összes ETV–kockázatisúly-kategória között oly módon, hogy egy alacsonyabb ETV–kockázatisúly-kategória kockázati súlya mindig alacsonyabb legyen egy magasabb ETV–kockázatisúly-kategória kockázati súlyánál vagy egyenlő legyen azzal.

(10) Amennyiben a (8) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság a (9) bekezdés alapján magasabb kockázati súlyokat vagy szigorúbb kritériumokat határoz meg, az intézmények számára hat hónapos átmeneti időszakot kell biztosítani azok alkalmazásához.

(11) Az EBH-nak – az ERKT-vel szoros együttműködésben – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak érdekében, hogy részletesebben meghatározza azoknak a tényezőknek a típusait, amelyeket a kockázati súlyok megfelelőségének a (9) bekezdésben említett értékeléséhez figyelembe kell venni.

Az EBH-nak ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(12) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlások útján, az EBH-val szorosan együttműködve iránymutatásokat fogalmazhat meg az e cikk (8) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságok számára a következőkkel kapcsolatban:

a) azok a tényezők, amelyek a (9) bekezdés második albekezdésében említettek szerint „kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását”;

b) azok az indikatív referenciaértékek, amelyeket a (8) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak figyelembe kell vennie a magasabb kockázati súlyok meghatározásakor.

(13) Az egyik tagállamban letelepedett intézményeknek az egy másik tagállam egy vagy több részén található lakó- és kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett megfelelő, zálogjoggal fedezett kitettségükre e másik tagállam hatóságai által a (9) bekezdéssel összhangban meghatározott kockázati súlyokat kell alkalmazniuk.

(14) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belüli befejezését biztosítani hivatott, a (3) bekezdés a) pontja iii. alpontjának 2. alpontja szerinti „egyenértékű jogi mechanizmus” pontos meghatározása céljából.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

125. cikk

Lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1) A 124. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett, lakóingatlannal fedezett kitettségek esetében az ingatlan értékének 55 %-át meg nem haladó kitettségrészhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

Ha egy intézmény alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, és nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok is érvényben vannak, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 20 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának összegét csökkenteni kell a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével.

Amennyiben a nem az intézmény tulajdonában lévő zálogjogok azonos ranghelyűek az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 20 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának – a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével csökkentett – összegét csökkenteni kell az alábbiak szorzatával:

a) az ingatlanérték 55 %-a, csökkentve a magasabb ranghelyű zálogjogok összegével, amennyiben vannak ilyenek, akár az intézmény, akár más intézmények tulajdonában; és

b) a nem az intézmény tulajdonában lévő, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos ranghelyű zálogjogok összegének és az összes azonos ranghelyű zálogjog összegének a hányadosa.

Amennyiben a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az e bekezdésben említettnél magasabb kockázati súlyt vagy alacsonyabb ingatlanérték-százalékarányt határozott meg, az intézményeknek a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt vagy százalékarányt kell alkalmazniuk.

Az első albekezdésben említett kitettség esetlegesen fennmaradó részéhez a partnerrel szembeni, lakóingatlannal nem fedezett kitettségként kell kockázati súlyt rendelni.

(2) A 124. cikk (2) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett kitettségekhez az 1. táblázatban szereplő megfelelő ETV–kockázatisúly-kategória szerinti kockázati súlyt kell hozzárendelni.

E bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az e bekezdésben említettnél magasabb kockázati súlyt vagy alacsonyabb ETV-százalékarányt határozott meg, az intézményeknek a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt vagy százalékarányt kell alkalmazniuk.

1. táblázat

ETV	ETV ≤ 50 %	50 % < ETV ≤	60 % < ETV ≤	80 % < ETV ≤	90 % < ETV	ETV > 100 %
Kockázati súly	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, az intézmények alkalmazhatják az e cikk (1) bekezdésében említett eljárást a valamely tagállam területén található lakóingatlannal fedezett kitettségekre, amennyiben az érintett tagállam illetékes hatósága a 430a. cikk (3) bekezdésével összhangban olyan veszteségrátákat tett közzé az ilyen kitettségekre vonatkozóan, amelyek az adott tagállamban található intézmények által az adott nemzeti ingatlanpiacra vonatkozóan szolgáltatott összesített adatok alapján nem haladják meg az előző évben fennálló összes ilyen kitettségen keletkező összesített veszteségekre vonatkozó alábbi határértékek egyikét sem:

a) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,3 %-ot;

b) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,5 %-ot.

(3) Az intézmények abban az esetben is alkalmazhatják az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett eltérést, ha egy olyan harmadik ország illetékes hatósága, amely egy, a Bizottság által a 107. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadott határozat értelmében az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz, a fentebb említetteknek megfelelő veszteségrátákat tesz közzé az adott harmadik ország területén található lakóingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozóan.

Amennyiben egy harmadik ország illetékes hatósága nem teszi közzé az érintett harmadik ország területén található lakóingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozó megfelelő veszteségrátákat, az EBH közzéteheti ezeket az információkat az adott harmadik országra vonatkozóan, feltéve, hogy érvényes, vagyis a megfelelő lakóingatlan-piac tekintetében statisztikailag reprezentatív statisztikai adatok állnak rendelkezésre.

126. cikk

Kereskedelmi ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1) A 124. cikk (2) bekezdése b) pontjának i. alpontjában említett, kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségek esetében az ingatlan értékének 55 %-át meg nem haladó kitettségrészhez 60 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

Ha egy intézmény alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, és nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok is érvényben vannak, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 60 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának összegét csökkenteni kell a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével.

Amennyiben a nem az intézmény tulajdonában lévő zálogjogok azonos ranghelyűek az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 60 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának – a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével csökkentett – összegét csökkenteni kell az alábbiak szorzatával:

a) az ingatlanérték 55 %-a, csökkentve a magasabb ranghelyű zálogjogok összegével, amennyiben vannak ilyenek, akár az intézmény, akár más intézmények tulajdonában; és

b) a nem az intézmény tulajdonában lévő, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos ranghelyű zálogjogok összegének és az összes azonos ranghelyű zálogjog összegének a hányadosa.

Amennyiben a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az e bekezdésben említettnél magasabb kockázati súlyt vagy alacsonyabb ingatlanérték-százalékarányt határozott meg, az intézményeknek a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt vagy százalékarányt kell alkalmazniuk.

Az első albekezdésben említett kitettség esetlegesen fennmaradó részéhez a partnerrel szembeni, kereskedelmi ingatlannal nem fedezett kitettségként kell kockázati súlyt rendelni.

(2) A 124. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett kitettségekhez az 1. táblázatban szereplő megfelelő ETV–kockázatisúly-kategória szerinti kockázati súlyt kell hozzárendelni.

E bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az e bekezdésben említettnél magasabb kockázati súlyt vagy alacsonyabb ETV-százalékarányt határozott meg, az intézményeknek a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt vagy százalékarányt kell alkalmazniuk.

1. táblázat

	ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	ETV > 80 %
Kockázati súly	70 %	90 %	110 %

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, az intézmények alkalmazhatják az e cikk (1) bekezdésében említett eljárást a valamely tagállam területén található kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségekre, amennyiben az érintett tagállam illetékes hatósága a 430a. cikkének (3) bekezdésével összhangban olyan veszteségrátákat tett közzé az ilyen kitettségekre vonatkozóan, amelyek az adott tagállamban található intézmények által az adott nemzeti ingatlanpiacra vonatkozóan szolgáltatott összesített adatok alapján nem haladják meg az előző évben fennálló összes ilyen kitettségen keletkező összesített veszteségekre vonatkozó alábbi határértékek egyikét sem:

a) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,3 %-ot;

b) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,5 %-ot.

(3) Az intézmények abban az esetben is alkalmazhatják az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett eltérést, ha egy olyan harmadik ország illetékes hatósága, amely egy, a Bizottság által a 107. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadott határozat értelmében az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz, a fentebb említetteknek megfelelő veszteségrátákat tesz közzé az adott harmadik ország területén található kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozóan.

Amennyiben egy harmadik ország illetékes hatósága nem teszi közzé az érintett harmadik ország területén található kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozó megfelelő veszteségrátákat, az EBH közzéteheti ezeket az információkat az adott harmadik országra vonatkozóan, feltéve, hogy érvényes, vagyis a megfelelő kereskedelmiingatlan-piac tekintetében statisztikailag reprezentatív statisztikai adatok állnak rendelkezésre.”

(4) Az EBH-nak értékelnie kell, hogy helyénvaló-e a kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek kezelésének kiigazítása, beleértve a jövedelemtermelő és a nem jövedelemtermelő ingatlankitettségeket, figyelembe véve, hogy megfelelőek-e a lakóingatlannal fedezett kitettségekhez rendelt kockázati súlyok és e kitettségek relatív kockázati különbségei, a 125. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában említett, lakóingatlannal fedezett jövedelemtermelő kitettségek és az e. cikk 1. táblázatában említett, kereskedelmi ingatlannal fedezett jövedelemtermelő kitettségek kockázatérzékenységének különbségei, továbbá figyelembe véve az ERKT-nek az Unió kereskedelmiingatlan-szektorában fennálló sérülékenységekről szóló ajánlását. Az EBH-nak 2027. december 31-ig jelentést kell benyújtania megállapításairól a Bizottságnak.

A Bizottság adott esetben az első albekezdésben említett jelentés alapján és kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat, 2028. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

56. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„126a. cikk

Földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek

(1) A földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségekhez 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(2) A lakóingatlannal kapcsolatos földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségekhez 100 %-os kockázati súly rendelhető, feltéve, hogy az intézmény olyan megbízható hitelnyújtási és nyomonkövetési standardokat alkalmaz, amelyek megfelelnek a 2013/36/EU irányelv 74. és 79. cikkében foglalt követelményeknek, és amennyiben az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:

a) az összes szerződés jelentős részét olyan, jogilag kötelező érvényű előértékesítési vagy előlízing-szerződések képezik, amelyek esetében a vevő vagy lízingbe vevő olyan jelentős készpénzletétet helyezett el, amely a szerződés felmondása esetén nem jár vissza, vagy pedig a finanszírozás ezzel egyenértékű módon biztosított, illetve jogilag kötelező érvényű értékesítési vagy lízingszerződések képezik, beleértve azokat is, amikor a fizetést részletekben, az építési munkálatok előrehaladása szerint teljesítik;

b) a kötelezett olyan, jelentős kockáztatott tőkével rendelkezik, amely a kötelezett által biztosított, megfelelő összegű saját tőkeként jelenik meg a lakóingatlan értékében annak elkészültekor.

(3) … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben pontosítja a »jelentős készpénzletét«, az »egyenértékű módon biztosított finanszírozás«, az »összes szerződés jelentős része« és a »kötelezett által biztosított, megfelelő összegű saját tőke« fogalmát, figyelembe véve az intézmények által az olyan lakásépítő vagy nonprofit szervezeteknek nyújtott hitelezés sajátosságait, amelyeket jogszabály szabályoz, és amelyek szociális célokat szolgálnak és hosszú távú lakhatást kínálnak bérlőknek.”

57. A 127. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A már nemteljesítőként megvásárolt kitettségekre vonatkozó, az első albekezdésben említett egyedi hitelkockázati kiigazítások kiszámítása céljából az intézményeknek a számítás során figyelembe kell venniük a kötelezettnek az adott kitettséggel kapcsolatos tartozása, valamint az adott kitettség teljes leírása esetén alkalmazandó további szavatolótőke-csökkentés és az adott kitettséghez kapcsolódó, már meglévő szavatolótőke-csökkentések összege közötti esetleges pozitív különbséget.”;

b) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemteljesítő kitettség fedezett részének meghatározása céljából a biztosítékok és garanciák felhasználhatók a 4. fejezet szerinti hitelkockázat-mérséklési célokra.

(3) A lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett, nem jövedelemtermelő ingatlankitettségek egyedi hitelkockázati kiigazításának elvégzése után a 125., illetve a 126. cikkel összhangban fennmaradó kitettségértékhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, ha a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be.”;

c) a (4) bekezdést el kell hagyni.

58. A 128. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„128. cikk
Alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségek

(1) A következő kitettségeket alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségként kell kezelni:

a) a rendes, biztosíték nélküli hitelezők követeléseinek alárendelt, hitelviszonyt megtestesítő kitettségek;

b) szavatolótőke-instrumentumok, amennyiben ezek az instrumentumok nem minősülnek részvényjellegű kitettségnek a 133. cikk (1) bekezdésével összhangban; és

c) a 72b. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő, leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak az intézmény általi birtokolásából eredő kitettségek.

(2) Az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségekhez 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha a szavatolótőkéből vonják le vagy a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerint kell kezelni őket.”

59. A 129. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés első albekezdése c) pontjának sérelme nélkül, 2027. július 1-jéig a külső minősítéssel nem rendelkező, a jelzálog bejegyzéséig a jelzáloghiteleket garantáló hitelintézetekkel szembeni közvetett kitettségeket az említett pont alkalmazása céljából az 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelintézetekkel szembeni kitettségként kell kezelni, feltéve, hogy azok a 121. cikk szerint A kategóriába sorolt, rövid lejáratú kitettségek, és a garantált jelzáloghitelek a bejegyzést követően e bekezdés első albekezdésének d), e) és f) *pontja* szerint kedvezményes elbánásra jogosultak.”;

b) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az ingatlanok értékének megállapítása céljából az (EU) 2019/2162 irányelv 18. cikkének (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az ingatlant a piaci értéken vagy annál alacsonyabb értéken, illetve – azokban a tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti rendelkezésekben szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására – az ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékén értékeljék, az e rendelet 229. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott korlátok alkalmazása nélkül.”;

c) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az olyan fedezett kötvényekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéshez hozzárendelt besorolás alapján az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni, összhangban a 136. cikkel.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

(5) Az olyan fedezett kötvényekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, az azon intézménnyel szembeni fedezetlen, előresorolt kitettségekhez rendelt kockázati súly alapján kell kockázati súlyt rendelni, amely azokat kibocsátja. A kockázati súlyok között a következő megfeleltetést kell alkalmazni:

a) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 20 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 10 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

aa) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 30 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 15 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

ab) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 40 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

b) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 50 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 25 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

ba) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 75 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

c) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 100 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 50 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

d) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 150 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.”

60. A 132a. cikk (3) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 92. cikk (4) bekezdésének e) pontjától eltérve, azok az intézmények, amelyek valamely KBF kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékét e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint számítják ki, az említett KBF származtatott kitettségeinek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az említett származtatott kitettségekhez kapcsolódó, az e cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakasza szerint kiszámított szavatolótőke-követelmény 50 %-ával megegyező összegként számíthatják ki.”

61. A 132b. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézmények megtehetik, hogy a 132. cikkben említett számításokban nem veszik figyelembe a KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló, olyan szervezetekkel szembeni részvényjellegű kitettségeket, amelyek hitelkötelezettségei e fejezet alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak, ideértve azokat a köztámogatásban részesülő szervezeteket is, amelyeknél alkalmazható a 0 %-os kockázati súly, valamint a 133. cikk (5) bekezdésében említett részvényjellegű kitettségeket és e részvényjellegű kitettségeket kezelhetik a 133. cikkben meghatározottaknak megfelelően.”

62. A 132c. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő minimális értékű kötelezettségvállalások kitettségértékét a garantált összeg diszkontált jelenértékeként, a 325l. cikk (2) vagy adott esetben (3) bekezdése szerinti kockázatmentes kamatlábból származtatott diszkonttényező alkalmazásával kell kiszámítaniuk. Az intézmények csökkenthetik a minimális értékű kötelezettségvállalások kitettségértékét azzal a veszteséggel, amelyet az alkalmazandó számviteli standardok a minimális értékű kötelezettségvállalások tekintetében elismernek.”

63. A 133. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„133. cikk
Részvényjellegű kitettségek

(1) Részvényjellegű kitettségként kell besorolni az alábbiak mindegyikét:

a) bármely kitettség, amely megfelel az összes alábbi feltételnek:

i. nem visszaváltható abban az értelemben, hogy a befektetett pénzeszközök megtérülése csak a befektetés eladásával vagy a befektetéshez fűződő jogok eladásával vagy a kibocsátó felszámolásával érhető el;

ii. nem testesít meg kötelezettséget a kibocsátó részéről;

iii. a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni maradványkövetelést testesít meg;

b) olyan instrumentumok, amelyek alapvető tőkeelemnek minősülnének, ha azokat intézmény bocsátaná ki;

c) olyan instrumentumok, amelyek a kibocsátó kötelezettségét testesítik meg, és megfelelnek bármely alábbi feltételnek:

i. a kibocsátó határozatlan időre el tudja halasztani a kötelezettség teljesítését;

ii. a kötelezettség előírja vagy megengedi, hogy a kibocsátó saját belátása szerint meghatározott számú részvény kibocsátásával teljesítse a kiegyenlítést;

iii. a kötelezettség előírja vagy megengedi, hogy a kibocsátó saját belátása szerint változó számú részvény kibocsátásával teljesítse a kiegyenlítést, és – ceteris paribus – a kötelezettség értékében bekövetkező bármely változás a kibocsátó meghatározott számú részvénye értéke változásának tulajdonítható, azzal azonos mértékű és ugyanolyan irányba történik;

iv. az instrumentum birtokosának lehetősége van kérni, hogy a kötelezettség részvényben kerüljön teljesítésre, kivéve, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

1. kereskedett instrumentum esetében az intézmény az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolta, hogy az instrumentummal a piacon inkább úgy kereskednek, mintha az a kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő értékpapírja lenne, nem a részvénye,

2. nem kereskedett instrumentumok esetében az intézmény az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolta, hogy az instrumentumot hitelviszonyt megtestesítő értékpapírként kell kezelni;

d) a hitelviszonyt megtestesítő kötelezettségek és egyéb értékpapírok, partnerségek, származtatott ügyletek és egyéb, oly módon strukturált eszközök, hogy azok gazdasági tartalma hasonló az a), b) és c) pontban említett kitettségekhez, ideértve azokat a kötelezettségeket is, amelyek hozama részvények hozamához kapcsolódik;

e) olyan részvényjellegű kitettségek, amelyek hitelként vannak nyilvántartva, de adósság rendeltetésszerű megvalósításának vagy átstrukturálásának részeként végrehajtott adósság-részvény csereügyletből származnak.

Az első albekezdés c) pontja iii. alpontjának alkalmazása céljából figyelembe kell venni az olyan kötelezettségeket, amelyek a kibocsátó részvényei változó számának kibocsátásával történő kiegyenlítést írnak elő vagy engednek meg, és amelyek esetében a kötelezettség pénzbeli értékének változása megegyezik azzal az értékkel, amelyet egy meghatározott számú részvény valós értékének változása és egy meghatározott tényező szorzataként kapunk, amennyiben mind a tényező, mind a részvények említett száma rögzített.

Az első albekezdés c) pontja iv. alpontjának alkalmazása tekintetében, amennyiben az említett alpontban meghatározott egyik feltétel teljesül, az intézmény szabályozási célból az illetékes hatóság előzetes engedélyével részekre bonthatja a kockázatokat.

(2) A részesedésszerzések nem kezelhetők részvényjellegű kitettségként a következő esetekben:

a) a részesedések szerkezete olyan, hogy gazdasági tartalmuk hasonló az olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok gazdasági tartalmához, amelyek nem felelnek meg az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak;

b) a részesedésszerzések értékpapírosítási kitettségeknek minősülnek.

(3) A (4)–(7) bekezdésben említettektől eltérő részvényjellegű kitettségekhez 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha ezeket a kitettségeket a második résznek megfelelően le kell vonni vagy hozzájuk az ott meghatározott kockázati súlyokat kell rendelni.

(4) A tőzsdén nem jegyzett vállalatokhoz kapcsolódó alábbi részvényjellegű kitettségekhez 400 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha ezeket a kitettségeket a második résznek megfelelően le kell vonni vagy hozzájuk az ott meghatározott kockázati súlyokat kell rendelni:

a) rövid távú viszonteladási célú befektetések;

b) olyan kockázatitőke-társaságokba történt befektetések vagy hasonló befektetések, amelyeket jelentős rövid távú tőkenyereségre számítva vásároltak meg.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, a hosszú távú részesedésszerzésekhez, ideértve az olyan vállalati ügyfelek részvényeibe történő befektetéseket is, amelyekkel az intézmény hosszú távú üzleti kapcsolatot tart fenn vagy kíván fenntartani és a vállalati szerkezetátalakítás céljából végrehajtott adósság-részvény csereügyleteket, a (3) vagy adott esetben az (5) bekezdéssel összhangban kell kockázati súlyt rendelni. E cikk alkalmazásával összefüggésben hosszú távú részesedésszerzés az olyan részesedés megszerzése, amelyet legalább három évig tartanak, vagy amelybe azzal a szándékkal fektettek be az intézmény felső vezetésének jóváhagyásával, hogy legalább három évig tartsák.

(5) Azok az intézmények, amelyek megkapták az illetékes hatóságok előzetes engedélyét, 100 %-os kockázati súlyt rendelhetnek a gazdaság meghatározott ágazatainak előmozdítására irányuló állami programok keretében felmerült részvényjellegű kitettségekhez az ilyen részvényjellegű kitettségek azon részéig, amely összességében nem haladja meg az intézmény szavatolótőkéjének 10 %-át, feltéve, hogy a szóban forgó állami programok megfelelnek az összes alábbi feltételnek:

a) az állami programok jelentős támogatást vagy garanciákat nyújtanak az intézménynek a befektetésre, többek között multilaterális fejlesztési bankok, a 429a. cikk (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézetek vagy nemzetközi szervezetek által;

b) az állami programokra a kormányzati felvigyázás bizonyos formája vonatkozik.

c) az állami programok korlátozásokat tartalmaznak a részesedésszerzésre vonatkozóan, például korlátozzák azon vállalkozások méretét és típusait, amelyekbe az intézmény befektet, a tulajdoni részesedések megengedett összegeit, a földrajzi elhelyezkedést, valamint az egyéb olyan releváns tényezőket, amelyek csökkentik a befektetés potenciális kockázatát a befektető intézmény számára.

(6) A központi bankokkal szembeni részvényjellegű kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(7) Az olyan tulajdoni részesedésekhez, amelyek hitelként vannak nyilvántartva, de adósság rendes realizálásának vagy átstrukturálásának részeként végrehajtott hitel-tőke konverzióból származnak, nem rendelhető olyan kockázati súly, amely alacsonyabb lenne annál a kockázati súlynál, amelyet akkor kellene alkalmazni, ha a tulajdoni részesedés hitelviszonyt megtestesítő kitettségként lenne kezelve.”

64. A 134. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A beszedés alatt levő készpénztételekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni. Az intézmény tulajdonában és birtokában vagy szállítás alatt lévő pénzeszközökhöz és az azzal egyenértékű készpénztételekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.”

65. A 135. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ESMA-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig jelentést kell készítenie arról, hogy a külső hitelminősítő intézetek hitelkockázat-minősítési módszerei megfelelően tükrözik-e az ESG-kockázatokat, és be kell nyújtania ezt a jelentést a Bizottságnak.

E jelentés alapján a Bizottság szükség esetén, ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére.”

66. A 138. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„g) az intézményekkel szembeni kitettségek esetében az intézmény nem használhat külső hitelminősítő intézet által készített olyan hitelminősítést, amely implicit kormányzati támogatásra vonatkozó feltételezéseket tartalmaz, kivéve, ha a külső hitelminősítő intézet által készített vonatkozó hitelminősítés központi kormányzatok, regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok tulajdonában lévő, vagy általuk létrehozott és támogatott intézményre vonatkozik.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Az első bekezdés g) pontjának alkalmazása során a központi kormányzatok, regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok tulajdonában lévő, vagy általuk létrehozott és támogatott intézményektől eltérő olyan intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyek esetében csak implicit kormányzati támogatásra vonatkozó feltételezéseket tartalmazó, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések léteznek, a 121. cikkel összhangban nem minősített intézményekkel szembeni kitettségként kell kezelni.

„Implicit kormányzati támogatás” azt jelenti, hogy a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság fellépne annak megakadályozása érdekében, hogy az intézmény hitelezői az intézmény nemteljesítése vagy pénzügyi nehézségei esetén veszteségeket szenvedjenek el.”

67. A 139. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hitelminősítés magasabb kockázati súlyt eredményez, mint amekkora kockázati súlyt egyébként az adott kitettség kapna, ha a kitettséget nem minősítettként kezelnék, és az érintett kitettség:

i. nem speciális hitelezési kitettség;

ii. az adott kibocsátási programmal vagy hitelügylettel, illetve a kibocsátó előresorolt fedezetlen kitettségeivel minden tekintetben pari passu vagy annál hátrébb sorolt;

b) a hitelminősítés alacsonyabb kockázati súlyt eredményez, mint amekkora kockázati súlyt egyébként az adott kitettség kapna, ha a kitettséget nem minősítettként kezelnék, és az érintett kitettség:

i. nem speciális hitelezési kitettség;

ii. az adott kibocsátási programmal vagy hitelügylettel, illetve a kibocsátó előresorolt fedezetlen kitettségeivel minden tekintetben pari passu vagy annál előrébb sorolt.”

68. A 141. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„141. cikk
Hazai pénznemben és devizában fennálló tételek

(1) Egy kötelezett hazai pénznemében denominált tételre vonatkozó hitelminősítése nem használható fel ugyanezen kötelezett más devizában denominált kitettségéhez tartozó kockázati súly származtatására.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy kitettség az intézmény olyan hitelben való részvételéből ered, amelyet a 117. cikk (2) bekezdésében felsorolt olyan multilaterális fejlesztési bank nyújtott vagy garantált a konvertibilitási és transzferkockázattal szemben, amelynek elsőbbségi hitelezői státusza a piacon elismert, a kötelezett hazai pénznemben denominált tételének hitelminősítése felhasználható az ugyanazon kötelezettel szembeni, devizában denominált kitettség kockázati súlyának származtatására.

Az első albekezdés alkalmazása tekintetében, amennyiben a devizában denominált kitettség konvertibilitási és transzferkockázattal szemben garantált, a kötelezett hazai pénznemben denominált tételének hitelminősítése csak a kitettség garantált részének kockázati súlyozásához használható. A kitettség nem garantált részének kockázati súlyát a kötelezett olyan hitelminősítése alapján kell meghatározni, amely az adott devizában denominált tételre vonatkozik.”

69. A 142. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„1a. »kitettségi osztály«: a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, b) pontjában, c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában, d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. alpontjában, e), ea), f) vagy g) pontjában említett kitettségi osztály;

1b. »vállalati kitettség«: a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett bármely kitettségi osztályba sorolt kitettség;

1c. »lakossággal szembeni kitettség«: a 147. cikk (2) bekezdése d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. alpontjában említett bármely kitettségi osztályba sorolt kitettség;

1d. »regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettség«: a 147. cikk (2) bekezdése aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett bármely kitettségi osztályba sorolt kitettség;”

b) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »kitettségtípus«: egységesen kezelt kitettségek csoportja, amelyek korlátozódhatnak egyetlen vállalkozásra vagy egy csoporton belüli vállalkozás-alcsoportra, feltéve, hogy a csoport más vállalkozásainál másképp kezelik ugyanazt a kitettségtípust;”

c) a 4. és az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »nagy méretű, szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet«: olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely megfelel az összes következő feltételnek:

a) a szervezet teljes eszközállománya vagy – amennyiben a szervezet anyavállalattal rendelkezik – anyavállalatának, egyedi vagy összevont alapon számított teljes eszközállománya legalább 70 milliárd EUR az eszközérték megállapításához használt legutolsó auditált pénzügyi kimutatás vagy összevont pénzügyi beszámoló alapján;

b) a szervezetre e rendelettel, az (EU) 2019/2033 rendelettel, a 2009/138/EK irányelvvel vagy valamely harmadik ország ezen uniós jogi aktusokkal legalább egyenértékű jogszabályi prudenciális követelményeivel összhangban közvetlenül egyéni vagy összevont alapon, vagy közvetetten anyavállalatának prudenciális konszolidációja keretében prudenciális követelmények vonatkoznak;

5. »nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet«: olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely nem teljesíti a 4. pont b) alpontjában meghatározott feltételt;”

d) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„5a. »nagyvállalat«: bármely vállalkozás, amelynek konszolidált éves árbevétele meghaladja az 500 millió EUR-t, vagy amely olyan csoporthoz tartozik, ahol a konszolidált csoport teljes éves árbevétele meghaladja az 500 millió EUR-t.”;

e) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„8a. »PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszer«: az alapul szolgáló kitettség LGD-kiigazításának modellezése vagy együttes PD- és LGD-kiigazításának modellezése;

9. »fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátja«: a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó kockázati súly;

10. olyan kitettség esetében, amelyre az intézmény a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseit használva alkalmazza az IRB-módszert, az »elismert« előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, amelynek az alapul szolgáló kitettség kockázattal súlyozott kitettségértékeinek vagy várható veszteségértékeinek kiszámítására gyakorolt hatását a 108. cikk (3) bekezdésével összhangban a következő módszerek egyikével figyelembe veszik:

a) PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszer;

b) a 192. cikk 5. pontjában meghatározott, a belső minősítésen alapuló módszer fejlett változata (AIRB-módszer) szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszer;

11. »SA-CCF«: a 2. fejezet szerint alkalmazandó százalék a 111. cikk (2) bekezdésével összhangban;

12. »IRB-CCF«: a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becslések.”

f) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés 5a. pontjának alkalmazása céljából az árbevétel-küszöbértékre vonatkozó értékelés során a vállalatok auditált pénzügyi kimutatásaiban szereplő összegeket kell bejelenteni, a konszolidált csoportok részét képező vállalatok esetében pedig a konszolidált csoport auditált pénzügyi kimutatásaiban szereplő összegeket kell bejelenteni a konszolidált csoport legfelső szintű anyavállalatára alkalmazandó számviteli standardnak megfelelően. A számadatoknak az előző három évre vonatkozóan kiszámított átlagösszegeken, vagy pedig az intézmény által háromévente végrehajtandó frissítés keretében legutóbb megállapított összegeken kell alapulniuk.”

70. A 143. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az IRB-módszer – beleértve az LGD-re és az IRB-CCF-re vonatkozó saját becsléseket is – használatára vonatkozóan előzetes engedélyt kell kérni minden egyes kitettségi osztály és minősítési rendszer, valamint az LGD-k és a CCF-ek becslésére vonatkozó minden egyes módszer esetében.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) olyan minősítési rendszer alkalmazási körének a lényeges megváltoztatása, amelynek használatára az intézmény engedélyt kapott;

b) olyan minősítési rendszer lényeges megváltoztatása, amelynek használatára az intézmény engedélyt kapott.”;

c) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat a minősítési rendszerek minden módosításáról.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek meghatározása céljából, amelyek alapján megállapítható, hogy egy meglévő minősítési rendszer olyan egyéb újonnan bevont kitettségekre való alkalmazása, amelyekre az adott minősítési rendszer addig nem terjedt ki, valamint az IRB-módszer szerinti minősítési rendszerek módosításai lényegesek-e.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

71. A 144. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) az intézmény minden egyes minősítési rendszerét validálta egy megfelelő időszakban, azt megelőzően, hogy engedélyt kapott az adott minősítési rendszer használatára, ezen időszak alatt felmérte, hogy az egyes minősítési rendszerek megfelelnek-e az alkalmazási körüknek, és e felmérés alapján végrehajtotta minden egyes minősítési rendszer szükséges változtatásait;”

ii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) az intézmény az egyes minősítési rendszerek alkalmazási körébe tartozó valamennyi kitettséget besorolta és továbbra is besorolja az adott minősítési rendszer valamelyik minősítési kategóriájába vagy halmazába.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon módszerek meghatározása céljából, amelyeket az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell annak megállapítása során, hogy egy intézmény teljesíti-e az IRB-módszer használatára vonatkozó követelményeket.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

72. A 147. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

a) központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni kitettségek;

aa) regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, amelyeket a következő kitettségi osztályokba kell sorolni:

i. regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitettségek;

ii. közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek;

b) intézményekkel szembeni kitettségek;

c) vállalatokkal szembeni kitettségek, amelyeket a következő kitettségi osztályokba kell sorolni:

i. általános vállalatok;

ii. speciális hitelezési kitettségek;

iii. megvásárolt vállalati követelések;

d) lakossággal szembeni kitettségek, amelyeket a következő kitettségi osztályokba kell sorolni:

i. rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek;

ii. lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek;

iii. megvásárolt lakossági követelések;

iv. egyéb, lakossággal szembeni kitettségek;

e) részvényjellegű kitettségek;

ea) KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek;

f) értékpapírosítási pozíciókat képviselő tételek;

g) egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök.”;

b) a (3) bekezdés a) pontját el kell hagyni;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kitettségi osztályba kell sorolni, amennyiben azokat a 115. vagy 116. cikkel összhangban a központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelik.”;

d) a (4) bekezdés a) és b) pontját el kell hagyni;

e) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a kkv-kkel szembeni kitettségek, feltéve, hogy a kötelezett ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló kötelezett ügyfelek csoportjának az intézménnyel, valamint az anyavállalatokkal és azok leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege – beleértve a nemteljesítő kitettségeket, de bele nem értve a lakóingatlannal fedezett kitettségeket az ingatlan értékéig – az intézmény tudomása szerint, amelynek észszerű lépéseket kell tennie, hogy meggyőződjön a kitettség mértékéről, nem haladja meg az 1 millió EUR-t;

iii. lakóingatlannal fedezett kitettségek, beleértve az első és alacsonyabb ranghelyű zálogjogokat, a határozott futamidejű hiteleket, a rulírozó, szabad felhasználású jelzáloghitel-kereteket és a 108. cikk (4) és (5) bekezdésében említett kitettségeket, a kitettség méretétől függetlenül, feltéve, hogy a kitettség a következők egyike:

1. természetes személlyel szembeni kitettség;

2. magánszemélyek olyan egyesületeivel vagy szövetkezeteivel szembeni kitettség, amelyeket a nemzeti jog szabályoz, és amelyek kizárólag azzal a céllal léteznek, hogy tagjaik számára elsődleges lakóhely használatát biztosítsák a hitelt biztosító ingatlanban;”

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) nem kezelhetik őket egyedileg, a (2) bekezdés c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségekhez hasonló módon;”

iii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának iii. alpontjában, valamint b), c) és d) pontjában meghatározott összes feltételnek megfelelő kitettségeket a (2) bekezdés d) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályba kell sorolni.

E bekezdés harmadik albekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok kizárhatják a (2) bekezdés d) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályból az olyan természetes személyeknek nyújtott hiteleket, akik több mint négy ingatlanon vagy lakóegységen rendelkeznek jelzáloggal, ideértve a 108. cikk (4) bekezdésében említett természetes személyeknek nyújtott hiteleket, és ezeket a hiteleket a (2) bekezdés c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett egyik kitettségi osztályba sorolhatják.”;

f) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A következő feltételeknek megfelelő kitettségtípushoz tartozó, lakossággal szembeni kitettségek a (2) bekezdés d) pontjának i. alpontjában említett kitettségi osztályba sorolandók:

a) az adott kitettségtípushoz egy vagy több természetes személlyel szembeni kitettségek tartoznak;

b) az adott kitettségtípushoz tartozó kitettségek rulírozók, fedezetlenek, és amennyiben azokat nem hívták le azonnal és feltétel nélkül, az intézmény által felmondhatók;

c) az adott kitettségtípushoz tartozó kitettség egyetlen természetes személlyel szembeni maximális összege legfeljebb 100 000 EUR;

d) az adott kitettségtípus veszteségrátái az átlagos veszteségszinthez képest alacsony volatilitást mutattak, különösen az alacsony PD-sávokon belül;

e) az ilyen típusú kitettségekhez rendelt kitettségek rulírozó, lakossággal szembeni kitettségként való kezelése összhangban van az adott típusú kitettségek mögöttes kockázati jellemzőivel.

Az első albekezdés b) pontjától eltérve, a fedezetlenségre vonatkozó követelmény nem alkalmazandó a biztosítékkal fedezett olyan hitelügylet esetében, amely olyan folyószámlához kapcsolódik, amelyre munkabér érkezik. Ebben az esetben a biztosítékból befolyt összeg nem vehető figyelembe az LGD-becslésekben.

Az intézményeknek a (2) bekezdés d) pontjának i. alpontjában említett kitettségi osztályon belül el kell különíteniük a tranzakciós ügyfelekkel szembeni kitettségeket (a továbbiakban: tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettség) és a nem tranzakciós ügyfelekkel szembeni kitettségeket (a továbbiakban: nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettség). A 12 hónapnál rövidebb törlesztési előzménnyel rendelkező rulírozó, lakossággal szembeni kitettségeket mindenképpen nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettségként kell besorolni.”

g) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 133. cikk (1) bekezdésében említett kitettségeket – amennyiben nem az e cikk (2) bekezdésének ea) pontjában meghatározott kitettségi osztályba vannak sorolva – az e cikk (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott kitettségi osztályba kell sorolni.

(7) Minden olyan hitelkötelezettséget, amelyet nem soroltak a (2) bekezdés a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, b) pontjában, d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. pontjában, valamint e), ea) vagy f) pontjában említett kitettségi osztályokba, az említett bekezdés c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett egyik kitettségi osztályba kell sorolni.”

h) a (8) bekezdés a következő albekezdéseel egészül ki:

„Ezeket a kitettségeket a (2) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályhoz kell rendelni, és a következő kategóriákba kell sorolni: »projektfinanszírozás«, »tárgyieszköz-finanszírozás«, »árufinanszírozás« és »jövedelemtermelő ingatlan«.”;

i) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(11) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a projektfinanszírozási, tárgyieszköz-finanszírozási és árufinanszírozási kategóriába sorolás, a 2. fejezet fogalommeghatározásaival összhangban;

b) a jövedelemtermelő ingatlan kategória meghatározása, különösen annak megállapítása, hogy mely földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek és ingatlannal fedezett kitettségek sorolhatók vagy sorolandók be jövedelemtermelő ingatlanként.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(12) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesebben meghatározza a (2) bekezdésben említett kitettségi osztályokba sorolás feltételeit és kritériumait, valamint szükség esetén részletesebben meghatározza ezeket a kitettségi osztályokat.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

73. A 148. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azon intézmény, amely a 107. cikk (1) bekezdésével összhangban engedéllyel rendelkezik az IRB-módszer alkalmazására, valamint bármely anyavállalat és annak leányvállalatai kötelesek az IRB-módszert a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, b) pontjában, c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában, d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. alpontjában, vagy g) pontjában említett kitettségi osztályok legalább egyikére alkalmazni. Amennyiben egy intézmény egy kitettségi osztályban egy bizonyos kitettségtípusra nézve bevezette az IRB-módszer alkalmazását, akkor az adott kitettségi osztályba tartozó összes kitettségre vonatkozóan be kell azt vezetnie, kivéve, ha az illetékes hatóságtól engedélyt kapott a sztenderd módszer tartós használatára, a 150. cikknek megfelelően.

Amennyiben az illetékes hatóságok ezt előzetesen engedélyezik, az IRB-módszer alkalmazása fokozatosan is bevezethető az egy bizonyos kitettségi osztályhoz tartozó különböző kitettségtípusokra, egy adott üzleti egységen belül, az ugyanazon csoporton belüli különböző üzleti egységekben, vagy pedig az LGD-re vonatkozó saját becslések vagy az IRB-CCF alkalmazása céljából.

(2) Az illetékes hatóságok kötelesek meghatározni azt az időtartamot, amely során az intézményeknek, valamint bármely anyavállalatnak és leányvállalatainak be kell vezetniük az IRB-módszert az egy bizonyos kitettségi osztályhoz tartozó minden kitettségre, az ugyanazon üzleti egységen belüli különböző típusú kitettségekre és az ugyanazon csoporton belüli egyes üzleti egységekre vonatkozóan, illetve az LGD-re vonatkozó saját becslések vagy az IRB-CCF használatára vonatkozóan. Az említett időtartamnak olyannak kell lennie, amelyet az illetékes hatóságok az érintett intézmények vagy bármely anyavállalat és leányvállalatai tevékenységének természete és mérete, valamint az alkalmazandó minősítési rendszerek száma és természete alapján megfelelőnek ítélnek.

(3) Az intézmények az IRB-módszer alkalmazását az illetékes hatóságok által meghatározott feltételek szerint kötelesek bevezetni. Az illetékes hatóság által kialakított feltételeknek biztosítaniuk kell azt, hogy ne lehessen szelektív módon igénybe venni az (1) bekezdés adta lehetőséget az azon kitettségtípusokra vagy üzleti egységekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények csökkentésének céljával, amelyeket még be kell vonni az IRB-módszer alkalmazásába, vagy az LGD-re vonatkozó saját becslések és az IRB-CCF alkalmazásába.”;

b) a (4), az (5) és a (6) bekezdést el kell hagyni.

74. A 149. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézmény az illetékes hatóságnak meggyőzően bizonyította, hogy a sztenderd módszert nem szabályozási arbitrázs céljával, például az intézmény szavatolótőke-követelményeinek jogtalan csökkentése révén kívánja alkalmazni, hanem az az intézmény összes ilyen típusú kitettségének jellegéből és összetettségéből adódóan szükséges, továbbá nem gyakorol lényeges negatív hatást az intézmény fizetőképességére, illetve kockázatkezelési képességének hatékonyságára;

75. A 150. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek a sztenderd módszert kell alkalmazniuk a következő kitettségek mindegyike esetében:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba sorolt kitettségek;

b) olyan kitettségi osztályokba sorolt vagy egy kitettségi osztályon belüli olyan kitettségtípusokhoz tartozó kitettségek, amelyek esetében az intézmények nem kaptak előzetes engedélyt az illetékes hatóságoktól arra, hogy az IRB-módszert alkalmazzák a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámításához.

Az az intézmény, amely számára engedélyezték az IRB-módszer alkalmazását egy adott kitettségi osztály kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámításához, az illetékes hatóság előzetes engedélyével alkalmazhatja a sztenderd módszert az adott kitettségi osztályba tartozó egyes kitettségtípusokra – beleértve a külföldi fióktelepek kitettségeit és a különböző termékcsoportokat –, amennyiben ezek a kitettségtípusok a méret és a vélelmezett kockázati profil tekintetében nem lényegesek.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az illetékes hatóság előzetes engedélyével az intézmények az (1) bekezdés második albekezdésében említett kitettségeken kívül az alábbi kitettségekre is alkalmazhatják a sztenderd módszert, amennyiben az ugyanazon kitettségi osztályba tartozó egyéb kitettségtípusokra az IRB-módszert alkalmazzák:

a) a tagállamok központi kormányzatával, központi bankjával, valamint regionális kormányzataival, helyi hatóságaival és közszektorbeli intézményeivel szembeni kitettségek, amennyiben:

i. külön rendelkezések miatt a kockázat tekintetében nincs különbség az adott központi kormányzattal és központi bankkal szembeni kitettségek és az említett egyéb kitettségek között; és

ii. a központi kormányzatokkal és a központi bankokkal szembeni kitettségekhez a 114. cikk (2) vagy (4) bekezdése alapján 0 %-os kockázati súly tartozik;

b) az intézmény olyan partnerrel szembeni kitettségei, amely az anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, feltéve, hogy a partner olyan intézmény, pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi vállalkozás, vagyonkezelő társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak, vagy olyan vállalkozás, amellyel a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat áll fenn;

c) olyan, intézmények közötti kitettség, amely megfelel a 113. cikk (7) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

Annak az intézménynek, amely számára az IRB-módszer alkalmazását egy adott kitettségi osztályban csak néhány kitettségtípus kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámításához engedélyezték, az adott kitettségi osztályba tartozó többi kitettségtípusra a sztenderd módszert kell alkalmaznia.

Az intézmények az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésben és az e bekezdésben említett kitettségeken kívül az olyan egyházakkal és vallási közösségekkel szembeni kitettségekre is alkalmazhatják a sztenderd módszert, amelyek megfelelnek a 115. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.”;

c) a (2) bekezdést el kell hagyni;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 48 hónappal]-ig iránymutatásokat kell közzétennie arról, hogy mi minősül olyan kitettségtípusnak, amely a méret és a vélelmezett kockázati profil tekintetében nem lényeges.”;

e) a (3) és a (4) bekezdést el kell hagyni.

76. A 151. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelkockázatra vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, b) pontjában, c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában, d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. alpontjában, vagy g) pontjában említett valamely kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetében a 2. alszakasszal összhangban kell kiszámítani, amennyiben az említett kitettségeket nem vonták le a szavatolótőkéből vagy azok nem tartoznak a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kezelés hatálya alá.”;

b) a (4) bekezdést el kell hagyni;

c) a (7), a (8) és a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A lakossággal szembeni kitettségek esetében az intézményeknek az LGD-re, valamint a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése szerinti esetekben az IRB-CCF-re saját becslést kell adniuk a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban. Az intézményeknek SA-CCF-eket kell alkalmazniuk, ha a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése nem teszi lehetővé IRB-CCF alkalmazását.

(8) A következő kitettségek esetében az intézményeknek a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket és a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésével összhangban meghatározott SA-CCF-eket kell alkalmazniuk:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett kitettségi osztályba sorolt kitettségek;

b) pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szembeni, az ezen albekezdés a) pontjában említettektől eltérő kitettségek;

c) a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályba nem sorolt, nagyvállalatokkal szembeni kitettségek;

A 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, vagy c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségi osztályokba tartozó kitettségek esetében – az e bekezdés első albekezdésében említett kitettségek kivételével – az intézményeknek a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket és a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésével összhangban meghatározott SA-CCF-eket kell alkalmazniuk, kivéve, ha e cikk (9) bekezdésével összhangban ezen kitettségek vonatkozásában engedélyezték számukra az LGD-re és az IRB-CCF-re vonatkozó saját becslések használatát.

(9) Az e cikk (8) bekezdésének második albekezdésében említett kitettségek esetében az illetékes hatóságnak engedélyeznie kell az intézmények számára az LGD-re, valamint a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése szerinti esetekben az IRB-CCF-re vonatkozó saját becslés alkalmazását a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(11) A 147. cikk (2) bekezdésének ea) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó, KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeket az intézményeknek a 152. cikkel összhangban kell kezelniük, amennyiben az említett kitettségeket nem vonták le a szavatolótőkéből vagy azok nem tartoznak a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kezelés hatálya alá.”

77. A 152. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 92. cikk (4) bekezdésének e) pontjától eltérve, azok az intézmények, amelyek a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékét e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint számítják ki, az említett KBF származtatott kitettségeinek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az említett származtatott kitettségekhez kapcsolódó, az e cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakasza szerint kiszámított szavatolótőke-követelmény 50 %-ával megegyező összegként számíthatják ki.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek az e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazzák, és nem alkalmazzák az ebben a fejezetben vagy adott esetben az 5. fejezetben meghatározott módszereket a KBF alapul szolgáló kitettségeinek egészére vagy egy részére, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a következő elvekkel összhangban kell kiszámítaniuk az említett, alapul szolgáló kitettségek egészére vagy egy részére vonatkozóan:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba sorolandó, alapul szolgáló kitettségek esetében az intézményeknek a 2. fejezetben meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk;

b) a 147. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett, értékpapírosítási pozíciókat képviselő tételekhez sorolt kitettségeket az intézményeknek a 254. cikkel összhangban kell kezelniük, és úgy kell eljárniuk, mintha az említett kitettségeket közvetlenül az említett intézmények tartanák;

c) minden egyéb, alapul szolgáló kitettség esetében az intézményeknek a 2. fejezetben meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk.”

78. A 153. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek, valamint a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékei”;

b) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A (2) és a (4) bekezdésben meghatározott különös kezelés alkalmazása mellett a központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek, valamint a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit a következő képleteknek megfelelően kell kiszámítani:”;

ii. a iii. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„iii. ha 0 < PD < 1, akkor:

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5$$

ahol:

N = egy standard normális eloszlású véletlen változó kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz N(x) annak a valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, 0 várható értékű, 1 szórású véletlen változó kisebb vagy egyenlő x-szel;

G = egy standard normális eloszlású véletlen változó inverz kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz, ha x = G(z), akkor x olyan érték, amelyre teljesül, hogy N(x) = z;

R = a korrelációs együttható, amelynek meghatározása a következő:

$$R = 0{,}12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0{,}24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = a lejárati korrekciós tényező, amelynek meghatározása a következő:

$$b = [0{,}11852 - 0{,}05478 \cdot \ln(PD)]^2;$$

M = a lejárat években kifejezve és a 162. cikkel összhangban meghatározva.”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nagy méretű, szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel és a nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szembeni kitettségek esetében az (1) bekezdés iii. pontjában vagy adott esetben a (4) bekezdésben említett R korrelációs együtthatót az említett kitettségek kockázati súlyának kiszámításakor 1,25-dal meg kell szorozni.”;

d) a (3) bekezdést el kell hagyni;

e) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása céljából, hogy az intézményeknek hogyan kell figyelembe venniük az (5) bekezdés második albekezdésében említett tényezőket a kockázati súlyok speciális hitelezési kitettségekhez való hozzárendelésekor.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

79. A 154. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés ii. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. ha PD < 1, akkor:

$$\mathrm{RW} = \left(\mathrm{LGD} \cdot \mathrm{N}\left(\frac{1}{\sqrt{1-\mathrm{R}}} \cdot \mathrm{G}(\mathrm{PD}) + \sqrt{\frac{\mathrm{R}}{1-\mathrm{R}}} \cdot \mathrm{G}(0{,}999) \right) - \mathrm{LGD} \cdot \mathrm{PD} \right) \cdot 12{,}5$$

ahol:

N = egy standard normális eloszlású véletlen változó kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz N(x) annak a valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, 0 várható értékű, 1 szórású véletlen változó kisebb vagy egyenlő x-szel;

G = egy standard normális eloszlású véletlen változó inverz kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz, ha x = G(z), akkor x olyan érték, amelyre teljesül, hogy N(x) = z;

R = a korrelációs együttható, amelynek meghatározása a következő:

$$R = 0{,}03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0{,}16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}}\right)$$

”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A teljesítő, részben vagy egészben lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségeknél 0,15 értékű R korrelációs együtthatóval kell felváltani a korrelációs együttható (1) bekezdés szerinti képletével kiszámított értéket.

Az említett kitettség fedezett és fedezetlen részére egyaránt alkalmazni kell a részben lakóingatlannal fedezett kitettségre az (1) bekezdés ii. pontja szerint kiszámított kockázati súlyt, figyelembe véve az e bekezdés első albekezdésében meghatározott R korrelációs együtthatót.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A teljesítő rulírozó, lakossággal szembeni kitettségeknél 0,04 értékű R korrelációs együtthatóval kell felváltani a korrelációs együttható (1) bekezdés szerinti képletével kiszámított értéket.

Az illetékes hatóságoknak át kell tekinteniük az ugyanazon kitettségtípushoz tartozó rulírozó, lakossággal szembeni kitettségekre, valamint a rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek kitettségi osztályának egészére vonatkozó veszteségráták relatív volatilitását, és meg kell osztaniuk a tagállamokkal és az EBH-val a rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek veszteségrátáinak jellemző sajátosságaira vonatkozó információkat.”

80. A 155. cikket el kell hagyni.

81. A 157. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) a vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításának módszertana, beleértve a hitelkockázat-mérséklésnek a 160. cikk (4) bekezdése szerinti figyelembevételét, valamint a saját becsléseknek és a tartalékmódszer paramétereinek használatára vonatkozó feltételek;

b) az (5) bekezdésben említett kitettségtípusokra vonatkozó lényegességi kritérium értékelése.

Az EBH-nak ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

82. A 158. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni és lakossággal szembeni kitettségek esetén a várható veszteséget (EL) és a várható veszteségértékeket a következő képletek szerint kell kiszámítani:

*Várható veszteség (EL) = PD * LGD*

Várható veszteségérték = EL * kitettség értéke.

Nem teljesítő kitettségek (PD=100 %) esetében, amikor az intézmények az LGD-re saját becslést alkalmaznak, a várható veszteség egyenlő az intézménynek a várható veszteségre a nemteljesítő kitettség vonatkozásában adott legjobb becslésével (ELBE), a 181. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban.”

b) a (7), a (8) és a (9) bekezdést el kell hagyni.

83. A 159. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„159. cikk

A várható veszteségértékek, valamint az IRB-módszer szerinti hiány és többlet kezelése

(1) Az intézmények a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdésében említett kitettségek várható veszteségértékeit kötelesek levonni a következők összegéből:

a) az ezen kitettségekkel kapcsolatos, a 110. cikkel összhangban számított általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások;

b) partner általi nemteljesítés miatti, a 34. cikkel összhangban megállapított, olyan kitettségekhez kapcsolódó kiegészítő értékelési korrekciók, amelyek esetében a várható veszteségértékeket a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdésének megfelelően számítják;

c) az ezen kitettségekkel kapcsolatos, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levontaktól eltérő egyéb szavatolótőke-csökkentések.

Amennyiben az első albekezdéssel összhangban elvégzett számítás pozitív összeget eredményez, a kapott összeg az »IRB-módszer szerinti többlet«. Amennyiben az első albekezdéssel összhangban elvégzett számítás negatív összeget eredményez, a kapott összeg az »IRB-módszer szerinti hiány«.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett számítás céljából az intézményeknek a nemteljesítőként megvásárolt, mérlegen belüli kitettségeken fennálló, a 166. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott diszkontokat az egyedi hitelkockázati kiigazításokkal azonos módon kell kezelniük. A teljesítőként megvásárolt, mérlegen belüli kitettségeken fennálló diszkontok nem vehetők figyelembe az IRB-módszer szerinti hiány vagy az IRB-módszer szerinti többlet kiszámításakor. A nemteljesítő kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások nem használhatók az egyéb kitettségek várható veszteségértékének fedezésére. Az értékpapírosított kitettségek várható veszteségértékei, illetve az ezekhez a kitettségekhez kapcsolódó általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások nem vehetők figyelembe az IRB-módszer szerinti hiány vagy az IRB-módszer szerinti többlet kiszámításakor. ”

84. A harmadik rész a 4. szakasz „PD, LGD és lejárat” után a következő alszakasszal egészül ki:

„-1. alszakasz
A tagállamok központi kormányzatai és központi bankjai, illetve az EKB által nyújtott garanciák által fedezett kitettségek

159a. cikk
A bemeneti PD-, LGD- és CCF-adatokra vonatkozó alsó korlátok alkalmazásának mellőzése

A 3. fejezet és különösen a 160. cikk (1) bekezdése, a 161. cikk (4) bekezdése, a 164. cikk (4) bekezdése és a 166. cikk (8c) bekezdése tekintetében, amennyiben egy kitettséget valamely központi kormányzat, központi bank vagy az EKB által nyújtott, elismert garancia fedez, a bemeneti PD-, LGD- és CCF-adatokra vonatkozó alsó korlátok nem alkalmazandók a kitettségnek a garanciával fedezett részére. A kitettség garanciával nem fedezett részére azonban vonatkoznak a bemeneti PD-, LGD- és CCF-adatokra vonatkozó, szóban forgó alsó korlátok.”

85. A harmadik rész II. címének 3. fejezetében a 4. szakasz 1. alszakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„Vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek”.

86. A 160. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 147. cikk (2) bekezdésének b) pontjában vagy c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – különösen a 153. és a 157. cikknek, valamint a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdésének az alkalmazása céljából – az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt PD-érték nem lehet alacsonyabb a bemeneti PD-adatra vonatkozó alsó korlát következő értékénél: 0,05 %.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 147. cikk (2) bekezdése aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt PD-érték nem lehet alacsonyabb a bemeneti PD-adatra vonatkozó alsó korlát következő értékénél: 0,03 %.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseket alkalmaz mind az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségre, mind pedig a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a PD-ben.”;

d) az (5) bekezdést el kell hagyni;

e) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A vásárolt vállalati követeléshez kapcsolódó felhígulási kockázat PD-jének meg kell egyeznie az intézménynek a felhígulási kockázatra vonatkozó EL-becslésével. Az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vállalati kitettségekre vonatkozóan, és amely a vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó EL-becsléseit az illetékes hatóság által megbízhatónak tekintett módon le tudja bontani PD-kre és LGD-kre, használhatja az említett lebontásból eredő PD-becslést. Az intézmények a 4. fejezet rendelkezései szerint elismerhetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben.

(7) Az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vásárolt vállalati követelések felhígulási kockázatára vonatkozóan, a PD-knek a 161. cikk (3) bekezdésre is figyelemmel történő korrigálása révén elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.”

87. A 161. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) központi kormányzatokkal és központi bankokkal, pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel, valamint regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni előresorolt kitettségek elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nélkül: 45 %;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„aa) pénzügyi ágazatbeli szervezetnek nem minősülő vállalatokkal szembeni előresorolt kitettségek, elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nélkül: 40 %;”

iii. a c) pontot el kell hagyni;

iv. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) az előresorolt vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó kitettségek esetében, ha az intézmény nem tud PD-ket becsülni, vagy ha az intézmény PD-becslései nem tesznek eleget a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek: 40 %;”

v. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) vásárolt vállalati követelések felhígulási kockázatához kapcsolódóan: 100 %.”;

b) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseket alkalmaz mind az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségre, mind pedig a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben.

(4) A 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – és különösen a 153. cikk (1) bekezdése iii. pontjának, a 157. cikknek és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdésének az alkalmazása céljából –, saját LGD-becslések használata esetén, az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó, e cikk (6) bekezdésével összhangban számított alsó korlát alábbi értékeinél.

1. táblázat

A bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok (LGD_{floor}) a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségek esetében		
Elismert FCP nélküli kitettség ($LGD_{U\text{-}floor}$)	Elismert FCP-vel teljes mértékben fedezett kitettség ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
25 %	pénzügyi biztosíték	0 %
	követelésállomány	10 %
	lakóingatlan vagy kereskedelmi ingatlan	10 %
	egyéb dologi biztosíték	15 %

”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A 147. cikk (2) bekezdése aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségek esetében, kizárólag e kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából, és különösen a 153. cikk (1) bekezdésének iii. pontja, a 157. cikk és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdése alkalmazásában, saját LGD-becslések használata esetén, az elismert FCP nélküli kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát következő értékénél: 5 %.

(6) E cikk (4) bekezdésének alkalmazása céljából a bemeneti LGD-adatoknak az említett bekezdés 1. táblázatában szereplő, az elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel teljes mértékben fedezett kitettségekre vonatkozó alsó korlátai akkor alkalmazandók, ha az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értéke az érintett H_c és H_{fx} volatilitási korrekciók 230. cikkel összhangban történő alkalmazását követően eléri vagy meghaladja az alapul szolgáló kitettség értékét.

E cikk (4) bekezdésének alkalmazása céljából, valamint a releváns kapcsolódó korrekcióknak – H_c és H_{fx} – a 230. cikkel összhangban való alkalmazása céljából, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek e fejezet alapján elismertnek kell lennie. Ebben az esetben a 230. cikk 1. táblázatában az „egyéb dologi biztosíték” típusú előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet „egyéb dologi és egyéb elismert biztosíték” típusúnak tekintendő.

A bemeneti LGD-adatok FCP-vel részlegesen fedezett kitettségre alkalmazandó alsó korlátját (LGD_{floor}) a kitettség FCP nélküli részére vonatkozó $LGD_{U\text{-}floor}$ és a teljesen fedezett részre vonatkozó $LGD_{S\text{-}floor}$ súlyozott átlagaként kell kiszámítani, az alábbiak szerint:

$$LGD_{floor} = LGD_{U\text{-}floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S\text{-}floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

$LGD_{U\text{-}floor}$ és $LGD_{S\text{-}floor}$ az 1. táblázatban szereplő vonatkozó alsó korlátok értéke;

E, E_S, E_U és H_E a 230. cikkel összhangban kerül meghatározásra.

(7) Amennyiben egy olyan intézmény, amely saját LGD-becsléseket alkalmaz adott típusú, vállalatokkal, valamint a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni fedezetlen kitettségekre vonatkozóan, a saját LGD-becslésekben az adott előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből származó megtérülésekre vonatkozó adatok hiánya miatt nem tudja figyelembe venni az ilyen kitettségtípushoz tartozó valamely kitettséget biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását, az intézmény számára engedélyezni kell a 230. cikkben meghatározott képlet alkalmazását, azzal a kivétellel, hogy az említett képletben az LGD_U -nak az intézmény fedezetlen kitettségekre vonatkozó saját LGD-becslésének kell lennie. Ebben az esetben az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a 4. fejezettel összhangban elismerhető, és az intézmény LGD_U -ként használt saját LGD-becslését az alapul szolgáló veszteségekre vonatkozó adatok alapján kell kiszámítani, az adott előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből származó megtérüléseket figyelmen kívül hagyva.”

88. A 162. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azon kitettségek esetében, amelyek tekintetében az intézmény nem kapott engedélyt az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések alkalmazására, a lejárati értéket (M) következetesen kell alkalmazni, és annak vagy 2,5 évnek – kivéve az értékpapír-finanszírozási ügyletekből eredő kitettségeket, amelyek esetében M-nek 0,5 évnek kell lennie –, vagy pedig a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított értéknek kell lennie.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Azon kitettségek esetében, amelyeknél az intézmény saját LGD-becslést alkalmaz, a lejárati értéket (M) az e bekezdésben meghatározottak szerint és e cikk (3), (4) és (5) bekezdésére figyelemmel, években kifejezett időtartamokat használva kell kiszámítani. M nem lehet öt évnél hosszabb, kivéve a 384. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetekben, amikor is az ott meghatározott M-et kell alkalmazni. M értékét a következők szerint kell kiszámítani az alábbi esetekben: ”;

ii. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„da) nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó fedezett kölcsönügyletek esetében M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, ahol M legalább 20 nap; a lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;

db) az e bekezdés c), d) vagy da) pontjának megfelelő ügylettípusok közül egynél többet tartalmazó nettósítási keretmegállapodás esetében M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, ahol M legalább az ilyen ügyletekre vonatkozóan a 224. cikk (2) bekezdésében meghatározott leghosszabb, években kifejezett tartási időszak, az esettől függően 10 vagy 20 nap; a lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;”

iii. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) bármely más, e bekezdésben nem említett instrumentum esetében, vagy abban az esetben, ha egy intézmény nem tudja az a) pontban meghatározottak szerint kiszámítani M értékét, M azon fennmaradó maximális időtartam években, amely a kötelezett számára szerződéses kötelezettségeinek teljesítésére rendelkezésre áll, ideértve a tőkét, a kamatokat és a díjakat, ahol M legalább egy év;”

iv. az i) és a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) azon intézmények esetében, amelyek a 382a. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett módszereket alkalmazzák az adott partnerrel kötött ügyletek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához, M nem lehet nagyobb, mint 1 a 153. cikk (1) bekezdésének iii. pontjában meghatározott, az ugyanazon ügyletek partnerkockázatára vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása céljára szolgáló képletben, a 92. cikk (4) bekezdésének a) vagy adott esetben g) pontjában említettek szerint;

j) rulírozó kitettségek esetében M-et a hitelügylet szerződés szerinti maximális lejárati időpontja alapján kell meghatározni; az intézmények nem használhatják az aktuális lehívás törlesztési időpontját, ha az nem a hitelügylet maximális szerződéses lejárati időpontja.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a dokumentáció napi letétkiigazítást és napi újraértékelést ír elő, és olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek nemteljesítés vagy a letét kiigazításának elmulasztása esetén a letét azonnali likvidálását vagy beszámítását teszik lehetővé, M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, és M legalább egy nap az alábbi esetekben:”;

ii. a második albekezdés a következőképpen módosul:

1. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) öntörlesztő, rövid lejáratú kereskedelemfinanszírozási ügyletek, valamint vállalati vásárolt követelések, feltéve, hogy az adott kitettségek hátralévő futamideje legfeljebb egy év;”

2. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„e) kibocsátott és megerősített, rövid lejáratú, azaz egy éven belüli lejáratú, öntörlesztő akkreditívek.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az Unióban letelepedett, nagyvállalatnak nem minősülő vállalatokkal szembeni kitettségek esetében az intézmények dönthetnek úgy, hogy a (2) bekezdés alkalmazása helyett minden ilyen kitettségre az (1) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően állapítják meg M értékét.”;

e) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A (2) bekezdés c)–db) pontjában és a (3) bekezdésben említett napok minimális számának években történő kifejezése céljából a napok minimális számát el kell osztani 365,25-dal.”

89. A 163. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Kizárólag e kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – és különösen a 154. és a 157. cikknek, valamint a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdésének az alkalmazása céljából –, az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt PD-nek meg kell egyeznie a lakossággal szembeni kitettséghez rendelt belső hitelfelvevői kategóriához vagy halmazhoz kapcsolódó egyéves PD és a bemeneti PD-adatokra vonatkozó alsó korlát alábbi értékei közül a magasabbal:

a) 0,1 % a nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek esetében;

b) 0,05 % az olyan lakossággal szembeni kitettségek esetében, amelyek nem minősülnek nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettségnek.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk értelmében saját LGD-becsléseket alkalmaz a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a PD-ben.”

90. A 164. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek az e fejezet 6. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően, az illetékes hatóságok által a 143. cikkel összhangban kiadott engedély függvényében saját LGD-becsléseket kell készíteniük. A vásárolt követelések felhígulási kockázatára 100 %-os LGD-értéket kell alkalmazni. Ha egy intézmény a vásárolt követelések felhígulási kockázatával kapcsolatos várható veszteségre vonatkozó becslését megbízható módon PD-kre és LGD-kre tudja bontani, akkor használhatja saját LGD-becslését.

(2) Azok az intézmények, amelyek a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseket alkalmaznak a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerhetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Kizárólag a lakossággal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – és különösen a 154. cikk (1) bekezdése ii. pontjának, a 157. cikknek és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdésének az alkalmazása céljából – az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó, az 1. táblázatban meghatározott alsó korlátnak az e cikk (4a) bekezdésével összhangban számított értékeinél:

1. táblázat

Bemeneti LGD-adatok alsó korlátai (LGD_{floor}) a lakossággal szembeni kitettségek esetében			
FCP nélküli kitettség ($LGD_{U\text{-}floor}$)		FCP-vel fedezett kitettség ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
Lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettség	n.a.	Lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettség	5 %
Rulírozó, lakossággal szembeni kitettség	50 %	Rulírozó, lakossággal szembeni kitettség	n.a.
Egyéb, lakossággal szembeni kitettség	30 %	Pénzügyi biztosítékkal fedezett egyéb, lakossággal szembeni kitettség	0 %
		Követelésállománnyal fedezett egyéb, lakossággal szembeni kitettség	10 %
		Lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett egyéb, lakossággal szembeni kitettség	10 %
		Egyéb dologi biztosítékkal fedezett egyéb, lakossággal szembeni kitettség	15 %”

;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés alkalmazása tekintetében a következők alkalmazandók:

a) a (4) bekezdés 1. táblázatában szereplő, a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok alkalmazandók az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségekre, ha az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet e fejezet alapján elismertnek minősül;

b) a lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek kivételével, az e cikk (4) bekezdésének 1. táblázatában szereplő, a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok alkalmazandók az FCP-vel teljes mértékben fedezett kitettségekre, ha az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értéke a vonatkozó volatilitási korrekciók 230. cikkel összhangban történő alkalmazását követően eléri vagy meghaladja az alapul szolgáló kitettség kitettségértékét; a releváns kapcsolódó korrekcióknak – H_c és H_{fx} – a 230. cikkel öszhangban való alkalmazása céljából az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek e fejezet alapján elismertnek kell lennie;

c) a lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek kivételével, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel részben fedezett kitettségekre alkalmazandó, a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátot a 161. cikk (6) bekezdésében meghatározott képlet szerint kell kiszámítani;

d) a lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségekre alkalmazandó, a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát 5 %, függetlenül a lakóingatlan által nyújtott biztosíték szintjétől.”;

e) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk (5) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak a 430a. cikk értelmében gyűjtött adatok és bármely egyéb releváns mutató alapján, valamint figyelembe véve az ingatlanpiac jövőbeli alakulását, rendszeresen és legalább évente értékelnie kell, hogy a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok e cikk (4) bekezdésében említett értékei az adott hatóság tagállama területének egy vagy több részén található lakóingatlannal fedezett lakossággal szembeni kitettségek vagy az említett hatóság tagállama területének egy vagy több részén található lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett egyéb lakossági kitettségek tekintetében megfelelőek-e.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett értékelés alapján az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság arra a következtetésre jut, hogy a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok (4) bekezdésben említett értékei nem kielégítőek, és amennyiben úgy véli, hogy a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok értékeinek nem kielégítő volta kedvezőtlenül befolyásolhatja az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását, akkor az említett hatóság a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok esetében magasabb értékeket határozhat meg a tagállama területének egy vagy több részén található érintett kitettségek vonatkozásában. A bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok ezen magasabb értékei egy vagy több ingatlanszegmens szintjén is alkalmazhatók a kapcsolódó kitettségekre.

Az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak az e bekezdés második albekezdésében említett határozat meghozatalát megelőzően értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t. Az EBH és az ERKT az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül köteles megküldeni véleményét az érintett tagállamnak. Az EBH és az ERKT köteles közzétenni a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát e bekezdés második albekezdésében említett magasabb értékeit.

(7) Abban az esetben, ha az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság a (6) bekezdés alapján magasabb értékeket határoz meg a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát tekintetében, az intézmények számára hat hónapos átmeneti időszakot kell biztosítani azok alkalmazásához.”

91. A harmadik rész II. címe 3. fejezetének 4. szakaszában a 3. alszakaszt el kell hagyni.

92. A 166. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, valamint lakossággal szembeni kitettségek”;

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Azon mérlegen kívüli tételek kitettségértékét, amelyek nem a II. mellékletben felsorolt szerződések, az IRB-CCF vagy az SA-CCF alkalmazásával kell kiszámítani az e cikk (8a) és (8b) bekezdésének, valamint a 151. cikk (8) bekezdésének megfelelően.

Amennyiben csak a rulírozó hitelügyletek lehívott egyenlegeit értékpapírosították, az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy az értékpapírosításhoz kapcsolódó, le nem hívott egyenlegekkel szemben továbbra is rendelkezzenek a szavatolótőke előírt összegével.

Annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt az IRB-CCF használatára, a kitettségértéket a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott összeg és az érintett SA-CCF szorzataként kell kiszámítania.

Az IRB-CCF-et alkalmazó intézménynek a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott összeg kitettségértékét a le nem hívott összeg és az IRB-CCF szorzataként kell kiszámítania.”;

c) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8a) Azon kitettségek esetében, amelyek tekintetében az intézmény nem kapott engedélyt az IRB-CCF alkalmazására, az alkalmazandó hitel-egyenértékesítési tényező a 2. fejezetben meghatározottak szerint a 111. cikkben megállapítottakkal azonos típusú tételekre vonatkozóan az SA-CCF. Annak az összegnek, amelyre az SA-CCF-et alkalmazni kell, az alacsonyabbnak kell lennie a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott összeg értéke és azon érték közül, amely tükrözi a hitelügylet rendelkezésre állásának esetleges korlátozását, beleértve a potenciális hitelösszegre vonatkozó azon felső korlát meglétét, amely a kötelezett pénzügyi kimutatásaiban szereplő pénzáramláshoz kapcsolódik. Amennyiben a hitelügylet ilyen módon korlátozott, az intézménynek megfelelő monitoring és -kezelési eljárásokkal kell rendelkeznie, amivel alá tudja támasztani e korlátozás meglétét.

(8b) Az illetékes hatóságok engedélyétől függően azoknak az intézményeknek, amelyek teljesítik a 6. szakaszban az IRB-CCF használatára vonatkozóan meghatározott követelményeket, az IRB-CCF-et kell alkalmazniuk az IRB-módszer szerint kezelt, le nem hívott rulírozó kötelezettségvállalásokból eredő kitettségekre, feltéve, hogy ezekre a kitettségekre a sztenderd módszer szerint nem 100 %-os SA-CCF vonatkozna. Az SA-CCF-ek alkalmazandók az alábbiakra:

a) minden egyéb mérlegen kívüli tétel, különösen a le nem hívott, nem rulírozó kötelezettségvállalások;

b) olyan kitettségek, amelyek esetében az intézmény nem teljesíti a 6. szakaszban az IRB-CCF kiszámítására vonatkozóan meghatározott minimumkövetelményeket, vagy amelyek esetében az illetékes hatóság nem engedélyezte az IRB-CCF használatát.

E cikk alkalmazásában egy kötelezettségvállalás akkor minősül »rulírozónak«, ha lehetővé teszi a kötelezett számára, hogy olyan hitelhez jusson, amelynek tekintetében a kötelezett rugalmasan dönthet arról, hogy milyen gyakorisággal és milyen időközönként hív le a hitelből, lehetővé téve a kötelezett számára, hogy lehívja, visszafizesse és újból lehívja a részére folyósított hiteleket. Rulírozónak minősülnek azok a szerződéses megállapodások, amelyek lehetővé teszik az előtörlesztéseket és az ilyen előtörlesztések későbbi újbóli lehívását.

(8c) Amennyiben az IRB-CCF-et kizárólag a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott kitettségi osztályba sorolt kitettségektől eltérő, rulírozó kötelezettségvállalásokból eredő kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítására használják – különösen a 153. cikk (1) bekezdése, a 157. cikk és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdése alapján –, az egyes kitettségekre vonatkozó, a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteség képleteiben bemeneti adatként használt kitettségérték nem lehet kevesebb, mint az alábbiak összege:

a) a rulírozó kötelezettségvállalás lehívott összege;

b) a rulírozó kötelezettségvállalás fennmaradó le nem hívott része mérlegen kívüli kitettségértékének 50 %-a, a 111. cikkben előírt, alkalmazandó SA-CCF használatával számítva.

Az a) és a b) pont összege a »bemeneti CCF-adat alsó korlátja«.”;

d) a (10) bekezdést el kell hagyni.

93. A 167. cikket el kell hagyni.

94. A 169. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az EBH-nak – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban – iránymutatásokat kell kibocsátania arra vonatkozóan, hogy miként kell a gyakorlatban alkalmazni a modelltervezésre, a kockázat számszerűsítésére, a kockázati paraméterek validálására és alkalmazására vonatkozó követelményeket, az egyes kockázati paraméterekre vonatkozó folyamatos vagy nagyon granuláris minősítési skálák használatával.”

95. A 170. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, valamint regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekre vonatkozó minősítési rendszerek struktúrájának meg kell felelnie a következő feltételeknek:”

b) a (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) ügyletkockázati jellemzők, beleértve a termék és az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusait, az elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet, a hitelfedezeti mutatókat, az élettartamot és a kielégítési sorrendben betöltött helyet; az intézményeknek külön kell foglalkozniuk azokkal az esetekkel, amelyeknél ugyanaz az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet több kitettségre nyújt fedezetet;”.

96. A 171. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az intézményeknek egy évnél hosszabb időhorizontot kell használniuk a minősítések meghatározásakor. A kötelezetti minősítésnek tükröznie kell az intézmény arra vonatkozó értékelését, hogy a kötelezett kedvezőtlen gazdasági feltételek vagy váratlan események bekövetkezése ellenére képes-e és hajlandó-e szerződéses kötelezettségeit teljesíteni. A minősítési rendszereket úgy kell megtervezni, hogy az idioszinkratikus változások és – amennyiben azok a kitettség típusára nézve lényeges kockázati tényezők – ágazatspecifikus változások kategóriák vagy halmazok közötti mozgást eredményezzenek. Üzleti ciklusok hatásai is lehetnek ilyen, mozgást eredményező tényezők.”

97. A 172. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekre, az intézményekkel szembeni kitettségekre és a vállalatokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan a kitettségek besorolását a következő kritériumoknak megfelelően kell elvégezni:”;

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) minden egyes jogi személyt, amellyel szemben az intézmény kitettséggel rendelkezik, külön kell minősíteni;”

c) a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából az intézménynek megfelelő szabályzatokkal kell rendelkeznie az egyes kötelezett ügyfeleknek és az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjainak a kezelésére. Ezeknek a szabályzatoknak tartalmazniuk kell egy eljárást az egyedi rossz irányú kockázat azonosítására minden olyan jogi személy esetében, amellyel szemben az intézménynek kitettsége van.

A 6. fejezet alkalmazása céljából az olyan partnerekkel kötött ügyleteket, amelyeknél egyedi rossz irányú kockázatot azonosítottak, eltérő módon kell kezelni a kitettségértékük kiszámításakor.”.

98. A 173. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek és a vállalatokkal szembeni kitettségek esetében a besorolási folyamat során a következő kritériumoknak kell teljesülniük:”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az illetékes hatóságok által a besorolási folyamat integritásának, valamint a kockázatok rendszeres és független értékelésének felmérésére szolgáló módszertant.

Az EBH-nak ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

99. A 174. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek statisztikai vagy más matematikai módszereket (»modelleket«) kell alkalmazniuk a kitettségek kötelezett- vagy hitelezésieszköz-kategóriákba, illetve -halmazokba (poolokba) sorolásához. A következő követelményeknek kell teljesülniük:”;

b) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a modellnek megfelelő előrejelzési képességgel kell rendelkeznie, és használatával nem torzulhatnak a szavatolótőke-követelmények;”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a beviteli változóknak észszerű és hatékony alapot kell képezniük a keletkező előrejelzések számára. A modell nem tartalmazhat lényeges torzítást. Függvényszerű kapcsolatnak kell léteznie a modell bemeneti és kimeneti adatai között, amely adott esetben szakemberek véleménye alapján megállapítható.”

100. A 176. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek és a vállalatokkal szembeni kitettségek esetében a besorolási folyamat során az intézményeknek az alábbi információkat kell gyűjteniük és tárolniuk:”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon kitettségek esetében, amelyekre vonatkozóan e fejezet lehetővé teszi saját LGD-becslések vagy IRB-CCF használatát, de amelyek esetében az intézmények nem használnak saját LGD-becsléseket vagy IRB-CCF-et, az intézményeknek adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk a tényleges LGD-k és a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékek, valamint a 166. cikk (8a) bekezdésében meghatározott tényleges CCF-ek és SA-CCF-ek közötti összehasonlításokról.”

101. A 177. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés szerint használt forgatókönyveknek tartalmazniuk kell az ESG-kockázati tényezőket is, különösen az éghajlatváltozásból eredő fizikai és átállási kockázati tényezőket.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania a (2) és a (2a) bekezdés alkalmazásáról.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

102. A 178. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A kötelezett vagy a hitelügylet nemteljesítése”;

b) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a kötelezettnek az intézménnyel, az anyavállalattal vagy bármely leányvállalatával szembeni lényeges hitelkötelezettsége 90 napot meghaladó késedelemben van.”;

c) a (3) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény beleegyezik a hitelkötelezettséget érintő, a 47b. cikkben említett átstrukturálási intézkedésbe, amennyiben az adott intézkedés előreláthatóan ahhoz vezet, hogy a pénzügyi kötelezettség a tőke, a kamat vagy adott esetben a díjak lényeges részének elengedéséből vagy azok halasztásából adódóan csökken;”

d) a (7) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig iránymutatásokat kell kibocsátania annak érdekében, hogy aktualizálja az e bekezdés első albekezdésében említett iránymutatásokat. Az említett aktualizálásnak kellően figyelembe kell vennie különösen annak szükségességét, hogy az intézményeket proaktív, megelőző és érdemi adósságátstrukturálásra ösztönözzék a kötelezettek támogatása érdekében.

Ezen iránymutatások kidolgozása során az EBH-nak kellően figyelembe kell vennie, hogy elegendő rugalmasságot szükséges biztosítani az intézmények számára annak meghatározása tekintetében, hogy a (3) bekezdés d) pontjának alkalmazásában mi minősül csökkent pénzügyi kötelezettségnek.”

103. A 179. cikk (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) a torzítások kiküszöbölése érdekében az intézménynek a lehető legnagyobb mértékben megfelelő kiigazításokat kell belefoglalnia a becsléseibe; a megfelelő kiigazítások belefoglalását követően az intézménynek a becsléseire vonatkozóan a becslési hibák várható tartományához illeszkedő konzervatív pótlékot kell alkalmaznia; amennyiben a módszerek és adatok kevéssé kielégítőnek tekinthetők, a hibák várható tartománya is nagyobb, és a konzervatív pótléknak is nagyobbnak kell lennie.”

104. A 180. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A kategóriákba vagy halmazokba való besorolás kockázati paramétereinek meghatározásakor az intézményeknek a központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek és a vállalatokkal szembeni kitettségek esetében a PD-becslésre vonatkozó alábbi követelményeket kell alkalmazniuk:”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) amennyiben egy intézmény a PD-becslés tekintetében nemteljesítési tapasztalatra vonatkozó belső adatokat alkalmaz, a becsléseknek figyelembe kell venniük az aktuális kockázatvállalási feltételeket, valamint az adatokat létrehozó minősítési rendszer és az aktuális minősítési rendszer közötti különbségeket; amennyiben a kockázatvállalási feltételek vagy minősítési rendszerek megváltoztak, az intézménynek – megfelelő kiigazítás alkalmazását követően – nagyobb konzervatív pótlékot kell alkalmaznia a PD-becslésekben a becslési hibák azon várható tartománya tekintetében, amelyre nem terjed ki a megfelelő kiigazítás;”

iii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) függetlenül attól, hogy egy intézmény külső, belső vagy közös adatforrásokat, illetve ennek a háromnak a kombinációját használja-e a PD becslésére, az ezeket alátámasztó múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy forrás tekintetében legalább öt évnek kell lennie;”

iv. a pont a következő alponttal egészül ki:

„i. a PD becslésére használt módszertől függetlenül az intézményeknek a PD-t minden egyes minősítési kategóriára vonatkozóan az egyéves nemteljesítési ráta megfigyelt múltbeli átlaga alapján kell megbecsülniük, a kötelezettek számával (darabszámmal) súlyozott számtani átlag alapján; egyéb módszerek, beleértve a kitettséggel súlyozott átlagokat is, nem megengedettek.”;

v. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az ezen bekezdés első albekezdésének h) pontja alkalmazása céljából, amennyiben a rendelkezésre álló megfigyelési időszak bármely forrás esetében hosszabb időszakot ölel fel, és ha ezek az adatok relevánsak, ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni. Az adatoknak az adott kitettségtípus szempontjából releváns gazdasági ciklus jó és rossz éveinek reprezentatív keverékét kell tartalmazniuk. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően azok az intézmények, amelyek nem kaptak engedélyt az illetékes hatóságtól a 143. cikknek megfelelően az LGD-re vonatkozó saját becslések vagy az IRB-CCF alkalmazására, az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ezt az időszakot minden évben egy évvel meg kell hosszabbítani mindaddig, míg a releváns adatok legalább öt évet fel nem ölelnek.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézményeknek az egyes kötelezett- vagy hitelezésieszköz-kategóriákhoz vagy -halmazokhoz tartozó PD-ket az éves nemteljesítési ráták hosszú távon számolt átlagából kell becsülniük, a nemteljesítési rátákat pedig csak akkor kell a hitelügylet szintjén kiszámítani, ha a nemteljesítés fogalmát a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint az egyes hitelügyletek szintjén alkalmazzák;”

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) függetlenül attól, hogy egy intézmény külső, belső vagy közös adatforrásokat, illetve ennek a háromnak a kombinációját használja-e a PD becslésére, az ezeket alátámasztó múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy forrás tekintetében legalább öt évnek kell lennie;”

iii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a PD-nek az egyéves nemteljesítési ráta megfigyelt múltbeli átlagán kell alapulnia.

Az első albekezdés e) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben a rendelkezésre álló megfigyelés bármely forrás esetében hosszabb időszakot ölel fel, és ha ezek az adatok relevánsak, ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni. Az adatoknak az adott kitettségtípus szempontjából releváns gazdasági ciklus jó és rossz éveinek reprezentatív keverékét kell tartalmazniuk. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően az intézmények az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ezt az időszakot minden évben egy évvel meg kell hosszabbítani mindaddig, míg a releváns adatok egy legalább öt éves időszakot fel nem ölelnek.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon módszerek részletes meghatározása érdekében, amelyekkel az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény által a 143. cikk szerinti PD-becsléshez használt módszertant.

Az EBH-nak ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

105. A 181. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c)–g) pontok helyébe a következő szöveg lép:

„c) az intézménynek figyelembe kell vennie egyrészről a kötelezett kockázata, másrészről – a nettósítási keretmegállapodásokat és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósítását kivéve – az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet vagy nyújtója kockázata között fennálló esetleges függőség mértékét;

d) az alapul szolgáló kötelezettségek és a nettósítási keretmegállapodásoktól és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósításától eltérő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet közötti pénznembeli eltéréseket az intézmény LGD-becsléseiben konzervatív módon kell kezelni;

e) amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik a nettósítási keretmegállapodásoktól és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósításától eltérő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet meglétét, ezek a becslések nem alapulhatnak kizárólag az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet becsült piaci értékén;

f) amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik a nettósítási keretmegállapodásoktól és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósításától eltérő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet meglétét, az intézményeknek a 4. fejezet 3. szakasza 1. alszakaszában előírtaknak általánosságban megfelelő formában ki kell dolgozniuk az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kezelésével, jogbiztonságával és kockázatkezelésével kapcsolatos belső követelményeket;

g) amennyiben az intézmény a 6. fejezet 5. vagy 6. szakaszának megfelelően elismeri a nettósítási keretmegállapodásoktól és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósításától eltérő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a partnerkockázati kitettségérték meghatározása céljából, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből várhatóan megtérülő összeg nem vehető figyelembe az LGD-becslésekben;”

ii. az i) és j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) a kötelezettre a nemteljesítés időpontja előtt kivetett késedelmi díjakat az intézmény eredménykimutatásában való tőkésítésük mértékéig hozzá kell adni az intézmény kitettségéhez és veszteségéhez;

j) a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, valamint regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében az LGD-becsléseknek legalább egy adatforrás esetében legalább öt évet felölelő, a bevezetés után minden évben egy évvel meghosszabbodó, így legalább hét évet elérő időszakból származó múltbeli adatokon kell alapulniuk. Ha a rendelkezésre álló megfigyelési időszak egy forrás esetében hosszabb időszakot tekint át, és az adatok relevánsak, akkor ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni.”

iii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„E bekezdés első albekezdésének a) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek megfelelően figyelembe kell venniük a vonatkozó behajtási eljárások során az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet bármely típusából, valamint a 142. cikk (1) bekezdése 10. pontjában foglalt fogalommeghatározás alá nem tartozó előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből származó megtérüléseket.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából konzervatív módon kell kezelni azokat az eseteket, amikor jelentős mértékű függőség áll fenn.

Az első albekezdés e) pontjának alkalmazása céljából az LGD-becsléseknek figyelembe kell venniük, hogy az intézmények nem feltétlenül tudják a biztosítékokat gyorsan ellenőrzésük alá vonni és értékesíteni.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) kimutathatják a jövőbeli lehívásokat a hitel-egyenértékesítési tényezőikben vagy LGD-becsléseikben;”;

ii. a szöveg az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben az intézmények a hitel-egyenértékesítési tényezőikbe jövőbeli további lehívásokat is belefoglalnak, azokat az LGD-ben a számlálóban és a nevezőben egyaránt figyelembe kell venni. Amennyiben az intézmények hitel-egyenértékesítési tényezői nem tartalmazzák a jövőbeli további lehívásokat, azokat csak az LGD-számlálóban kell figyelembe venni.”;

iii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A lakossággal szembeni kitettségek esetében az LGD-becsléseknek legalább ötéves adatokon kell alapulniuk. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően az intézmények az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ezt az időszakot minden évben egy évvel meg kell hosszabbítani mindaddig, míg a releváns adatok legalább öt évet fel nem ölelnek.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben egyértelműen meghatározza az előre rendelkezésre bocsátott és előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet bármely típusa kezelésének módját az e cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása, valamint az LGD-paraméterek alkalmazása céljából.

(5) A veszteség kiszámítása céljából az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2025. december 31-ig aktualizált iránymutatásokat kell kibocsátania az alábbiakról:

a) a teljesítő státuszba visszahelyezett esetek tekintetében annak meghatározása, hogy miként kell kezelni a mesterséges pénzáramlásokat, és hogy helyénvalóbb-e az intézmények számára a mesterséges pénzforgalmat a nemteljesítés tényleges időszakában diszkontálni;

b) annak értékelése, hogy a diszkontráta kalibrálása és alkalmazása megfelelő-e az összes kitettség tekintetében realizált gazdasági veszteség kiszámításának céljára.”

106. A 182. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az intézmények által használt IRB-CCF-nek a kötelezett által a nemteljesítést kiváltó esemény időpontjáig és azt követően végzett esetleges további lehívások lehetőségét is tükröznie kell; ”

ii. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„g) az intézmények IRB-CCF-jét 12 hónapos rögzített időhorizontot alkalmazó módszerrel kell megbecsülni;

h) az intézmények IRB-CCF-jének olyan referenciaadatokon kell alapulnia, amelyek tükrözik azon kitettségek kötelezett-, hitelezésieszköz- és banki kezelési gyakorlatának jellemzőit, amelyekre a becsléseket alkalmazzák.”;

iii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben az intézmények nemteljesítési megfigyeléseiknél negatív realizált hitel-egyenértékesítési tényezőt figyelnek meg, az IRB-CCF számszerűsítése céljából az e megfigyelésekre vonatkozó realizált hitel-egyenértékesítési tényezőnek nullának kell lennie. Az intézmények kockázatdifferenciálás céljából felhasználhatják a negatív realizált hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó információkat a modellkidolgozás folyamatában.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából az IRB-CCF-nek nagyobb konzervatív pótlékot kell magában foglalnia, ha a nemteljesítés gyakorisága és a hitel-egyenértékesítési tényező mértéke között nagy valószínűséggel erősebb pozitív korreláció várható.

Az első albekezdés g) pontjának alkalmazása céljából minden nemteljesítést a nemteljesítés időpontját megelőző 12 hónapban meghatározott rögzített referencia-időpontban a kötelezett és a hitelügylet releváns jellemzőihez kell kapcsolni.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés h) pontjának alkalmazása céljából a konkrét kitettségekre alkalmazott IRB-CCF nem alapulhat olyan adatokon, amelyek eltérő jellemzők hatásait vegyítik vagy lényegileg különböző kockázati jellemzőkkel rendelkező kitettségekből származnak. Az IRB-CCF-nek megfelelően homogén szegmenseken kell alapulnia. E célból az alábbi gyakorlatok kizárólag egy intézmény által végzett részletes vizsgálat és általa adott részletes indokolás alapján megengedettek:

a) kkv-kra/középpiaci vállalkozásokra vonatkozó alapul szolgáló adatok alkalmazása nagyvállalati kötelezettekre;

b) kis kihasználatlan kerettel rendelkező kötelezettségvállalásokból származó adatok használata nagy kihasználatlan kerettel rendelkező hitelügyleteknél;

c) ismert késedelemmel vagy releváns korlátozásokkal nem rendelkező kötelezetteknél olyan adatok felhasználása, amelyek késedelembe esett kötelezettektől vagy olyan kötelezettektől származnak, akik számára a referencia-időpontban további lehívások nem megengedettek;

d) a kötelezettek hitelfelvételi és egyéb hitelhez kapcsolódó termékösszetételében a megfigyelési időszak során bekövetkezett változások által befolyásolt adatok, kivéve, ha ezeket az adatokat ténylegesen korrigálták a termékösszetételben bekövetkező változások hatásainak kiküszöbölésével.

(1b) Az (1a) bekezdés d) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságok felé, hogy részletes ismeretekkel rendelkeznek arról, hogy a kötelezett termékösszetételében bekövetkezett változások milyen hatást gyakorolnak a kitettségek referencia-adathalmazára és a kapcsolódó IRB-CCF-re, és hogy a hatás nem lényeges, vagy azt a becslési folyamat során hatékonyan mérsékelték. E tekintetben a következők nem tekinthetők megfelelőnek:

a) alsó vagy felső korlátok megállapítása a CCF vagy a kitettségértékek megfigyeléseire vonatkozóan – a nullával egyenlő realizált hitel-egyenértékesítési tényező kivételével – az (1) bekezdés második albekezdésének megfelelően;

b) kötelezetti szintű becslések alkalmazása, amelyek nem fedik le teljes mértékben a releváns termékátalakítási opciókat, vagy nem megfelelően ötvöznek nagyon eltérő jellemzőkkel rendelkező termékeket;

c) csak a termékátalakítással érintett lényeges megfigyelések korrigálása;

d) a termékprofil-átalakítással érintett megfigyelések figyelmen kívül hagyása.

(1c) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy az IRB-CCF-üket hatékonyan elszigeteljék az instabilitások azon lehetséges hatásaitól, amelyeket egy hitelügyletnek a referencia-időpontra történő teljes körű lehívásához közeli állapot okoz.

(1d) A referenciaadatok nem korlátozhatók az adott hitelügylet kintlévő tőkeösszegére vagy a rendelkezésre álló hitelügylet felső határára. A referenciaadatok között fel kell tüntetni az elhatárolt kamatot, az egyéb esedékes kifizetéseket és a hitelügyletet meghaladó lehívásokat.”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) „A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, valamint regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becsléseknek legalább egy adatforrás esetében legalább öt évet felölelő, a bevezetés után minden évben egy évvel meghosszabbodó, így legalább hét évet elérő időszakból származó történeti adatokon kell alapulniuk. Ha a rendelkezésre álló megfigyelési időszak egy forrás esetében hosszabb időszakot tekint át, és ezek az adatok relevánsak, akkor ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni.”;

d) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

A lakossággal szembeni kitettségek esetében a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becsléseknek legalább ötéves adatokon kell alapulniuk. Az illetékes hatóságok engedélye alapján az intézmény – az IRB-módszer bevezetésekor– felhasználhat két évet felölelő vonatkozó adatokat. Ez az időszak minden évben egy évvel növelendő addig, míg a vonatkozó adatok legalább öt évet fel nem ölelnek.”;

e) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EBH-nak 2026. december 31-ig iránymutatásokat kell kibocsátania az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban annak érdekében, hogy részletesen meghatározza az intézmények által az IRB-CCF becslése céljából alkalmazandó módszertant.”

107. A 183. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásának értékelésére vonatkozó követelmények a központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, valamint a vállalatokkal szembeni kitettségek esetében, amennyiben azokra saját LGD-becsléseket alkalmaznak, továbbá a lakossággal szembeni kitettségek esetében”;

b) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a garanciát írásba kell foglalni, azt a garantőr nem mondhatja fel és nem módosíthatja, addig kell hatályosnak lennie, amíg a kötelezettségvállalásnak teljes mértékben eleget nem tesznek az összeg és a garancia futamidejének vonatkozásában, valamint jogilag érvényesíthetőnek kell lennie a garantőrrel szemben azon a joghatósági területen, ahol a garantőr olyan lefoglalható vagyontárgyakkal rendelkezik, amelyekre vonatkozóan az ítélet érvényesíthető;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) a garanciának feltétel nélkülinek kell lennie.”;

iii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés d) pontja alkalmazásában »feltétel nélküli garancia« az olyan garancia, amelynél a hitelkockázati fedezeti szerződés nem tartalmaz olyan záradékot, amelynek teljesítése a hitelt nyújtó intézmény közvetlen befolyásán kívül esik, és amely megakadályozhatja azt, hogy a garantőr köteles legyen időben kifizetést teljesíteni a kötelezett elismert nemteljesítése vagy az eredeti kötelezett fizetési mulasztása esetén. A hitelkockázati fedezeti szerződés olyan záradéka, amely előírja, hogy a hitelt nyújtó intézmény hibás átvilágítása vagy csalása érvényteleníti a garantőr által nyújtott garanciát vagy csökkenti annak mértékét, nem zárhatja ki, hogy a garancia feltétel nélkülinek minősüljön.

Feltétel nélkülinek kell tekinteni azokat a garanciákat, amelyek esetében a garantőr általi kifizetés ahhoz a feltételhez kötött, hogy a kölcsönt nyújtó intézménynek először a kötelezettel szemben kell eljárnia, és amely csak a végrehajtási eljárás intézmények általi befejezését követően fennmaradó veszteségek fedezésére szolgál.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az intézmények elismerhetik vagy a PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszer e cikkel összhangban történő alkalmazásával, az e cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményre is figyelemmel, vagy az AIRB-módszer szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszernek a 236a. cikkel összhangban történő alkalmazásával, a 4. fejezet elismerhetőségi követelményeire is figyelemmel. Az intézményeknek egyértelmű szabályzatokkal kell rendelkezniük az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kockázati paraméterekre gyakorolt hatásainak értékelésére. Az intézmények szabályzatainak összhangban kell lenniük belső kockázatkezelési gyakorlatukkal, és tükrözniük kell e cikk követelményeit. A szabályzatoknak egyértelműen meg kell határozniuk, hogy az e bekezdésben leírt konkrét módszerek közül melyiket alkalmazzák az egyes minősítési rendszerekben, és az intézményeknek ezeket a szabályzatokat hosszabb időszakon keresztül következetesen kell alkalmazniuk.”;

d) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák figyelembe vehetők elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként. Mindazonáltal a második nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva és minden egyéb, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva nem vehető figyelembe elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben az intézmények a PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszerrel veszik figyelembe az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet, az alapul szolgáló kitettség fedezett részéhez nem rendelhető olyan kockázati súly, amely alacsonyabb lenne, mint a fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátja. E célból a fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátját ugyanazon PD-, LGD- és kockázatisúly-függvények alkalmazásával kell kiszámítani, mint amelyeket a 236a. cikkben említett, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmaznak.”;

f) a (6) bekezdést el kell hagyni.

108. A harmadik rész II. címe 3. fejezetének 6. szakaszában a 4. alszakaszt el kell hagyni.

109. A 192. cikk a következő ponttal egészül ki:

„5. »belső minősítésen alapuló módszer fejlett változata szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszer«: az alapul szolgáló kitettség PD és LGD kockázati paraméterének helyettesítése a 236a. cikkel összhangban azzal a megfelelő PD és LGD paraméterrel, amelyet a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséghez kellene rendelni a belső minősítésen alapuló módszer szerint, saját LGD-becslés alkalmazása esetén.”

110. A 193. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az e fejezetben meghatározott összes elismerhetőségi követelménynek megfelelő biztosíték elismerhető a le nem hívott hitelügyletekhez kapcsolódó kitettségek esetében is, amennyiben a hitelügylet keretében történő lehívás feltétele a biztosíték előzetes vagy egyidejű megvásárlása vagy átvétele az intézmény biztosítékban való részesedésének mértékéig a hitelügylet lehívása esetén, oly módon, hogy az intézménynek nincs érdekeltsége a biztosítékban, ha a hitelügylet lehívására nem kerül sor.”

111. A 194. cikkben a (10) bekezdést el kell hagyni.

112. A 197. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b)–e) pontok helyébe a következő szöveg lép:

„b) központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott, külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség által készített hitelminősítéssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amennyiben:

i. a külső hitelminősítő intézetet vagy az exporthitel-ügynökséget a 2. fejezet alkalmazása céljából egy intézmény jelölte ki; és

ii. a hitelminősítést az EBH legalább az 1., 2., 3. vagy 4. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

c) intézmények által kibocsátott, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amennyiben:

i. a külső hitelminősítő intézetet a 2. fejezet alkalmazása céljából egy intézmény jelölte ki; és

ii. a hitelminősítést az EBH legalább az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg az intézményekkel szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

d) egyéb szervezetek által kibocsátott, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amennyiben:

i. a külső hitelminősítő intézetet a 2. fejezet alkalmazása céljából egy intézmény jelölte ki; és

ii. a hitelminősítést az EBH legalább az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

e) olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek külső hitelminősítő intézet által készített, rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkeznek, amennyiben:

i. a külső hitelminősítő intézetet a 2. fejezet alkalmazása céljából egy intézmény jelölte ki; és

ii. a hitelminősítést az EBH legalább az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a rövid lejáratú kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;”

ii. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) tömbarany;”

b) a (6) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (5) bekezdésének alkalmazása tekintetében, amennyiben egy kollektív befektetési forma (a továbbiakban: az eredeti KBF) vagy annak bármely mögöttes KBF-je nem korlátozódik az e cikk (1) és (4) bekezdése alapján elismerhető eszközökbe történő befektetésre, az alábbiak alkalmazandók:

a) amennyiben az intézmények a valamely KBF-fel kapcsolatos közvetlen kitettségekre az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának a 132a. cikk (1) bekezdésében vagy a 152. cikk (2) bekezdésében említett módszerét alkalmazzák, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit felhasználhatják biztosítékként az adott KBF-ben található, az e cikk (1) és (4) bekezdése értelmében elismerhető eszközök értékével megegyező összeg erejéig;

b) amennyiben az intézmények a valamely KBF-fel kapcsolatos közvetlen kitettségekre a 132a. cikk (2) bekezdésében vagy a 152. cikk (5) bekezdésében említett, megbízatáson alapuló módszert alkalmazzák, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit felhasználhatják biztosítékként a KBF tulajdonában lévő, az e cikk (1) és (4) bekezdése értelmében elismerhető eszközök értékével megegyező összeg erejéig annak feltételezésével, hogy a KBF vagy annak bármely alapul szolgáló KBF-je – a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig – nem elismert eszközökbe fektetett be.”;

113. A 198. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a KBF vagy valamely alapul szolgáló KBF nem korlátozódik a 197. cikk (1) és (4) bekezdése alapján elismerhető eszközökbe és az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tételekbe történő befektetésre, az alábbiak alkalmazandók:

a) amennyiben az intézmények a valamely KBF-fel kapcsolatos közvetlen kitettségekre az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának a 132a. cikk (1) bekezdésében vagy a 152. cikk (2) bekezdésében említett módszerét alkalmazzák, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit felhasználhatják biztosítékként az adott KBF tulajdonában lévő, a 197. cikk (1) és (4) bekezdése értelmében elismerhető eszközök, valamint az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tételek értékével megegyező összeg erejéig;

b) amennyiben az intézmények a valamely KBF-fel kapcsolatos közvetlen kitettségekre a 132a. cikk (2) bekezdésében vagy a 152. cikk (5) bekezdésében említett, megbízatáson alapuló módszert alkalmazzák, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit felhasználhatják biztosítékként a KBF tulajdonában lévő, a 197. cikk (1) és (4) bekezdése értelmében elismerhető eszközök, valamint az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tételek értékével megegyező összeg erejéig annak feltételezésével, hogy a KBF vagy annak bármely alapul szolgáló KBF-je – a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig – nem elismert eszközökbe fektetett be.

Ha a nem elismert instrumentumok a tulajdonlásukból eredő kötelezettségek vagy függő kötelezettségek miatt negatív értékkel rendelkezhetnek, az intézményeknek meg kell tenniük az alábbiak mindegyikét:

a) kiszámítják a nem elismert eszközök teljes értékét;

b) ha az a) pontban kiszámított összeg negatív, akkor ennek az összegnek az abszolút értékét kivonják az elismert eszközök teljes értékéből.”

114. A 199. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a 124. cikk (9) bekezdése másként nem rendelkezik, az intézmények használhatják elismert biztosítékként azt a lakóingatlant, amelyben annak tulajdonosa vagy magánbefektetési társaság esetén haszonélvezője lakik vagy lakni fog, vagy amelyet a tulajdonos kiad vagy ki fog adni, valamint a kereskedelmi ingatlanokat, úgymint irodákat és egyéb kereskedelmi helyiségeket, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a kötelezett hitelminőségi besorolásától;

b) a hitelfelvevő kockázata nem az alapul szolgáló ingatlan vagy projekt teljesítőképességétől függ lényegesen, hanem a hitelfelvevő más forrásokból történő adósság-visszafizetési képességétől, és ennek következtében a hitelügylet visszafizetése önmagában lényegesen nem függ semmilyen, biztosítékként alapul szolgáló ingatlan által generált pénzáramlástól.

Az első bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából az intézmények figyelmen kívül hagyhatják azokat a helyzeteket, amelyekben tisztán makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind a hitelfelvevő teljesítőképességét.”;

b) a (3) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,3 %-ot;

b) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,5 %-ot.”;

c) a (4) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,3 %-ot;

b) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,5 %-ot.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az intézmények abban az esetben is alkalmazhatják az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett eltéréseket, ha egy olyan harmadik ország illetékes hatósága, amely egy, a Bizottság által a 107. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadott határozat értelmében az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz, a fentebb említetteknek megfelelő veszteségrátákról számol be az adott harmadik ország területén található lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozóan.”;

e) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az e rendelet 429a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézet az e rendelet 429a. cikkének (3) bekezdésében meghatározott kedvezményes kölcsönt nyújt egy másik intézménynek vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2. vagy 3. pontjában említett tevékenységek végzésére engedéllyel rendelkező és az e rendelet 119. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő pénzügyi vállalkozásnak, és amennyiben a szóban forgó másik intézmény vagy pénzügyi vállalkozás az említett kedvezményes kölcsönt közvetlenül vagy közvetve továbbadja egy végső kötelezettnek, és biztosítékként a kedvezményes hitelből származó követelést átengedi a közszektorbeli fejlesztési hitelintézetnek, a közszektorbeli fejlesztési hitelintézet az átengedett követelést elismert biztosítékként használhatja az átengedett követelés eredeti lejáratától függetlenül.”;

f) a (6) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény bizonyítja, hogy egy adott biztosítéktípusnál a biztosítékból származó bevétel az összes likvidálás legalább 90 %-a esetében eléri a biztosíték értékének legalább 70 %-át; a piaci árak lényeges ingadozása esetén az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a biztosítékot kellő óvatossággal értékeli.”

115. A 201. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) nemzetközi szervezetek, amelyeknél 0 %-os kockázati súly alkalmazandó a 118. cikkel összhangban;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„fa) szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetek;”

iii. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) amennyiben a hitelkockázati fedezetet nem értékpapírosítási kitettségre nyújtják, egyéb olyan vállalkozások, amelyek egy kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkeznek, beleértve a kötelezett anyavállalatait, leányvállalatait vagy kapcsolt szervezeteit, amennyiben az ezen anyavállalatokkal, leányvállalatokkal vagy kapcsolt szervezetekkel szembeni közvetlen kitettség kockázati súlya alacsonyabb a kötelezettel szembeni kitettség kockázati súlyánál;”

iv. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E cikk első albekezdésének fa) pontja alkalmazásában a »szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet« olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely teljesíti a 142. cikk (1) bekezdése 4. pontjának b) alpontjában meghatározott feltételt.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben felsorolt fedezetnyújtók mellett az intézmény által a 3. fejezet 6. szakaszának megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkező vállalatok az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet tekintetében elismert fedezetnyújtóknak minősülnek, amennyiben az intézmény az IRB-módszert alkalmazza az ezen vállalatokkal szembeni kitettségekre.”

116. A 202. cikket el kell hagyni.

117. A 204. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az első nemteljesítéskor lehívható derivatíva és minden egyéb, az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva nem tekinthető az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet e fejezet szerinti elismert formájának.”

118. A 207. cikk (4) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) ki kell számítaniuk a biztosíték piaci értékét, és az értékelést legalább félévenként meg kell ismételniük, valamint valahányszor, amikor az intézmény úgy véli, hogy a biztosíték piaci értéke jelentősen csökkent; az ESG-tényezőkkel kapcsolatos szempontokat figyelembe kell venni annak értékelésekor, hogy jelentősen csökkent-e a biztosíték piaci értéke;”

119. A 208. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) az ingatlan értékét felülvizsgálják, amennyiben az intézmény rendelkezésére álló információk arra utalnak, hogy az ingatlan értéke az átlagos piaci árhoz viszonyítva jelentősen csökkenhetett, és e felülvizsgálatot olyan értékbecslő végzi, aki rendelkezik a becslés elvégzéséhez szükséges szakképzettséggel, képességgel és tapasztalattal, és független a hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamattól; az ESG-tényezőkkel kapcsolatos szempontokat – beleértve a releváns uniós és tagállami szabályozási célkitűzések és jogi aktusok, valamint, amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns, harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzései által támasztott korlátozásokkal összefüggő szempontokat is –, arra utaló jelnek kell tekinteni, hogy az ingatlan értéke jelentősen csökkenhetett az átlagos piaci árhoz viszonyítva; a 3 millió EUR-t vagy az intézmény szavatolótőkéjének 5 %-át meghaladó értékű kölcsönök esetében az ingatlanértékelést legalább háromévente ilyen értékbecslőnek kell felülvizsgálnia.”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az intézmények az ingatlanok értékének a (3) bekezdés szerinti monitorozását, valamint az újraértékelésre szoruló ingatlanoknak a (3) bekezdés szerinti azonosítását olyan fejlett statisztikai vagy más matematikai módszerekkel („modellekkel”) is végezhetik, feltéve, hogy e módszerek a hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamattól függetlenül kerülnek kidolgozásra, valamint hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmények a szabályzataikban és eljárásaikban meghatározzák a biztosítékok értékének monitorozására és az újraértékelésre szoruló ingatlanok azonosítására szolgáló modellek alkalmazásának kritériumait; e szabályzatoknak és eljárásoknak figyelembe kell venniük az ilyen modellek igazolt eredményeit, a vizsgált ingatlanspecifikus változókat, a minimálisan rendelkezésre álló és pontos információk használatát, valamint a modellek bizonytalanságát;

b) az intézmények biztosítják, hogy az alkalmazott modellek:

i. kellő részletességgel ingatlan- és helyspecifikusak;

ii. érvényesek és pontosak, és a megfigyelt ügyleti árak felhasználásával végzett, robusztus és rendszeres utótesztelésnek vannak alávetve;

iii. a megfigyelt ügyleti árakon alapuló, kellően nagy és reprezentatív mintára épülnek;

iv. naprakész, kiváló minőségű adatokon alapulnak;

c) végső soron az intézmények felelnek a modellek megfelelőségéért és teljesítményéért;

d) az intézmények biztosítják, hogy a modellek dokumentációja naprakész legyen;

e) az intézmények megfelelő informatikai eljárásokkal, rendszerekkel és képességekkel, valamint elegendő és pontos adatokkal rendelkeznek az ingatlanbiztosíték értékének bármely modellalapú monitorozásához és az újraértékelésre szoruló ingatlanok bármely modellalapú azonosításához;

f) a modellek becslései független validálás tárgyát képezik, és a validálási folyamat általánosságban összhangban van a 185. cikkben meghatározott elvekkel, amennyiben azok alkalmazhatók.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hitelkockázati fedezetként felhasznált ingatlant megfelelően biztosítani kell káresemények ellen, és az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük a biztosítás megfelelőségének monitorozására.

A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának ii. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, a 2025. január 1. előtt nyújtott, ingatlannal fedezett kitettségek tekintetében azon intézmények, amelyek az e cím 3. fejezetében említett IRB-módszert alkalmazzák az LGD-re vonatkozó saját becsléseiket felhasználva, nem kötelesek alkalmazni az e bekezdés első albekezdésében foglalt rendelkezéseket.”

120. A 210. cikk a következőképpen módosul:

a) a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) az intézményeknek az értékelés és az újraértékelés során teljeskörűen figyelembe kell venniük a biztosíték értékvesztését vagy avulását, és ennek során különös figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy az idő múlása milyen hatással van a trendekre vagy adott időszakra érzékeny biztosítékokra; dologi biztosíték esetében a biztosíték elavulása körében figyelembe kell venni azokat az ESG-tényezőkkel kapcsolatos értékelési szempontokat is, amelyek az uniós és tagállami szabályozási célkitűzések és jogszabályok, továbbá – amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns – harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzései által támasztott tilalmakhoz vagy korlátozásokhoz kapcsolódnak;”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben általános biztosítéki megállapodások vagy a vagyont terhelő (lebegő) zálogjog más formái a hitelt nyújtó intézmény számára nyilvántartott követelést biztosítanak egy vállalat eszközei felett, és amennyiben ez a követelés az IRB-módszer szerint biztosítékként nem elismert eszközöket és az IRB-módszer szerint biztosítékként elismert eszközöket egyaránt tartalmaz, az intézmény az utóbbi eszközöket elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként ismerheti el. Ebben az esetben az elismerhetőség feltétele az, hogy az eszközök megfeleljenek az IRB-módszer szerinti elismerhetőségi követelményeknek, az e fejezetben meghatározottak szerint.”

121. A 213. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 214. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel, a garanciából vagy hitelderivatívából származó hitelkockázati fedezet akkor minősül elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a hitelkockázati fedezet közvetlen;

b) a hitelkockázati fedezet mértéke világosan meghatározott és kétségbevonhatatlan;

c) a hitelkockázati fedezetre vonatkozó szerződés nem tartalmaz olyan záradékot, amelynek betartása a hitelt nyújtó intézmény közvetlen ellenőrzésén kívül esik, és amely:

i. lehetővé tenné a fedezetnyújtó számára, hogy a hitelkockázati fedezetet egyoldalúan felmondja vagy módosítsa;

ii. növelné a hitelkockázati fedezet tényleges költségeit a fedezett kitettség hitelminőségi besorolásának romlása révén;

iii. megakadályozhatná, hogy a fedezetnyújtót kötelezzék az időben történő fizetésre abban az esetben, ha az eredeti kötelezett nem tesz eleget fizetési kötelezettségeinek, vagy – ha a lízingszerződés lejár – a garantált maradványértéknek a 134. cikk (7) bekezdése és a 166. cikk (4) bekezdése szerinti elismerése céljából;

iv. megengedhetné a hitelkockázati fedezet futamidejének a fedezetnyújtó általi csökkentését;

d) a hitelkockázati fedezetre vonatkozó szerződés hatályos és érvényesíthető a hitelszerződés megkötésekor irányadó valamennyi joghatóság előtt.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása tekintetében a hitelkockázati fedezeti szerződés olyan záradéka, amely előírja, hogy a hitelt nyújtó intézmény hibás átvilágítása vagy csalása érvényteleníti a garantőr által nyújtott hitelkockázati fedezetet vagy csökkenti annak mértékét, nem zárhatja ki azt, hogy a hitelkockázati fedezet elismerhetőnek minősüljön.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából a fedezetnyújtó kifizetheti egy összegben a követelés alapján esedékes valamennyi pénzösszeget, vagy átvállalhatja a kötelezett hitelkockázati fedezeti szerződés hatálya alá tartozó jövőbeli fizetési kötelezettségeit.”

122. A 215. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kötelezett elismert nemteljesítése vagy fizetési mulasztása után a hitelt nyújtó intézménynek jogában áll a garantőrtől a fedezet alapját képező követelés szerinti összeget időben követelni.”;

ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A garantőr általi fizetés nem tartozhat olyan rendelkezés hatálya alá, amely szerint a hitelt nyújtó intézménynek először a kötelezettel szemben kell eljárnia.

Lakóingatlan jelzáloghitelére fedezetet nyújtó előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a 213. cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában és az e bekezdés a) pontjában előírt követelményeket elég 24 hónapos időszakon belül teljesíteni.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kölcsönös garanciavállalás keretében nyújtott vagy a 214. cikk (2) bekezdésében felsorolt szervezetek által nyújtott vagy viszontgarantált garanciák esetében az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 213. cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában meghatározott követelmények akkor tekinthetők teljesítettnek, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) az eredeti kötelezett elismert nemteljesítése vagy fizetési mulasztása esetén a hitelt nyújtó intézménynek jogában áll időben hozzájutni a garantőr által teljesített olyan ideiglenes kifizetéshez, amely megfelel az alábbi két feltétel mindegyikének:

i. az ideiglenes kifizetés a hitelt nyújtó intézmény által valószínűsíthetően elszenvedett veszteség megbízható becslésén alapul, amely tartalmazza a kamatfizetés elmaradásából származó veszteséget, valamint más, a hitelfelvevő által teljesítendő fizetéseket is;

ii. az ideiglenes kifizetés arányos a garancia fedezetével;

b) a hitelnyújtó intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani tudja, hogy a garancia veszteségcsökkentő hatásai – beleértve a hitelfelvevő által teljesítendő kamatfizetés és egyéb fizetések elmaradásából eredő veszteségeket is – indokolják ezt az eljárást; ezt az indokolást megfelelően dokumentálni kell, és célzott belső jóváhagyási és ellenőrzési eljárásoknak kell alávetni.”

123. A 216. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, hitelderivatíva által fedezett vállalati kitettség esetében az adott bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett hiteleseményt nem kell feltüntetni a hitelderivatívára vonatkozó szerződésben, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) 100 %-os szavazat szükséges az alapul szolgáló vállalati kitettség lejáratának, tőkeösszegének, kamatszelvényének, pénznemének vagy kielégítési sorrendben betöltött helyének módosításához;

b) a székhely szerinti joghatóság, amelynek hatálya alá a vállalati kitettség tartozik, jól bevált csődtörvénnyel rendelkezik, amely lehetővé teszi a társaságok számára az átszervezést és a szerkezetátalakítást, és rendelkezik a hitelezői követelések rendezett kiegyenlítéséről.

A hitelkockázati fedezet a 233. cikk (2) bekezdésében meghatározott értékcsökkentés mellett annak ellenére is elismerhető lehet, hogy az e bekezdés a) és a b) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek.”

124. A 217. cikket el kell hagyni.

125. A 219. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„219. cikk
Mérlegen belüli nettósítás

A hitelt nyújtó intézménynek nyújtott és nála elhelyezett, mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönöket és betéteket a hitelt nyújtó intézménynek készpénzbiztosítékként kell kezelnie a nála elhelyezett, mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönökre és betétekre vonatkozó előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásainak kiszámításánál.”

126. A 220. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti volatilitási korrekció módszerének alkalmazása nettósítási keretmegállapodásokra”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azon intézményeknek, amelyek számítják az értékpapír-finanszírozási, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő, elismert nettósítási keretmegállapodások hatálya alá tartozó kitettségek »teljes mértékben korrigált kitettségértékét« (E*), az általuk alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezőket a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerére vonatkozó 223–227. cikkben meghatározott felügyeleti volatilitási korrekciós módszer alkalmazásával kell kiszámítaniuk.”;

c) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az adott értékpapírcsoportnak vagy adott árutípusnak megfelelő volatilitási korrekciós tényező értékét vagy adott esetben a volatilitási korrekciós tényező abszolút értékét kell alkalmazniuk az adott értékpapírcsoportba tartozó értékpapírok vagy adott árutípusba tartozó áruk pozitív vagy negatív nettó pozíciójának abszolút értékére;”

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézményeknek az E* értékét a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$E^{*} = \max\left(0; \sum_{i} E_{i} - \sum_{j} C_{j} + 0{,}4 \cdot E_{net} + 0{,}6 \cdot \frac{E_{gross}}{\sqrt{N}} + \sum_{k} \left|E_{k}^{fx}\right| \cdot H_{k}^{fx}\right)$$

ahol:

i = a megállapodás szerinti összes olyan különálló értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciót jelölő index, amelyet az intézmény kölcsönadott, visszavásárlás megállapodással értékesített vagy a partner számára letétbe helyezett;

j = a megállapodás szerinti összes olyan különálló értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciót jelölő index, amelyet az intézmény kölcsönvett, visszaértékesítési megállapodással megvett, vagy amelyet az intézmény tart;

k = az összes olyan különálló pénznemet jelölő index, amelyben a megállapodás szerinti értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciók bármelyike denominált;

E_i = a megállapodás szerint az intézmény által kölcsönadott, visszavásárlási megállapodással értékesített vagy a partner számára letétbe helyezett i értékpapír-, áru- vagy készpénzpozícióhoz kapcsolódó olyan kitettségérték, amelyet hitelkockázati fedezet hiányában kellene alkalmazni, amennyiben az intézmények a kockázattal súlyozott kitettségértékeket - esettől függően – a 2. fejezet vagy a 3. fejezet szerint számítják ki;

C_j = a megállapodás szerint az intézmény által kölcsönvett, visszaértékesítési megállapodással megvett vagy az intézmény által tartott j értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíció értéke;

E_k^{fx} = a megállapodás kiegyenlítési pénznemétől eltérő adott k pénznembeli, a (2) bekezdés b) pontjával összhangban kiszámított nettó (pozitív vagy negatív) pozíció;

H_k^{fx} = a k pénznem devizaárfolyam-kockázatára vonatkozó volatilitási korrekciós tényező;

E_{net} = a megállapodás nettó kitettsége az alábbiak szerint számítva:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^{N} |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

ahol:

l = az az index, amely a megállapodás szerinti ugyanazon értékpapírok valamennyi különböző csoportját és ugyanazon áruk valamennyi különböző típusát jelöli;

E_l^{sec} = a megállapodás szerinti l értékpapírcsoportban vagy l árutípusban fennálló, a (2) bekezdés a) pontjával összhangban kiszámított nettó (pozitív vagy negatív) pozíció;

H_l^{sec} = az l értékpapírcsoportnak vagy l árutípusnak megfelelő, a (2) bekezdés c) pontjával összhangban meghatározott volatilitási korrekciós tényező; a H_l^{sec} előjelét a következőképpen kell meghatározni:

a) pozitív előjellel kell rendelkeznie, ha az l értékpapírcsoportot kölcsönadják, visszavásárlási megállapodással értékesítik vagy arra az értékpapír-kölcsönadáshoz vagy a visszavásárlási megállapodáshoz hasonló ügyletet kötnek;

b) negatív előjellel kell rendelkeznie, ha az l értékpapírcsoportot kölcsönveszik, visszaértékesítési megállapodással megvásárolják vagy arra az értékpapír-kölcsönvételhez vagy a fordított visszavásárlási megállapodáshoz hasonló ügyletet kötnek;

N = a megállapodás szerinti ugyanazon értékpapírok valamennyi különböző csoportjának és ugyanazon áruk valamennyi különböző típusának száma összesen; e számítás alkalmazása céljából nem vehetők figyelembe azok az E_l^{sec} csoportok és típusok, amelyek esetében az $|E_l^{sec}|$ értéke kisebb, mint $\frac{1}{10} \max_l(|E_l^{sec}|)$;

E_{gross} = a megállapodás bruttó kitettsége az alábbiak szerint számítva:

$E_{gross} = \sum_{l=1}^{N} |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}|$.”

127. A 221. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 6. fejezet 7. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelő, elismert nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyletektől eltérő értékpapír-finanszírozási ügyletek vagy egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletek kockázattal súlyozott kitettségértékének és várható veszteségértékének kiszámítása céljából az intézmény használhatja a belső modellen alapuló módszert a megállapodás teljes mértékben korrigált kitettségértékének (E*) kiszámítására, feltéve, hogy az intézmény teljesíti a (2) bekezdésben meghatározott feltételeket.

(2) Az intézmény alkalmazhatja a belső modellen alapuló módszert, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény ezt a módszert csak azon kitettségek esetében alkalmazza, amelyek kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszer szerint számítja ki;

b) az intézmény számára az illetékes hatósága engedélyezi e módszer alkalmazását.

(3) A belső modellen alapuló módszert alkalmazó intézménynek minden partnerre és értékpapírra ezt a módszert kell alkalmaznia, kivéve az olyan nem lényeges portfóliókat, amelyek esetében alkalmazhatja a 220. cikkben meghatározott felügyeleti volatilitási korrekciós módszert.”;

b) a (8) bekezdést el kell hagyni.

128. A 222. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézményeknek a kitettségértékeknek az elismert biztosíték piaci értéke által fedezett részéhez azt a kockázati súlyt kell rendelniük, amelyet a 2. fejezetnek megfelelően rendelnének, ha a hitelnyújtó intézménynek közvetlen kitettsége lenne a biztosíték eszközével szemben. E célból az I. mellékletben felsorolt, mérlegen kívüli tétel kitettségértéke az értékének 100 %-a a 111. cikk (2) bekezdésében említett kitettségérték helyett.”

129. A 223. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3) bekezdésben szereplő E kiszámítása céljából a következők alkalmazandók:

a) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a sztenderd módszer alapján számító intézmények esetében az I. mellékletben felsorolt, mérlegen kívüli tétel kitettségértéke a tétel értékének 100 %-a a 111. cikk (2) bekezdésében említett kitettségérték helyett;

b) az IRB-módszer szerint kezelt származtatott ügyletektől eltérő, mérlegen kívüli tételek esetében az intézményeknek a kitettségértékeiket a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésében meghatározott SA-CCF vagy IRB-CCF helyett 100 %-os CCF-et használva kell kiszámítaniuk.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az intézményeknek a volatilitási korrekciós tényezőket a 224–227. cikkben említett felügyeleti volatilitási korrekciós módszer alkalmazásával kell kiszámítaniuk.”

130. A 224. cikk (1) bekezdésében az 1–4. táblázat helyébe a következő szöveg lép:

„1. táblázat

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás	Hátralévő futamidő (m), években kifejezve	A 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			A 197. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			Értékpapírosítási pozíciók volatilitási korrekciós tényezője, amely megfelel a 197. cikk (1) bekezdésének h) pontjában lefektetett kritériumoknak		
		likvidálási szükséges idő: 20 nap (%)	likvidálási szükséges idő: 10 nap (%)	likvidálási szükséges idő: 5 nap (%)	likvidálási szükséges idő: 20 nap (%)	likvidálási szükséges idő: 10 nap (%)	likvidálási szükséges idő: 5 nap (%)	likvidálási szükséges idő: 20 nap (%)	likvidálási szükséges idő: 10 nap (%)	likvidálási szükséges idő: 5 nap (%)
1	m ≤ 1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	1 < m ≤ 3	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	3 < m ≤ 5	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	5 < m ≤ 10	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	m > 10	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2–3	m ≤ 1	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	1 < m ≤ 3	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	3 < m ≤ 5	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	5 < m ≤ 10	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	m > 10	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	mind	21,213	15	10,607	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.

2. táblázat

A rövid lejáratú, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás	Hátralévő futamidő (m), években kifejezve	A 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			A 197. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett, rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező értékpapírosítási pozíciók volatilitási korrekciós tényezője, amely megfelel a 197. cikk (1) bekezdésének h) pontjában lefektetett kritériumoknak		
		likvidálásához szükséges idő: 20 nap (%)	likvidálásához szükséges idő: 10 nap (%)	likvidálásához szükséges idő: 5 nap (%)	likvidálásához szükséges idő: 20 nap (%)	likvidálásához szükséges idő: 10 nap (%)	likvidálásához szükséges idő: 5 nap (%)	likvidálásához szükséges idő: 20 nap (%)	likvidálásához szükséges idő: 10 nap (%)	likvidálásához szükséges idő: 5 nap (%)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2–3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

3. táblázat

Más típusú biztosíték vagy kitettség

	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
Főbb tőzsdeindexben szereplő részvények, főbb tőzsdeindexben szereplő átváltoztatható kötvények	28,284	20	14,142
Elismert tőzsdén jegyzett egyéb részvények vagy átváltoztatható kötvények	42,426	30	21,213
Készpénz	0	0	0
Tömbarany	28,284	20	14,142

4. táblázat

Pénznembeli eltérés volatilitási korrekciója (H_{fx})

likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
11,314	8	5,657

”

131. A 225. cikket el kell hagyni.

132. A 226. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„226. cikk

A volatilitási korrekciós tényező felszorzása a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

Napi újraértékelés esetén az intézmények kötelesek a 224. cikkben meghatározott volatilitási korrekciós tényezőket alkalmazni. Ha az újraértékelés a napi gyakoriságnál ritkábban történik, az intézményeknek nagyobb volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk. A kiszámításhoz az intézményeknek a napi újraértékelési volatilitási korrekciós tényezőt fel kell szorozniuk az alábbi »időszak négyzetgyöke« képlettel:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

ahol:

H = az alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező;

H_M = a napi újraértékelés esetén alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező;

N_R = a két újraértékelés között ténylegesen eltelt munkanapok száma;

T_M = az adott típusú ügylet likvidációs időszaka.”

133. A 227. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 224. cikkben említett felügyeleti volatilitási korrekciós módszert alkalmazó intézmények a repoügyletek és értékpapír-kölcsönzési vagy -kölcsönvételi ügyletek esetében a 224. és a 226. cikk szerint kiszámított volatilitási korrekciós tényező helyett 0 %-os volatilitási korrekciós tényezőt alkalmazhatnak, feltéve, hogy teljesülnek az e cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában meghatározott feltételek. A 221. cikkben meghatározott, belső modellen alapuló módszert alkalmazó intézmények nem alkalmazhatják az e cikkben meghatározott eljárást.”

134. A 228. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„228. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékeknek a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere alapján történő kiszámítása a sztenderd módszer szerint kezelt kitettségek esetében

A sztenderd módszer szerint az intézményeknek a 223. cikk (5) bekezdése szerint kiszámított E* értékét kell használniuk kitettségértékként a 113. cikk alkalmazása céljából. Az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli tételek esetében az intézmények által használt E* az az érték, amelyre a kitettségérték megállapítása érdekében a 111. cikk (2) bekezdésében említett százalékos arányokat alkalmazzák.”;

135. A 229. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A pénzügyi biztosítékoktól eltérő elismert biztosítékok értékelési elvei”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ingatlan értékelésének meg kell felelnie a következő követelmények mindegyikének:

a) az értéket az intézmény jelzáloghitel-vásárlási, hitelkezelési és hiteldöntési folyamatától függetlenül állapítja meg egy olyan független értékbecslő, aki rendelkezik az értékelés elvégzéséhez szükséges képesítéssel, képességgel és tapasztalattal;

b) az értékelés olyan, kellően óvatos értékelési kritériumok alapján történik, amelyek megfelelnek az alábbi követelmények mindegyikének:

   i. az érték nem tartalmaz áremelkedésekre vonatkozó várakozásokat;

   ii. az érték korrigálva van annak figyelembevétele érdekében, hogy az aktuális piaci érték jelentősen meghaladhatja azt az értéket, amely a hitel futamideje alatt fenntartható lenne;

c) az értékelést átlátható és egyértelmű módon dokumentálják;

d) az érték nem haladja meg az ingatlan piaci értékét, amennyiben ez a piaci érték meghatározható;

e) amennyiben az ingatlant újraértékelik, annak értéke nem haladja meg lakóingatlan esetében az adott ingatlan vagy hasonló ingatlan tekintetében az utolsó hat évben mért átlagértéket, kereskedelmi ingatlan esetében pedig az adott ingatlan vagy hasonló ingatlan tekintetében az utolsó nyolc évben mért átlagértéket, vagy a hitelkeletkeztetéskori értéket, a kettő közül a magasabbat figyelembe véve.

Az átlagérték kiszámítása céljából az intézményeknek az azonos időközönként megfigyelt ingatlanértékek átlagát kell figyelembe venniük, és a referencia-időszaknak legalább három adatpontot kell tartalmaznia.

Az átlagérték kiszámításának céljából az intézmények felhasználhatják az ingatlanértékek 208. cikk (3) bekezdésében előírt monitoringjának az eredményeit. Az ingatlan értéke meghaladhatja ezt az átlagértéket vagy – adott esetben – a hitelkeletkeztetéskori értéket, ha az ingatlanon olyan módosításokat hajtanak végre, amelyek egyértelműen növelik annak értékét, például javítják az épület vagy lakóegység energiahatékonyságát vagy ellenálló képességét, védelmét és fizikai kockázatokhoz való alkalmazkodását. Az ingatlanérték nem értékelhető újra, ha az intézmények nem rendelkeznek elegendő adattal az átlagérték kiszámításához, kivéve, ha az értéknövekedés olyan módosításokon alapul, amelyek egyértelműen növelik az adott ingatlan értékét.

Az ingatlan értékelése során figyelembe kell venni az ingatlannal kapcsolatos bármely korábbi követelést, kivéve, ha e korábbi követelést figyelembe veszik a bruttó kitettségértéknek a 124. cikk (6) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámításakor, vagy ha annak összegével a 125. cikk (1) bekezdésével vagy a 126. cikk (1) bekezdésével összhangban csökkentik az ingatlanérték 55 %-ának összegét, és az értékelésnek adott esetben tükröznie kell a 208. cikk (3) bekezdésében előírt monitoring eredményeit.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az (1) bekezdés e) pontjában említett »hasonló ingatlan« értékének értékelésekor figyelembe kell venni.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

136. A 230. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„230. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és a várható veszteségértékeknek az IRB-módszer szerinti kiszámítása olyan kitettségek esetében, amelyekhez elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kapcsolódik

(1) Az IRB-módszer szerint, a 220. cikk hatálya alá tartozó kitettségek kivételével, az intézményeknek a 3. fejezet alkalmazása céljából a tényleges LGD-t (LGD*) kell LGD-ként használniuk az e fejezet alapján elismerhető, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevételéhez. Az LGD* értékét az intézményeknek az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

E = a kitettség értéke az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásának figyelembevétele előtt; az e fejezettel összhangban elismert pénzügyi biztosítékkal fedezett kitettség esetében ezt az összeget a 223. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani; kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírok esetében ennek az összegnek meg kell egyeznie a kölcsönadott készpénzzel vagy a kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírokkal; kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírok esetében a kitettségértéket növelni kell a volatilitási korrekciós tényező (H_E) alkalmazásával, a 223–227. cikknek megfelelően;

E_S = a kapott előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet aktuális értéke az adott típusú előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező (H_C), valamint a kitettség és az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet közötti pénznembeli eltérések volatilitási korrekciós tényezőjének (H_{fx}) a (2), illetve a (3) bekezdéssel összhangban történő alkalmazása után; Az E_S felső korlátja a következő érték: $E \cdot (1+H_E)$;

$E_U = E \cdot (1+H_E) - E_S$;

LGD_U = a fedezetlen kitettségre alkalmazandó LGD a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint;

LGD_S = az ügyletben használt elismert FCP-típussal fedezett kitettségekre alkalmazandó LGD a (2) bekezdés 1. táblázatában meghatározottak szerint.

(2) Az 1. táblázat meghatározza az LGD_S-nek és a H_c-nek az (1) bekezdésben szereplő képletben alkalmazandó értékeit.

1. táblázat

FCP-típus	LGD_S	Volatilitási korrekciós tényező (H_c)
Pénzügyi biztosíték	0 %	A 224–227. cikkben meghatározott H_c volatilitási korrekciós tényező
Követelések	20 %	40 %
Lakóingatlan és kereskedelmi ingatlan	20 %	40 %
Egyéb dologi biztosíték	25 %	40 %
Nem elismert FCP	Nem alkalmazandó	100 %

(3) Amennyiben az elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a kitettségétől eltérő pénznemben denominált, a pénznembeli eltérés volatilitási korrekciós tényezője (H_{fx}) megegyezik a 224–227. cikk alapján alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezővel.

(4) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott eljárástól eltérő, alternatív megoldásként és a 124. cikk (9) bekezdése alapján az intézmények – a 125. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében és a 126. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott korlátokon belül – 50 %-os kockázati súlyt rendelhetnek a kitettség azon részéhez, amely valamely tagállam területén található lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal teljeskörűen fedezett, amennyiben a 199. cikk (3), illetve (4) bekezdésében előírt feltételek mindegyike teljesül.

(5) A 220. cikk hatálya alá eső IRB-kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámításához az intézményeknek az E* értéket kell alkalmazniuk a 220. cikk (4) bekezdésével összhangban, valamint a fedezetlen kitettségekre vonatkozó LGD értéket kell alkalmazniuk a 161. cikk (1) bekezdésének a), aa) és b) pontja szerint.”

137. A 231. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„231. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása olyan, az IRB-módszer szerint kezelt kitettségek esetében, amelyekhez elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetek halmaza kapcsolódik

Azok az intézmények, amelyek számára többféle típusú előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtottak, az IRB-módszer szerint kezelt kitettségekre a 230. cikkben meghatározott képletet alkalmazhatják sorban minden egyes biztosítéktípusra. E célból az említett intézményeknek minden egyes újabb FCP-típus elismerését követően csökkenteniük kell a fedezetlen kitettség (E_U) fennmaradó értékét az adott lépésben elismert biztosíték korrigált értékével (E_S). A 230. cikk (1) bekezdésével összhangban az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettípusokra vonatkozó összes E_S összegének felső korlátját az $E \cdot (1+H_E)$ érték jelenti, ami a következő képletet eredményezi:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

$LGD_{S,i}$ = az i FCP-re alkalmazandó LGD, a 230. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint;

$E_{S,i}$ = az i FCP aktuális értéke az adott FCP-típusra a 230. cikk (2) bekezdése szerint alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező (H_c) alkalmazása után.”

138. A 232. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a 212. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, a harmadik fél intézménynél nem letétkezelői megállapodás révén, a hitelnyújtó intézmény zálogjogával terhelten elhelyezett készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentum kezelhető a harmadik fél intézmény által nyújtott garanciaként.”;

b) a (3) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„ba) 52,5 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 75 %;”.

139. A 233. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az intézményeknek a pénznembeli eltérés volatilitási korrekciós tényezőjét – napi újraértékelést feltételezve – 10 munkanapos likvidációs időszakra kell alapozniuk, és a korrekciós tényezőket a 224. cikk szerinti felügyeleti volatilitási korrekciós módszerre alapozva kell kiszámítaniuk. Az intézményeknek a 226. cikknek megfelelően fel kell szorozniuk a volatilitási korrekciós tényezőt.”

140. A 235. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján, amennyiben a garantált kitettséget a sztenderd módszer szerint kezelik”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 113. cikk (3) bekezdésének alkalmazása céljából az intézményeknek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező olyan kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit, amelyekre az említett intézmények a sztenderd módszert alkalmazzák, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség kezelésétől függetlenül, a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

ahol:

E = a 111. cikkel összhangban kiszámított kitettségérték; e célból az I. melléklet felsorolásában szereplő, mérlegen kívüli tétel kitettségértéke az értékének 100 %-a 111. cikk (2) bekezdésében említett kitettségérték helyett;

G_A = a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított, devizaárfolyam-kockázattal korrigált értéke (G*), az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módon a lejárati eltérések tekintetében tovább korrigálva;

r = a kötelezettel szembeni kitettségnek a 2. fejezetben meghatározott kockázati súlya;

g = a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 2. fejezetben meghatározott kockázati súly.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézmények a 114. cikk (4) és (7) bekezdésében meghatározott kedvezményes kezelést a központi kormányzat vagy a központi bank által garantált kitettségekre vagy azok részeire is kiterjeszthetik úgy, mintha ezek a kitettségek a központi kormányzattal vagy a központi bankkal szembeni közvetlen kitettségek lennének, feltéve, hogy az ilyen közvetlen kitettségekre teljesülnek a 114. cikk (4) vagy adott esetben (7) bekezdésében meghatározott feltételek.”

141. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„235a. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget az IRB-módszer szerint, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséget pedig a sztenderd módszer szerint kezelik

(1) Azon előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező kitettségek esetében, amelyekre az intézmény a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert alkalmazza, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a sztenderd módszer szerint kezelik, az intézményeknek a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

ahol:

E = a kitettség 3. fejezet 5. szakasza szerint meghatározott értéke; e célból az intézményeknek az IRB-módszer szerint kezelt származtatott ügyletektől eltérő mérlegen kívüli tételek kitettségértékét a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésében meghatározott SA-CCF-ek vagy IRB-CCF helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt használva kell kiszámítaniuk;

G_A = a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított, devizaárfolyam-kockázattal korrigált értéke (G*), az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módon a lejárati eltérések tekintetében tovább korrigálva;

r = a kötelezettel szembeni kitettségnek a 3. fejezetben meghatározott kockázati súlya;

g = a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 2. fejezetben meghatározott kockázati súly.

(2) Amennyiben a hitelkockázati fedezet értéke (G_A) kisebb a kitettség értékénél (E), az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben meghatározott képletet, ha a kitettség fedezett és fedezetlen része a veszteségviselési rangsorban azonos helyet foglal el.

(3) Az intézmények a 114. cikk (4) és (7) bekezdésében meghatározott kedvezményes kezelést a központi kormányzat vagy a központi bank által garantált kitettségekre vagy azok részeire is kiterjeszthetik úgy, mintha ezek a kitettségek a központi kormányzattal vagy a központi bankkal szembeni közvetlen kitettségek lennének, feltéve, hogy az ilyen közvetlen kitettségekre teljesülnek a 114. cikk (4) vagy adott esetben (7) bekezdésében foglalt feltételek.

(4) A kitettségérték fedezett részének várható veszteségértéke nullával egyenlő.

(5) A kitettségérték (E) fedezetlen része esetében az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk. A 159. cikkben meghatározott számításhoz az intézményeknek a kitettségérték fedezetlen részéhez hozzá kell rendelniük a nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységükkel kapcsolatos általános vagy egyedi hitelkockázati kiigazításokat vagy kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkel összhangban, illetve a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti levonások kivételével.”

142. A 236. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„236. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget az IRB-módszer szerint kezelik az LGD-re vonatkozó saját becslések használata nélkül, és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséget is az IRB-módszer szerint kezelik”;

„(1) Olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező kitettség esetében, amelyre az intézmény a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert alkalmazza a saját LGD-becsléseinek használata nélkül, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszer szerint kezelik, az intézménynek a kitettség fedezett részét a kitettségérték (E) és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet korrigált értéke (G_A) közül az alacsonyabbként kell meghatározniuk.”;

„(1a) Azon intézményeknek, amelyek a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre az IRB-módszert saját PD-becslések használatával alkalmazzák, a kitettségérték fedezett részére vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértéket és várható veszteségértéket a fedezetnyújtó PD-jének és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 161. cikk (1) bekezdésében említett LGD-nek az e cikk (1b) bekezdésével összhangban történő használatával kell kiszámítaniuk. Az alárendelt kitettségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitettségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az előresorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, és az intézmények e fejezettel összhangban adott esetben figyelembe vehetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(1b) Az intézményeknek az alapul szolgáló kitettség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, az e cikk (1a) bekezdésében meghatározott LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, a 162. cikk szerint kiszámított lejáratot (M) kell alkalmazniuk.

(1c) Azoknak az intézményeknek, amelyek a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitettség fedezett részére alkalmazandó azon kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk, amelyek megfelelnek a 153. cikk (5) bekezdésében és a 158. cikk (6) bekezdésében előírtaknak.

(1d) E cikk (1c) bekezdése ellenére azoknak az intézményeknek, amelyek a garantált kitettségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitettség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, e cikk (1b) bekezdésével összhangban a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 161. cikk (1) bekezdésében említett LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, a 162. cikk szerint kiszámított lejáratot (M) kell alkalmazniuk. Az alárendelt kitettségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitettségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az előresorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, és az intézmények e fejezettel összhangban figyelembe vehetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.”;

„(2) A kitettségérték (E) fedezetlen része esetében az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk. A 159. cikkben meghatározott számításhoz az intézményeknek a kitettségérték fedezetlen részéhez hozzá kell rendelniük a nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységükkel kapcsolatos általános vagy egyedi hitelkockázati kiigazításokat vagy kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkel összhangban, illetve a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti levonások kivételével.

(3) E cikk alkalmazásában a (G_A) a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított, devizaárfolyam-kockázattal korrigált értéke (G*), az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módon a lejárati eltérések tekintetében tovább korrigálva. A kitettség értéke (E) a kitettség e fejezet 5. szakasza szerint meghatározott értéke. Az intézményeknek az IRB-módszer szerint kezelt származtatott ügyletektől eltérő mérlegen kívüli tételek kitettségértékét a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésében meghatározott SA-CCF-ek vagy IRB-CCF helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőket használva kell kiszámítaniuk.”

143. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„236a. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget saját LGD-becslések használatával, az IRB-módszer szerint kezelik, és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséget is az IRB-módszer szerint kezelik

(1) Olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező kitettség esetében, amelyre az intézmény a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert alkalmazza saját LGD-becsléseket használva, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszer szerint kezeli, de az LGD-re vonatkozó saját becsléseinek használata nélkül, az intézménynek a kitettség fedezett részét a kitettségérték (E) és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet korrigált, a 235a. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított G_A értéke közül az alacsonyabbként kell meghatároznia. A kitettségérték fedezett részére vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértéket és várható veszteségértéket az intézménynek a PD-t, az LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítania, valamint adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, a 162. cikk szerint kiszámított lejáratot (M) kell alkalmaznia.

(2) Azon intézményeknek, amelyek a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert alkalmazzák, de anélkül, hogy a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre saját LGD-becsléseiket használnák, az LGD-t a 161. cikk (1) bekezdésével összhangban kell meghatározniuk. Az alárendelt kitettségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitettségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az előresorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, és az intézmények e fejezettel összhangban figyelembe vehetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(3) Azoknak az intézményeknek, amelyek az LGD-re vonatkozó saját becsléseiket használva alkalmazzák a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre, az alapul szolgáló kitettség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, az LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, a 162. cikk szerint kiszámított lejáratot (M) kell alkalmazniuk.

(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitettség fedezett részére alkalmazandó azon kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk, amelyek megfelelnek a 153. cikk (5) bekezdésében és a 158. cikk (6) bekezdésében előírtaknak.

(5) A kitettségérték (E) esetleges fedezetlen része esetében az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk. A 159. cikkben meghatározott számításhoz az intézményeknek a kitettségérték fedezetlen részéhez hozzá kell rendelniük a nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységükkel kapcsolatos általános vagy egyedi hitelkockázati kiigazításokat vagy kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkel összhangban, illetve a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti levonások kivételével.”

144. A harmadik rész II. címe 4. fejezetének 6. szakaszát el kell hagyni.

145. A 252. cikk b) pontjában az RW* fogalommeghatározása helyébe a következő szöveg lép:

„RW* = a kockázattal súlyozott kitettségérték a 92. cikk (4) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából;”

146. A 273. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek e cikkel összhangban a 3–6. szakaszban foglalt módszerek egyike alapján kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt ügyletek és a hitelderivatívák kitettségértékét, az e cikk (3) és (5) bekezdésében említett hitelderivatívák kivételével.”;

b) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 183. cikk alapján, ha a 143. cikkel összhangban megadták az engedélyt.”

147. A 273a. cikk (3) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az összesített hosszú pozíció abszolút értékét összegezni kell az összesített rövid pozíció abszolút értékével;”;

b) a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés alkalmazásában a hosszú és rövid pozíciók jelentése megegyezik a 94. cikk (3) bekezdése szerinti jelentéssel.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az összesített hosszú (rövid) pozíció értékének a c) pont szerinti számításban figyelembe vett egyes hosszú (rövid) pozíciók értékeinek az összegével kell egyenlőnek lennie.”.

148. A 273b. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítására szolgáló egyszerűsített módszerek és a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására szolgáló egyszerűsített módszer alkalmazási feltételeinek való meg nem felelés”;

b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a következő esetek valamelyike bekövetkezik, az intézményeknek három hónapon belül meg kell szüntetniük azt a gyakorlatot, hogy a 4., illetve az 5. szakasszal összhangban számítják ki a származtatotteszköz-pozíciók kitettségértékét és adott esetben a 385. cikkel összhangban számítják ki a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket:”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon intézmények, amelyek beszüntették származtatotteszköz-pozícióik kitettségértékeinek a 4., illetve 5. szakasszal összhangban történő kiszámítását és adott esetben a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 385. cikkel összhangban történő kiszámítását, csak akkor számíthatják származtatotteszköz-pozícióik kitettségértékeit ismét a 4. vagy 5. szakaszban előírt módszerek használatával és a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 385. cikkel összhangban, ha igazolják az illetékes hatóság felé, hogy a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében megállapított összes feltétel megszakítás nélkül egy éven át teljesült.”

149. A 274. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha ugyanarra a nettósítási halmazra több letéti megállapodás alkalmazandó, vagy ugyanaz a nettósítási halmaz letéti megállapodás hatálya alá tartozó ügyleteket és letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó ügyleteket is magában foglal, az intézménynek a kitettségértéket a következőképpen kell kiszámítania:

a) az intézménynek létre kell hoznia az érintett, a nettósítási halmazba tartozó ügyletekből álló hipotetikus nettósítási részhalmazokat az alábbiak szerint:

i. a letéti megállapodás hatálya alá tartozó és a 285. cikk (2)–(5) bekezdésével összhangban meghatározott azonos letéti kockázati periódus alá tartozó összes ügyletet ugyanahhoz a nettósítási részhalmazhoz kell hozzárendelni;

ii. a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó összes ügyletet ugyanahhoz a nettósítási részhalmazhoz kell hozzárendelni, amely eltér az e bekezdés i. alpontja szerint létrehozott nettósítási részhalmaztól;

b) az intézménynek a nettósítási halmaz pótlási költségét a 275. cikk (2) bekezdésével összhangban kell kiszámítania, figyelembe véve a nettósítási halmazon belüli összes ügyletet, akár vonatkozik rá letéti megállapodás, akár nem, és az alábbiak mindegyikét alkalmaznia kell:

i. a CMV-t a nettósítási halmazba tartozó összes ügyletre vonatkozóan tartott vagy letétbe helyezett biztosítékkal csökkentve kell kiszámítani, és a CMV kiszámítása során a pozitív és negatív piaci értékeket nettósítani kell;

ii. az NICA-t, VM-et, TH-t és MTA-t adott esetben a nettósítási halmaz egyes egyedi letéti megállapodásaira alkalmazandó ugyanazon bemenő adatain összegezve, külön kell kiszámítani;

c) az intézménynek a 278. cikkben említett nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségét az alábbiak mindegyikének alkalmazásával kell kiszámítania:

i. a 278. cikk (1) bekezdésében említett szorzónak az esettől függően a bemenő adatként használt CMV-n, NICA-n és VM-en kell alapulnia, e bekezdés b) pontjának megfelelően;

ii. a $\sum_a \mathrm{AddOn}^{(a)}$ értéket a 278. cikknek megfelelően, az e bekezdés a) pontjában említett minden egyes hipotetikus nettósítási részhalmazra külön kell kiszámítani”;

b) a (6) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, az intézményeknek az olyan hagyományos bináris opciót, amelynek kötési árfolyama K-val egyenlő, egy gallérnak megfelelő, két olyan eladott és megvásárolt hagyományos vételi vagy eladási opcióból álló kombinációval kell felcserélniük, amelyek megfelelnek a következő követelményeknek:

a) a gallérban szereplő két opció:

i. lejárati napja és alapul szolgáló instrumentumának azonnali vagy határidős árfolyama azonos a hagyományos bináris opcióéval;

ii. kötési árfolyama 0,95·K, illetve 1,05·K;

b) a gallér pontosan replikálja a hagyományos bináris opció kifizetési függvényét az a) pontban említett két kötési árfolyam közötti tartományon kívül;

A második albekezdésben említett gallérban szereplő két opció kockázati pozícióját a 279. cikknek megfelelően külön kell kiszámítani.”

150. A 276. cikk (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) bármely típusú kapott vagy letétbe helyezett biztosíték volatilitással korrigált értékét a 223. cikknek megfelelően kell kiszámítani.”

151. A 277a. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazása keretében az intézményeknek az ügyleteket a releváns kockázati kategória külön fedezeti halmazához kell rendelniük, ugyanazt a fedezetihalmaz-konstrukciót követve, mint amelyet az (1) bekezdés határoz meg.”

152. A 279a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a) pontjának bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„a) az olyan vételi és eladási opciók esetében, amelyek feljogosítják az opció vevőjét arra, hogy egy vagy több meghatározott jövőbeli időpontban pozitív áron megvásárolja vagy értékesítse az alapul szolgáló instrumentumot (kivéve ha ezek az opciók a kamatlábkockázati vagy árukockázati kategóriához vannak hozzárendelve), az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:”;

b) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a nemzetközi szabályozás alakulásával összhangban az intézmények által a kamatlábkockázati vagy árukockázati kategóriába sorolt vételi és eladási opciók felügyeleti deltájának kiszámításához használt képleteket, amelyek megfelelnek az olyan piaci körülményeknek is, amelyek között a kamatlábak vagy az árupiaci árak negatívak lehetnek, valamint a képletekhez használható felügyeleti volatilitást;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.”

153. A 285. cikk a következőképpen módosul:

a) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Ha valamely intézmény nem tudja a biztosítékot a kitettséggel együtt modellezni, akkor a tőzsdén kívüli származtatott ügyletei kitettségértékére vonatkozó számításaiban – a magával a kitettséggel azonos pénznemben lévő készpénz kivételével – csak akkor ismerheti el a biztosíték hatását, ha a 4. fejezettel összhangban a sztenderd felügyeleti volatilitási korrekciós módszer szerinti volatilitási korrekciókat alkalmazza.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Ha az intézmény nem tudja a biztosítékot a kitettséggel együtt modellezni, akkor az értékpapír-finanszírozási ügyletei kitettségértékére vonatkozó számításaiban – a magával a kitettséggel azonos pénznemben lévő készpénz kivételével – nem ismerheti el a biztosíték hatását.”

154. A 291. cikk (5) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) amennyiben a számítás felhasználja a piaci kockázathoz kapcsolódó meglévő számításokat – amelyek már eleve tartalmaznak egy feltételezést az LGD-re vonatkozóan – a IV. cím 1a. fejezetének 4. vagy 5. szakasza szerinti, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények vagy e szavatolótőke-követelményeknek a IV. cím 1b. fejezetének 3. szakasza szerinti nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell felhasználásával végzett számításához, az alkalmazott képletben az LGD értékét 100 %-nak kell venni.”

155. A harmadik rész III. címe helyébe a következő szöveg lép:

„III. CÍM
A MŰKÖDÉSI KOCKÁZAT SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNYE

1. FEJEZET
A működési kockázat szavatolótőke-követelményének számítása

311a. cikk
Fogalommeghatározások

E cím alkalmazásában:

1. »működési kockázati esemény«: működési kockázathoz kapcsolódó minden olyan esemény, amely egy vagy több üzleti éven belül veszteséget vagy többszörös veszteséget eredményez;

2. »összesített bruttó veszteség«: ugyanazon működési kockázati eseményhez kapcsolódóan, egy vagy több üzleti év alatt keletkezett összes bruttó veszteség összege;

3. »összesített nettó veszteség«: ugyanazon működési kockázati eseményhez kapcsolódóan, egy vagy több üzleti év alatt keletkezett összes nettó veszteség összege;

4. »csoportosított veszteségek«: minden olyan működési veszteség, amelyet egy közös kiváltó ok idéz elő, és amely egyetlen működésikockázat-eseményhez kapcsolható.

312. cikk

A működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény

A működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény a 313. cikk szerint számított üzletimutató-komponens.

313. cikk

Üzletimutató-komponens

Az intézményeknek a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk üzletimutató-komponensüket:

$$\mathrm{BIC} = \begin{cases} 0{,}12 \cdot \mathrm{BI}, & \text{ahol } \mathrm{BI} \leq 1 \\ 0{,}12 + 0{,}15 \cdot (\mathrm{BI} - 1), & \text{ahol } 1 < \mathrm{BI} \leq 30 \\ 4{,}47 + 0{,}18 \cdot (\mathrm{BI} - 30), & \text{ahol } \mathrm{BI} > 30 \end{cases}$$

ahol:

BIC = az üzletimutató-komponens;

BI = a 314. cikk szerint számított üzleti mutató milliárd euróban.

314. cikk

Üzleti mutató

(1) Az intézmények a következő képlet alapján számítják ki üzleti mutatójukat:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

ahol:

BI = az üzleti mutató milliárd euróban;

ILDC = a (2) bekezdés szerint számított kamat, lízing, és osztalék komponens milliárd euróban;

SC = az (5) bekezdés szerint számított szolgáltatási komponens milliárd euróban;

FC = a (6) bekezdés szerint számított pénzügyi komponens milliárd euróban.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a kamat, a lízing és az osztalék komponensét az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$ILDC = min(IC, 0{,}0225 \times AC) + DC$$

ahol:

ILDC = a kamat, a lízing és az osztalék komponense;

IC = a kamatkomponens, amely az intézménynek az összes pénzügyi eszközből származó kamatbevétele és egyéb kamatbevétele a pénzügyi lízingekből származó pénzügyi bevétellel, az operatív lízingekből származó bevétellel, valamint a lízingelt eszközökből származó nyereséggel együtt, az intézmény összes pénzügyi kötelezettséggel kapcsolatos kamatráfordításának és egyéb kamatráfordításainak – beleértve a pénzügyi és operatív lízingekkel kapcsolatos kamatráfordításokat, valamint a lízingelt eszközök értékcsökkenését, értékvesztését és veszteségét is – levonásával, a különbözetek abszolút értékének az előző három üzleti év alapján számított éves átlagaként számítva;

AC = az eszközkomponens, amely az intézmény teljes fennálló bruttó hitelállományának, előlegeinek, kamatozó értékpapírjainak – beleértve az államkötvényeket is – és lízingeszközeinek összege, az előző három üzleti év – az egyes üzleti évek végén fennálló összegek alapján számított – éves átlagaként számítva;

DC = az osztalékkomponens, amely az intézménynek az intézmény pénzügyi kimutatásaiban nem konszolidált részvényekben és alapokban meglévő befektetésekből származó osztalékbevétele, beleértve a konszolidációba be nem vont leányvállalatoktól, társult vállalkozásoktól és közös vállalkozásoktól kapott osztalékbevételt is, az előző három üzleti év éves átlagaként számítva.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az EU-szintű anyaintézmények 2027. december 31-éig engedélyt kérhetnek az összevont felügyeletüket ellátó hatóságtól a kamat, a lízing és az osztalék komponensének külön kiszámítására valamely konkrét leányvállalat intézményük vonatkozásában, és arra, hogy e számítás eredményét hozzáadják a kamat, a lízing és az osztalék komponensének a csoporthoz tartozó többi szervezet vonatkozásában, összevont alapon kiszámított értékéhez, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a leányvállalatok tevékenysége többségében lakossági banki, illetve kereskedelmi banki tevékenységekből áll;

b) a leányvállalatok lakossági banki, illetve kereskedelmi banki tevékenységének jelentős része olyan kölcsönökből áll, melyeknél magas a nemteljesítés valószínűsége;

c) az eltérés alkalmazása megfelelő alapot biztosít az EU-szintű anyaintézmény működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményének a kiszámításához.

Megadását követően az engedélyt és annak feltételeit az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kétévenként újra értékelnie kell.

Amint sor kerül az engedély megadására, megerősítésére vagy visszavonására, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak arról tájékoztatnia kell az EBH-t.

Az első albekezdésben említett eltérés használatáról és megfelelőségéről az EBH-nak 2031. december 31-ig jelentést kell készítenie a Bizottság számára, figyelembe véve különösen azt, hogy az konkrétan mely üzleti modelleket érinti, valamint hogy megfelelőek-e a vonatkozó, működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények. A Bizottság adott esetben e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2032. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(4) 2027. december 31-ig, vagy – ha arra e határidőnél előbb kerül sor – addig, amíg az összevont felügyeletet ellátó hatóság meg nem adja a (3) bekezdés szerinti engedélyt, azok az EU-szintű anyaintézmények, amelyek lakossági banki, illetve kereskedelmi banki tevékenységet folytató üzletágaik vonatkozásában engedélyt kaptak arra, hogy a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása céljából az alternatív sztenderd módszert alkalmazzák, e két banki tevékenységet folytató üzletágaik vonatkozásában továbbra is e rendelet … [e módosító rendelet hatálybalépésének napját megelőző nap]-án/-én alkalmazandó változatában meghatározott módon, valamint a meglévő engedély hatályának megfelelően alkalmazhatják az alternatív sztenderd módszert a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása céljából, miután erről értesítették az összevont felügyeletüket ellátó hatóságot.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a szolgáltatási komponenst az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$SC = max(OI, OE) + max(FI, FE)$$

ahol:

SC = a szolgáltatási komponens;

OI = az egyéb működési bevétel, amely az intézmény szokásos banki műveletekből származó, az üzleti mutató egyéb tételeiben nem szereplő, de hasonló jellegű bevételének az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

OE = az egyéb működési ráfordítások, amely tétel az intézménynek a szokásos banki műveletekkel, valamint működési kockázati eseményekkel kapcsolatos, az üzleti mutató egyéb tételeiben nem szereplő, de hasonló jellegű ráfordításainak és veszteségeinek az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

FI = a díj- és jutalékbevétel komponens, amely az intézmény tanácsadásból és szolgáltatásnyújtásból származó bevételének – beleértve a pénzügyi szolgáltatások kiszervezőjeként kapott bevételeket is – az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

FE = a díj- és jutalékráfordítások komponense, amely az intézmény által a tanácsadásért és a szolgáltatásokért fizetett díjaknak – beleértve az intézmény által a pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakat is, kivéve a nem pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakat – az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga.

Amennyiben az illetékes hatóságok előzetesen engedélyezik, és amennyiben az intézményvédelmi rendszernek megfelelő és egységesen megállapított rendszerek állnak a rendelkezésére a működési kockázatok monitorozása és osztályozása céljára, azok az intézmények, amelyek a 113. cikk (7) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelő intézményvédelmi rendszer tagjai, számíthatják a szolgáltatási komponenst az ugyanazon intézményvédelmi rendszerben tagsággal rendelkező intézményektől befolyt jövedelem vagy ezek részére teljesített kifizetések jelentette ráfordítások levonásával. A kapcsolódó működési kockázatokból fakadó veszteségeknek kölcsönösségi alapon meg kell oszlaniuk az intézményvédelmi rendszer tagjai között.

(6) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a pénzügyi komponenst az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$FC = TC + BC$$

ahol:

FC = a pénzügyi komponens;

TC = a kereskedési könyvi komponens, amely az intézmény kereskedési könyvében kimutatott – többek között a kereskedési céllal tartott eszközökből és kötelezettségekből, a fedezet-elszámolásokból és az árfolyam-különbözetekből fakadó – nettó nyereség vagy veszteség abszolút értékének az előző három üzleti év alapján számított, az esettől függően vagy a számviteli standardokkal, vagy pedig a 3. fejezet. I. címe harmadik része alapján meghatározott éves átlaga;

BC = a banki könyvi komponens, amely az intézmény nem kereskedési könyvében az eredménnyel szemben valós értéken értékelt pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből a fedezeti elszámolások és az árfolyam-különbözetek figyelembevételével kimutatott nettó nyereség vagy veszteség, valamint az eredménnyel szemben valós értéken értékelt kategóriába nem tartozó pénzügyi eszközökön és kötelezettségeken realizált nyereség vagy veszteség abszolút értékének előző három üzleti év alapján számított éves átlaga.

(7) Üzleti mutatójuk kiszámítása során az intézmények a következő elemek egyikét sem vehetik figyelembe:

a) biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységből származó bevételek és ráfordítások;

b) megvásárolt biztosítási vagy viszontbiztosítási kötvényekhez kapcsolódó biztosításidíj-fizetések és díjjóváírások;

c) igazgatási költségek a személyi jellegű ráfordításokkal, a nem pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakkal és az egyéb igazgatási ráfordításokkal együtt;

d) igazgatási költségek behajtása, beleértve az ügyfelek nevében teljesített fizetések behajtott összegét is;

e) helyiségek és befektetett eszközök költségei, a működésikockázat-eseményből eredő ráfordítások kivételével;

f) tárgyi eszközök értékcsökkenése és immateriális javak amortizációja, kivéve az operatívlízing-eszközök értékcsökkenését, amelyet a pénzügyi- és operatívlízing-kiadások között kell szerepeltetni;

g) céltartalékképzés vagy céltartalék feloldása, a működésikockázat-eseményhez kapcsolódó céltartalék kivételével;

h) kérésre visszafizetendő jegyzett tőkéhez kapcsolódó ráfordítások;

i) értékvesztés és értékvesztés visszaírása;

j) az eredményben elszámolt cégérték változása;

k) társasági adó.

(8) Amennyiben egy intézmény kevesebb mint három éve működik, üzleti mutatója releváns komponenseinek kiszámításához előretekintő üzleti becsléseket kell használnia, feltéve hogy ezt illetékes hatósága is kielégítőnek ítéli. Az intézménynek meg kell kezdenie a múltbeli adatok felhasználását, amint azok rendelkezésre állnak.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az üzleti mutató komponensei és azok használata; erre vonatkozóan a nemzetközi szabályozási standardok, valamint adott esetben a harmadik rész I. címének 3. fejezetében meghatározott prudenciális határ figyelembevételével listákat állít össze a jellemző résztételekről;

b) az e cikk (7) bekezdésében felsorolt elemek.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(10) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza az üzleti mutató tételeit úgy, hogy azokat adott esetben hozzárendeli az (EU) 2021/451* bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott megfelelő adatszolgáltatási cellákhoz.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

315. cikk

Az üzleti mutató kiigazítása

(1) Az intézményeknek az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek üzletimutató-tételeit az egyesülés, illetve a felvásárlás időpontjától az előző három üzleti évre kiterjedően figyelembe kell venniük az üzleti mutatójuk kiszámításánál.

(2) Az intézmények engedélyt kérhetnek az illetékes hatóságtól arra, hogy az üzleti mutató kiszámításából kizárják az elidegenített szervezetekkel vagy tevékenységekkel kapcsolatos üzletimutató-tételek összegeit.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) annak módja, ahogyan az intézményeknek meg kell határozniuk az üzleti mutató (1) és (2) bekezdésben említett kiigazításait;

b) azok a feltételek, amelyek teljesülése esetén az illetékes hatóságok megadhatják a (2) bekezdésben említett engedélyt;

c) a (2) bekezdésben említett kiigazítások ütemezése.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

2. FEJEZET

Adatgyűjtés és irányítás

316. cikk

Az éves működési kockázati veszteség kiszámítása

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek üzleti mutatója eléri vagy meghaladja a 750 millió EUR-t, az éves működési kockázati veszteségüket az adott üzleti évre vonatkozó összes, a 318. cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított, a 319. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott veszteségküszöböt elérő vagy azt meghaladó nettó veszteség összegeként kell kiszámítaniuk.

Az első albekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok eltekinthetnek az éves működési kockázati veszteség kiszámításának követelményétől az 1 milliárd EUR-t meg nem haladó üzleti mutatóval rendelkező intézmények esetében, feltéve hogy adott intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolta, hogy az első albekezdés alkalmazása indokolatlanul megterhelő lenne az intézmény számára.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az érintett üzleti mutató az intézmény által az üzleti mutató utolsó nyolc adatszolgáltatási vonatkozási időpontban közölt értékei közül a legmagasabb. Ha az intézmény még nem szolgáltatott adatot az üzleti mutatójáról, annak legutóbbi értékét kell figyelembe vennie.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, hogy pontosan mi értendő az „indokolatlan teher” feltétele alatt az (1) bekezdés alkalmazása céljából.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

317. cikk

Veszteségadat-állomány

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítják ki az éves működési kockázati veszteséget, rendelkezniük kell mindazon szabályokkal, eljárásokkal és mechanizmusokkal, amelyek révén létrehozható és folyamatosan naprakészen tartható egy olyan veszteségadat-állomány, amely tartalmazza az egyes nyilvántartott működési kockázati eseményekre vonatkozóan a bruttó veszteségértékeket, a nem biztosításból származó térülési összegeket, a biztosításból származó térülési összegeket, a referencia-időpontokat és a csoportosított veszteségeket, köztük a kötelezettségszegésből eredő események miatti veszteségeket.

(2) Az intézmény veszteségadat-állományában fel kell tüntetni az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidáció körébe tartozó összes szervezet valamennyi működési kockázati eseményének adatait.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az intézmények kötelesek:

a) a veszteségadat-állományban feltüntetni minden működési kockázati eseményt, amelyet egy vagy több üzleti év során rögzítettek;

b) a működési kockázati eseményekhez kapcsolódó veszteségeket az elszámolás napja alapján szerepeltetni a veszteségadat-állományban;

c) a számlákon több éven keresztül letétbe helyezett, azonos működési kockázati eseményhez vagy hosszabb idő alatt egymással összefüggő működési kockázati eseményekhez kapcsolódóan felmerült veszteségeket és a kapcsolódó területeket az alkalmazott elszámolási módszerrel összhangban hozzárendelni a megfelelő üzleti évekhez a veszteségadat-állományban.

(4) Az intézményeknek emellett gyűjteniük kell az alábbi információkat is:

a) a működési kockázati események referencia-időpontjaira vonatkozó információk, többek között:

i. a működési kockázati esemény bekövetkezésének napja vagy kezdőnapja (a továbbiakban: a bekövetkezés napja), amennyiben rendelkezésre áll;

ii. az intézmény működési kockázati eseményről való tudomásszerzésének napja (a továbbiakban: a felismerés napja);

iii. a működési kockázati eseményből fakadó veszteségnek, vagy a veszteségre való tartalék- vagy céltartalékképzésnek az intézmény eredménykimutatásában való elszámolásának napja (a továbbiakban: az elszámolás napja);

b) információk a bruttó veszteségösszegek esetleges megtérítésére vonatkozóan, valamint azon tényezők leírása, amelyek a veszteségesemény bekövetkezését elősegítették vagy okozták.

A leíró jellegű információk részletességének arányban kell állnia a bruttó veszteség összegének nagyságával.

(5) Az intézmény a veszteségadat-állományban nem szerepeltethet hitelkockázathoz kapcsolódó olyan működési kockázati eseményeket, amelyeket a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékben elszámol. A veszteségadat-állományban szerepeltetni kell ugyanakkor a hitelkockázathoz kapcsolódó, de a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékben nem elszámolt működési kockázati eseményeket.

(6) A piaci kockázathoz kapcsolódó működési kockázati eseményeket működési kockázatként kell kezelni, és szerepeltetni kell a veszteségadat-állományban.

(7) Az illetékes hatóság kérésére az intézménynek képesnek kell lennie arra, hogy múltbeli belső veszteségadatait megfeleltesse az eseménytípusnak.

(8) E cikk alkalmazása céljából az intézményeknek biztosítaniuk kell informatikai rendszereiknek és infrastruktúrájuknak a veszteségadat-állomány karbantartásához és frissítéséhez szükséges mértékű megbízhatóságát, robusztusságát és teljesítményét, és ennek érdekében mindenekelőtt biztosítaniuk kell az összes alábbi feltétel teljesülését:

a) az általuk használt intézményi informatikai rendszerek és infrastruktúra megbízható és ellenállóképes, és e megbízhatóság és ellenállóképesség folyamatosan fenntartható;

b) informatikai rendszereik és infrastruktúrájuk konfigurálása, módosítása és a verziók kibocsátása irányítási folyamatok hatálya alá tartozik;

c) amennyiben egy intézmény kiszervezi informatikai rendszerei és infrastruktúrája karbantartásának egy részét, akkor az informatikai rendszerei és infrastruktúra megbízhatóságát, robusztusságát és teljesítményét legalább az alábbiak megerősítésével biztosítja:

i. az általa használt intézményi informatikai rendszerek és infrastruktúra megbízható és ellenállóképes, és e megbízhatóság és ellenállóképesség folyamatosan fenntartható;

ii. az informatikai rendszerek és infrastruktúra tervezésének, létrehozásának, tesztelésének és bevezetésének folyamata – a projektmenedzsment, a kockázatkezelés, az irányítás, a mérnöki tevékenység, a minőségbiztosítás és a tesztelés tervezése, a rendszerek modellezése és fejlesztése, továbbá a valamennyi tevékenységre kiterjedő minőségbiztosítás, valamint azon belül a kódolás felülvizsgálata és adott esetben verifikálása és tesztelése, valamint annak keretében a felhasználói tesztelés tekintetében – megbízható és megfelelő;

iii. informatikai rendszerei és infrastruktúrája konfigurálása, módosítása és a verziók kibocsátása irányítási folyamatok hatálya alá tartozik;

iv. az informatikai rendszerek és infrastruktúra, valamint a készenléti tervek tervezésének, létrehozásának, tesztelésének és bevezetésének folyamatát a vezető testület vagy a felső vezetés hagyja jóvá, és a vezető testületet, illetve a felső vezetést rendszeres időközönként tájékoztatják az informatikai rendszerek és infrastruktúra teljesítményéről.

(9) A (7) bekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben megállapítja a működési kockázatra vonatkozó, a nemzetközi standardoknak megfelelő kockázati taxonómiát, valamint a veszteségadat-állományban szereplő veszteségeseményeknek az említett működési kockázatra vonatkozó kockázati taxonómián alapuló osztályozására szolgáló módszertant.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(10) A (8) bekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben ismerteti a veszteségadat-állomány karbantartását szolgáló irányítási intézkedések megbízhatóságának, robusztusságának és teljesítményének biztosításához szükséges technikai elemeket, különös hangsúlyt fektetve az informatikai rendszerekre és infrastruktúrákra.

318. cikk

A nettó veszteség és a bruttó veszteség kiszámítása

(1) A 316. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az intézményeknek minden működési kockázati eseményre vonatkozóan a következőképpen kell kiszámítaniuk a nettó veszteséget:

nettó veszteség = bruttó veszteség – térülés

ahol:

bruttó veszteség = működési kockázati eseményhez kapcsolódó, bármilyen típusú térülés folyósítása előtti veszteség;

térülés = az eredeti működési kockázati eseményhez kapcsolódó, de attól független és időben elkülönülő egy vagy több esemény, amelynek során az intézményhez harmadik féltől pénzeszközök vagy gazdasági hasznok áramlanak be.

Az intézményeknek folyamatosan frissített számítással kell rendelkezniük az egyes konkrét működési kockázati eseményekhez kapcsolódó nettó veszteségről. E célból a bruttó veszteségben és a térülésekben az utolsó tíz üzleti év mindegyikére vonatkozóan megfigyelt vagy becsült változások alapján frissítik a nettó veszteség számítását. Ha egyazon működési kockázati eseményhez kapcsolódóan e tízéves időszakon belül több üzleti év során veszteségek figyelhetők meg, az intézménynek el kell végeznie, majd folyamatosan frissítenie kell a következők számítását:

a) a nettó veszteség, a bruttó veszteség és a térülés a tízéves időszak minden olyan üzleti éve tekintetében, amelyben az adott nettó veszteséget, bruttó veszteséget és térülést elszámolták;

b) a tízéves időszak valamennyi érintett üzleti évének összesített nettó vesztesége, összesített bruttó vesztesége és összesített térülési összegei.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a bruttó veszteség számításába a következő tételeket kell bevonni:

a) az intézmény eredménykimutatásában megjelenő közvetlen terheléseket, így például az értékvesztéseket, az elszámolásokat, a kár megtérítésére kifizetett összegeket, a büntetéseket, a késedelmi kamatokat és a jogi díjakat, valamint a működési kockázati esemény miatti leírásokat, beleértve:

i. ha a működési kockázati esemény piaci kockázattal van összefüggésben, piaci pozíciók leépítésének a működési kockázati tételek nyilvántartott veszteségértékében megjelenített költségeit;

ii. ha a kifizetések az intézmény mulasztásaihoz vagy nem megfelelő eljárásaihoz kapcsolódnak: a büntetéseket, a kamatokat, a késedelmi díjakat és a jogi díjakat, valamint – az eredetileg esedékes adóösszeg figyelmen kívül hagyásával – az adókat, kivéve ha ez az összeg már beszámításra került az e) pont alapján;

b) a működési kockázati esemény következtében felmerült költségeket, így a működési kockázati eseményhez közvetlenül kapcsolódó külső ráfordításokat, valamint a működési kockázati esemény előtti pozíció helyreállításával kapcsolatos javítási vagy pótlási költségeket;

c) az eredménykimutatásokban a működési veszteségek – köztük a kötelezettségszegésből eredő események miatti veszteségek – potenciális hatásával szemben elszámolt céltartalékokat vagy tartalékokat;

d) a végleges pénzügyi hatással járó működési kockázati eseményekből eredő, ideiglenesen átmeneti vagy függő számlákon elkönyvelt, az eredménykimutatásban még nem szereplő veszteségeket (a továbbiakban: függő veszteségek);

e) az adott üzleti évben az előző üzleti évek pénzáramlásait vagy pénzügyi kimutatásait befolyásoló működési kockázati esemény miatt elkönyvelt negatív gazdasági hatásokat (a továbbiakban: áthozott veszteségek).

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából a lényeges függő veszteségeket a függő tétel méretével és korával arányos időtartamon belül kell szerepeltetni a veszteségadat-állományban.

Az első albekezdés e) pontjának alkalmazása céljából az intézménynek fel kell tüntetnie a veszteségadat-állományban azokat a lényeges áthozott veszteségeket, amelyek egynél több üzleti éven át fennálló működési kockázati eseményből fakadnak. Az intézményeknek a működési kockázati tétel adott üzleti évre vonatkozóan nyilvántartott veszteségértékébe be kell számítaniuk azokat a veszteségeket, amelyek valamely korábbi üzleti évben előforduló könyvelési hibák kijavításából erednek, még akkor is, ha ezek a veszteségek nem érintenek közvetlenül harmadik feleket. Ha az áthozott veszteség összege jelentős, és a működési kockázati esemény közvetlenül érint harmadik feleket, ideértve az intézmény ügyfeleit, szolgáltatóit és alkalmazottait, az intézménynek a korábban kiadott pénzügyi beszámolók hivatalos újramegállapítását is szerepeltetnie kell.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a bruttó veszteség számításából a következő tételeket ki kell zárni:

a) az ingatlanokra, gépekre vagy berendezésekre vonatkozó általános karbantartási szerződések költségei;

b) a működési kockázati veszteséget követően az üzleti tevékenység megerősítésére irányuló belső vagy külső ráfordítások, beleértve a fejlesztéseket, a javításokat és a kockázatértékelési kezdeményezéseket;

c) biztosítási díjak.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a bruttó veszteség csak akkor csökkenthető a térülések összegével, ha folyósították azok összegét az intézmény számára. A követelések nem vehetők figyelembe térülésként.

Az illetékes hatóság kérésére az intézménynek be kell nyújtania a számára folyósított és a működési kockázati esemény nettó veszteségének kiszámításánál figyelembe vett összegek ellenőrzéséhez szükséges teljes dokumentációt.

319. cikk

A veszteségadatokra vonatkozó küszöbértékek

(1) A 316. cikk (1) bekezdésében említett éves működési kockázati veszteség kiszámításához az intézményeknek a veszteségadat-állományból azokat a működési kockázati eseményeket kell figyelembe venniük, amelyeknél a 318. cikk szerint kiszámított nettó veszteség eléri vagy meghaladja a 20 000 EUR-t.

(2) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a 446. cikk alkalmazása céljából az intézményeknek a 316. cikk (1) bekezdésében említett éves működési kockázati veszteséget a veszteségadat-állományból azokat a működési kockázati eseményeket figyelembe véve is ki kell számítaniuk, amelyeknél a 318. cikk szerint kiszámított nettó veszteség eléri vagy meghaladja a 100 000 EUR-t.

(3) Olyan működési kockázati eseménnyel összefüggésben, amely a 318. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett módon egynél több üzleti év során eredményez veszteséget, az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett küszöbértékeknél figyelembe veendő nettó veszteség az összesített nettó veszteség.

320. cikk

Veszteségek kizárása

(1) Az intézmények kérhetik, hogy az illetékes hatóság engedélyezze, hogy az éves működési kockázati veszteségük számításából kizárják azokat a rendkívüli működési kockázati eseményeket, amelyek már nem relevánsak az intézmény kockázati profilja szempontjából, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolni tudja, hogy a működési kockázati veszteséget okozó működési kockázati esemény nem fog megismétlődni;

b) a kapcsolódó működési kockázati esemény összesített nettó vesztesége az alábbiak valamelyike:

i. az intézménynek a 319. cikk (1) bekezdésében említett küszöbérték alapján, a megelőző tíz pénzügyi évre számított átlagos éves működési kockázati veszteségének legalább 10 %-át teszi ki, amennyiben a működési kockázati veszteségesemény olyan tevékenységekhez kapcsolódik, amelyek még mindig az üzleti mutató részét képezik;

ii. olyan működési kockázati eseményhez kapcsolódik, amely a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban az üzleti mutatóról leválasztott tevékenységekre vonatkozik;

c) a működési kockázati veszteség legalább egy évig szerepelt a veszteség-adatbázisban, kivéve ha a működési kockázati veszteség olyan tevékenységekhez kapcsolódik, amelyeket a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban leválasztottak az üzleti mutatóról.

Az e bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazása céljából a legalább egyéves időszak attól a naptól számítandó, amikor a veszteségadat-állományban szereplő működési kockázati esemény először lépte át a 319. cikk (1) bekezdésében előírt lényegességi küszöbértéket.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedélyt kérő intézménynek dokumentációval alátámasztott indokolást kell benyújtania az illetékes hatóság részére a rendkívüli működési kockázati esemény kizárásáról, amely indokolásnak tartalmaznia kell a következőket:

a) a működési kockázati esemény leírása;

b) arra vonatkozó bizonyíték, hogy a működési kockázati esemény miatti veszteség meghaladja az (1) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett, a veszteség kizárására vonatkozó lényegességi küszöbértéket, annak a napnak a megjelölésével, amikor a működési kockázati esemény átlépte a lényegességi küszöbértéket;

c) az adott működési kockázati esemény tervezett kizárásának kezdőnapja, az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott minimális adatmegőrzési időre figyelemmel;

d) indokolás arra vonatkozóan, hogy a működési kockázati eseményt a továbbiakban miért nem tekintik relevánsnak az intézmény kockázati profilja szempontjából;

e) annak igazolása, hogy nincsenek hasonló vagy fennmaradó jogi kitettségek, és hogy a kizárandó működési kockázati esemény más tevékenységek vagy termékek szempontjából nem releváns;

f) az intézmény független felülvizsgálatáról vagy validálásáról szóló jelentések, amelyek megerősítik, hogy a működési kockázati esemény már nem releváns, és hasonló vagy fennmaradó jogi kitettségek sincsenek;

g) igazolás arról, hogy az intézmény illetékes testületei az intézmény jóváhagyási eljárásai keretében jóváhagyták a működési kockázati esemény kizárására vonatkozó kérelmet, a jóváhagyás dátumának megjelölésével;

h) a működési kockázati esemény kizárásának hatása az éves működési kockázati veszteségre.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek meghatározása céljából, amelyeket az illetékes hatóságnak az (1) bekezdés szerint értékelnie kell, beleértve az átlagos éves működési kockázati veszteség kiszámításának módját, valamint a (2) bekezdés szerint összegyűjtendő, illetve az értékelés elvégzéséhez szükségesnek ítélt további információkra vonatkozó előírásokat is.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 30 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

321. cikk

Az egyesített vagy felvásárolt szervezetekből vagy tevékenységekből származó veszteségek szerepeltetése

(1) Attól kezdve, hogy az intézmény az üzleti mutatójának a 315. cikk (1) bekezdése szerinti számításába bevonja az egyesített vagy felvásárolt szervezetekhez vagy tevékenységekhez kapcsolódó üzletimutató-tételeket, az e szervezeteknek vagy tevékenységeknek betudható veszteségeket szerepeltetnie kell a veszteségadat-állományban. E célból az intézményeknek figyelembe kell venniük a felvásárlást vagy egyesülést megelőző tíz év során megfigyelt veszteségeket.

(2) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az intézmények számára, hogy milyen módon állapítsák meg veszteségadat-állományuk azt követő kiigazításait, hogy az (1) bekezdés szerint figyelembe vették az egyesített vagy felvásárolt szervezeteknek vagy tevékenységeknek betudható veszteségeket.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 30 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

322. cikk

A veszteségadatok átfogó jellege, pontossága és minősége

(1) Az intézményeknek rendelkezniük kell a veszteségadatok átfogó jellegének, pontosságának és minőségének biztosítására és ezen adatok független felülvizsgálatnak való alávetésére szolgáló szervezettel és eljárásokkal.

(2) Az illetékes hatóságoknak rendszeres időközönként, legalább ötévente felül kell vizsgálniuk az olyan intézmény veszteségadatainak minőségét, amely a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítja ki az éves működési kockázati veszteséget. Ha az intézmény üzleti mutatója meghaladja az 1 milliárd EUR-t, az illetékes hatóságnak legalább háromévente el kell végeznie a felülvizsgálatot.

323. cikk

Működésikockázat-kezelési keretrendszer

(1) Az intézményeknek rendelkezniük kell a következőkkel:

a) jól dokumentált működésikockázat-értékelési és -kezelési rendszer, amely szorosan integrálódik a napi kockázatkezelési folyamatokba, szerves részét képezi az intézmény működési kockázati profiljának monitorozására és kontrolljára szolgáló folyamatoknak, és amelyre vonatkozóan egyértelműen kijelölték a felelősségi köröket; a működési kockázatra vonatkozó értékelési és kezelési rendszer keretében azonosítani kell az intézmény működési kockázattal szembeni kitettségeit, és nyomon kell követni a vonatkozó működési kockázati adatokat, beleértve a lényeges veszteségekkel kapcsolatos adatokat is;

b) az intézmény üzleti és működési egységeitől független működésikockázat-kezelési funkció;

c) a felső vezetés részére történő adatszolgáltatás rendszere, amelynek keretében az intézményen belüli érintett funkciók működési kockázattal kapcsolatos jelentéseket kapnak;

d) a működési kockázatból eredő kitettségek és az elszenvedett veszteségek rendszeres monitorozására és jelentésére szolgáló rendszer, valamint a megfelelő korrekciós intézkedések megtételére szolgáló eljárások;

e) a megfelelés biztosítására szolgáló eljárások és a meg nem felelés kezelésére vonatkozó szabályzatok;

f) az intézmény működésikockázat-értékelési és -kezelési folyamatainak és rendszereinek rendszeres felülvizsgálata, amelyet a szükséges ismeretekkel rendelkező belső vagy külső ellenőrök végeznek;

g) megbízhatóan és hatékonyan működő belső validálási folyamatok;

h) átlátható és hozzáférhető adatáramlás és folyamatok az intézmény működésikockázat-értékelési rendszeréhez kapcsolódóan.

(2) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben az intézmények méretét és összetettségét figyelembe véve részletesen meghatározza az (1) bekezdés a)–h) pontjában említett kötelezettségeket.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 30 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

---

* A Bizottság (EU) 2021/451 végrehajtási rendelete (2020. december 17.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézmények felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról és a 680/2014/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2021.3.19., 1. o.).”

156. A 325. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1)–(5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézménynek a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes kereskedési könyvi pozíció és nem kereskedési könyvi pozíció tekintetében a következő módszereknek megfelelően kell meghatároznia a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeit:

a) az 1a. fejezet szerinti alternatív sztenderd módszer;

b) az 1b. fejezetben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer az olyan, kereskedési részleghez rendelt pozíciók esetében, amelyek vonatkozásában ezen alternatív módszer alkalmazására az intézmény a 325az. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint engedélyt kapott az illetékes hatóságától;

c) az e cikk (2) bekezdésében említett egyszerűsített sztenderd módszer, feltéve hogy az intézmény megfelel a 325a. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmény nem számíthat devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a devizaárfolyam-kockázatnak kitett azon kereskedési könyvi pozíciók és nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében, amelyek értékét levonja a szavatolótőkéjéből. Az intézménynek dokumentálnia kell az ezen albekezdésben meghatározott eltérés alkalmazását, ideértve annak hatását és lényegességét is, és az illetékes hatóság kérésére rendelkezésre kell bocsátania ezen információkat.

(2) Az egyszerűsített sztenderd módszernek megfelelően számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények az alábbiak közül azon szavatolótőke-követelmények összegének felelnek meg, amelyek az adott esetben alkalmazandók:

a) a 2. fejezetben említett pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, az alábbi tényezőkkel megszorozva:

i. 1,3-del a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokban – kivéve a 337. cikkben említett értékpapírosítási instrumentumokat – lévő pozíciók általános és egyedi kockázatai esetében;

ii. 3,5-del a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban lévő pozíciók általános és egyedi kockázatai esetében;

b) a 3. fejezetben említett devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 1,2-del megszorozva;

c) a 4. fejezetben említett árukockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 1,9-del megszorozva;

d) a 337. cikkben említett, értékpapírosítási instrumentumokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények.

(3) A devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi pozíciók és nem kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alternatív belső modellen alapuló módszert alkalmazó intézménynek minden olyan kereskedési részleg tekintetében, amelyhez a 104b. cikkel összhangban hozzárendelte ezeket a pozíciókat, adatot kell szolgáltatnia az illetékes hatósága számára a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer alkalmazásával elvégzett havi számításáról.

(4) Az intézmény állandó jelleggel alkalmazhatja az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer és az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alternatív belső modellen alapuló módszer kombinációját, feltéve hogy a piaci kockázatra vonatkozó, az alternatív sztenderd módszer alkalmazásával számított teljes szavatolótőke-követelmény a piaci kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelménynek legalább a 10 %-át képviseli. Az intézmény egyedi alapon e módszerek egyikét sem alkalmazhatja az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyszerűsített sztenderd módszerrel együtt. Az intézmény összevont alapon alkalmazhatja az említett három módszer kombinációját a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményének a 325b. cikk (4) bekezdése b) pontjával összhangban való kiszámítása céljára, feltéve hogy az egyszerűsített sztenderd módszert egyazon jogalanyon belül nem használja a másik két módszerrel kombináltan.

(5) Az intézmény az (1) bekezdés b) pontjában említett alternatív belső modellen alapuló módszert nem használhatja a kereskedési könyve azon instrumentumai tekintetében, amelyek értékpapírosítási pozíciók vagy a (6), a (7) és a (8) bekezdésben meghatározott, alternatív korrelációkereskedési portfólióbeli (ACTP) pozíciók. ”;

b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása céljából, hogy az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti módszerekkel, adott esetben a 104b. cikk (5) és (6) bekezdésében előírt követelmények figyelembevételével miként kell kiszámítaniuk a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeit.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

157. A 325a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyszerűsített sztenderd módszer alkalmazásának feltételei”;

b) az (1) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézmény a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítását elvégezheti a 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyszerűsített sztenderd módszer alkalmazásával, ha a piaci kockázatnak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységének terjedelme a hónap utolsó napja szerinti adatok felhasználásával havonta elvégzett értékelés alapján a következő küszöbértékek egyikét sem haladja meg:”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) minden devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciót figyelembe kell venni, kivéve azokat a pozíciókat, amelyeket a 104c. cikkel összhangban kizártak a devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításából, vagy amelyeket levonnak az intézmények szavatolótőkéjéből;”

ii. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) az összesített hosszú pozíció abszolút értékét összegezni kell az összesített rövid pozíció abszolút értékével.”;

iii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés alkalmazásában a hosszú és rövid pozíciók jelentése megegyezik a 94. cikk (3) bekezdése szerinti jelentéssel.

Az első albekezdés alkalmazásában az összesített hosszú (rövid) pozíció értéke az említett albekezdés a) és b) pontja szerinti számításban figyelembe vett egyes hosszú (rövid) pozíciók értékeinek az összegével egyenlő.”;

d) az (5) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek az alábbi esetek bármelyikétől számított három hónapon belül meg kell szüntetniük a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett módszer szerinti számítását:”;

e) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett módszer szerinti számítását megszüntető intézmény csak abban az esetben kezdheti meg ismét a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények e módszer szerinti számítását, ha igazolja az illetékes hatóság számára, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott összes feltétel egy egyéves időszakon keresztül megszakítás nélkül teljesült.”;

f) a (8) bekezdést el kell hagyni.

158. A 325b. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az illetékes hatóság a csoport legalább egy intézménye vagy vállalkozása tekintetében nem adja meg egy intézménynek a (2) bekezdésben említett engedélyt, akkor a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények e címmel összhangban, összevont alapon történő kiszámítására a következő követelményeket kell alkalmazni:

a) az intézménynek a nettó pozíciókat és a szavatolótőke-követelményeket e címmel összhangban, az (1) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazásával kell kiszámítania a csoport olyan intézményeiben vagy vállalkozásaiban meglévő összes pozícióra vonatkozóan, amelyek tekintetében az intézmény megkapta a (2) bekezdésben említett engedélyt;

b) az intézménynek a nettó pozíciókat és a szavatolótőke-követelményeket e címmel összhangban egyedileg kell kiszámítania a csoport minden egyes olyan intézményében vagy vállalkozásában meglévő összes pozícióra vonatkozóan, amely tekintetében az intézmény nem kapta meg a (2) bekezdésben említett engedélyt;

c) az intézménynek a teljes szavatolótőke-követelményt e címmel összhangban, összevont alapon, az e bekezdés a) és b) pontjában kiszámított összeg hozzáadásával kell kiszámítania.

Az első albekezdés a) és a b) pontjában említett számítás céljából az ott említett intézményeknek és vállalkozásoknak ugyanazt az adatszolgáltatási pénznemet kell használniuk, mint amelyet a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények e címmel összhangban, a csoportra vonatkozó, összevont alapon történő kiszámításához használnak.”

159. A 325c. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az alternatív sztenderd módszer alkalmazási köre, struktúrája és minőségi követelményei”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek dokumentált belső szabályzatokkal, eljárásokkal és kontrollokkal kell rendelkezniük az e fejezet követelményeinek való megfelelés monitorozására és biztosítására, és azokat az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk. Az említett szabályzatok, eljárások és kontrollok bármely változásáról megfelelő időben értesíteni kell az illetékes hatóságokat.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézményeknek az általuk tartott saját adósságinstrumentumok vonatkozásában a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az alternatív sztenderd módszer szerint, a (2) bekezdés a) és c) pontjában említett két elem összegeként kell kiszámítaniuk. A saját adósságinstrumentumokhoz tartozó, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a (2) bekezdés a) pontjában említett, érzékenységen alapuló módszer szerinti számításakor az intézményeknek abból a saját hitelfelár-kockázatukat ki kell zárniuk.

(4) Az intézményeknek az üzleti kereskedési részlegeiktől független kockázatkezelési részleggel kell rendelkezniük, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be. E kockázatkezelési részleg felelős az alternatív sztenderd módszer megtervezéséért és végrehajtásáért. Havi jelentéseket kell készítenie és elemeznie az alternatív sztenderd módszer eredményeiről, valamint az intézmény kereskedési limitjeinek megfelelőségéről.

(5) Az intézményeknek rendes belső ellenőrzési folyamataik részeként vagy harmadik fél megbízásával, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon el kell végezniük az e fejezet alkalmazása céljából általuk használt alternatív sztenderd módszer független felülvizsgálatát. E felülvizsgálat eredményéről jelentést kell tenni a megfelelő irányító testületeknek.

Az első albekezdés alkalmazásában a „harmadik fél” olyan vállalkozást jelent, amely könyvvizsgálati vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújt intézmények számára, és amely a piaci kockázatok terén megfelelően képzett alkalmazottakkal rendelkezik.

(6) Az alternatív sztenderd módszer (5) bekezdésben említett felülvizsgálatának az üzleti kereskedési részlegek tevékenységeire és a független kockázatkezelési részleg tevékenységeire egyaránt ki kell terjednie, és legalább az alábbiak értékelését magában kell foglalnia:

a) az e cikk (1) bekezdésében említett, a követelményeknek való megfelelés monitorozására és biztosítására szolgáló belső szabályzatok, eljárások és kontrollok;

b) a kockázatkezelési rendszer és eljárások dokumentációjának, valamint az e cikk (4) bekezdésében említett kockázatkezelési részleg szervezésének megfelelősége;

c) a 325t. cikkben említett, a felső vezetésnek az eredményről való beszámolás alapjául szolgáló intézményi árazási modellek alapján végzett érzékenységi számítások és az említett számítások alapjául szolgáló folyamat pontossága;

d) az intézmény által a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények alternatív sztenderd módszer alkalmazásával történő kiszámításához felhasznált adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának – és ezen belül az ilyen adatforrások függetlenségének – az értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás.

Az intézménynek az első albekezdésben említett felülvizsgálatot legalább évente egyszer kell elvégeznie, illetve ennél kevésbé gyakori – legfeljebb kétéves – időközönként, amennyiben az illetékes hatóság számára kielégítően igazolni tudja, hogy a kereskedési könyvi üzletágának mérete, rendszerszintű fontossága, jellege, nagyságrendje és összetettsége indokolttá teszi a kevésbé gyakori felülvizsgálatot.

(7) Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az e cikk (2) bekezdésében említett számítást – ideértve az e fejezetben és a 325a. cikkben foglalt követelmények adott intézmény általi végrehajtását is – szabályszerűen végezték-e el.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az illetékes hatóságok által a (7) bekezdésben említett ellenőrzés végzése során alkalmazandó értékelési módszertan meghatározása céljából.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 48 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

160. A 325j. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézménynek a KBF-ben fennálló pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeit az alábbi módszerek valamelyikével kell kiszámítania:

a) a 104. cikk (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézménynek az adott pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a KBF alapul szolgáló pozícióinak havi gyakorisággal elvégzett vizsgálatával kell kiszámítania úgy, mintha ezeket a pozíciókat közvetlenül az intézmény birtokolná;

b) a 104. cikk (8) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézménynek az adott pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a következő módszerek egyikének alkalmazásával kell kiszámítania:

i. a KBF-ben fennálló pozíciót a 325ap. cikk (1) bekezdése 8. táblázatának „egyéb ágazat” kategóriájába sorolt egyetlen részvénypozíciónak tekinti;

ii. a KBF megbízatásában és a vonatkozó jogszabályokban meghatározott korlátokat veszi figyelembe.

Az e bekezdés első albekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett számítás céljából az intézmény a KBF-ben fennálló származtatotteszköz-pozíciók partnerkockázatára és hitelértékelési korrekciós kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 132a. cikk (3) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszerrel is kiszámíthatja.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerek alkalmazása során az intézménynek:

a) az 5. szakaszban meghatározott, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket és a 4. szakaszban meghatározott, fennmaradó kockázatra vonatkozó többletet kell alkalmaznia az olyan KBF-ben meglévő pozícióra, amely a megbízatása értelmében befektethet az említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó kitettségekbe; az e cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában említett módszer alkalmazása során az intézménynek a KBF-ben meglévő pozíciót a 325y. cikk (1) bekezdésének 2. táblázata szerinti »nem minősített« kategóriába sorolt egyetlen nem minősített részvénypozíciónak kell tekintenie; és

b) az azonos KBF-ben meglévő valamennyi pozíciót külön portfóliónak kell tekintenie, és az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott módszerek közül ugyanazt a módszert kell alkalmaznia a szavatolótőke-követelmények egyedi alapon történő kiszámításához.”;

c) a (3), (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézmény a KBF-ekben fennálló pozíciói tekintetében az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek kombinációját is alkalmazhatja. Ugyanakkor az ugyanazon KBF-ben fennálló pozíciókra az intézmény csak az említett módszerek egyikét alkalmazza.

(4) Az e cikk (1) bekezdése b) pontja ii. alpontjának alkalmazása céljából az intézménynek a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 325c. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a KBF tekintetében a legmagasabb szavatolótőke-követelményeket eredményező hipotetikus portfólió meghatározásával, a KBF megbízatása, illetve a vonatkozó jogszabályok alapján kell kiszámítania, adott esetben a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a tőkeáttételt.

Az intézménynek az első albekezdésben említett portfólióval megegyező hipotetikus portfólió alapján kell kiszámítania adott esetben az 5. szakaszban meghatározott, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket és a 4. szakaszban meghatározott, a KBF-ben meglévő pozícióhoz kapcsolódó, fennmaradó kockázatra vonatkozó többletet.

Az intézmény illetékes hatóságának jóvá kell hagynia az intézmény által kidolgozott azon módszertant, amely a KBF-ekben meglévő valamennyi olyan pozíció hipotetikus portfólióinak meghatározására szolgál, amely pozíciókra az első albekezdésben említett számításokat alkalmazzák.

(5) Egy intézmény kizárólag akkor alkalmazhatja az (1) bekezdésben említett módszertanokat, amennyiben a KBF a 132. cikk (3) bekezdésében meghatározott összes feltételnek megfelel. Amennyiben a KBF nem felel meg a 132. cikk (3) bekezdésében meghatározott összes feltételnek, az intézménynek az említett KBH-ben meglévő pozícióit a nem kereskedési könyvbe kell besorolnia.

(6) Az intézmények a KBF-ben meglévő pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott módszer szerinti kiszámítása során harmadik felet is megbízhatnak a számítás elvégzésével, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

i. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

ii. az e pont i. alpontja alá nem tartozó KBF-ek esetében a KBF alapkezelő társasága, feltéve, hogy a KBF alapkezelő társasága megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumoknak;

iii. egy harmadik félnek minősülő szolgáltató, feltéve, hogy az adatokat, információkat, illetve kockázati mérőszámokat az e pont i. vagy ii. alpontjában említett harmadik felek, illetve valamely más, az említettek szerinti, harmadik félnek minősülő szolgáltató bocsátja rendelkezésre, illetve számítja ki;

b) a harmadik fél az intézmény rendelkezésére bocsátja a KBF-ben meglévő pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelménynek az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett módszer szerinti kiszámításához szükséges adatokat, információkat, illetve kockázati mérőszámokat;

c) az intézmény külső ellenőre megerősítette a harmadik fél e bekezdés b) pontjában említett adatainak, információinak, illetve kockázati mérőszámainak megfelelőségét, és az intézmény illetékes hatósága kérésre korlátlan hozzáféréssel rendelkezik ezekhez az adatokhoz, információkhoz, illetve kockázati mérőszámokhoz.

(7) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a hipotetikus portfólióknak a (4) bekezdés szerinti módszer alkalmazása céljából történő meghatározására szolgáló módszertan technikai elemeit, beleértve azt is, hogy az intézményeknek milyen módon kell a módszertanban a lehető legnagyobb mértékben figyelembe venniük a tőkeáttételt.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 30 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

161. A 325q. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega devizaárfolyam-kockázati tényezők a devizapárok árfolyamainak implikált volatilitásai. Az említett implikált volatilitásokat a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opciók lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.”

162. A 325s. cikk (1) bekezdésében az s_k képlete helyébe a következő képlet lép:

”

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01 \cdot vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

”

163. A 325t. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés első albekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják az 1b. fejezetben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazására engedélyt kapott intézményeknek, hogy a 325. cikk (3) bekezdésében előírt számítási és adatszolgáltatási követelmények alkalmazásában a belső modellen alapuló módszerük kockázatmérési rendszerének árazó függvényeit használják az érzékenységek e fejezet szerinti kiszámításához.”;

b) az (5) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra vagy az intézmény független kockázatkezelési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámoláshoz;”

c) a (6) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra vagy az intézmény független kockázatkezelési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámoláshoz;

b) az intézmény demonstrálja, hogy ezek az alternatív meghatározások alkalmasabbak a pozíció érzékenységének kezelésére, mint az ebben az alszakaszban meghatározott képletek; hogy az első albekezdésben említett lineáris transzformáció vega kockázati érzékenységet tükröz; valamint hogy az ezek eredményeként kapott érzékenységek nem térnek el lényegesen az említett képletek alkalmazásával kapottaktól.”

164. A 325u. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2032. december 31-ig az intézményeknek nem kell alkalmazniuk a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt azokra az instrumentumokra, amelyek célja kizárólag az olyan kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatainak fedezése, amelyek a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt eredményeznek, és amely instrumentumok ugyanolyan típusú fennmaradó kockázatoknak vannak kitéve, mint az általuk fedezett pozíciók.

Az illetékes hatóság abban az esetben engedélyezi az első albekezdésben említett eljárás alkalmazását, ha az intézmény folyamatosan és az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyítani tudja, hogy az adott instrumentumok megfelelnek a fedezeti pozícióként való kezelés kritériumainak.

Az intézményeknek jelenteniük kell az illetékes hatóságnak a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításának eredményét minden olyan instrumentumra vonatkozóan, amelyre az első albekezdésben említett eltérést alkalmazzák.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azoknak a kritériumoknak a meghatározása céljából, amelyeket az intézményeknek alkalmazniuk kell azon pozíciók azonosítására, amelyek esetében alkalmazható a (4a) bekezdésben említett eltérés. Az említett kritériumok közé kell tartozniuk legalább a következőknek: a szóban forgó bekezdésben említett instrumentumok jellege, a kombinált pozíciók nettó eredménye, a kombinált pozíciók érzékenysége és a kombinált pozíciók fedezetlenül maradt kockázatai, figyelembe véve különösen annak a lehetőségét, hogy az eredeti pozíciót részösszeggel fedezik.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(7) Az EBH-nak 2029. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a (4a) bekezdésben említett eljárás alkalmazásának hatásairól. A Bizottság a jelentés megállapításai alapján – adott esetben – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szóban forgó bekezdésben említett eljárás alkalmazásának meghosszabbítására vonatkozóan.”

165. A 325v. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kereskedett nem értékpapírosítási hitelderivatívák és származtatott részvényügyletek esetében az egyedi alkotóelemnek minősülő kibocsátónkénti, váratlan nemteljesítésből eredő összegeket az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának módszerével kell meghatározni.”

166. A 325x. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben egy hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő készpénzjellegű instrumentumot alapul vevő, és az adott hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő készpénzjellegű instrumentummal fedezett származtatotteszköz-pozíció szerződéses vagy jogi feltételei lehetővé teszik az intézmény számára, hogy az adott pozíció két oldala közül az előbbi lejáratúnak a lejáratakor az alapul szolgáló instrumentumból eredő nemteljesítési kockázatnak való kitettség nélkül mindkét oldalt lezárja, a kombinált pozíció váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegét nullának kell venni.”

167. A 325y. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.”

168. A 325ab. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

169. A 325ad. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket meg kell szorozni:

a) nem ügyletrészsorozatos termékek esetében a hitelminőségüknek megfelelő nemteljesítési kockázati súlyokkal, a 325y. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően;

b) ügyletrészsorozatos termékek esetében a 325aa. cikk (1) bekezdésében említett nemteljesítési kockázati súlyokkal.”;

b) a (3) bekezdésben az DRC_b képlete helyébe a következő képlet lép:

”

$$DRC_b = \sum_{i \in long} RW_i \cdot netJTD_i - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |netJTD_i| \right)$$

”.

170. A 325ae. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 325bd. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett »leginkább likvid devizák« alkategóriába tartozó pénznemek és az intézmény hazai pénzneme alapján meghatározott kockázati tényezők kockázati súlyai a következők:

a) a kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezői esetében az e cikk (1) bekezdésének 3. táblázatában említett kockázati súlyok $\sqrt{2}$-vel elosztva;

b) az inflációs kockázati tényező és a kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezők esetében az e cikk (2) bekezdésében említett kockázati súlyok $\sqrt{2}$-vel elosztva.”

171. A 325ah. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a 4. táblázatban a 13. kategória ágazatának megnevezése helyébe a következő szöveg lép:

„Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket, valamint a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket és a fedezett kötvényeket is”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézmények a nem minősített fedezett kötvények kockázati kitettségét a 4. kategóriába sorolhatják, amennyiben a fedezett kötvényt kibocsátó intézmény 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik.”

172. A 325ai. cikk (1) bekezdésében a $\rho kl^{(alaptermék)}$ meghatározása helyébe a következő szöveg lép:

„$\rho_{kl}^{(alaptermék)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos; 35 %, ha a k és l érzékenységek két alapterméke a 325ah. cikk (1) bekezdésének 4. táblázatában az 1–18. kategóriába tartozik, egyébként pedig 80 %”.

173. A 325aj. cikkben a γ_{bc} (minősítés) meghatározása helyébe a következő szöveg lép:

„a γ_{bc} (minősítés) értéke:

a) 1 akkor, ha a »b« és »c« kategória az 1–17. kategória valamelyike, és mindkét kategória ugyanazzal a hitelminőségi besorolással (»1–3. hitelminőségi besorolás« vagy »4–6. hitelminőségi besorolás«) rendelkezik, egyébként pedig 50 %; e számításnál az 1. kategória hitelminőségi besorolása az 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkező kategóriák besorolásával megegyezőnek tekintendő;

b) 1 akkor, ha a »b« és a »c« kategória valamelyike a 18. kategória;

c) 1 akkor, ha a »b« és a »c« kategória valamelyike a 19. kategória, és a másik kategória 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik, egyébként pedig 50 %;

d) 1 akkor, ha a »b« és a »c« kategória valamelyike a 20. kategória, és a másik kategória 4–6. hitelminőségi besorolással rendelkezik, egyébként pedig 50 %.”

174. A 325ak. cikk a következőképpen módosul:

a) a 6. táblázat a következőképpen módosul:

i. a „Hitelminőség” megnevezésű oszlop a következőképpen módosul:

1. a második sor helyébe a következő szöveg lép:

„1–10. hitelminőségi besorolás”;

2. a harmadik sor helyébe a következő szöveg lép:

„11–17. hitelminőségi besorolás”;

ii. a 13. kategória ágazatának megnevezése helyébe a következő szöveg lép:

„Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket, valamint a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket és a fedezett kötvényeket is”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.

A második bekezdéstől eltérve, az intézmények a nem minősített fedezett kötvények kockázati kitettségét a 4. kategóriába sorolhatják, amennyiben a fedezett kötvényt kibocsátó intézmény 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik.”

175. A 325am. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a 7. táblázat „Hitelminőség” megnevezésű oszlopa a következőképpen módosul:

i. az első sor helyébe a következő szöveg lép:

„Előresorolt és 1–10. hitelminőségi besorolás”;

ii. a második sor helyébe a következő szöveg lép:

„Nem előresorolt és 1–10. hitelminőségi besorolás”;

iii. a harmadik sor helyébe a következő szöveg lép:

„11–17. hitelminőségi besorolás és nem minősített”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 5. fejezetében meghatározott külső minősítésen alapuló módszer szerint sorolnák.”

176. A 325as. cikkben a 9. táblázat a következőképpen módosul:

a) a 3. kategória kategórianeve helyébe a következő szöveg lép:

„Energia – villamos energia”;

b) a táblázat a következő mezőkkel egészül ki:

”

3a.	Energia – az EU ETS-en belüli szén-dioxid-kereskedelem	40 %
3b.	Energia – az EU ETS-en kívüli szén-dioxid-kereskedelem	60 %

”

177. A 325ax. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A vega kockázati tényezőkre vonatkozó kategóriáknak hasonlóknak kell lenniük a 3. szakasz 1. alszakaszával összhangban a delta kockázati tényezőkre vonatkozóan megállapított kategóriákhoz.

(2) A vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységre vonatkozó kockázati súlyokat a kockázati tényezők kockázati osztályának megfelelően kell meghatározni, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kockázati osztály	Kockázati súlyok
Általános kamatlábkockázat (GIRR)	100 %
Hitelfelár-kockázat, nem értékpapírosítás	100 %
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (ACTP)	100 %
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (nem ACTP)	100 %
Részvénypiaci kockázat (nagy kapitalizáció és indexek)	77,78 %
Részvénypiaci kockázat (kis kapitalizáció és egyéb ágazat)	100 %
Áruk	100 %
Devizaárfolyam	100 %

”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az általános kamatláb-, a hitelfelár- és az árukockázattal kapcsolatos görbületkockázati tényezők tekintetében a görbületkockázati súly az egyes görbék összes csúcspontjának párhuzamos eltolódása, amelynek alapja az 1. alszakaszban a megfelelő kockázati kategóriák tekintetében említett legmagasabb delta kockázati súly.”

178. A 325az. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményei kiszámításához használhatja az alternatív belső modellen alapuló módszert, feltéve, hogy az intézmény teljesíti az e fejezetben meghatározott összes követelményt.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul:

i. a c) és a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a kereskedési részlegek teljesítették a 325bf. cikk (3) bekezdésében említett utótesztelési követelményeket;

d) a kereskedési részlegek teljesítették a 325bg. cikkben említett, eredményvizsgálatra vonatkozó követelményeket;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„g) a 104. cikk (8) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő KBF-ekben meglévő pozíciók egyikét sem rendelték a kereskedési részlegekhez.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon intézményeknek, amelyek engedélyt kaptak az alternatív belső modellen alapuló módszer használatára, a 325. cikk (3) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatási követelményt is teljesíteniük kell.”;

d) a (8) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az az értékelési módszer, amellyel az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az intézmény megfelel-e az e fejezetben meghatározott követelményeknek.”;

e) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az EBH-nak véleményt kell kiadnia arra vonatkozóan, hogy felmerültek-e az e cikk (5) bekezdésében és a 325bf. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében említett rendkívüli körülmények.

Az említett vélemény kiadása céljából az EBH-nak nyomon kell követnie a piaci feltételeket annak megállapítása érdekében, hogy felmerültek-e rendkívüli körülmények, és amennyiben igen, erről haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot.

(10) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza azokat a feltételeket és mutatókat, amelyeket az EBH-nak alkalmaznia kell annak meghatározásához, hogy felmerültek-e rendkívüli körülmények.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

179. A 325ba. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az első albekezdés szerinti belső modell alkalmazásával történő számításakor az intézmény nem veheti figyelembe a saját hitelfelárait, amikor a saját hitelviszonyt megtestesítő instrumentumaiban fennálló pozíciókra vonatkozóan kiszámítja az a) és b) pontban említett mértékeket.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, az intézménynek nem kell alkalmaznia a kiegészítő szavatolótőke-követelményt a saját hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai állományaira.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az alternatív belső modellt alkalmazó intézménynek a devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező valamennyi kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíció tekintetében a piaci kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelményt a következő képlet alapján kell kiszámítania:

$$AIMA_{total} = min(\,AIMA + PLA_{addon} + \,ASA_{non-aima}\,;ASA_{all\,portfolio}) + max(\,AIMA - ASA_{aima}\,;0)$$

ahol:

AIMA = az (1) és a (2) bekezdésben említett szavatolótőke-követelmények összege;

PLA_{addon} = a 325bg. cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő szavatolótőke-követelmény;

$ASA_{non-aima}$ = a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények azon portfólió tekintetében, amely a devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciókat és nem kereskedési könyvi pozíciókat tartalmazza, és amelynél az intézmény a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához az alternatív sztenderd módszert alkalmazza;

$ASA_{\text{all portfolio}}$= a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények azon portfólió tekintetében, amely minden devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciót és nem kereskedési könyvi pozíciót tartalmaz;

$ASA_{\mathbf{aima}}$ = a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények azon portfólió tekintetében, amely a devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciókat és nem kereskedési könyvi pozíciókat tartalmazza, és amelynél az intézmény a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszert alkalmazza a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához.”

180. A 325bc. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az e cikkben említett kockázatmérési modellben a piaci adatok elégtelensége esetén felhasználható bemeneti adatokra vonatkozó kritériumokat, beleértve az adatok pontosságára és az adatbevitel kalibrálására vonatkozó kritériumokat is.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

181. A 325bd. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az ERM-II-ben részt vevő tagállamok pénznemeit a 2. táblázat »Kamatláb« tág kockázatitényező-kategóriáján belül a »leginkább likvid devizák és hazai pénznem« alkategóriába kell besorolni.”

182. A 325be. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdésben említett értékelés tekintetében az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára a harmadik fél által szolgáltatott piaci adatok felhasználását.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy nem modellezhetőnek tekintse az általa e cikk (1) bekezdése alapján modellezhetőként értékelt kockázati tényezőt, amennyiben a kockázati tényezőre alkalmazott, jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatok nem felelnek meg – az illetékes hatóságok számára hitelt érdemlően igazolt módon – a 325bc. cikk (6) bekezdésében említett követelményeknek.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Rendkívüli körülmények között, amelyek olyan időszakokban merülnek fel, amikor egyes kereskedési tevékenységeknél jelentős visszaesés tapasztalható a pénzügyi piacokon, az illetékes hatóságok lehetővé tehetik az e fejezetben meghatározott módszert alkalmazó intézmények számára, hogy modellezhetőnek tekintsenek egyes olyan kockázati tényezőket, amelyeket az említett intézmények az (1) bekezdéssel összhangban nem modellezhetőként értékeltek, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a kezeléssel érintett kockázati tényezők megfelelnek azon kereskedési tevékenységeknek, amelyeknél jelentős visszaesés tapasztalható a pénzügyi piacokon;

b) a kezelést ideiglenesen, és egy üzleti éven belül legfeljebb hat hónapig alkalmazzák;

c) a kezelés nem csökkenti jelentősen az azt alkalmazó intézmények piaci kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelményét;

d) az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik az EBH-t minden olyan határozatról, amellyel engedélyezik az intézmények számára, hogy az e fejezetben meghatározott módszer alkalmazásával modellezhetőnek tekintsék a nem modellezhetőként értékelt kockázati tényezőket, valamint az érintett kereskedési tevékenységekről, és a határozatot megindokolják.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a kockázati tényezők (1) bekezdés szerinti modellezhetőségének – a harmadik fél által szolgáltatott piaci adatok felhasználására is kiterjedő – értékelésére vonatkozó kritériumokat, valamint az értékelés gyakoriságát.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

183. A 325bf. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Az (m_c) szorzótényező értéke legalább a 3. táblázat szerint meghatározott többletérték és 1,5 összege. Az említett többletértéket az (5) bekezdésben említett portfólióra a legutóbbi 250 munkanap során bekövetkezett, az ezen albekezdés a) pontjával összhangban számított kockáztatott érték intézményi utótesztelése során megállapított túllépések száma alapján kell meghatározni. A többletérték kiszámítására a következő követelmények vonatkoznak:”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Rendkívüli körülmények között az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmény számára az alábbiak egyikét vagy mindkettőt:

a) a többletérték számításának a hipotetikus változások utótesztelése során észlelt túllépések alapján kapott többletértékre való korlátozása, amennyiben a tényleges változások utótesztelése szerinti túllépések száma nem az intézmény alternatív belső modelljének hiányosságaiból ered;

b) a többletérték számítása során a hipotetikus vagy tényleges változások utóteszteléssével bizonyított túllépések figyelmen kívül hagyása, amennyiben ezek a túllépések nem az intézmény alternatív belső modelljének hiányosságaiból erednek.”;

iii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés alkalmazása céljából az illetékes hatóságok az m_c értékét az említett albekezdésben említett összeg fölé növelhetik, ha az intézmény alternatív belső modellje olyan hiányosságokat mutat, amelyek miatt a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények nem mérhetők megfelelően.”;

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A (2) és (6) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmény számára, hogy ne számítsa be a túllépést, ha a portfólió értékének egy napon belüli, az adott intézmény belső modellje alapján számított vonatkozó kockáztatott értéket meghaladó változása valamely nem modellezhető kockázati tényezőnek tulajdonítható.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek és kritériumok meghatározása céljából, amelyek alapján az intézmények mellőzhetik a túllépés számítását, ha a portfólió értékének egy napon belüli, az adott intézmény belső modellje alapján számított vonatkozó kockáztatott értéket meghaladó változása valamely nem modellezhető kockázati tényezőnek tulajdonítható.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.”

184. A 325bg. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy intézmény kereskedési részlege akkor teljesíti az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményt, ha az adott kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény kockázatmérési modelljén alapuló elméleti változások közel vagy kellően közel állnak a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény árazási modelljén alapuló hipotetikus változásokhoz.

(2) E cikk (1) bekezdése ellenére, ha a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény kockázatmérési modelljén alapuló elméleti változások kellően közel állnak a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény árazási modelljén alapuló hipotetikus változásokhoz, az intézménynek az adott kereskedési részleghez rendelt valamennyi pozícióra vonatkozóan a 325ba. cikk (1) és (2) bekezdésében említett szavatolótőke-követelményeken felüli kiegészítő szavatolótőke-követelményt kell számítania.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett, eredményvizsgálatra vonatkozó követelmény eredményei alapján az intézménynek meg kell határoznia és dokumentálnia kell az intézmény kockázatmérési modelljében figyelembe vett azon kockázati tényezők pontos felsorolását, amelyek megfelelőnek tekinthetők annak ellenőrzéséhez, hogy az intézmény eleget tesz-e a 325bf. cikkben meghatározott utótesztelési követelménynek. Az intézménynek nyomon kell követnie az említett kockázati tényezők felsorolásának minden változását.”;

b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az annak meghatározásához szükséges kritériumok, hogy a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti változásai közel vagy kellően közel állnak-e a kereskedési részleg portfóliója értékének az (1) bekezdés alkalmazása céljából számított hipotetikus változásaihoz, figyelembe véve a nemzetközi szabályozásbeli fejleményeket;

b) a (2) bekezdésben említett kiegészítő szavatolótőke-követelmény;”

ii. az e) pontot el kell hagyni;

iii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.”

185. A 325bh. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a belső kockázatmérési modellnek magában kell foglalnia az arannyal és az intézmény által tartott pozíciók különböző külföldi pénznemeivel összefüggő kockázati tényezőket; a KBF-ek tekintetében a KBF tényleges devizapozícióit kell figyelembe venni; az intézmények harmadik felet is megbízhatnak a KBF-ben lévő devizapozíciókról való adatszolgáltatással, feltéve, hogy ennek az adatszolgáltatásnak a pontossága megfelelően biztosított;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„i) a KBF-ekben meglévő pozíciók esetében az intézményeknek legalább hetente közvetlenül meg kell vizsgálniuk a KBF-ek alapul szolgáló pozícióit, hogy szavatolótőke-követelményeiket e fejezettel összhangban számíthassák ki; amennyiben a közvetlen vizsgálati módszert hetente alkalmazzák, az intézményeknek képesnek kell lenniük a KBF összetételében bekövetkező jelentős változásokból fakadó kockázatok nyomon követésére; azon intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő bemeneti adatokkal vagy információkkal a KBF-ben meglévő pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a közvetlen vizsgálati módszer szerinti kiszámításához, harmadik felet is megbízhatnak a bemeneti adatok vagy információk beszerzésével, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. a harmadik fél az alábbiak egyike:

1. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

2. a KBF alapkezelő társasága, feltéve, hogy megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumoknak;

3. harmadik félnek minősülő szolgáltató, feltéve, hogy az adatokat, információkat, illetve kockázati mérőszámokat az ezen alpont 1. vagy 2. alpontjában említett harmadik felek, illetve valamely más, az említettek szerinti, harmadik félnek minősülő szolgáltató bocsátja rendelkezésre, illetve számítja ki,

ii. a harmadik fél az intézmény rendelkezésére bocsátja a KBF-ben meglévő pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az első albekezdésben említett módszer szerinti kiszámításához szükséges adatokat, információkat, illetve kockázati mérőszámokat,

iii. az intézmény külső ellenőre megerősítette a harmadik fél ii. alpontban említett adatainak, információinak, illetve kockázati mérőszámainak megfelelőségét, és az illetékes hatóság kérésre korlátlan hozzáféréssel rendelkezik ezekhez az adatokhoz, információkhoz, illetve kockázati mérőszámokhoz.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézmény csak abban az esetben alkalmazhat empirikus korrelációkat a tág kockázatitényező-kategóriákon belül és – az UES_t korlátozás nélküli várható többletveszteség mértékének a 325bb. cikk (1) bekezdése szerinti kiszámítása céljából – azok között, ha a korrelációk méréséhez az intézmény által használt módszer megbízható, összhangban van vagy az alkalmazandó likviditási horizontokkal, vagy – az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolt módon – a 325bc. cikk (1) bekezdésében meghatározott 10 napos bázis-időhorizonttal, és alkalmazása következetes.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni.

186. A 325bi. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) az intézményeknek az üzleti kereskedési egységeiktől független kockázatkezelési részleggel kell rendelkezniük, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be; ez az egység:

i. felelős minden olyan belső kockázatmérési modell megtervezéséért és végrehajtásáért, amelyet e fejezet alkalmazása céljából az alternatív belső modellen alapuló módszerben használnak;

ii. felel az átfogó kockázatkezelési rendszerért;

iii. a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához használt belső modellek eredményeiről, valamint a kereskedési korlátok tekintetében hozandó intézkedések megfelelőségéről napi jelentéseket készít és elemez;”

b) a szöveg az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e fejezet alkalmazása céljából az alternatív belső modellen alapuló módszerben használt valamennyi belső kockázatmérési modell kezdeti és folyamatos validálását az első albekezdés b) pontjában említett kockázatkezelési részlegtől elkülönült validáló részlegnek kell végeznie.”

187. A 325bo. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézményeknek a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljeikben figyelembe kell venniük a terméktípusok, a tőkeszerkezeten belül a kielégítési sorrendben betöltött hely, a belső vagy külső minősítés, az eredeti hitelnyújtás évjárata (vintage) szerinti különbségekből vagy egyéb eltérésekből eredő, a fedezeti stratégiákban rejlő jelentős báziskockázatokat.

Az intézményeknek gondoskodniuk kell arról, hogy a fedezeti instrumentum és a fedezett instrumentum közötti olyan lejárati eltérések, amelyek az egyéves időhorizont során felmerülhetnek, ne eredményezzék a kockázat lényeges alulbecslését, amennyiben ezeket az eltéréseket nem veszik figyelembe a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljeikben.

Az intézmények csak annyiban ismerhetik el a fedezeti instrumentumot, amennyiben az akkor is fenntartható, ha a kötelezett esetében a közeljövőben hitelkockázati vagy más esemény várható.”

188. A 325bp. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a nemteljesítési valószínűségekre 0,01 %-os alsó korlátot kell alkalmazni azon kitettségek esetében, amelyekre a 114–118. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súly alkalmazandó, valamint 0,01 %-os alsó korlátot azon fedezett kötvények esetében, amelyekre a 129. cikkel összhangban 10 %-os kockázati súly alkalmazandó; egyéb esetekben a nemteljesítési valószínűségekre 0,03 %-os alsó korlátot kell alkalmazni;”

ii. a d) és az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) annak az intézménynek, amely egy adott kibocsátónak megfelelő kitettségi osztály és minősítési rendszer tekintetében engedélyt kapott a nemteljesítési valószínűségeknek a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, az ott meghatározott módszert kell használnia az adott kibocsátó nemteljesítési valószínűségének kiszámításához, feltéve, hogy rendelkezésre állnak az ilyen becsléshez szükséges adatok;

e) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt a nemteljesítési valószínűségeknek a d) pontban említett becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell felhasználnia ahhoz, hogy e nemteljesítési valószínűségek becslését az e cikk értelmében az ilyen becslésekre alkalmazandó követelményekkel összhangban elvégezze.”;

iii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés d) pontjának alkalmazásában rendelkezésre állnak a kereskedési könyvi pozíció adott kibocsátójának nemteljesítési valószínűségére vonatkozó becsléshez szükséges adatok, amennyiben a számítás időpontjában az intézmény azonos kötelezetten nem kereskedési könyvi pozícióval rendelkezik, amelyre vonatkozóan a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban nemteljesítési valószínűségeket becsül az említett fejezetben meghatározott szavatolótőke-követelményeinek kiszámításához.”;

b) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) és a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) annak az intézménynek, amely egy adott kitettségnek megfelelő kitettségi osztály és minősítési rendszer tekintetében engedélyt kapott az LGD-nek a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, az ott meghatározott módszert kell használnia az adott kibocsátó LGD-becsléseinek kiszámításához, feltéve, hogy rendelkezésre állnak az ilyen becsléshez szükséges adatok;

d) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt az LGD-nek a c) pontban említett becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell felhasználnia ahhoz, hogy az LGD becslését az e cikkben az LGD-becslésekre vonatkozóan előírt követelményekkel összhangban elvégezze.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában rendelkezésre állnak a kereskedési könyvi pozíció adott kibocsátójának LGD-jére vonatkozó becsléshez szükséges adatok, amennyiben a számítás időpontjában az intézmény azonos kitettségen nem kereskedési könyvi pozícióval rendelkezik, amelyre vonatkozóan a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban LGD-t becsül az említett fejezetben meghatározott szavatolótőke-követelményeinek kiszámításához.”

189. A 332. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 325. cikk (6), illetve (8) bekezdése szerinti hitelderivatívákat csak a 338. cikk (2) bekezdése szerinti, az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény meghatározásánál kell figyelembe venni.”

190. A 337. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kockázati súlyoknak az (1) bekezdés alkalmazása céljából történő meghatározásakor az intézmények kizárólag a II. cím 5. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszert alkalmazhatják.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az intézménynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához – a 338. cikk (2) bekezdése szerint kezelt értékpapírosítási pozíciók kivételével – összegeznie kell az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit, tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e.”

191. A 338. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„338. cikk
A korrelációkereskedési portfólióra vonatkozó szavatolótőke-követelmény

(1) E cikk alkalmazásában az intézményeknek meg kell határozniuk korrelációkereskedési portfóliójukat a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban.

(2) Az intézményeknek az alábbiak közül a nagyobbikat kell meghatározniuk a korrelációkereskedési portfólió egyedi kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeként:

a) az összes egyedi kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó hosszú pozícióira vonatkozna;

b) az összes egyedi kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó rövid pozícióira vonatkozna.”

192. A 348. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E szakasz egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a KBF-ekben lévő pozíciókra 32 %-nak megfelelő, általános és egyedi kockázatot magában foglaló pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt kell alkalmazni. A 352. cikk (4) bekezdésében foglalt, az aranyra meghatározott módosított számítási módszerrel együttesen értelmezett 353. cikk sérelme nélkül a KBF-ekben meglévő pozíciókra 40 %-nak megfelelő, általános és egyedi kockázatot magában foglaló pozíciókockázathoz, valamint devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt kell alkalmazni.”

193. A 351. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„351. cikk
Küszöbérték és a devizaárfolyam-kockázat súlyozása

Amennyiben valamely intézmény teljes nettó devizapozíciójának és nettó aranypozíciójának a 352. cikkben meghatározott eljárás szerint számított összege meghaladja az intézmény szavatolótőkéjének 2 %-át, az intézménynek ki kell számítania a devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményt. A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény az adatszolgáltatási pénznemben kifejezett teljes nettó devizapozíció és nettó aranypozíció összege, szorozva 8 %-kal.”

194. A 352. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

195. A 361. cikk a következőképpen módosul:

a) a c) pontot el kell hagyni;

b) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságaikat, amennyiben élnek az e cikk adta lehetőséggel.”

196. A harmadik rész IV. címének 5. fejezetét el kell hagyni.

197. A 381. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„E cím alkalmazásában a »CVA-kockázat« a partnerrel szembeni ügyletek első bekezdés szerinti portfóliójára számított CVA-értékben bekövetkező olyan változásokból eredő veszteségek kockázata, amelyeket a partner hitelfelárhoz kapcsolódó kockázati tényezőinek, valamint az ügyletportfólióba beágyazott egyéb kockázati tényezőknek a mozgása okoz.”

198. A 382. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A szavatolótőke-követelménynek az (1) bekezdésben előírt kiszámításakor az intézménynek figyelembe kell vennie a rá vonatkozó számviteli szabályozás szerint általa valós értéken értékelt értékpapír-finanszírozási ügyleteket, amennyiben az ezen ügyletekből származó CVA-kockázati kitettsége lényeges.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) E cikk (4) bekezdésétől eltérve az intézmény úgy dönthet, hogy – a 382a. cikk (1) bekezdésében említett módszerek bármelyikének felhasználásával – a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít ki az e cikk (4) bekezdése értelmében kizárt ügyletek esetében, ha az intézmény a 386. cikkel összhangban meghatározott elismert fedezeti ügyletekkel csökkenti a szóban forgó ügyletek CVA-kockázatát. Az intézményeknek szabályzatokat kell kidolgozniuk a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények ilyen ügyletek vonatkozásában történő alkalmazásának és kiszámításának meghatározása céljából.

(4b) Az intézményeknek az e cikk (4) bekezdésében említett valamennyi ügyletre vonatkozóan adatot kell szolgáltatniuk illetékes hatóságaik részére a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számítási eredményeiről. Az adatszolgáltatási kötelezettség tekintetében az intézményeknek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 382a. cikk (1) bekezdésében meghatározott azon megfelelő módszerekkel kell kiszámítaniuk, amelyeket akkor alkalmaztak volna a CVA-kockázatra vonatkozó valamely szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez, ha az adott ügyleteket e cikk (4) bekezdése értelmében nem zárták volna ki a hatály alól. ”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EBH-nak olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azokat a feltételeket és kritériumokat, amelyek alapján az intézményeknek értékelniük kell, hogy a valós értéken értékelt értékpapír-finanszírozási ügyletekből származó CVA-kockázati kitettségek lényegesek-e, valamint amelyekben meghatározza az értékelés gyakoriságát.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

199. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„382a. cikk

Módszerek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására

(1) Az intézménynek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 382. cikkben említett valamennyi ügyletre vonatkozóan a következő módszerekkel kell kiszámítania:

a) a 383. cikkben meghatározott sztenderd módszer, ha az illetékes hatóság engedélyezte az intézmény számára e módszer használatát;

b) a 384. cikkben meghatározott alapmódszer;

c) a 385. cikkben meghatározott egyszerűsített módszer, feltéve, hogy az intézmény megfelel az említett cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

(2) Az intézmény nem alkalmazhatja az (1) bekezdés c) pontjában említett módszert az említett bekezdés a) vagy b) pontjában említett módszerrel együtt.

(3) Az intézmény a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához állandó jelleggel használhatja az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek kombinációját a következő esetekben:

a) eltérő partnerek esetében;

b) ugyanazon partnerhez kapcsolódóan figyelembe vehető eltérő nettósítási halmazok esetében;

c) ugyanazon elismert nettósítási halmaz eltérő ügyletei esetében, feltéve, hogy az (5) bekezdésben említett feltételek bármelyike teljesül.

(4) A (3) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az intézmények az elismert nettósítási halmazt két hipotetikus nettósítási halmazra osztják úgy, hogy az egyik hipotetikus nettósítási halmaz az (1) bekezdés a) pontjában említett módszer hatálya alá tartozó ügyleteket, a másik hipotetikus nettósítási halmaz pedig az (1) bekezdés b) pontjában említett módszer hatálya alá tartozó ügyleteket tartalmazza.

(5) A (3) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az ott említett feltételek a következőket foglalják magukban:

a) a felosztás összhangban áll a jogszabály szerinti nettósítási halmaznak a számviteli célra kiszámított CVA számítása során történő kezelésével;

b) az illetékes hatóságok által az (1) bekezdés a) pontjában említett módszer alkalmazására adott engedély a megfelelő hipotetikus nettósítási halmazra korlátozódik, és nem terjed ki az elismert nettósítási halmazon belüli valamennyi ügyletre.

Az intézményeknek dokumentálniuk kell, hogy miként használják az e bekezdésben foglaltaknak megfelelően állandó jelleggel az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek kombinációját a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához.”

200. A 383. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„383. cikk

Sztenderd módszer

(1) Az egy vagy több partnerrel szembeni ügyletek portfólióját érintő CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az e cikk (3) bekezdése szerinti sztenderd módszerrel történő kiszámítását az illetékes hatóságnak annak értékelését követően kell engedélyeznie az intézmény számára, hogy az intézmény teljesíti-e a következő követelményeket:

a) az intézmény külön egységet hozott létre, amely az intézménynél felelős az általános kockázatkezelésért és a CVA-kockázat fedezéséért;

b) az intézmény minden érintett partner tekintetében kidolgozta az adott partner CVA-jának a 383a. cikk szerinti kiszámításához alkalmazandó szabályozási CVA-modellt;

c) az intézmény minden érintett partner esetében legalább havonta ki tudja számítani a partner CVA-jának a releváns kockázati tényezőkkel szembeni, a 383b. cikkel összhangban meghatározott érzékenységét;

d) a 386. cikk szerint elismert fedezeti ügyletben lévő minden pozíció tekintetében az intézmény a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeinek a sztenderd módszerrel történő kiszámítása céljából legalább havonta ki tudja számítani e pozícióknak a releváns kockázati tényezőkkel szembeni, a 383b. cikkel összhangban meghatározott érzékenységét;

e) az intézmény az üzleti kereskedési egységeitől és az a) pontban említett egységtől független kockázatkezelési részleget hozott létre, amely közvetlenül a vezető testületnek számol be; e kockázatkezelési részleg felelős a sztenderd módszer megtervezéséért és végrehajtásáért, továbbá ezen egységnek havi jelentéseket kell készítenie és elemeznie a módszer eredményeiről, és ezen túlmenően a kockázatkezelési részlegnek értékelnie kell az intézmény kereskedési korlátainak megfelelőségét, és havi jelentéseiben szerepeltetnie kell ezen értékelés eredményeit; a kockázatkezelési részlegnek megfelelő létszámú, a céljának megfelelő szintű jártassággal bíró alkalmazottal kell rendelkeznie.

Az e bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazásában a partner CVA-jának valamely kockázati tényezővel szembeni érzékenysége az adott CVA értékének a CVA valamely releváns kockázati tényezőjének értékében bekövetkezett változásból eredő relatív változása, amelyet az intézmény szabályozási CVA-modelljének alkalmazásával, a 383i. és a 383j. cikknek megfelelően kell kiszámítani.

Az e bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazásában az elismert fedezeti ügyletben lévő pozíció valamely kockázati tényezővel szembeni érzékenysége az adott pozíció értékének a pozíció valamely releváns kockázati tényezőjének értékében bekövetkezett változásból eredő relatív változása, amelyet az intézmény árazási modelljének alkalmazásával, a 383i. és a 383j. cikknek megfelelően kell kiszámítani.

(2) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításakor az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »kockázati osztály«: a következő kategóriák bármelyike:

   a) kamatlábkockázat;

   b) partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat;

   c) referenciahitelfelár-kockázat;

   d) részvénypiaci kockázat;

   e) árukockázat;

   f) devizaárfolyam-kockázat;

2. »CVA-portfólió«: olyan portfólió, amelyet az összesített CVA és az (1) bekezdés d) pontjában említett elismert fedezeti instrumentumok együttesen alkotnak;

3. »összesített CVA«: az (1) bekezdés első albekezdésében említett partnerek tekintetében a szabályozási CVA-modellel kiszámított CVA-értékek összege.

(3) Az intézményeknek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 383b. cikk szerint számított alábbi szavatolótőke-követelmények összegeként, a sztenderd módszer alkalmazásával kell meghatározniuk:

a) a delta kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, amelyek az intézmény CVA-portfóliójában a volatilitáshoz nem kapcsolódó releváns kockázati tényezők mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát tükrözik;

b) a vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, amelyek az intézmény CVA-portfóliójában a volatilitáshoz kapcsolódó releváns kockázati tényezők mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát tükrözik.”

201. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„383a. cikk
Szabályozási CVA-modell

(1) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 383. cikk szerinti kiszámításához használt szabályozási CVA-modellnek koncepcionálisan megalapozottnak és következetesen végrehajtottnak kell lennie, továbbá meg kell felelnie az alábbi követelmények mindegyikének:

a) a szabályozási CVA-modell alkalmas egy adott partner CVA-jának modellezésére, adott esetben e cikkel összhangban a nettósítási és letéti megállapodás nettósítási halmaz szintű elismerésével;

b) az intézmény a partner nemteljesítési valószínűségét a partner hitelfeláraiból és az adott partnerre vonatkozó, a piaci konszenzus szerinti várható nemteljesítéskori veszteségrátából becsüli;

c) az a) pontban említett várható nemteljesítéskori veszteségráta azonos a b) pontban említett, a piaci konszenzus szerinti várható nemteljesítéskori veszteségrátával, kivéve, ha az intézmény igazolni tudja, hogy az adott partnerrel szembeni ügyletek portfóliójának a kielégítési sorrendben betöltött helye eltér az adott partner által kibocsátott előresorolt, fedezetlen kötvények kielégítési sorrendben betöltött helyétől;

d) minden egyes jövőbeli időpontban a partnerrel szembeni ügyletek portfóliójának szimulált diszkontált jövőbeli kitettségét kitettségmodellel számítják úgy, hogy az adott portfólióban lévő összes ügyletet átárazzák a piaci kockázati tényezőknek az adott ügyletek szempontjából lényeges szimulált közös változásai alapján, megfelelő számú forgatókönyv alkalmazásával, valamint az áraknak a kockázatmentes kamatlábak alapján végzett számítás napjára történő diszkontálásával;

e) a szabályozási CVA-modell alkalmas az ügyletportfólió szimulált diszkontált jövőbeli kitettsége és a partner hitelfelárai közötti jelentős függőség modellezésére;

f) ha a portfólióban lévő ügyletek letéti megállapodás és napi piaci értéken történő értékelés tárgyát képező nettósítási halmaz részét képezik, a megállapodás részeként nyújtott és kapott biztosítékot a szimulált diszkontált jövőbeli kitettségben kockázatmérséklő eszközként jelenítik meg, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

   i. az intézmény a 285. cikk (2) és (5) bekezdésében foglalt követelményekkel összhangban meghatározza az adott nettósítási halmazra vonatkozó letéti kockázati periódust, és a szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámításakor e periódust veszi figyelembe;

ii. a szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámítása során megfelelően figyelembe veszik a letéti megállapodás valamennyi vonatkozó jellemzőjét, beleértve a letéti felhívások gyakoriságát, a szerződésben elismert biztosítékok típusát, a küszöbértékeket, a minimális átutalási összegeket, a független letéteket és mind az intézmény, mind a partner alapletéteit;

iii. az intézmény a 287. cikknek megfelelő fedezetkezelési egységet hozott létre, amely a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény sztenderd módszerrel történő kiszámításakor figyelembe vehető biztosítékok teljes körét kezeli.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában a CVA-nak pozitív előjelűnek kell lennie, és azt a partner várható nemteljesítéskori veszteségrátája, egy, a partner jövőbeli időpontokra vetített nemteljesítési valószínűségeiből képzett megfelelő halmaz, valamint egy, az adott partnerrel fennálló ügyletek portfólióját illetően az adott portfólió leghosszabb futamidejű ügyletének lejáratáig terjedő jövőbeli időpontokra vetített szimulált diszkontált jövőbeli kitettségekből képzett megfelelő halmaz függvényeként kell kiszámítani.

Az első albekezdés c) pontjában említett igazolás vonatkozásában a partnertől kapott biztosíték nem változtathatja meg a kitettség kielégítési sorrendben betöltött helyét.

E bekezdés első albekezdésének f) pontja iii. alpontjának alkalmazásában, ha az intézmény a 283. cikkben említett belső modell módszer alkalmazására már létrehozott egy fedezetkezelési egységet, akkor nem köteles újabb fedezetkezelési egységet létrehozni, ha igazolja az illetékes hatósága számára, hogy a meglévő egység a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények sztenderd módszer alkalmazásával történő kiszámításához figyelembe vehető biztosíték tekintetében megfelel a 287. cikkben meghatározott követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában, ha a partner CDS-felárai megfigyelhetők a piacon, az intézménynek a megfigyelt felárakat kell felhasználnia. Ha ilyen CDS-felár nem áll rendelkezésre, az intézménynek az alábbiak egyikét kell figyelembe vennie:

a) a partner által kibocsátott egyéb eszközökből származó, az aktuális piaci viszonyokat tükröző hitelfelárak;

b) olyan közelítő felárak, amelyek a partner minősítése, gazdasági ágazata és régiója alapján megfelelőek.

(3) A szabályozási CVA-modellt alkalmazó intézménynek teljesítenie kell a következő minőségi követelmények mindegyikét:

a) az (1) bekezdésben említett kitettségmodell része az intézmény belső CVA-kockázatkezelési rendszerének, amely magában foglalja a számviteli célra kiszámított CVA és CVA-kockázat azonosítását, mérését, kezelését, jóváhagyását és belső jelentését;

b) az intézmény rendelkezik olyan folyamattal, amellyel az (1) bekezdésben említett kitettségmodell vonatkozásában biztosítja a dokumentált belső szabályzatoknak, kontrolloknak, modellteljesítmény-értékelésnek és eljárásoknak való megfelelést;

c) az intézmény független validáló részleggel rendelkezik, amely felelős az e cikk (1) bekezdésében említett kitettségmodell tényleges kezdeti és folyamatos validálásáért; ez az egység független az üzleti hitelezéssel és a kereskedéssel foglalkozó egységektől, így a 383. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett egységtől is, és közvetlenül a felső vezetésnek számol be; emellett megfelelő létszámú, az említett célnak megfelelő szintű jártassággal bíró alkalmazottal kell rendelkeznie;

d) a felső vezetés aktívan részt vesz a kockázatkezelési folyamatban és a CVA-kockázat ellenőrzését az üzleti tevékenység lényeges elemének tekinti, amelyre megfelelő erőforrásokat szükséges fordítani;

e) az intézmény olyan részletességgel dokumentálja az (1) bekezdésben említett kitettségmodellje kezdeti és folyamatos validálásának folyamatát, amely harmadik fél számára is lehetővé tenné a modellek működésének, korlátainak és fő feltételezéseinek megértését, valamint az elemzés megismétlését; az említett dokumentáció meghatározza a folyamatos validálás minimális gyakoriságát, valamint azokat az egyéb körülményeket, például a piaci magatartás hirtelen megváltozását, amelyek esetén további validálást kell végezni; leírja a validálás menetét az adatáramlások és a portfóliók tekintetében, a felhasznált elemzéseket, valamint a reprezentatív partnerportfóliók felépítésének módját;

f) a szimulált piaci kockázati tényezők adott forgatókönyve tekintetében az (1) bekezdésben említett kitettségmodellben használt árazási modelleket a kezdeti és a folyamatos modellvalidálási folyamat részeként a piaci állapotok széles körére vonatkozó megfelelő független referenciaértékek alapján tesztelik; az opciók árazási modellje figyelembe veszi, hogy az opciók értéke a piaci kockázati tényezők tekintetében nem lineáris;

g) az intézmény e bekezdés a) pontjában említett belső CVA-kockázatkezelési rendszerét rendszeresen független, az intézmény belső ellenőrzési eljárása keretében végzett felülvizsgálatnak vetik alá; e felülvizsgálat kiterjed a 383. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett részleg, valamint az e bekezdés c) pontjában említett független validáló részleg tevékenységeire egyaránt;

h) az intézmény által az (1) bekezdésben említett szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámításához használt szabályozási CVA-modell időszerűen, teljeskörűen és konzervatív módon tükrözi az ügylet feltételeit és jellemzőit, valamint a letéti megállapodásokat; a feltételeket és jellemzőket hivatalos és rendszeres ellenőrzésnek alávetett, biztonságos adatbázisban tárolják; az ügyleti feltételek és jellemzők adatainak, valamint a letéti megállapodásoknak a kitettségmodellbe történő továbbítását is belső ellenőrzésnek vetik alá, és a belső modell, valamint a forrásadatok rendszere között hivatalos egyeztetési eljárásokat tartanak fenn annak folyamatos ellenőrzésére, hogy az ügyleti feltételek és jellemzők, valamint a letéti megállapodások helyesen, de legalább konzervatív módon tükröződjenek a kitettségrendszerben;

i) az intézmény által az (1) bekezdésben említett, szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámítására szolgáló modellben bemenetként használt aktuális és múltbeli piaci adatok beszerzése az üzletágaktól függetlenül történik, és ezen adatokat időszerűen és teljeskörűen beviszik az említett modellbe, valamint hivatalos és rendszeres ellenőrzésnek alávetett, biztonságos adatbázisban tárolják; az intézmény fejlett adatintegritási folyamattal rendelkezik a megfigyelésekből nyert nem megfelelő adatok kezelésére; amennyiben a modell helyettesítő piaci adatokra támaszkodik, az intézmény belső szabályzatokat dolgoz ki a megfelelő helyettesítő adatok azonosítására, és tapasztalati úton folyamatosan igazolja, hogy a helyettesítő adatok konzervatív módon reprezentálják a mögöttes kockázatokat;

j) az (1) bekezdésben említett kitettségi modell figyelembe veszi azokat az ügyletspecifikus és szerződéses információkat, amelyek szükségesek a kitettségek nettósítási halmaz szintjén történő összesítéséhez; az intézmény ellenőrzi, hogy az ügyletek a modellen belül a megfelelő nettósítási halmazhoz vannak-e rendelve.

A CVA-kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljából az e cikk (1) bekezdésében említett kitettségmodell eltérő specifikációkat és feltevéseket tartalmazhat annak érdekében, hogy megfeleljen a 383a. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a bemenetként felhasznált piaciadat-állománynak és a nettósítás megjelenítésének továbbra is meg kell egyeznie a számviteli célú paraméterekkel.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) a (2) bekezdés b) pontjában említett közelítő felárak intézmény általi – nemteljesítési valószínűségek kiszámítása céljából történő – megállapításának módja;

b) azok a további technikai elemek, amelyeket az intézménynek figyelembe kell vennie a partner várható nemteljesítéskori veszteségrátájának, a partner nemteljesítési valószínűségének és az adott partnerrel fennálló ügyletek portfóliója szimulált diszkontált jövőbeli kitettségének, valamint az (1) bekezdésben említett CVA-nak a kiszámításakor;

c) azok a (2) bekezdés a) pontjában említett egyéb eszközök, amelyek alkalmasak a partner nemteljesítési valószínűségeinek becslésére, valamint az, hogy az intézményeknek hogyan kell elvégezniük ezt a becslést.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) a 383. cikk (3) bekezdésében említett sztenderd módszer alkalmazásával kapcsolatos kiterjesztések és módosítások lényegességének értékelésére szolgáló feltételek;

b) az az értékelési módszer, amellyel az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az intézmény megfelel-e a 383. és a 383a. cikkben meghatározott követelményeknek.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 48 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

383b. cikk

Delta és vega kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) Az intézményeknek a delta és vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához a 383c–383h. cikkben ismertetett delta és vega kockázati tényezőket, valamint az e cikk (2)–(8) bekezdésében rögzített eljárást kell alkalmazniuk.

(2) A 383. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes kockázati osztály esetében az összesített CVA-k érzékenységét, valamint a delta és vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó, elismert fedezeti ügyletekben lévő valamennyi pozíciónak az adott kockázati osztályba sorolt, releváns delta, illetve vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét a 383i. és a 383j. cikkben meghatározott megfelelő képletek alkalmazásával kell kiszámítani. Ha az instrumentum értéke több kockázati tényezőtől függ, az érzékenységet minden egyes kockázati tényezőre külön kell meghatározni.

Az összesített CVA-k vega kockázati érzékenységének kiszámításához a kockázati tényezők szimulálására szolgáló kitettségmodellben használt volatilitásokkal, valamint a partner portfóliójában az opciós ügyletek átárazására használt volatilitásokkal szembeni érzékenységeket is figyelembe kell venni.

E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmény az illetékes hatóság általi engedélyezés esetén a kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményeinek e fejezet szerinti kiszámításánál a delta és vega kockázati érzékenységekre vonatkozóan alternatív fogalommeghatározást is használhat, feltéve, hogy az intézmény teljesíti az összes alábbi feltételt:

a) az említett alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra vagy az intézmény független kockázatkezelési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámoláshoz;

b) az intézmény demonstrálja, hogy ezek az alternatív fogalommeghatározások alkalmasabbak a pozíció érzékenységének kezelésére, mint a 383i. és a 383j. cikkben meghatározott képletek, továbbá, hogy az ezek eredményeként kapott delta és vega kockázati érzékenységek nem térnek el lényegesen a 383i., illetve a 383j. cikkben meghatározott képletek alkalmazásával kapottaktól.

(3) Ha az elismert fedezeti instrumentum indexinstrumentum, az intézményeknek ki kell számítaniuk az adott elismert fedezeti instrumentum összes releváns kockázati tényezővel szembeni érzékenységét úgy, hogy a releváns kockázati tényezők egyikének eltolódását alkalmazzák az egyes indexelemekre.

(4) Az intézmény a következő kockázati osztályok tekintetében további olyan kockázati tényezőket is bevezethet, amelyek minősített indexinstrumentumoknak felelnek meg:

a) partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat;

b) referenciahitelfelár-kockázat; és

c) részvénypiaci kockázat.

A delta kockázatokkal összefüggésben az indexinstrumentum akkor tekinthető minősítettnek, ha megfelel a 325i. cikkben meghatározott feltételeknek. A vega kockázatok esetében valamennyi indexinstrumentumot minősítettnek kell tekinteni.

Az intézménynek a CVA-nak és az elismert fedezeti instrumentumoknak az indexen kívüli kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységein felül ezeknek a minősített index kockázati tényezőivel szembeni érzékenységét is ki kell számítania.

Az intézménynek a minősített index valamely kockázati tényezőjével szembeni delta és vega kockázati érzékenységet a mögöttes minősített indexszel szembeni egyetlen érzékenységként kell kiszámítania. Ha a minősített index elemeinek 75 %-a ugyanahhoz a 383p., 383s., illetve 383v. cikkben meghatározott ágazathoz tartozik, az intézménynek a minősített indexet ugyanannak az ágazatnak kell megfeleltetnie. Ellenkező esetben az intézménynek az érzékenységet a vonatkozó minősített index kategóriájának kell megfeleltetnie.

(5) Az összesített CVA-nak és az összes elismert fedezeti instrumentum piaci értékének az egyes kockázati tényezőkkel szembeni súlyozott érzékenységét úgy kell kiszámítani, hogy a megfelelő nettó érzékenységet meg kell szorozni a hozzá tartozó kockázati súllyal a következő képleteknek megfelelően:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

ahol:

k = a k kockázati tényezőt jelölő index;

WS_k^{CVA} = az összesített CVA k kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenysége;

RW_k = a k kockázati tényezőre alkalmazandó kockázati súly;

S_k^{CVA} = az összesített CVA k kockázati tényezővel szembeni nettó érzékenysége;

WS_k^{hedges} = a CVA-portfólióban lévő összes elismert fedezeti instrumentum piaci értékének a k kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenysége;

S_k^{hedges} = a CVA-portfólióban lévő összes elismert fedezeti instrumentum piaci értékének a k kockázati tényezővel szembeni nettó érzékenysége.

(6) Az intézményeknek a CVA-portfólió k kockázati tényezővel szembeni nettó súlyozott érzékenységét (WS_k) a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

(7) Az ugyanazon kategórián belüli súlyozott nettó érzékenységeket az alábbi képletnek megfelelően összesíteni kell, az azonos kategórián belüli súlyozott érzékenységekre a 383l., 383t. és 383q. cikk szerinti megfelelő ρ_{kl} korrelációk alkalmazásával előállítva a kategóriaspecifikus érzékenységet (K_b):

$$K_b = \sqrt{\sum_{k \epsilon b} WS_k^2 + \sum_{k \epsilon b} \sum_{l \epsilon b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \epsilon b} \left(\left(WS_k^{hedges} \right)^2 \right)}$$

ahol:

K_b = a b kategória kategóriaspecifikus érzékenysége;

WS_k = nettó súlyozott érzékenységek;

ρ_{kl} = a kategórián belüli megfelelő korrelációs paraméterek;

R = a fedezet kizárási paramétere, értéke 0,01.

(8) A kategóriaspecifikus érzékenységet az egyes kockázati osztályokba tartozó minden kategóriára ki kell számítani e cikk (5), (6) és (7) bekezdésének megfelelően. Az egyes kategóriák kategóriaspecifikus érzékenységének meghatározása után az összes kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenységeket az összes kategóriára kiterjedően összesíteni kell az alábbi képlettel összhangban, a különböző kategóriák súlyozott érzékenységeire vonatkozó, a 383l., a 383o., a 383r., a 383u., a 383w., illetve a 383z. cikkben meghatározott megfelelő γ_{bc} korrelációk használatával; e számítás eredményeként kapjuk meg a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket:

$$\begin{aligned}&\text{a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály}\\&\quad-\text{specifikus szavatolótőke}-\text{követelmények}\\&=m_{CVA}\sqrt{\sum_b K_b^2+\sum_b\sum_{b\neq c}\gamma_{bc}S_bS_c}\end{aligned}$$

ahol:

m_{CVA} = szorzótényező, értéke 1; az illetékes hatóság az m_{CVA} értékét megnövelheti, ha az intézmény szabályozási CVA-modellje olyan hiányosságokat mutat, amelyek nem teszik lehetővé a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények megfelelő mérését;

K_b = a b kategória kategóriaspecifikus érzékenysége;

γ_{bc} = a b és a c kategória közötti korreláció paramétere;

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k\in b} WS_k ; K_b)\}$ a b kategóriába tartozó valamennyi kockázati tényezőre;

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k\in c} WS_k ; K_c)\}$ a c kategóriába tartozó valamennyi kockázati tényezőre.

383c. cikk

Kamatlábkockázati tényezők

(1) Minden delta kamatlábkockázati tényező, többek között az inflációsráta-kockázat esetében pénznemenként egy-egy kategóriát kell meghatározni, amelyek mindegyikének különböző típusú kockázati tényezőket kell tartalmaznia.

A CVA-portfólióban lévő kamatlábérzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta kamatlábkockázati tényezők az érintett pénznemenkénti és a következő lejáratokhoz tartozó kockázatmentes kamatlábak: 1 év, 2 év, 5 év, 10 év, 30 év.

A CVA-portfólióban lévő inflációérzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta kamatlábkockázati tényezők az érintett pénznemenkénti és a következő lejáratokhoz tartozó inflációs ráták: 1 év, 2 év, 5 év, 10 év, 30 év.

(2) Az intézménynek az euro, a svéd korona, az ausztrál dollár, a kanadai dollár, az angol font, a japán jen és az USA-dollár, valamint a saját adatszolgáltatási pénzneme és valamely, az ERM-II-ben részt vevő tagállam pénzneme esetében kell alkalmaznia az (1) bekezdésnek megfelelően a delta kamatlábkockázati tényezőket.

(3) A (2) bekezdésben fel nem sorolt pénznemek esetében a delta kamatlábkockázati tényezők: egy adott pénznem tekintetében az inflációs ráta abszolút változása és a teljes kockázatmentes görbe párhuzamos eltolódása.

(4) Az intézményeknek az egyes devizákra vonatkozó kockázatmentes kamatlábakat a kereskedési könyvükben tartott olyan pénzpiaci instrumentumok – például az egynapos kamatra vonatkozó kamatcsereügyletek – alapján kell megállapítaniuk, amelyek hitelkockázata a legalacsonyabb.

(5) Amennyiben az intézmények nem tudják alkalmazni a (4) bekezdésben említett módszert, a kockázatmentes kamatlábaknak az intézmény által a piaci pozíciók piaci áron történő értékeléséhez használt egy vagy több, piac által implikált swapgörbén (például a bankközi kínálati kamatláb swapok görbéin) kell alapulniuk.

Amennyiben az első albekezdésben leírt, a piac által implikált swapgörbékre vonatkozó adatok nem elegendőek, a kockázatmentes kamatlábak egy adott pénznem esetében levezethetők a legmegfelelőbb államkötvény-hozamgörbéből.

6. Az intézmények által a CVA-portólióban lévő, a kamatlábakkal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó, vega kamatláb-érzékenységi kockázati tényező az adott pénznemen belüli összes lejárati idő kamatlábának összes volatilitása. Az intézmények által a CVA-portólióban lévő, az inflációval szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó, vega infláció-érzékenységi kockázati tényező az adott pénznemen belüli összes lejárati idő inflációjának összes volatilitása. Minden pénznemre egyetlen nettó kamatláb érzékenységet és egyetlen nettó inflációs érzékenységet kell számítani.

383d. cikk

Devizaárfolyam-kockázati tényezők

(1) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali devizaárfolyamokkal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta devizaárfolyam-kockázati tényezők az instrumentum pénznemének az intézmény adatszolgáltatási pénznemében vagy – amennyiben az intézmény a 325q. cikk (7) bekezdésével összhangban bázisdevizát használ – az intézmény bázisdevizájában kifejezett azonnali devizaárfolyamai. Devizapáronként egy kategóriát kell megállapítani egyetlen kockázati tényezővel és egyetlen nettó érzékenységgel.

(2) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, a devizaárfolyamok volatilitásával szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó vega devizaárfolyam-kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett devizapárok közötti devizaárfolyamok implikált volatilitásai. Minden pénznemre és lejáratra vonatkozóan egy kategóriát kell alkalmazni, amely egyetlen nettó érzékenység mellett tartalmazza az összes vega devizaárfolyam-kockázati tényezőt.

(3) A devizaárfolyammal összefüggő delta kockázati tényezők és vega kockázati tényezők tekintetében az intézményeknek nem kell különbséget tenniük egy deviza onshore és offshore árfolyama között.

383e. cikk

Partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázati tényezők

(1) A CVA-portfólióban lévő, partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázatra érzékeny instrumentumokra alkalmazandó, partnerhez kapcsolódó delta hitelfelár-kockázati tényezők az egyes partnerekhez, alaptermékekhez és minősített indexekhez tartozó hitelfelárak a következő lejáratok szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

(2) A partnerre vonatkozó hitelfelár-kockázati osztályra nem vonatkoznak vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények.

383f. cikk

Referenciahitelfelár-kockázati tényezők

(1) A CVA-portfólióban lévő, referenciahitelfelár-kockázati tényezőkre érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta referenciahitelfelár-kockázati tényezők az adott kategórián belüli összes alaptermék hitelfelárai valamennyi lejárat tekintetében. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(2) A CVA-portfólióban lévő, a referencia-hitelfelár volatilitására érzékeny instrumentumokra alkalmazandó vega referenciahitelfelár-kockázati tényezők az adott kategórián belüli összes alaptermék hitelfelárainak volatilitásai valamennyi futamidő tekintetében. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

383g. cikk

Részvénypiaci kockázati tényezők

(1) Az összes részvénypiaci kockázati tényező esetében a 383t. cikkben említett kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali részvényárfolyamokkal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta részvénypiaci kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos kategóriába sorolt részvények azonnali részvényárfolyamai. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(3) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, a részvényárfolyamok volatilitásával szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó vega részvénypiaci kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos kategóriába sorolt részvények implikált volatilitásai. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

383h. cikk

Árukockázati tényezők

(1) Az összes árukockázati tényező esetében a 383x. cikkben említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali árupiaci árakkal szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó delta árukockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos ágazati kategóriába sorolt áruk azonnali árai. Minden ágazati kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(3) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az árupiaci árak volatilitásával szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó vega árupiaci kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos ágazati kategóriába sorolt áruk implikált volatilitásai. Minden ágazati kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

383i. cikk

Delta kockázati érzékenységek

(1) Az intézményeknek a deltaérzékenységek kamatlábkockázati tényezőkből álló értékét az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

a) az összesített CVA, illetve az elismert fedezeti instrumentumok kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(r_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

r_{kt} = a kockázatmentes kamatlábakból álló k kockázati tényező értéke t lejárattal;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az r_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az r_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

b) az inflációs rátákból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységet, valamint az elismert fedezeti instrumentumok ezen kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(infl_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA inflációs rátákból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

$infl_{kt}$ = az inflációs rátákból álló k kockázati tényező értéke t lejárattal;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az $infl_{kt}$ tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum inflációs rátákból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az $infl_{kt}$ tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(2) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységeit az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(FX_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = az összesített CVA azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

FX_k = az azonnali devizaárfolyamokból álló k kockázati tényező értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az FX_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az FX_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(3) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok partnerhez kapcsolódó hitelfelárakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységeit az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0{,}0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0{,}0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0{,}0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA partnerhez kapcsolódó hitelfelárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

ccs_{kt} = a partnerhez kapcsolódó hitelfelárakból álló k kockázati tényező értéke t lejáratnál;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, a ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum partnerhez kapcsolódó hitelfelárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, a ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(4) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok referencia-hitelfelárakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységeit az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(rcs_{kt} + 0{,}0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0{,}0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0{,}0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA referencia-hitelfelárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

rcs_{kt} = a referencia-hitelfelárakból álló k kockázati tényező értéke t lejáratnál;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, a ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum referencia-hitelfelárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, a ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(5) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységeit az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(EQ, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(EQ, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

S_{EQ}^{CVA} = az összesített CVA azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

EQ = az azonnali részvényárfolyam értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az EQ tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az EQ tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(6) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1{,}01 \cdot CTY, x, y \ldots) - V_{CVA}(CTY, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1{,}01 \cdot CTY, w, z \ldots) - V_i(CTY, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

S_{CTY}^{CVA} = az összesített CVA azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

CTY = az azonnali árupiaci ár értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, a CTY tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, a CTY tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

383j. cikk

Vega kockázati érzékenységek

Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok implikált volatilitásból álló kockázati tényezőkkel szembeni vegaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{vol_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(vol_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = az összesített CVA implikált volatilitásból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

vol_k = az implikált volatilitásból álló kockázati tényező értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} árazó függvényben figyelembe vett, a vol_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum implikált volatilitásból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, a vol_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

383k. cikk

A kamatlábkockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett pénznemek esetében az 1. táblázatban szereplő egyes kategóriákban a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenységekhez az alábbi kockázati súlyok tartoznak:

1. táblázat

Kategória	Lejárat	Kockázati súly
1	1 év	1,11 %
2	2 év	0,93 %
3	5 év	0,74 %
4	10 év	0,74 %
5	30 év	0,74 %

(2) A 383c. cikk (2) bekezdésében nem említett pénznemek esetében a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenység kockázati súlya 1,58 %.

(3) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett pénznemek egyikében denominált inflációs kockázat esetében az inflációs kockázattal szembeni deltaérzékenység kockázati súlya 1,11 %.

(4) A 383c. cikk (2) bekezdésében nem említett pénznemben denominált inflációs kockázat esetében az inflációs kockázattal szembeni deltaérzékenység kockázati súlya 1,58 %.

(5) A vega kamatlábkockázati tényezőkkel és az inflációs vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységekre alkalmazandó kockázati súly minden pénznem esetében 100 %.

383l. cikk

A kamatlábkockázat kategórián belüli korrelációi

(1) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett pénznemek esetében az intézményeknek a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenységeknek a 383k. cikk 1. táblázatában szereplő különböző kategóriák közötti összesítéséhez a következő korrelációs paramétereket kell alkalmazniuk:

1. táblázat

Kategória	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

(2) Az intézményeknek 40 %-os korrelációs paramétert kell alkalmazniuk az inflációs ráta kockázatával szembeni deltaérzékenység és az azonos pénznemben denominált, kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenység összesítésére.

(3) Az intézményeknek 40 %-os korrelációs paramétert kell alkalmazniuk az inflációs ráta kockázatával szembeni vegaérzékenység és az azonos pénznemben denominált, kamatlábakkal szembeni vegaérzékenység összesítésére.

383m. cikk

A kamatlábkockázat kategóriák közötti korrelációi

A delta és vega kamatlábkockázatok kategóriák közötti korrelációs paramétere valamennyi devizapár esetében 0,5.

383n. cikk

A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) Az intézmény adatszolgáltatási pénzneme és egy másik pénznem közötti devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni összes deltaérzékenységre vonatkozó kockázati súly 11 %.

(2) Az azon devizapárokkal kapcsolatos devizaárfolyam-kockázati tényezők tekintetében, amelyek az euróból és valamely, az ERM-II-ben részt vevő tagállam pénzneméből állnak, a kockázati súly az alábbiak egyike:

a) az (1) bekezdésben említett kockázati súly egyharmada;

b) a tagállam és az EKB közötti hivatalos megállapodás szerinti ingadozási sávon belüli maximális ingadozás, ha a sáv szűkebb, mint az ERM-II keretében meghatározott ingadozási sáv.

(3) A (2) bekezdés ellenére, az abban említett azon pénznemek esetében, amelyek részt vesznek az ERM-II-ben, és a rájuk vonatkozó, hivatalos megállapodás szerinti ingadozási sáv szűkebb, mint a szokásos, plusz-mínusz 15 %-os sáv, a devizaárfolyam-kockázati tényezők kockázati súlyaként az ezen szűkebb sávbeli, százalékban kifejezett maximális ingadozást kell venni.

(4) A devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni összes vegaérzékenység kockázati súlya 100 %.

383o. cikk

A devizaárfolyam-kockázat korrelációi

(1) A delta devizaárfolyam-kockázati tényezőre való, kategóriákon átnyúló érzékenységek összesítésére 60 %-os egységes korrelációs paraméter alkalmazandó.

(2) A vega devizaárfolyam-kockázati tényezőre való, kategóriákon átnyúló érzékenységek összesítésére 60 %--os egységes korrelációs paraméter alkalmazandó.

383p. cikk

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységek kockázati súlyai az 1. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kategóriaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
1	Mind	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	0,5 %
2	1–3. hitelminőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5 %
3		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %
4		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	5,0 %
5		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	3,0 %

Kategóriaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
6		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	3,0 %
7		Technológia, telekommunikáció	2,0 %
8		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5 %
9		Valamely tagállamban letelepedett hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,0 %
10	1. hitelminőségi besorolás	Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,5 %
	2–3. hitelminőségi besorolás		2,5 %
11	1–3. hitelminőségi besorolás	Egyéb ágazat	5,0 %
12		Minősített indexek	1,5 %

Kategóriaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
13	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	2,0 %
14		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4,0 %
15		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	12,0 %
16		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	7,0 %
17		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	8,5 %
18		Technológia, telekommunikáció	5,5 %
19		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	5,0 %
20		Egyéb ágazat	12,0 %
21		Minősített indexek	5,0 %

Ha egy adott partner esetében nincs külső minősítés, az intézmények – az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően – a belső minősítést megfeleltethetik egy megfelelő külső minősítésnek, és az 1–3. vagy a 4–6. hitelminőségi besorolásnak megfelelő kockázati súlyt rendelhetnek hozzá. Egyébként pedig a nem minősített kitettségekre vonatkozó kockázati súlyok alkalmazandók.

(2) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézmények az egyes kibocsátókat az 1. táblázat szerinti ágazati kategóriák közül csak az egyikbe sorolhatják be. Ha az intézmény egy adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeit nem tudja ily módon ágazathoz rendelni, akkor azokat a kibocsátó hitelminőségétől függően az 1. táblázat 11. vagy 20. kategóriájába kell besorolnia.

(3) Az intézmények az 1. táblázat 12. és 21. kategóriájába csak olyan kitettségeket sorolhatnak, amelyek esetében a 383b. cikk (4) bekezdésében említett minősített indexek szolgálnak referenciaként.

(4) Az intézményeknek a közvetlen vizsgálati módszerrel kell meghatározniuk az olyan kitettségek érzékenységét, amelyeknél a referencia nem minősített index.

383q. cikk

Kategórián belüli korrelációk a partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat esetében

(1) A 383p. cikk (1) bekezdésének 1. táblázata szerinti 1–11. és 13–20. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, 90 %, ha a két alaptermék eltérő, de jogi értelemben egymáshoz kapcsolódó, egyébként pedig 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ = 1, ha mindkét alaptermék vagy az 1–11., vagy pedig a 13–20. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

(2) A 12. és a 21. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, és a két index ugyanabba a sorozatba tartozik, 90 %, ha a két index ugyanaz, de nem ugyanabba a sorozatba tartozik, egyébként pedig 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ = 1, ha mindkét alaptermék vagy a 12., vagy pedig a 21. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

383r. cikk

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációi

A partnerhez kapcsolódó delta hitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációi a következők:

1. táblázat

Kategória	1., 2., 3., 13. és 14.	4. és 15.	5. és 16.	6. és 17.	7. és 18.	8. és 19.	9. és 10.	11. és 20.	12. és 21.
1., 2., 3., 13. és 14.	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %
4. és 15.		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %
5. és 16.			100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %
6. és 17.				100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %
7. és 18.					100 %	5 %	20 %	0 %	45 %
8. és 19.						100 %	5 %	0 %	45 %
9. és 10.							100 %	0 %	45 %
11. és 20.								100 %	0 %
12. és 21.									100 %

383s. cikk

A referenciahitelfelár-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A referenciahitelfelár-kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai az 1. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) és az összes referenciahitelfelár-kockázat esetében azonosak, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kategó-riaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
1	Mind	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	0,5 %
2	1–3. hitelminőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5 %
3		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %
4		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	5,0 %
5		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	3,0 %
6		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	3,0 %
7		Technológia, telekommunikáció	2,0 %
8		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5 %
9		Valamely tagállamban letelepedett hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,0 %

Kategó-riaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
10	1. hitelminőségi besorolás	Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,5 %
	2–3. hitelminőségi besorolás		2,5 %
11	1–3. hitelminőségi besorolás	Minősített indexek	1,5 %
12	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	2,0 %
13		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4,0 %
14		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	12,0 %
15		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	7,0 %
16		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	8,5 %
17		Technológia, telekommunikáció	5,5 %
18		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	5,0 %
19		Minősített indexek	5,0 %
20	Egyéb ágazat		12,0 %

Ha egy adott partner esetében nincs külső minősítés, az intézmények – az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően – a belső minősítést megfeleltethetik egy megfelelő külső minősítésnek, és az 1–3. vagy a 4–6. hitelminőségi besorolásnak megfelelő kockázati súlyt rendelhetnek hozzá. Egyébként pedig a nem minősített kitettségekre vonatkozó kockázati súlyok alkalmazandók.

(2) A referenciahitelfelár-volatilitások kockázati súlyait 100 %-ban kell meghatározni.

(3) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézmények az egyes kibocsátókat az 1. táblázat szerinti ágazatok közül csak az egyikbe sorolhatják be. Ha az intézmény egy adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeit nem tudja így ágazathoz rendelni, akkor azokat az 1. táblázat 20. kategóriájába sorolja.

(4) Az intézmények a 11. és a 19. kategóriába csak olyan kitettségeket sorolhatnak, amelyek referenciája a 383b. cikk (4) bekezdésében említett minősített index.

(5) Az intézményeknek a közvetlen vizsgálati módszerrel kell meghatározniuk az olyan kitettségek érzékenységét, amelyeknél a referencia nem minősített index.

383t. cikk

Kategórián belüli korrelációk a referenciahitelfelár-kockázat esetében

(1) A 383s. cikk (1) bekezdésének 1. táblázata szerinti 1–10., 12–18. és 20. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, 90 %, ha a két alaptermék eltérő, de jogi értelemben egymáshoz kapcsolódó, egyébként pedig 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ = 1, ha mindkét alaptermék vagy az 1–10., vagy a 12–18., vagy pedig a 20. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

(2) A 11. és a 19. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, és a két index ugyanabba a sorozatba tartozik, 90 %, ha a két index ugyanaz, de nem ugyanabba a sorozatba tartozik, egyébként pedig 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ = 1, ha mindkét alaptermék vagy a 11., vagy pedig a 19. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

383u. cikk

Kategóriák közötti korrelációk a referenciahitelfelár-kockázat esetében

(1) A delta referenciahitelfelár-kockázat és a vega referenciahitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációi a következők:

1. táblázat

Kategória	1., 2. és 12.	3. és 14.	4. és 15.	5. és 16.	6. és 17.	7. és 18.	8. és 19.	9. és 10.	20.	11.	19.
1., 2. és 12.	100 %	75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3. és 14.		100 %	5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4. és 15.			100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5. és 16.				100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6. és 17.					100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7. és 18.						100 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8. és 19.							100 %	5 %	0 %	45 %	45 %
9. és 10.								100 %	0 %	45 %	45 %
20.									100 %	0 %	0 %
11.										100 %	75 %
19.											100 %

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az említett bekezdés szerint kiszámított, kategóriák közötti korrelációs értékeket az 1–10. kategóriacsoportba tartozó és a 12–18. kategóriacsoportba tartozó kategóriák közötti korrelációk esetében 2-vel el kell osztani.

383v. cikk

A részvénypiaci kockázatra vonatkozó kockázatisúly-kategóriák

(1) Az azonnali részvényárfolyamokkal kapcsolatos kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai az 1. táblázat egyes kategóriáin belüli összes részvénypiaci kockázati kitettség esetében azonosak, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kategóriaszám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat	Azonnali részvényárfolyam kockázati súlya
1	Nagy	Feltörekvő piacgazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek, egészségügyi ellátás, közművek	55 %
2			Telekommunikáció, ipari termékek	60 %
3			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	45 %
4			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlanügyletek, technológia	55 %
5		Fejlett gazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek, egészségügyi ellátás, közművek	30 %
6			Telekommunikáció, ipari termékek	35 %
7			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	40 %
8			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlanügyletek, technológia	50 %

Kategóriaszám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat	Azonnali részvényárfolyam kockázati súlya
9	Kis	Feltörekvő piacgazdaság	Az 1., 2., 3. és 4. kategória alatt ismertetett összes ágazat	70 %
10		Fejlett gazdaság	Az 5., 6., 7. és 8. kategória alatt ismertetett összes ágazat	50 %
11	Egyéb ágazat			70 %
12	Nagy	Fejlett gazdaság	Minősített indexek	15 %
13	Egyéb		Minősített indexek	25 %

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a kis és a nagy kapitalizáció fogalmát a 325bd. cikk (7) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardtervezetekben kell meghatározni.

(3) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a feltörekvő piac és a fejlett gazdaság fogalmát a 325ap. cikk (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardtervezetekben kell meghatározni.

(4) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézményeknek az egyes kibocsátókat az (1) bekezdésben szereplő 1. táblázat egyik ágazati kategóriájába kell besorolniuk, és az ugyanazon ágazatba tartozó kibocsátókat ugyanazon ágazati kategóriába kell besorolniuk. Ha az intézmény az adott kibocsátót nem tudja ily módon valamely ágazatba besorolni, az azzal szembeni kockázati kitettségeket a 11. kategóriába kell sorolnia. A multinacionális vagy több ágazatban tevékenykedő részvénykibocsátók kategóriába sorolását a tevékenységük szempontjából legjelentősebb régió és ágazat alapján kell elvégezni.

(5) A vega részvénypiaci kockázat kockázati súlya az 1–8. és a 12. kategória esetében 78 %, minden más kategória esetében pedig 100 %.

383w. cikk

A részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációi

A delta és vega részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

a) 15 %, ha a két kategória a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 1–10. kategória egyike;

b) 75 %, ha a két kategória a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 12. és 13. kategória;

c) 45 %, ha a két kategória egyike a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 12. vagy 13. kategória, a másik pedig a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 1–10. kategória egyike;

d) 0 %, ha a két kategória egyike a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 11. kategória.

383x. cikk

Az árukockázatra vonatkozó kockázatisúly-kategóriák

(1) Az azonnali árupiaci árakkal kapcsolatos kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai az 1. táblázat egyes kategórián belüli összes árukockázati kitettség esetében azonosak, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kategóriaszám	Kategórianév	Azonnali árupiaci ár kockázati súlya
1	Energia – szilárd tüzelőanyag	30 %
2	Energia – folyékony tüzelőanyag	35 %
3	Energia – villamos energia	60 %
4	Energia – az EU ETS-en belüli szén-dioxid-kereskedelem	40 %
5	Energia – az EU ETS-en kívüli szén-dioxid-kereskedelem	60 %
6	Szállítás	80 %
7	Fémek – nem nemesfémek	40 %
8	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag	45 %
9	Nemesfémek, az arany is	20 %
10	Gabona és olajos magvak	35 %
11	Állatállomány és tejtermék	25 %
12	Árutőzsdei agrártermékek és egyéb mezőgazdasági áruk	35 %
13	Egyéb áruk	50 %

(2) A vega árukockázat kockázati súlya 100 %.

383z. cikk

Az árukockázat kategóriák közötti korrelációi

(1) A delta árupiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

a) 20 %, ha a két kategória a 383x. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 1–12. kategória egyike;

b) 0 %, ha a két kategória egyike a 383x. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 13. kategória.

(2) A vega árupiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

a) 20 %, ha a két kategória a 383x. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 1–12. kategória egyike;

b) 0 %, ha a két kategória egyike a 383x. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 13. kategória.”;

202. A 384., 385. és 386. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„384. cikk

Alapmódszer

(1) Az intézménynek az egy vagy több partnerrel létrejött ügyletek portfóliójára vonatkozóan a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket értelemszerűen e cikk (2) vagy (3) bekezdésével összhangban, az alábbi képletek közül a megfelelő alkalmazásával kell kiszámítania:

a) az e cikk (2) bekezdésében meghatározott képlet, ha az intézmény a számítás során figyelembe vesz egy vagy több, a 386. cikk szerint elismert fedezetet;

b) az e cikk (3) bekezdésében meghatározott képlet, ha az intézmény a számítás során nem vesz figyelembe a 386. cikk szerint elismert fedezetet.

Az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott módszerek együttesen nem alkalmazhatók.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézménynek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a következő módon kell kiszámítania:

$$\mathrm{BACVA}^{\mathrm{total}} = \beta \cdot \mathrm{BACVA}^{\mathrm{csr-unhedged}} + \mathrm{DS}_{\mathrm{CVA}} \cdot (1-\beta) \cdot \mathrm{BACVA}^{\mathrm{csr-hedged}}$$

ahol:

$\mathrm{BACVA}^{\mathrm{total}}$ = a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények alapmódszer szerinti értéke;

$\mathrm{BACVA}^{\mathrm{csr-unhedged}}$ = a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a (3) bekezdés szerint, alapmódszerrel számított értéke az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézmény esetében;

$DS_{CVA} = 0{,}65;$

$\beta = 0{,}25;$

$$BACVA^{csr-hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_C)^2 + \sum_c HMA_c}$$

ahol:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

a= *1,4;*

ρ= *0,5;*

c = az összes olyan partnert jelölő index, amelyre vonatkozóan az intézmény az e cikk szerinti módszerrel CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít;

NS = a valamely olyan partnerrel fennálló összes nettósítási halmazt jelölő index, amelyre vonatkozóan az intézmény az e cikk szerinti módszerrel CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít;

h = a 386. cikk alapján elismert fedezetnek minősülő összes egy alaptermékes instrumentumot jelölő index valamely olyan partner tekintetében, amelyre az intézmény az e cikk szerinti módszerrel CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít;

i = a 386. cikk alapján elismert fedezetnek minősülő összes indexinstrumentumot jelölő index az összes olyan partner tekintetében, amelyre vonatkozóan az intézmény az e cikk szerinti módszerrel CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít;

RW_c = a »c« partnerre alkalmazandó kockázati súly; a »c« partnerhez az ágazat és a hitelminőség együttes figyelembevételével, az 1. táblázatnak megfelelően kell kockázati súlyt rendelni.

Ha egy adott partner esetében nincs külső minősítés, az intézmények – az illetékes hatóság jóváhagyásától függően – a belső minősítést megfeleltethetik egy megfelelő külső minősítésnek, és az 1–3. vagy a 4–6. hitelminőségi besorolásnak megfelelő kockázati súlyt rendelhetnek hozzá; egyébként pedig a nem minősített kitettségekre vonatkozó kockázati súlyok alkalmazandók.

M_{NS}^{c} = a »c« partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz tényleges lejárata;

Az M_{NS}^{c} számítása a 162. cikk szerint történik; mindazonáltal e számításnál az M_{NS}^{c} felső korlátja nincs öt évre korlátozva; a felső korlát a nettósítási halmazban szereplő leghosszabb hátralévő szerződéses lejárat;

EAD_{NS}^{c} = a »c« partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz partnerkockázati kitettségértéke, figyelembe véve a biztosíték hatását is a II. cím 6. fejezetének 3–6. szakaszában meghatározott módszerekkel összhangban, ahogyan azok a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontjában említett partnerkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számítására alkalmazandók;

DF_{NS}^{c} = a »c« partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz felügyeleti diszkonttényezője.

A II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszereket alkalmazó intézmény esetében a felügyeleti diszkonttényező értéke 1; minden más esetben a felügyeleti diszkonttényező számítása a következő képlettel történik:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{NS}^{c}}}{0,05 \cdot M_{NS}^{c}}$$

r_{hc} = a 2. táblázatnak megfelelően meghatározott felügyeleti korrelációs együttható a »c« partner hitelfelár-kockázata és a »c« partner tekintetében h fedezetként elismert, egy alaptermékes instrumentum hitelfelár-kockázata között;

M_{h}^{SN} = a fedezetként elismert, egy alaptermékes instrumentum hátralévő futamideje;

B_{h}^{SN} = a fedezetként elismert, egy alaptermékes instrumentum névleges értéke;

DF_h^{SN} = a fedezetként elismert, egy alaptermékes instrumentum felügyeleti diszkonttényezője, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_h^{SN}}}{0,05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = a fedezetiként elismert, egy alaptermékes instrumentum felügyeleti kockázati súlya; ezeket a kockázati súlyokat a fedezeti instrumentumhoz rendelt referencia-hitelfelár ágazatának és hitelminőségének együttes figyelembevételével, az 1. táblázatnak megfelelően kell meghatározni;

M_i^{ind} = azonos indexinstrumentumon belül fedezetként elismert egy vagy több pozíció hátralévő futamideje; azonos indexinstrumentumon belüli több pozíció esetén az M_i^{ind} az összes ilyen pozíció névértékekkel súlyozott lejárata;

B_i^{ind} = azonos indexinstrumentumon belül fedezetiként elismert egy vagy több pozíció teljes névleges értéke;

DF_i^{ind}= azonos indexinstrumentumon belül fedezetként elismert egy vagy több pozíció felügyeleti diszkonttényezője, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{ind}}}{0,05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind}= a fedezetként elismert indexinstrumentum felügyeleti kockázati súlya; az RW_i^{ind} értékét az összes indexelem ágazatának és hitelminőségének együttes figyelembevételével, az alábbiak szerint kell kiszámítani:

a) ha az index valamennyi eleme ugyanahhoz az ágazathoz tartozik, és az 1. táblázat szerinti hitelminőségük azonos, akkor az RW_i^{ind} értékét az 1. táblázatban az adott ágazatra és hitelminőségre vonatkozó kockázati súly és 0,7 szorzataként kell kiszámítani;

b) ha az index nem minden eleme tartozik ugyanahhoz az ágazathoz, vagy ha a hitelminőségük eltérő, akkor az RW_i^{ind} értékét az 1. táblázat alapján az összes indexelemre vonatkozóan meghatározott kockázati súlyok súlyozott átlaga és 0,7 szorzataként kell kiszámítani;

1. táblázat

A partner ágazata	Hitelminőség	
	1–3. hitelminőségi besorolás	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített
Központi kormányzat, beleértve a központi bankokat is, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5 %	2,0 %
Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %	4,0 %
Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	5,0 %	12,0 %

A partner ágazata	Hitelminőség	
	1–3. hitelminőségi besorolás	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített
Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	3,0 %	7,0 %
Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	3,0 %	8,5 %
Technológia, telekommunikáció	2,0 %	5,5 %
Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5 %	5,0 %
Egyéb ágazat	5,0 %	12,0 %

2. táblázat

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár és az egy alaptermékes fedezeti ügylet közötti korrelációk	
Egy alaptermékes h fedezeti ügylet i partnernél	Az r_{hc} értéke
A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett partnerek	100 %
A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett partnerek	80 %
A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett partnerek	50 %

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett feltételt teljesítő intézménynek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a következő módon kell kiszámítania:

$$\boldsymbol{BACVA^{csr-unhedged} = DS_{CVA} \cdot \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_{c} SCVA_c\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_{c} SCVA_c^2}}$$

ahol a képlet valamennyi tagja azonos a (2) bekezdésben meghatározottakkal.

385. cikk

Egyszerűsített módszer

(1) Azon intézmény, amely a 273a. cikk (2) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételt teljesíti, vagy amely részére az illetékes hatóság a 273a. cikk (4) bekezdésével összhangban engedélyezte a 282. cikkben meghatározott módszer alkalmazását, a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket kiszámíthatja a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontjában említett nem kereskedési könyvi, illetve kereskedési könyvi pozíciók partnerkockázatára vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségértékek és 12,5 hányadosaként.

(2) Az (1) bekezdésében említett számítás során az alábbi követelmények alkalmazandók:

a) a számítás csak azon ügyleteknél végzendő el, amelyekre a 382. cikkben rögzített, CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények vonatkoznak;

b) a partnerkockázati kitettségekkel szembeni belső fedezetként elismert hitelderivatívák a számítás során nem kerülnek figyelembevételre.

(3) Ha az intézmény már nem felel meg a 273a. cikk (2) bekezdésében vagy – adott esetben – (4) bekezdésében foglalt egy vagy több alkalmazandó feltételnek, akkor a 273b. cikkben foglalt követelményeket kell teljesítenie.

386. cikk

Elismert fedezeti ügyletek

(1) A fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókat a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 383. és 384. cikk szerinti számítása során elismert fedezetnek kell tekinteni, ha e pozíciók megfelelnek az alábbi követelmények mindegyikének:

a) a pozíciókat a CVA-kockázat mérséklésére használják és ennek megfelelően kezelik;

b) a pozíciók harmadik felekkel vagy belső fedezeti ügyletként az intézmény kereskedési könyvével köthetők, amely utóbbi esetben meg kell felelniük a 106. cikk (7) bekezdésének;

c) a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 383., illetve 384. cikk szerinti számítása során csak az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezetnek.

A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménynek a 383. cikkel összhangban történő kiszámítása céljából a fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókat elismert fedezetnek kell tekinteni, amennyiben – az e bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételeken túlmenően – a szóban forgó fedezeti instrumentumok egyetlen pozíciót képeznek egy elismert fedezeti ügyletben, és nincsenek felosztva egynél több elismert fedezeti ügylet keretében fennálló, egynél több pozícióra.

(2) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 383. cikk szerinti kiszámításakor csak az alábbi fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezetnek:

a) a partner hitelfelárának változékonyságát fedező instrumentumok, a 325. cikk (5) bekezdésében említett instrumentumok kivételével;

b) a CVA-kockázat kitettségelemének változékonyságát fedező instrumentumok, a 325. cikk (5) bekezdésében említett instrumentumok kivételével.

(3) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 384. cikk szerinti kiszámításakor csak az alábbi fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezetnek:

a) egy alaptermékes hitel-nemteljesítési csereügyletek és egy alaptermékes feltételes hitel-nemteljesítési csereügyletek, amelyeknél a referenciaszervezet:

i. közvetlenül a partner;

ii. a partnerhez jogilag kapcsolódó szervezet, ahol a jogi kapcsolat olyan esetekre vonatkozik, amikor az alaptermék kibocsátója és a partner között anyavállalat–leányvállalat kapcsolat áll fenn, vagy mindkét szervezet azonos anyavállalat leányvállalata;

iii. egy, a partnerével azonos ágazathoz és régióhoz tartozó szervezet;

b) index hitel-nemteljesítési csereügyletek.

(4) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számítása során figyelembe vett, az (1), a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban fedezetként elismert, harmadik felekkel kötött, fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókra nem vonatkoznak a IV. címben meghatározott, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények.

(5) Az e cikkel összhangban fedezetként el nem ismert fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókra alkalmazni kell a IV. címben meghatározott, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket.”

203. A 394. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett adatokon túl a következő, összevont alapon számított adatokat kell szolgáltatniuk illetékes hatóságaik számára a 10 legnagyobb, intézményekkel szemben fennálló kitettségük tekintetében és a 10 legnagyobb, árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szemben fennálló kitettségük tekintetében, beleértve azokat a nagykockázat-vállalásokat, amelyek tekintetében mentesülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól:”;

b) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdésben említett információkon túlmenően az intézményeknek jelenteniük kell illetékes hatóságaiknak az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni összesített kitettségüket.”;

204. A 395. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az EBH-nak – az ESMA-val folytatott konzultációt követően – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 30 hónappal]-ig iránymutatásokat kell kibocsátania az e cikk (2) bekezdésében említett iránymutatások aktualizálása érdekében.

Az említett iránymutatások aktualizálása során az EBH-nak – egyéb megfontolások mellett – kellően figyelembe kell vennie az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezeteknek a tőkepiaci unióhoz való hozzájárulását, továbbá azt a lehetséges kedvezőtlen hatást, amelyet ezen iránymutatások bármely módosítása – többek között a szigorúbb határértékek tekintetében – gyakorolhat az intézmények üzleti modelljére és kockázati profiljára, valamint a pénzügyi piacok stabilitására és megfelelő működésére.

Emellett az EBH-nak az ESMA-val folytatott konzultációt követően 2027. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezeteknek a tőkepiaci unióhoz való hozzájárulásáról és az intézmények ilyen szervezetekkel szembeni kitettségeiről – többek között az e kitettségekre vonatkozó aggregált határértékek vagy szigorúbb egyedi határértékek helyénvalóságáról –, kellően figyelembe véve az ilyen szervezetek szabályozási keretét és üzleti modelljeit.

E jelentés alapján a Bizottság adott esetben 2028. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni kitettségre vonatkozó korlátokról.”

205. A 400. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés i) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„i) az I. melléklet szerinti 5. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli tételként besorolt, le nem hívott hitelkeretekből eredő kitettségek, vagy olyan szerződéses megállapodásokból eredő kitettségek, amelyek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján nem kezelhetők kötelezettségvállalásként, feltéve, hogy olyan megállapodás született az ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal, amelynek alapján a hitelkeret csak akkor hívható le, ha bebizonyosodott, hogy az nem vezet a 395. cikk (1) bekezdése szerint alkalmazandó határérték túllépéséhez;”

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 129. cikkben említett fedezett kötvények;”

ii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) az I. mellékletben említett, legfeljebb egyéves eredeti futamidejű, a 4. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli okmányos meghitelezések és az I. mellékletben említett, legfeljebb egyéves eredeti futamidejű, a 3. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli lehívatlan hitellehetőségek 50 %-a, valamint az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében az olyan, hitelgaranciáktól eltérő garanciák 80 %-a, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézetek jogállásával rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagjaiknak;”.

206. A 402. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„A kitettségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából végzett kiszámításához az intézmények – ha az alkalmazandó nemzeti jog ezt nem tiltja – valamely, lakóingatlannal fedezett kitettség vagy kitettségrész értékét a 125. cikk (1) bekezdésével összhangban csökkenthetik az ingatlan értékének jelzáloggal terhelt összegével, de legfeljebb az ingatlanérték 55 %-ának megfelelő összeggel, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az illetékes hatóságok a lakóingatlannal biztosított kitettségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan nem határoztak meg a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban 20 %-nál magasabb kockázati súlyt; ”

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„A kitettségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából végzett kiszámításához az intézmények – ha az alkalmazandó nemzeti jog ezt nem tiltja – valamely, kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség vagy kitettségrész értékét a 126. cikk (1) bekezdésével összhangban csökkenthetik az ingatlan értékének jelzáloggal terhelt összegével, de legfeljebb az ingatlanérték 55 %-ának megfelelő összeggel, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az illetékes hatóságok a kereskedelmi ingatlannal biztosított kitettségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan nem határoztak meg a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban 60 %-nál magasabb kockázati súlyt;”;

iii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) teljesülnek a 124. cikk (3) bekezdésének c) pontjában, a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények;”

207. A 425. cikk (4) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a partner az intézmény anyaintézménye vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyaintézmény egy másik leányvállalata, vagy a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolatban áll az intézménnyel, vagy az e rendelet 113. cikke (7) bekezdésében említettek szerinti ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja vagy az e rendelet 10. cikkében említett mentesítés hatálya alá tartozó hálózat központi intézménye vagy tagja;”

208. A 428. cikk (1) bekezdésének k) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„k) olyan le nem hívott hitelkeretek, amelyek az I. melléklet szerinti 4. kategóriához, 3. kategóriához vagy 2. kategóriához tartozó elemeknek minősülnek.”

209. A 429. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés első albekezdésének b) pontja és a második albekezdése alkalmazásában az intézmények kizárólag akkor tekinthetnek egy kapcsolt vállalkozást ügyfélnek, ha ez a vállalkozás a szabályozói konszolidáció hatókörén kívül esik azon a szinten, amelyen a 92. cikk (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott követelmény alkalmazandó.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) E cikk (4) bekezdésének e) pontja és a 429g. cikk alkalmazásában a »szokásos módon történő vétel vagy eladás« valamely pénzügyi eszköz olyan szerződések keretében történő vételét vagy eladását jelenti, amelyeknek a feltételei a pénzügyi eszköz rendelkezésre bocsátását jogszabályban vagy az érintett piacon általában megállapított időtartamon belül követelik meg.”

210. A 429a. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ca) amennyiben az intézmény a 113. cikk (7) bekezdésében említett hálózat tagja, azon kitettségek, amelyekhez a 114. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súlyt rendelnek, és amelyek olyan eszközökből származnak, amelyek egyenértékűek a hálózat más tagjainak ugyanazon pénznemben elhelyezett, a 422. cikk (3) bekezdésének b) pontja szerinti, törvényben vagy jogszabályban előírt minimumbetéteiből eredő betétekkel; ebben az esetben a hálózat más tagjainak törvényben vagy jogszabályban előírt minimumbetétnek minősülő kitettségei nem tartoznak e bekezdés c) pontjának hatálya alá.”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„da) az intézmény részvényeseivel szembeni kitettségei, feltéve hogy az ilyen kitettségeket legalább 125 %-ban a 129. cikk (1) bekezdésének d) és e) pontjában említett eszközök fedezik, és ezeket az eszközöket figyelembe veszik a részvényesek tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelményben, amennyiben az intézmény nem közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, de teljesíti a következő feltételeket:

i. részvényesei hitelintézetek, és nem gyakorolnak ellenőrzést az intézmény felett;

ii. megfelel e cikk (2) bekezdése a), b), c) és e) pontjának;

iii. kitettségei ugyanabban a tagállamban találhatók;

iv. folyamatosan a valamely tagállam központi kormányzata általi felvigyázás bizonyos formája alatt áll;

v. üzleti modellje arra korlátozódik, hogy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok formájában továbbítja a fedezett kötvények részvényesei számára való kibocsátásából származó bevételnek megfelelő összeget;”.

211. A 429c. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) azokban az ügyletekben, amelyeket nem minősített központi szerződő fél közvetítésével számolnak el, a fogadó fél által kapott készpénzt nem különítik el az intézmény eszközeitől;”

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az intézmények a 272. cikk 12a. pontjában meghatározott NICA kiszámításakor nem vehetik figyelembe a kapott biztosítékot.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (3) és a (4) bekezdéstől eltérve, az intézmény elismerhet bármely, a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszával összhangban kapott biztosítékot, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) a kapott biztosítékot ügyfél nyújtja az intézmény által az ügyfél nevében elszámolt származtatott ügyletért;

b) az a) pontban említett szerződést minősített központi szerződő fél közreműködésével számolják el;

c) az alapletét formájában kapott biztosítékot elkülönítik az intézmény eszközeitől.”;

d) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények alkalmazhatják a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4. vagy 5. szakaszában ismertetett módszert a következők kitettségértékének meghatározására:

a) a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák, amennyiben ezen ügyletek kitettségértékének a 92. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények teljesítése érdekében történő meghatározására is az említett módszert alkalmazzák;

b) azon hitelderivatívák, amelyekre a 273. cikk (3) vagy (5) bekezdésében meghatározott módszert alkalmazzák, feltéve hogy az említett módszer alkalmazásának feltételei teljesülnek.”

212. A 429f. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek a 111. cikk (2) bekezdésével összhangban, a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek, a hitelderivatívák, az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a 429d. cikkben említett pozíciók figyelmen kívül hagyásával ki kell számítaniuk a mérlegen kívüli tételek kitettségértékét.

Amikor a kötelezettségvállalás egy másik mérlegen kívüli tétel kiterjesztéséhez kapcsolódik, a 111. cikk (3) bekezdése alkalmazandó.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 495d. cikktől eltérve az intézményeknek 10 %-os egyenértékesítési tényezőt kell alkalmazniuk a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalások formájában megjelenő, mérlegen kívüli tételekre.”

213. A 429g. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek a kiegyenlítés határidejéig a mérlegben maradó, szokásos módon történő vételhez kapcsolódó készpénzt és szokásos módon történő eladáshoz kapcsolódó pénzügyi eszközöket a 429. cikk (4) bekezdésének a) pontjának megfelelően eszközként kell kezelniük.”

214. A 430. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés az alábbi pontokkal egészül ki:

„h) az ESG-kockázatokkal szembeni kitettségeik, beleértve:

i. a fosszilistüzelőanyag-ágazatbeli szervezetekkel szembeni meglévő és új kitettségeiket;

ii. a fizikai és az átállási kockázatokkal szembeni kitettségeiket;

i) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségeik;”

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekre vonatkozó adatszolgáltatás során az intézményeknek külön kell adatot szolgáltatniuk a 325c. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott számításokról a mindazon kereskedési könyvi vagy nem kereskedési könyvi pozíciókból álló portfólió tekintetében, amelyek devizaárfolyam-kockázatnak és árukockázatnak vannak kitéve.

(2b) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekre vonatkozó adatszolgáltatás során az intézményeknek külön kell adatot szolgáltatniuk a 325ba. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontjában és b) pontjának i. és ii. alpontjában meghatározott számításokról, valamint az összes olyan kereskedési könyvi vagy nem kereskedési könyvi pozíció alkotta portfólió tekintetében, amelyek olyan kereskedési részlegekhez rendelt devizaárfolyam-kockázatnak és árukockázatnak vannak kitéve, amelyek esetében az intézmények a 325az. cikk (2) bekezdésével összhangban az illetékes hatóságoktól engedélyt kaptak az alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazására.”;

c) a (7) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az egységes adatszolgáltatási formátumokat, az adatszolgáltatás gyakoriságát és időpontjait, valamint az alkalmazandó fogalommeghatározásokat, továbbá informatikai megoldásokat kell kidolgoznia, beleértve az adatszolgáltatási sablonokat és az (1)–(4) bekezdésben említett adatszolgáltatásra vonatkozó utasításokat.”;

ii. a negyedik albekezdés a következő ponttal egészül ki:

„c) az ESG-kockázatoknak való kitettségek, amelyeket … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig kell benyújtani.”

215. A 430a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek évente a következő összesített adatokat kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságaiknak minden egyes olyan nemzeti ingatlanpiac tekintetében, ahol kitettséggel rendelkeznek:

a) az olyan kitettségekből eredő veszteségek, amelyekre vonatkozóan az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a lakóingatlan ingatlanértékének 55 %-a közül az alacsonyabb összegig, kivéve adott esetben a 124. cikk (9) bekezdése szerinti eltérő döntés esetén;

b) az olyan kitettségekből eredő összesített veszteség, amelyekre vonatkozóan az adott intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a lakóingatlan ingatlanértékének 100 %-a közül az alacsonyabb összegig;

c) a kitettségérték az összes olyan fennálló kitettség tekintetében, amelyre vonatkozóan az adott intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a lakóingatlan ingatlanértékének 100 %-a közül az alacsonyabb összegig;

d) az olyan kitettségekből eredő veszteségek, amelyekre vonatkozóan az adott intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a kereskedelmi ingatlan ingatlanértékének 55 %-a közül az alacsonyabb összegig, kivéve adott esetben a 124. cikk (9) bekezdése szerinti eltérő döntés esetén;

e) az olyan kitettségekből eredő összesített veszteség, amelyekre vonatkozóan az adott intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a kereskedelmi ingatlan ingatlanértékének 100 %-a közül az alacsonyabb összegig;

f) a kitettségérték az összes olyan fennálló kitettség tekintetében, amelyre vonatkozóan az adott intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a kereskedelmi ingatlan ingatlanértékének 100 %-a közül az alacsonyabb összegig.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóságoknak évente összesített alapon közzé kell tenniük az (1) bekezdés a)–f) pontjában meghatározott adatokat, valamint – amennyiben rendelkezésre állnak – a múltbeli adatokat minden egyes olyan nemzeti ingatlanpiac vonatkozásában, amelynek esetében sor került ilyen adatok gyűjtésére. Az illetékes hatóságnak egy másik illetékes tagállami hatóság vagy az EBH kérésére részletesebb információval kell szolgálnia az adott illetékes hatóság vagy az EBH részére az adott tagállam lakóingatlan- vagy kereskedelmiingatlan-piacainak állapotáról.”

216. A 430b. cikket el kell hagyni.

217. A 433. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„433. cikk
A nyilvánosságra hozatal gyakorisága és hatóköre

Az intézményeknek a II. és a III. címben előírt információkat az e cikkben, valamint a 433a., a 433b., a 433c. és a 434. cikkben meghatározott módon kell nyilvánosságra hozniuk.

Az EBH-nak ugyanazon a napon – vagy azt követően a lehető leghamarabb – közzé kell tennie honlapján a nyilvánosságra hozandó információkat, amikor az intézmények közzéteszik a pénzügyi kimutatásaikat.

Az EBH-nak adott esetben ugyanazon a napon – vagy azt követően a lehető leghamarabb – közzé kell tennie honlapján a félévente és a negyedévente nyilvánosságra hozandó információkat, amikor az intézmények közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi beszámolójukat.

Az e részben előírt nyilvánosságra hozataloknak és a vonatkozó pénzügyi kimutatások nyilvánosságra hozatalának időpontja közötti bármilyen eltérésnek észszerűnek kell lennie, és a késedelem semmiképpen sem lépheti túl az illetékes hatóságok által a 2013/36/EU irányelv 106. cikke alapján meghatározott időkeretet.”

218. A 433a. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a b) pont a következőképpen módosul:

i. a xiv. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„xiv. a 455. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja;”

ii. a szöveg a következő alpontokkal egészül ki:

„xv. a 449a. cikk;

xvi. a 449b. cikk;”

b) a c) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a 438. cikk d), da) és h) pontja;”

219. A 433b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„433b. cikk

Kis méretű és nem összetett intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A kis méretű és nem összetett intézményeknek évente nyilvánosságra kell hozniuk a következő rendelkezésekben említett információkat:

a) a 435. cikk (1) bekezdésének a), e) és f) pontja;

b) a 438. cikk c), d) és da) pontja;

c) a 442. cikk c) és d) pontja;

d) a 447. cikkben említett fő mérőszámok;

e) a 449a. cikk;

f) a 449b. cikk;

g) a 450. cikk (1) bekezdésének a)–d), h), i) és j) pontja.”

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve a tőzsdén nem jegyzett kis méretű és nem összetett intézményeknek évente nyilvánosságra kell hozniuk a 447. cikkben említett fő mérőszámokat és a 449a. cikkben említett ESG-kockázatokat.”

220. A 433c. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 438. cikk c), d) és da) pontja; ”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„da) a 442. cikk c) és d) pontja;”

c) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„ea) a 449a. cikkben említett információk;

eb) a 449b. cikkben említett információk;”.

221. A 434. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„434. cikk
A nyilvánosságra hozatal módja

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek nem minősülnek kis méretű és nem összetett intézménynek, a II. és a III. címben előírt valamennyi információt elektronikus formában kell benyújtaniuk az EBH-nak – adott esetben – legkésőbb azon a napon, amikor közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatásaikat vagy pénzügyi beszámolóikat, vagy az azt követő lehető legkorábbi időpontban. Az EBH-nak az információkat a benyújtásuk időpontjával együtt közzé kell tennie a honlapján.

Az EBH-nak biztosítania kell, hogy a honlapján közzétett információk az intézmények által az EBH-nak benyújtottakkal azonos információk legyenek. Az intézményeknek jogukban áll az információkat a 434a. cikkben említett technikai standardokkal összhangban újból benyújtani az EBH-nak. Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az újbóli benyújtás időpontját.

Az EBH-nak el kell készítenie és naprakészen kell tartania egy olyan eszközt, amely meghatározza a nyilvánosságra hozatalhoz, illetve a felügyeleti adatszolgáltatáshoz használt sablonok és táblák megfeleltetését. Az EBH-nak a megfeleltetési eszközt elérhetővé kell tennie a honlapján.

Az intézmények továbbra is közzétehetnek egy olyan önálló dokumentumot, amely a prudenciális információk könnyen hozzáférhető forrásaként szolgál az ilyen információk felhasználói számára, vagy feltüntethetik a nyilvánosságra hozandó információkat egy, a pénzügyi kimutatásaikban vagy a pénzügyi beszámolóikban foglalt vagy azokhoz csatolt, az említett felhasználók számára könnyen azonosítható, különálló szakaszban. Az intézmények a honlapjukon feltüntethetik az EBH honlapjának azon felületére mutató linket, amelyen az EBH központilag közzéteszi a prudenciális információkat.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek nem minősülnek kis méretű és nem összetett intézménynek, a 433a. és a 433c. cikk szerint nyilvánosságra hozandó információkat elektronikus formában, legkésőbb azon a napon – vagy az azt követő lehető legkorábbi időpontban – kell benyújtaniuk az EBH-nak, amikor közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatásaikat vagy pénzügyi beszámolóikat. Ha a pénzügyi beszámolókat a 430. cikknek megfelelő, ugyanarra az időszakra vonatkozó információk benyújtása előtt teszik közzé, a nyilvánosságra hozandó információk a felügyeleti adatszolgáltatással azonos napon – vagy azt követően a lehető leghamarabb – is benyújthatók. Olyan időszakra vonatkozóan előírt nyilvánosságra hozatal esetén, amikor az intézmény nem készít pénzügyi jelentést, az intézménynek a szóban forgó időszak végét követően a lehető leghamarabb be kell nyújtania az EBH-nak a nyilvánosságra hozatali információkat.

(3) E cikk (1) és a (2) bekezdésétől eltérve az intézmények a 450. cikkben előírt információkat a II. és a III. címben előírt egyéb információktól elkülönítve, legkésőbb két hónappal az adott évre vonatkozó pénzügyi kimutatásuk közzététele után is benyújthatják az EBH-nak.

(4) Az EBH-nak a kis méretű és nem összetett intézmények nyilvánosságra hozandó információit az ezen intézmények által a 430. cikknek megfelelően az illetékes hatóságokkal közölt információk alapján kell közzétennie a honlapján.

(5) Az adatokat előállító intézmények rendelkeznek az adatok tulajdonjogával és felelősek maradnak azok pontosságáért. Az EBH-nak egységes hozzáférési pontot kell biztosítania az intézmények nyilvánosságra hozatalai céljából, honlapján pedig hozzáférhetővé kell tennie az e résznek megfelelően nyilvánosságra hozandó információk archív állományát. Az archív információk ezen állományát az intézmények pénzügyi beszámolóiban szereplő információkra vonatkozóan a nemzeti jogban előírt tárolási időtartamnál nem rövidebb időtartamra kell hozzáférhetővé tenni.

(6) Az EBH-nak nyomon kell követnie az intézmények nyilvánosságra hozatalaira szolgáló egységes hozzáférési pontján tett látogatások számát, és éves jelentéseiben szerepeltetnie kell a kapcsolódó statisztikákat.”

222. A 434a. cikk a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az egységes nyilvánosságra hozatali formátumoknak és az ismételt benyújtás szabályainak meghatározása céljából, továbbá informatikai megoldásokat – köztük útmutatókat – kell kidolgoznia a II. és a III. címben előírt nyilvánosságra hozatalokra vonatkozóan.”;

b) a negyedik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.”

223. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„434c. cikk

Megvalósíthatósági jelentés arról, hogy a kis méretű és nem összetett intézményektől eltérő intézmények által szolgáltatott információk felhasználhatók lennének-e a nyilvánosságra hozandó információk szélesebb körének az EBH honlapján való közzétételére.

Az EBH-nak megvalósíthatósági jelentést kell készítenie a kis méretű és nem összetett intézményektől eltérő intézmények által a 430. cikkel összhangban az illetékes hatóságokkal közölt információknak az EBH honlapján való közzétételre való felhasználásáról, amelynek következtében csökkennének az ilyen intézmények nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos terhei.

E jelentésben az EBH-nak figyelembe kell vennie az integrált adatgyűjtéssel kapcsolatos korábbi munkáját, a jelentésnek átfogó költség-haszon elemzésen kell alapulnia – beleértve az illetékes hatóságokra, az intézményekre és az EBH-ra háruló költségeket is –, és ki kell térnie az esetleges technikai, működési és jogi kihívásokra is.

Az EBH-nak az említett jelentést … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Bizottság e jelentés alapján – adott esetben – 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

224. A 438. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a túlzott tőkeáttétel kockázatán kívüli kockázatok kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények összege a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati folyamat alapján, valamint annak összetétele;”

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték és az ahhoz tartozó, a 92. cikk (2) bekezdése szerint meghatározott szavatolótőke-követelmények, az esettől függően a harmadik részben meghatározott különböző kockázati kategóriák vagy kockázat-kitettségi osztályok szerinti bontásban, és adott esetben annak a magyarázata, hogy milyen hatást gyakorol a szavatolótőke és a kockázattal súlyozott kitettségérték számítására, hogy tőkeminimumot alkalmaznak, és nem vonnak le elemeket a szavatolótőkéből;”

c) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„da) amennyiben azok kiszámítása szükséges, a 92. cikk (4) bekezdésének megfelelően kiszámított, tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték, valamint a 92. cikk (5) bekezdésének megfelelően kiszámított, sztenderd teljes kockázati kitettségérték, az esettől függően a harmadik részben meghatározott különböző kockázati kategóriák vagy kockázat-kitettségi osztályok szerinti bontásban, és adott esetben annak a magyarázata, hogy milyen hatást gyakorol a szavatolótőke és a kockázattal súlyozott kitettségérték számítására, hogy tőke-küszöbértéket alkalmaznak, és nem vonnak le elemeket a szavatolótőkéből;”

d) az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségek, a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a kapcsolódó várható veszteségek a speciális hitelezésnek a 153. cikk (5) bekezdése 1. táblázatában említett minden egyes kategóriájára vonatkozóan, valamint a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségek és a kockázattal súlyozott kitettségértékek a részvényjellegű kitettségeknek a 133. cikk (3)–(6) bekezdésében és a 495a. cikk (3) bekezdésében meghatározott kategóriáira vonatkozóan;”.

225. A 445. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„445. cikk

A sztenderd módszerrel számított, piaci kockázattal szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek az illetékes hatóságoktól nem kaptak engedélyt a 325az. cikkben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer használatára, és amelyek a 325a. cikk szerinti egyszerűsített sztenderd módszert vagy a harmadik rész IV. címének 1a. fejezete szerinti alternatív sztenderd módszert alkalmazzák, nyilvánosságra kell hozniuk kereskedési könyvi pozícióik általános áttekintését.

(2) A szavatolótőke-követelményeiket a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetével összhangban számító intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk teljes szavatolótőke-követelményeiket, az érzékenységen alapuló módszerrel kiszámított szavatolótőke-követelményeiket, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket, valamint a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket. Az érzékenységen alapuló módszerrel összefüggő intézkedésekhez és a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket a következő instrumentumok szerinti bontásban kell nyilvánosságra hozni:

a) a kereskedési könyvben tartott, értékpapírosított eszközökön kívüli pénzügyi instrumentumok, kockázati osztályok szerinti bontásban, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával;

b) a nem az ACTP-ben tartott, értékpapírosított eszközök a hitelfelár-kockázatra és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával;

c) az ACTP-ben tartott, értékpapírosított eszközök a hitelfelár-kockázatra és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával.”

226. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

‘445a. cikk
A CVA-kockázat nyilvánosságra hozatala

(1) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó intézménynek nyilvánosságra kell hoznia a következő információkat:

a) a CVA-kockázat azonosítására, mérésére, fedezésére és nyomon követésére szolgáló folyamatainak áttekintése;

b) az intézmény megfelel-e a 273a. cikk (2) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételnek; az említett feltételek teljesülése esetén az intézmény úgy döntött-e, hogy a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 385. cikkben meghatározott egyszerűsített módszerrel számítja ki; ha az intézmény úgy döntött, hogy a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az egyszerűsített módszerrel számítja ki, a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények e módszerrel számított értéke;

c) azon partnerek összlétszáma, amelyek esetében az intézmény a sztenderd módszert alkalmazza, partnertípus szerinti bontásban.

(2) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához a 383. cikkben meghatározott sztenderd módszert alkalmazó intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett információkon kívül a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) belső CVA-kockázatkezelési funkciójuk és irányításuk szerkezeti és szervezeti felépítése;

b) a sztenderd módszer szerinti, a CVA-kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelményük, kockázati osztály szerinti bontásban;

c) a számításhoz figyelembe vett elismert fedezeti ügyletek áttekintése, a 386. cikk (2) bekezdésében meghatározott instrumentumtípusok szerinti bontásban.

(3) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához a 384. cikkben meghatározott alapmódszert alkalmazó intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett információkon kívül a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az alapmódszer szerinti, a CVA-kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelményük, valamint annak $\mathrm{BACVA}^{\mathrm{total}}$ és $\mathrm{BACVA}^{\mathrm{csr-hedged}}$ komponense;

b) a számításhoz figyelembe vett elismert fedezeti ügyletek áttekintése, a 386. cikk (3) bekezdésében meghatározott instrumentumtípusok szerinti bontásban.”

227. A 446. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„446. cikk

A működési kockázat nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) működésikockázat-kezelési keretrendszerük főbb jellemzői és elemei;

b) a működési kockázatra vonatkozó, a 313. cikk szerint számított üzletimutató-komponenssel egyenlő szavatolótőke-követelményük;

c) a 314. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított üzleti mutató, valamint az üzleti mutató egyes komponenseinek és alkomponenseinek összegei az üzleti mutató kiszámítása szempontjából releváns három év mindegyikére vonatkozóan;

d) az üzleti mutatóból a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban történő minden egyes kizárás esetében az üzleti mutató csökkenésének összege, valamint a kizárások megfelelő indokolása.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek éves működési kockázati veszteségüket a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítják ki, az e cikk (1) bekezdésében említett információkon kívül a következő információkat is nyilvánosságra kell hozniuk:

a) az utolsó 10 pénzügyi év mindegyikére vonatkozóan a 316. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított éves működési kockázati veszteségük;

b) azon rendkívüli működési kockázati események száma és azon kapcsolódó összesített nettó működési kockázati veszteségek összege, amelyeket a 320. cikk (1) bekezdésével összhangban az utóbbi 10 pénzügyi évet alkotó egyes években kizártak az éves működési kockázati veszteség kiszámításából, valamint e kizárások megfelelő indokolása.”

228. A 447. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) szavatolótőkéjük összetétele és a 92. cikk (2) bekezdésének megfelelően kiszámított kockázatalapú tőkemegfelelési mutatóik;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„aa) adott esetben a 92. cikk (2) bekezdésének megfelelően számított kockázatalapú tőkemegfelelési mutatók, a teljes kockázati kitettségérték helyett tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték alkalmazásával;”

c) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték, valamint adott esetben a 92. cikk (4) bekezdésének megfelelően kiszámított, tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték;”

d) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmények által a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetével összhangban tartandó kombinált pufferkövetelmény;”.

229. A 449a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„449a. cikk
A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok (ESG-kockázatok) nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek információkat kell nyilvánosságra hozniuk az ESG-kockázatokról, különbséget téve az ESG-kockázatok, valamint a környezeti kockázatok tekintetében a fizikai kockázatok és az átállási kockázatok között.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek többek között az alábbi információkat kell nyilvánosságra hozniuk az ESG-kockázatokról:

a) a fosszilistüzelőanyag-ágazatbeli szervezetekkel szembeni kitettségek teljes értéke;

b) annak ismertetése, hogy az intézmények hogyan építik be a feltárt ESG-kockázatokat üzleti stratégiájukba és folyamataikba, valamint az irányításba és a kockázatkezelésbe.

(3) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az ESG-kockázatok 434a. cikkben megállapított, egységes nyilvánosságra hozatali formátumainak meghatározása céljából, gondoskodva arról, hogy azok összhangban legyenek az arányosság elvével és biztosítsák annak érvényesülését, elkerülve ugyanakkor az egyéb alkalmazandó uniós jogban már meghatározott nyilvánosságra hozatali követelményekkel való átfedéseket. Az említett formátumok nem követelhetik meg olyan információk nyilvánosságra hozatalát, amelyek kívül esnek az illetékes hatóságoknak a 430. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban bejelentendő információk körén, és figyelembe kell venniük különösen az intézmény méretét és összetettségét, valamint a 433b. cikk hatálya alá tartozó kis méretű és nem összetett intézmények ESG-kockázatoknak való relatív kitettségét.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

230. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„449b. cikk
Az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni összesített kitettség nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni összesített kitettségükre vonatkozó, a 394. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett információkat.”

231. A 451. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„f) a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmény összege a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati folyamat alapján, valamint annak összetétele.”

232. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„451b. cikk
A kriptoeszközökkel szembeni kitettségek és a kapcsolódó tevékenységek nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek a kriptoeszközökre és a kriptoeszköz-szolgáltatásokra, valamint a kriptoeszközökhöz kapcsolódó bármely egyéb tevékenységre vonatkozóan a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) a kriptoeszközökkel kapcsolatos közvetlen és közvetett kitettségértékek, beleértve a nettó kitettségek bruttó hosszú és rövid összetevőit;

b) a működési kockázat teljes kockázati kitettségértéke;

c) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségek számviteli besorolása;

d) a kriptoeszközökhöz kapcsolódó üzleti tevékenységeknek és annak az ismertetése, hogy e tevékenységek milyen hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára;

e) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekhez és a kriptoeszköz-szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázatkezelési politikáik konkrét ismertetése.

E bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek részletesebb információkat kell szolgáltatniuk a lényeges üzleti tevékenységekről, beleértve a jelentős eszközalapú tokenek és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátását, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatásoknak az (EU) 2023/1114 rendelet 60. és 61. cikke szerinti nyújtásáról.

(2) Az intézmények az e cikk (1) bekezdésében meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények alkalmazásával összefüggésben nem alkalmazhatják a 432. cikkben megállapított kivételt.”

233. A 455. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„455. cikk
Belső modellek piaci kockázatra vonatkozó alkalmazása

(1) Annak az intézménynek, amely a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához a 325az. cikkben említett belső modelleket használja, nyilvánosságra kell hoznia a következőket:

a) a kereskedési tevékenységekre vonatkozó célkitűzései és a piaci kockázatainak azonosítására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére alkalmazott eljárások;

b) a kereskedési könyvben szerepeltetendő pozíciók meghatározására szolgáló, a 104. cikk (1) bekezdésében említett szabályzatok;

c) a belső modellek hatálya alá tartozó kereskedési részlegek felépítésének általános ismertetése, beleértve az egyes részlegek üzleti stratégiájának, az ott engedélyezett instrumentumoknak és az említett részleggel kapcsolatos főbb kockázati típusoknak az átfogó ismertetését;

d) a belső modellek hatálya alá nem tartozó kereskedési könyvi pozíciók áttekintése, beleértve a 104b. cikk szerinti részlegekkel kapcsolatos struktúrának, valamint az egyes részlegeknél vagy az egyes kategóriákba tartozó részlegeknél kezelt instrumentumok típusainak általános ismertetését;

e) a piacikockázat-kezelési funkció és irányítás szerkezeti és szervezeti felépítése;

f) azoknak a különböző belső modelleknek az alkalmazási köre, fő jellemzői és elsődleges modellezési választásai, amelyeket a konszolidált szinten alkalmazott fő modellek szerinti kockázati kitettségértékek kiszámításához használnak, valamint annak ismertetése, hogy ezek a belső modellek milyen mértékben képviselik a konszolidált szinten alkalmazott modelleket, beleértve adott esetben a következők átfogó ismertetését:

   i. a 325ba. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett várható többletveszteség kiszámításához alkalmazott modellezési módszer az adatok frissítésének gyakoriságára is kiterjedően;

   ii. a 325ba. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, stresszforgatókönyv szerinti kockázati mérték kiszámításához használt módszertan, a 325bk. cikk (3) bekezdésében előírt jellemzők kivételével;

iii. a 325ba. cikk (2) bekezdésében említett, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához használt modellezési módszer, az adatok frissítésének gyakoriságára is kiterjedően.

(2) Az intézményeknek összesített alapon nyilvánosságra kell hozniuk a 325az. cikkben említett belső modellek hatálya alá tartozó valamennyi kereskedési részlegre vonatkozóan a következő összetevőket, ahol ezek értelmezhetők:

a) az alábbiak legutóbbi, valamint az előző 60 munkanapra vetített legmagasabb, legalacsonyabb és számtani középértéke:

i. a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett, korlátozás nélküli várható többletveszteség;

ii. a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett, korlátozás nélküli várható többletveszteség a kockázati tényezők minden egyes átfogó szabályozói kategóriájára vonatkozóan;

b) az alábbiak legutóbbi, valamint az előző 60 munkanapra vetített számtani középértéke:

i. a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett várható többletveszteség-kockázati mérték;

ii. a 325ba. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, stresszforgatókönyv szerinti kockázati mérték;

iii. a 325ba. cikk (2) bekezdésében említett, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény;

iv. a 325ba. cikk (3) bekezdésében említett szavatolótőke-követelmények összege, a képlet valamennyi komponensét és az alkalmazandó szorzótényezőt is beleértve;

c) a legutóbbi 250 munkanapon utóteszteléssel mért túllépések száma a 99. percentilisben a 325bf. cikk (6) bekezdésében említettek szerint.

(3) Az intézményeknek valamennyi kereskedési részlegükre vonatkozóan összesített alapon nyilvánosságra kell hozniuk azokat a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket, amelyeket a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetével összhangban számítanának ki akkor, ha nem kaptak volna engedélyt arra, hogy e kereskedési részlegek esetében a belső modelljeiket alkalmazzák. ”

234. A 456. cikk (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 123. cikk (1) bekezdésének b) pontjában, a 147. cikk (5) bekezdésének a) pontjában, a 153. cikk (4) bekezdésében, valamint a 162. cikk (4) bekezdésében meghatározott összeg az infláció hatásának figyelembevétele céljából;”

235. A 458. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben a tagállamok elismerik az e cikkel összhangban meghatározott intézkedéseket, értesítik erről az ERKT-t. Az ERKT-nak ezeket az értesítéseket haladéktalanul továbbítania kell a Tanács, a Bizottság, az EBH, valamint az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállam részére. ”;

b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az érintett tagállam a (2) és a (4) bekezdés szerinti engedély időtartamának lejárta előtt az ERKT-val, az EBH-val és a Bizottsággal konzultálva megvizsgálja a helyzetet, és az eredmény alapján a (2) és a (4) bekezdésben említett eljárással összhangban új döntést hozhat, mellyel a nemzeti szintű intézkedések alkalmazását – minden ilyen vizsgálat alkalmával legfeljebb további két évre – meghosszabbítja. ”

236. A 461a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„461a. cikk
A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) A Bizottság figyelemmel kíséri a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekről szóló nemzetközi standardoknak az Unióban és a harmadik országokban való végrehajtása közötti különbségeket, többek között a szabályoknak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatása és e standardok alkalmazásának kezdőnapja tekintetében.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy amennyiben az ilyen végrehajtás tekintetében jelentős különbségek figyelhetők meg, a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők tekintetében történő módosítása céljából:

a) az e cikk (3) bekezdésében említett jogalkotási aktus alkalmazásának kezdőnapjáig, vagy ilyen jogalkotási aktus hiányában legfeljebb három évig, és amennyiben az az egyenlő versenyfeltételek megőrzéséhez és a megfigyelt különbségek ellensúlyozásához szükséges, 0-val egyenlő vagy annál nagyobb, de 1-nél kisebb, a működésre vonatkozó célzott könnyítési intézkedések vagy célzott szorzók alkalmazása az intézmények piaci kockázatra, illetve konkrét kockázati osztályokra és konkrét kockázati tényezőkre vonatkozó szavatolótőke-követelményeinek – a 325. cikk (1) bekezdésében említett, az alábbi cikkekben meghatározott módszerek egyikének alkalmazásával történő – kiszámítása során:

i. 325c–325ay. cikk (az alternatív sztenderd módszer meghatározása);

ii. 325az–325bp. cikk (az alternatív belső modellen alapuló módszer meghatározása);

iii. 326–361. cikk (az egyszerűsített sztenderd módszer meghatározása);

b) a piaci kockázatra vonatkozó, a harmadik rész IV. címében meghatározott szavatolótőke-követelményeknek vagy a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához alkalmazott, a 325. cikk (1) bekezdésében említett módszereknek az intézmények általi alkalmazása kezdő időpontjának legfeljebb két évvel történő elhalasztása.

Amennyiben a Bizottság elfogadja az első bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekről szóló nemzetközi standardok Unióban történő végrehajtásának annak érdekében történő kiigazítására, hogy a szavatolótőke-követelmények és e követelmények hatása tekintetében tartósabban fennmaradjanak az egyenlő versenyfeltételek a harmadik országok viszonylatában.

(3) Az EBH-nak … [24 hónappal e módosító rendelet hatálybalépését követően]-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekről szóló nemzetközi standardok harmadik országokban való végrehajtásáról.

A Bizottság e jelentés alapján – adott esetben – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a globális szinten egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából.”

237. A 465. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„465. cikk
A tőke-küszöbértékre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 92. cikk (3) bekezdésének első albekezdésétől eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, az intézmények a teljes kockázati kitettségérték kiszámítása során a következő x tényezőt is alkalmazhatják:

a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 55 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 60 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 65 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 70 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) A 92. cikk (3) bekezdésének első albekezdésétől eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, az intézmények 2029. december 31-ig a következő képletet is alkalmazhatják a teljes kockázati kitettségérték kiszámításakor:

$$\text{TREA} = \min\{\max\{\text{U-TREA}; x \cdot \text{S-TREA}\}; 125\,\% \cdot \text{U-TREA}\}$$

E számítás során az intézményeknek figyelembe kell venniük az (1) bekezdésben említett alkalmazandó x tényezőt.

(3) A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának ii. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, az intézmények 2032. december 31-ig 65 %-os kockázati súlyt rendelhetnek az olyan vállalatokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, és feltéve, hogy az adott intézmények becslései szerint e kötelezetteknek a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerint számított PD-értéke nem haladja meg a 0,5 %-ot.

Az EBH-nak és az ESMA-nak – az EIOPA-val együttműködésben – figyelemmel kell kísérnie az első albekezdésben megállapított átmeneti kezelés alkalmazását, és értékelnie kell különösen a következőket:

a) a kijelölt külső hitelminősítő intézmények által a vállalatok számára készített hitelminősítések rendelkezésre állása, valamint az, hogy ez milyen mértékben érinti az intézmények vállalatok számára történő hitelezését;

b) a hitelminősítő intézetek fejlődése, az új hitelminősítő intézetek piacra lépésének akadályai, azon vállalatok aránya, amelyek úgy döntenek, hogy egy vagy több ilyen intézettől minősítést kérnek, valamint a külső hitelminősítő intézetek által a vállalatok számára készített hitelminősítések rendelkezésre állásának akadályai;

c) az akadályok kezelésére szolgáló lehetséges intézkedések, figyelembe véve a gazdasági ágazatok és földrajzi területek közötti különbségeket, valamint a magán- vagy állami irányítású megoldások – például hitelbírálat, intézmények által előírt magánminősítések, valamint központi banki minősítések – kidolgozása;

d) a nem minősített vállalati kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek megfelelősége és azok pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatásai;

e) a harmadik országok megközelítései a tőke-küszöbértéknek a vállalati kitettségekre való alkalmazásával kapcsolatban, valamint az ennek eredményeként esetlegesen felmerülő, hosszú távú egyenlő versenyfeltételekkel kapcsolatos megfontolások;

f) a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardoknak való megfelelés.

Az EBH-nak és az ESMA-nak – az EIOPA-val együttműködésben – … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 60 hónappal]-ig jelentést kell benyújtaniuk a Bizottság részére megállapításaikról.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(4) A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának iv. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, az intézményeknek 2029. december 31-ig a II. mellékletben felsorolt szerződések kitettségértékének a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszerekkel történő kiszámításakor az alfa értéket 1-gyel kell helyettesíteniük, amennyiben a tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték tekintetében ugyanazokat a kitettségértékeket a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszerrel számítják ki.

(5) A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának ii. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, valamint feltéve, hogy az e cikk (8) bekezdésében meghatározott valamennyi feltétel teljesül, a tagállamok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy:

a) 2032. december 31-ig 10 %-os kockázati súlyt rendeljenek a lakóingatlanra bejegyzett, legfeljebb az ingatlanérték 55 %-áig terjedő zálogjoggal fedezett, a 125. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban meghatározott kitettségrészhez; és

b) 2029. december 31-ig 45 %-os kockázati súlyt rendeljenek a lakóingatlanra bejegyzett, legfeljebb az ingatlanérték 80 %-áig terjedő zálogjoggal fedezett bármely fennmaradó, a 125. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban meghatározott kitettségrészhez, feltéve, hogy a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az 501. cikkben említett korrekcióját nem alkalmazzák.

(6) Az (5) bekezdés a) pontja alkalmazásában, ha egy intézmény alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, és nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok is érvényben vannak, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 10 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának összegét csökkenteni kell a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével.

Amennyiben a nem az intézmény tulajdonában lévő zálogjogok azonos ranghelyűek az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 10 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának – a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével csökkentett – összegét csökkenteni kell az alábbiak szorzatával:

a) az ingatlanérték 55 %-a, csökkentve a magasabb ranghelyű zálogjogok összegével, amennyiben vannak ilyenek, akár az intézmény, akár más intézmények tulajdonában; és

b) a nem az intézmény tulajdonában lévő, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos ranghelyű zálogjogok összegének és az összes azonos ranghelyű zálogjog összegének a hányadosa.

(7) Az (5) bekezdés b) pontjának alkalmazásában, ha egy intézmény alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, és nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok is érvényben vannak, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 45 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 80 %-ának összegét csökkenteni kell a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével.

Amennyiben a nem az intézmény tulajdonában lévő zálogjogok azonos ranghelyűek az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 45 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 80 %-ának – az akár az intézmény, akár más tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével csökkentett – összegét csökkenteni kell az alábbiak szorzatával:

a) az ingatlanérték 80 %-a, csökkentve a magasabb ranghelyű zálogjogok összegével, amennyiben vannak ilyenek, akár az intézmény, akár más intézmények tulajdonában; és

b) a nem az intézmény tulajdonában lévő, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos ranghelyű zálogjogok összegének és az összes azonos ranghelyű zálogjog összegének a hányadosa.

(8) E cikk (5) bekezdésének alkalmazásában, a következő feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

a) a kitettségek kezelhetők a 125. cikk (1) bekezdése szerint;

b) az említett módon kezelhető kitettségek a harmadik rész II. címének 3. fejezetével összhangban kockázattal súlyozottak;

c) az említett módon kezelhető kitettségeket biztosító lakóingatlan a mérlegelési jogkört gyakorló tagállamban található;

d) az intézménynél a lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségrészeken legfeljebb a jelzáloggal terhelt összeg és az ingatlanérték 55 %-a közül az alacsonyabb összegig terjedően – kivéve a 124. cikk (9) bekezdése szerinti eltérő döntés esetén – az intézmény által a 430a. cikk (1) bekezdése a) és c) pontjának vagy a 101. cikk (1) bekezdése a) és c) pontjának a 2021. június 27-én alkalmazandó változata szerint jelentett, az egyes években keletkezett veszteségek az elmúlt nyolc év egyikében sem haladják meg átlagosan az összes, lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett, fennálló kitettség kitettségértéke összegének 0,25 %-át;

e) az említett módon kezelhető kitettségek esetében az intézmény az alábbi érvényesíthető jogokkal rendelkezik a kötelezett nemteljesítése vagy nemfizetése esetén:

i. a kitettség fedezeteként szolgáló lakóingatlanra vonatkozó jog vagy a lakóingatlanra vonatkozó jelzálog-bejegyzési jog a 108. cikk (5) bekezdésének g) pontjával összhangban;

ii. a kötelezett egyéb vagyoni eszközeihez és jövedelméhez való jog, szerződés alapján vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerint;

f) az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az a)–e) pontokban előírt feltételek teljesülnek.

(9) Amennyiben az (5) bekezdésben említett mérlegelési jogkört gyakorolták, és a (8) bekezdésben említett minden feltétel teljesül, az intézmények 2032. december 31-ig a következő kockázati súlyokat is alkalmazhatják a lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett, az (5) bekezdés b) pontjában említett, kitettségek bármely fennmaradó részére:

a) 52,5 % a 2030. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 60 % a 2031. január 1-jétől 2031. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 67,5 % a 2032. január 1-jétől 2032. december 31-ig tartó időszak alatt.

(10) Amennyiben a tagállamok gyakorolják az (5) bekezdésben említett mérlegelési jogkörüket, erről értesítik az EBH-t, megindokolva a döntésüket. Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t a (8) bekezdés f) pontjában említett valamennyi ellenőrzés részleteiről.

(11) Az EBH-nak figyelemmel kell kísérnie az (5) bekezdésben megállapított átmeneti kezelés alkalmazását, és 2028. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottság részére a kapcsolódó kockázati súlyok megfelelőségét illető megállapításairól.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(12) Az e cikk (3), (5) és (9) bekezdésében, valamint a 495b. cikk (1) bekezdésében, a 495c. cikk (1) bekezdésében és a 495d. cikk (1) bekezdésében említett átmeneti intézkedések bármelyikének meghosszabbítása négy évre korlátozódik, és azt az említett cikkekben említettekkel egyenértékű értékeléssel kell alátámasztani.

(13) A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának iii. alpontjától vagy b) pontjának ii. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, a 92. cikk (4) bekezdése alapján a SEC-IRBA vagy a belső értékelési módszer alkalmazásával kockázattal súlyozott kitettségek esetében, amennyiben a kereskedési könyvi üzleti tevékenységből eredő hitelkockázatra, felhígulási kockázatra, partnerkockázatra vagy piaci kockázatra vonatkozó sztenderd teljes, kockázattal súlyozott kitettségérték egy részét a 261. vagy 262. cikknek megfelelően a SEC-SA alkalmazásával számítják ki, az intézményeknek 2032. december 31-ig a következő p tényezőt kell alkalmazniuk:

a) p = 0,25 olyan értékpapírosítási pozíció esetében, amelyre a 262. cikk alkalmazandó;

b) p = 0,5 olyan értékpapírosítási pozíció esetében, amelyre a 261. cikk alkalmazandó;”.

238. A 468. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt, nem realizált nyereség és veszteség ideiglenes kezelése”;

b) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 35. cikktől eltérve, 2025. december 31-ig (a továbbiakban: az ideiglenes kezelés időszaka) az intézmények az elsődleges alapvető tőkeelemek kiszámítása során figyelmen kívül hagyhatják a következő képlet alapján kiszámított A összeget:

$A = a \cdot f$

ahol:

a = a mérleg »Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok valósérték-változásai« tételében 2019. december 31-től halmozott, nem realizált nyereség vagy veszteség összege, amely az e rendelet 115. cikkének (2) bekezdésében említett központi kormányzatokkal, regionális kormányzatokkal, illetve helyi hatóságokkal, valamint az e rendelet 116. cikkének (4) bekezdésében említett közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeknek felel meg, kivéve azokat a pénzügyi eszközöket, amelyek az 1126/2008/EK bizottsági rendelet mellékletének (a továbbiakban: az IFRS 9-re vonatkozó melléklet) A. függelékében meghatározottak szerint értékvesztettek; és

f = a (2) bekezdéssel összhangban az ideiglenes kezelés időszaka alatt az egyes adatszolgáltatási évekre alkalmazandó tényező.

(2) Az intézményeknek az 1-gyel megegyező értékű f tényezőt 2025. december 31-ig kell alkalmazniuk az (1) bekezdésben említett A összeg kiszámításához.”

239. A 493. cikk (3) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 129. cikkben említett fedezett kötvények;”

b) az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) az I. mellékletben említett, legfeljebb egyéves eredeti lejáratú, a 4. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli okmányos meghitelezések és az I. mellékletben említett, legfeljebb egyéves eredeti lejáratú, a 3. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli lehívatlan hitellehetőségek 50 %-a, valamint az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében az olyan, hitelgaranciáktól eltérő garanciák 80 %-a, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézetek jogállásával rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagjaiknak;”.

240. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„494d. cikk

Visszatérés kevésbé összetett módszerek alkalmazásához

A 149. cikktől eltérve, … [e módosító rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/-től … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig az intézmények a 147. cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több kitettségi osztály tekintetében visszatérhetnek kevésbé összetett módszerek alkalmazásához, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény … [e módosító rendelet hatálybalépése előtt egy nappal]-án/-én már létezett, és illetékes hatósága engedélyezte számára, hogy ezeket a kitettségi osztályokat az IRB-módszer szerint kezelje;

b) az intézmény e hároméves időszak alatt csak egyszer kéri a kevésbé összetett módszerhez való visszatérést;

c) a kevésbé összetett módszerhez való visszatérésre irányuló kérelmet nem szabályozási arbitrázs céljából nyújtották be;

d) az intézmény hivatalosan legalább hat hónappal a tényleges visszatérést megelőzően értesítette az illetékes hatóságot, hogy az említett kitettségi osztályok tekintetében vissza kíván térni a kevésbé összetett módszerhez;

e) az illetékes hatóság a d) pontban említett értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül nem emelt kifogást az intézmény visszatérésre irányuló kérelme ellen.”

241. A 495. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„495. cikk
A részvénykitettségek kezelése az IRB-módszer szerint

(1) A 107. cikk (1) bekezdésétől eltérve, azon intézményeknek, amelyek engedélyt kaptak az IRB-módszer alkalmazására a részvényjellegű kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, 2029. december 31-ig – a 495a. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül – minden egyes olyan részvényjellegű kitettség kockázattal súlyozott kitettségértékét, amelynek tekintetében engedélyt kaptak az IRB-módszer alkalmazására, a következők közül a magasabb értékként kell kiszámítaniuk:

a) a 495a. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték;

b) az e rendelet … [e módosító rendelet hatálybalépése előtt egy nappal] előtt hatályos változatának megfelelően kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték.

(2) Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a részvényjellegű kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét az IRB-módszerrel számítsák ki, 2029. december 31-ig valamennyi részvényjellegű kitettségük tekintetében bármikor alkalmazhatják a 133. cikk szerinti kezelést az (1) bekezdésben meghatározott kezelés helyett.

Amennyiben az intézmények e bekezdés első albekezdését alkalmazzák, a 495a. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó.

E bekezdés alkalmazása során nem alkalmazandók a 149. cikkben a kevésbé összetett módszerek alkalmazásához való visszatérésre vonatkozóan meghatározott feltételek.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kezelést alkalmazó intézményeknek a várható veszteségértéket az esettől függően a 158. cikk (7), (8) vagy (9) bekezdésének megfelelően, az említett bekezdések … [e módosító rendelet hatálybalépése előtt egy nappal]-án/-én hatályos változatát figyelembe véve kell kiszámítaniuk, valamint az esettől függően a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontját és a 62. cikk d) pontját az említett pontok … [e módosító rendelet hatálybalépése előtt egy nappal]-án/-én hatályos változatát figyelembe véve kell alkalmazniuk, amennyiben az e cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték magasabb, mint az e cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték.

(4) Az illetékes hatóságok 2024. december 31. után nem adhatnak engedélyt az intézmények kérelme alapján arra, hogy az intézmények a részvényjellegű kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét az IRB-módszerrel számítsák ki.”

242. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„495a. cikk

Részvényjellegű kitettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 133. cikk (3) bekezdésében meghatározott kezeléstől eltérve a részvényjellegű kitettségekhez a [e módosító rendelet hatálybalépésének napja előtt egy nappal] ...-án/-én alkalmazandó – 250 %-ban maximált – kockázati súly és az alábbi kockázati súlyok közül a magasabbat kell hozzárendelni:

a) 100 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 130 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 160 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 190 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 220 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) A 133. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezeléstől eltérve a részvényjellegű kitettségekhez a [e módosító rendelet hatálybalépésének napja előtt egy nappal] ...-án/-én alkalmazandó kockázati súly és az alábbi kockázati súlyok közül a magasabbat kell hozzárendelni:

a) 100 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 160 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 220 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 280 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 340 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(3) A 133. cikktől eltérve, az intézmények továbbra is alkalmazhatják a … [e módosító rendelet hatálybalépésének napja előtt egy nappal]-án/-én alkalmazandó kockázati súlyt az olyan szervezetekkel szembeni részvényjellegű kitettségekre – ideértve a kitettségek azon részét is, amelyet a 471. cikknek megfelelően nem vontak le szavatolótőkéjükből az említett cikk 2021. október 27-én hatályos változata értelmében –, amelyekben 2021. október 27-én legalább hat egymást követő éven keresztül fennálló tulajdoni részesedéssel rendelkeztek, és amelyek felett ők maguk, vagy intézményi hálózatukkal együtt jelentős befolyást vagy ellenőrzést gyakoroltak a 2013/34/EU irányelv vagy azon számviteli standardok szerint, amelyek hatálya alá az intézmény az 1606/2002/EK rendelet értelmében tartozik, vagy valamely természetes vagy jogi személy vagy intézményhálózat és egy vállalkozás között fennálló hasonló jogviszony következtében, vagy amennyiben valamely intézmény a szervezet vezető testülete legalább egy tagjának kinevezésére hatáskörrel rendelkezik.

495b. cikk

Speciális hitelezési kitettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 161. cikk (4) bekezdésétől eltérve, saját LGD-becslés alkalmazása esetén az IRB-módszer szerint kezelt speciális hitelezési kitettségekre alkalmazandó bemeneti LGD alsó korlátokat a 161. cikk (4) bekezdésében meghatározott alkalmazandó bemeneti LGD alsó korlátok és a következő tényezők szorzataként kell kiszámítani:

a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 80 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 100 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) Az EBH-nak jelentést kell készítenie a speciális hitelezési kitettségekre az IRB-módszer szerint alkalmazandó kockázati paraméterek – köztük a levonási paraméter – megfelelő kalibrálásáról, és különösen a saját LGD-becslésekről és a bemeneti LGD alsó korlátokról a 147. cikk (8) bekezdésében említett speciális hitelezési kitettségek minden egyes kategóriájára vonatkozóan. Jelentésében az EBH-nak adatokat kell közölnie különösen az Unióban az eltérő üzleti és kockázati profilú intézmények különböző mintáin megfigyelt nemteljesítések és realizált veszteségek átlagos számáról. Az EBH-nak a kockázati paraméterek – köztük a levonási paraméter – olyan konkrét kalibrálására kell ajánlást tennie, amely tükrözi a speciális hitelezési kitettségek egyes konkrét kategóriáinak egyedi és eltérő kockázati profilját.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig be kell nyújtania az említett jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(3) A 122a. cikk (3) bekezdésének a) pontjától eltérve, az említett pontban említett azon speciális hitelezési kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, 2032. december 31-ig 80 %-os kockázati súly rendelhető, amennyiben a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 501a. cikkben említett kiigazítása nem kerül alkalmazásra, és a kitettség valamennyi alábbi kritérium figyelembevétele alapján kiváló minőségűnek minősül:

a) a kötelezett az alábbi jellemzők mindegyikének megléte miatt súlyos stresszhelyzetben is képes eleget tenni pénzügyi kötelezettségeinek:

i. a kitettség értékhez viszonyított aránya megfelelő;

ii. a kitettség törlesztési konstrukciója konzervatív;

iii. a kitettség teljes kifizetésekor az eszközök fennmaradó élettartama arányos, vagy lehetőség van magas hitelképességű fedezetnyújtó igénybevételére;

iv. a kitettség kötelezett általi refinanszírozásának kockázata alacsony, vagy ezt a kockázatot arányos eszköz-maradványérték vagy magas hitelképességű fedezetnyújtó igénybevételének lehetősége megfelelően csökkenti;

v. a kötelezettet szerződéses rendelkezések korlátozzák a tevékenységére és finanszírozási struktúrájára vonatkozóan;

vi. a kötelezett csupán kockázatmérséklési célból vesz igénybe származtatott eszközöket;

vii. a lényeges működési kockázatokat megfelelően kezelik;

b) az eszközökre vonatkozó szerződéses megállapodások magas szintű védelmet nyújtanak a hitelezők számára, beleértve a következő jellemzőket:

i. a hitelezők jogilag érvényesíthető első ranghelyű joggal rendelkeznek a finanszírozott eszközök felett, és adott esetben az általuk termelt jövedelem felett;

ii. szerződéses rendelkezések korlátozzák a kötelezettet azon képességére nézve, hogy olyan módosításokat hajtson végre az eszközön, amely negatív hatással lenne annak értékére;

iii. amennyiben az eszköz építés alatt áll, a hitelezők jogilag érvényesíthető első ranghelyű joggal rendelkeznek az eszközök és az alapul szolgáló építési szerződések felett;

c) a finanszírozott eszközök megfelelnek a hatékony és eredményes működést célzó, következőket megkövetelő előírások mindegyikének:

i. az eszköz technológiája és kialakítása ellenőrzött;

ii. az eszközök üzemeltetéséhez szükséges valamennyi engedélyt beszerezték;

iii. amennyiben az eszköz építés alatt áll, a kötelezett megfelelő biztosítékokkal rendelkezik az eszköz megállapodás szerinti specifikációira, költségvetésére és befejezési időpontjára vonatkozóan, ideértve az erős teljesítési garanciákat vagy egy tapasztalt kivitelező bevonását, valamint a kötbérre vonatkozó megfelelő szerződéses rendelkezéseket.

(4) Az EBH-nak jelentést kell készítenie, amelyben elemzi a következőket:

a) a tárgyieszköz-finanszírozás piacai tendenciáinak és feltételeinek alakulása az Unióban;

b) a tárgyieszköz-finanszírozási kitettségek tényleges kockázati szintje egy teljes gazdasági ciklusra vonatkozóan;

c) a 122a. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kezelésnek a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatása a tárgyieszköz-finanszírozási kitettségek esetében, a 465. cikk (1) bekezdésének figyelembevétele nélkül;

d) a »kiváló minőségű tárgyieszköz-finanszírozás« alkategória fogalommeghatározásának megfelelősége, és eltérő prudenciális kezelés bevezetése a kitettségek ezen alkategóriája esetében.

Az EBH-nak 2030. december 31-ig kell benyújtania az említett jelentést az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

495c. cikk

A hitelkockázat-mérséklési célú lízingkitettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 230. cikktől eltérve, a H_c alkalmazandó értéke, amely az »egyéb dologi biztosíték« értékének felel meg a 199. cikk (7) bekezdésében említett azon kitettségek esetében, amelyeknél a lízingelt eszköz »egyéb dologi biztosíték« típusú, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, a 230. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában meghatározott »egyéb dologi biztosíték« H_c értékének és az alábbi tényezőknek a szorzata:

a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 80 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 100 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) Az EBH-nak jelentést kell készítenie a lízingkitettségekhez kapcsolódó, az IRB-módszer szerinti kockázati paraméterek megfelelő kalibrálásáról, valamint a sztenderd módszer szerinti kockázati súlyokról, és különösen a 230. cikk szerinti LGD_s és H_c paraméterről. Jelentésében az EBH-nak adatokat kell közölnie különösen az Unióban a különböző típusú lízingelt ingatlanokhoz és lízingtevékenységet folytató különböző típusú intézményekhez kapcsolódó kitettségekkel kapcsolatban megfigyelt nemteljesítések és realizált veszteségek átlagos számáról.

Az EBH-nak az említett jelentést … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig kell benyújtania az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére.

A Bizottság adott esetben e jelentés alapján, és figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott nemzetközileg elfogadott standardokat, 2028. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

495d. cikk

A feltétel nélkül felmondható kötelezettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 111. cikk (2) bekezdésétől eltérve, az intézményeknek a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalás formájában megjelenő, mérlegen kívüli tételek kitettségértékét az említett cikkben előírt százalékos arány és a következő tényezők szorzataként kell kiszámítaniuk:

a) 0 % a 2025. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 25 % a 2030. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 50 % a 2031. január 1-jétől 2031. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 75 % a 2032. január 1-jétől 2032. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) Az EBH-nak jelentést kell készítenie, amelyben értékeli, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett eltérést meg kell-e hosszabbítani 2032. december 31-ét követően, és szükség esetén pontosítja az eltérés fenntartására vonatkozó feltételeket.

Az EBH-nak az említett jelentést 2028. december 31-ig kell benyújtania az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, valamint e standardoknak a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatását, 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

495e. cikk
Az intézmények külső hitelminősítő intézet általi minősítésére vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 138. cikk g) pontjától eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy valamely intézménnyel kapcsolatban 2029. december 31-ig továbbra is olyan, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítést használjanak, amely implicit kormányzati támogatásra vonatkozó feltételezéseket foglal magában.

495f. cikk

Az ingatlanátértékelési előírásokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 229. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjától eltérve, a 2025. január 1. előtt nyújtott, lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségek esetében az intézmények a lakóingatlant vagy a kereskedelmi ingatlant továbbra is értékelhetik piaci értéken vagy annál alacsonyabb értéken, illetve – azokban a tagállamokban, amelyek jogszabályi vagy egyéb szabályozási rendelkezésekben szigorú kritériumokat írtak elő a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására – az adott ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékén, az ingatlan értékének a 208. cikk (3) bekezdése szerinti, kötelező felülvizsgálatának időpontja és 2027. december 31. közül a korábbi időpontig.

495g. cikk

Egyes állami garanciarendszerekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 183. cikk (1) bekezdésétől és a 213. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az olyan garancia, amely a kötelezett által elkövetett csalás esetén felmondható vagy amely hitelkockázati fedezetének a mértéke ilyen esemény bekövetkeztekor csökkenthető, úgy tekintendő, hogy teljesíti a 183. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 213. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett követelményeket, amennyiben a garanciát valamely, a 214. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szervezet nyújtotta 2024. december 31-én vagy azt megelőzően.

495h. cikk

Az alternatív belső modellen alapuló módszernek a piaci kockázatra való alkalmazására vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 325az. cikk (2) bekezdésének d) pontjától eltérve, az intézmények 2026. január 1-jéig alkalmazhatják az alternatív belső modellen alapuló módszert a 325bg. cikkben meghatározott követelményeknek meg nem felelő kereskedési részlegek tekintetében a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításához.”

243. Az 500. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a nemteljesítő (defaulted) kitettségek elidegenítési időpontjai 2016. november 23-nál későbbre, de legkésőbb 2024. december 31-re esnek;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett korrekcióra 2024. december 31-ig kell, hogy sor kerüljön, és annak hatásai addig tarthatnak, amíg a megfelelő kitettségek szerepelnek az intézmény saját LGD-becsléseiben.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság 2026. december 31-ig, majd azt követően kétévente értékeli, hogy az intézmények mérlegében szereplő nemteljesítő kitettségek szintje számottevően nőtt-e, hogy számít-e az intézmények eszközminőségének jelentős romlására, és hogy a nemteljesítő kitettségek másodlagos piacainak fejlettségi foka nem megfelelő-e a nemteljesítő kitettségek intézmények általi hatékony elidegenítésének biztosításához, figyelembe véve az értékpapírosítással kapcsolatos szabályozási fejleményeket is.

A Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdésben meghatározott eltérés megfelelőségét, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e cikkben előírt kiigazítás szükség szerinti meghosszabbítása, újbóli bevezetése vagy módosítása céljából.”

244. Az 500a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 114. cikk (2) bekezdésétől eltérve, 2026. december 31-ig a tagállamok központi kormányzataival és központi bankjaival szembeni, egy másik tagállam hazai pénznemében denominált és finanszírozott kitettségek esetében a következők alkalmazandók:

a) 2024. december 31-ig a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekhez a 114. cikk (2) bekezdésével összhangban rendelt kockázati súly 0 %-a;

b) 2025-ben a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekhez a 114. cikk (2) bekezdésével összhangban rendelt kockázati súly 20 %-a;

c) 2026-ban a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekhez a 114. cikk (2) bekezdésével összhangban rendelt kockázati súly 50 %-a.”;

b) a (2) bekezdés a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) 2025. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-a;

b) 2026. január 1. és december 31. között az intézmény alapvető tőkéjének 75 %-a;

c) 2027. január 1. és december 31. között az intézmény alapvető tőkéjének 50 %-a.”

245. Az 500c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„500c. cikk
A túllépések kizárása az utótesztelési kiegészítő tétel kiszámításából a Covid19-világjárványra tekintettel

A 325bf. cikktől eltérve, az illetékes hatóságok kivételes körülmények között és egyedi esetekben engedélyezhetik az intézmények számára, hogy a 325bf. cikkben meghatározott kiegészítő tétel kiszámításából kizárják azon túllépéseket, amelyeket az adott intézmény feltételezett vagy tényleges változások utótesztelésével mutatott ki, feltéve hogy e túllépések nem a belső modell hiányosságaiból erednek és 2020. január 1. és 2021. december 31. között történtek.”

246. Az 501. cikk (2) bekezdésében az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kkv-val szembeni kitettségnek a lakossággal szembeni, a vállalati vagy az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek osztályában kell lennie, ám nem kerülhet a földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek osztályába;”

b) a kkv fogalmát az 5. cikk 9. pontja határozza meg;”.

247. Az 501a. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kitettség a 112. cikk g) pontjában vagy a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett valamely kitettségi osztályba tartozik, a nemteljesítő kitettségek kizárásával; ”

b) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) a kötelezett refinanszírozási kockázata alacsony vagy megfelelően mérsékelt, figyelembe véve az esetleges, a (2) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában felsorolt egy vagy több szervezet által nyújtott támogatásokat vagy finanszírozásokat is;”

c) az o) pont helyébe a következő szöveg lép:

„o) 2025. január 1-je után keletkezett kitettségek esetében a kötelezett elvégezte annak értékelését, hogy a finanszírozott eszközök pozitívan járulnak hozzá az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott egy vagy több környezetvédelmi célkitűzéshez, és nem sértik jelentősen az említett cikkben meghatározott egyéb célkitűzéseket, vagy a finanszírozott eszközök nem sértik jelentősen az említett cikkben meghatározott semelyik környezetvédelmi célkitűzést.”

248. Az 501c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„501c. cikk
A környezeti vagy társadalmi tényezőkkel szembeni kitettségek prudenciális kezelése

„(1) Az EBH-nak – az ERKT-val folytatott konzultációt követően – a rendelkezésre álló adatok alapján értékelnie kell, hogy ki kell-e igazítani a környezeti vagy társadalmi tényezők hatásának kitett eszközökhöz vagy kötelezettségekhez kapcsolódó kitettségek egyedi prudenciális kezelését. Az EBH-nak különösen a következőket kell megvizsgálnia:

a) a harmadik rész II. címével összhangban meghatározott egyes kitettségi osztályokra vonatkozó megbízható és következetes ESG-adatok rendelkezésre állása és hozzáférhetősége;

b) az EIOPA-val konzultálva a kitettségek azonosítására és minősítésére szolgáló, szabványosított módszertan bevezetésének megvalósíthatósága a harmadik rész II. címével összhangban meghatározott minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan, az ESG-kockázati besorolásra vonatkozó közös elvek alapján, felhasználva a fenntarthatósági tájékoztatásra vonatkozóan az Unióban – és adott esetben nemzetközi szinten – elfogadott beszámolási keretek által rendelkezésre bocsátott, az átállási és fizikai kockázati mutatókra vonatkozó információkat, az EBH vagy az illetékes hatóságok által az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi kockázatokra vonatkozóan végzett felügyeleti stressztesztekből vagy forgatókönyv-elemzésből származó iránymutatásokat és következtetéseket, valamint a kijelölt külső hitelminősítő intézet által megállapított hitelkockázati besorolás vonatkozó ESG-pontszámát, amennyiben az megfelelően tükrözi az ESG-kockázatokat;

c) a környezeti vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek más kitettségek kockázatosságához viszonyított tényleges kockázata, valamint a keret olyan lehetséges további és átfogóbb felülvizsgálatai, amelyek a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által nemzetközi szinten elfogadott fejlemények tekintetében mérlegelendőek;

d) a környezeti vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek kiigazított, egyedi prudenciális kezelése által az Unión belüli pénzügyi stabilitásra és banki hitelezésre esetlegesen gyakorolt rövid, közép- és hosszú távú hatások;

e) a hatályos prudenciális kereten belül mérlegelhető célzott javítások.

(2) Az EBH-nak az alábbi időpontokig sorozatos jelentéseket kell benyújtania megállapításairól az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére:

a) … [e módosító rendelet hatálybalépésének napja] az (1) bekezdés e) pontjában előírt értékelések esetében;

b) 2024. december 31. az (1) bekezdés a) és b) pontjában előírt értékelések esetében;

c) 2025. december 31. az (1) bekezdés c) és d) pontjában előírt értékelések esetében.

A Bizottság ezen EBH-jelentések alapján – adott esetben – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak 2026. december 31-ig.”

249. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„501d. cikk

A kriptoeszközök prudenciális kezelésére vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be 2025. június 30-ig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kriptoeszközökkel szembeni kitettségek egyedi prudenciális kezelésének bevezetéséről, a nemzetközi standardokra és az (EU) 2023/1114 rendeletre figyelemmel. E jogalkotási javaslatnak a következőket kell tartalmaznia:

a) a kriptoeszközök különböző kriptoeszköz-kategóriákba való besorolásának kritériumai azok kockázati jellemzői és egyedi feltételeknek való megfelelésük alapján;

b) egyedi szavatolótőke-követelmények a különböző kriptoeszközökkel járó valamennyi kockázatra vonatkozóan;

c) a kriptoeszközök meghatározott típusaival szembeni kitettségek összesített határértéke;

d) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekre vonatkozó egyedi tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmények;

e) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségek hozzárendelésére, valamint a szavatolótőke-követelmények nyomon követésére és kiszámítására vonatkozó egyedi felügyeleti hatáskörök;

f) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekre vonatkozó egyedi likviditási követelmények;

g) közzétételi és jelentéstételi követelmények.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogalkotási aktus alkalmazásának kezdőnapjáig az intézményeknek a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket a következőképpen kell kiszámítaniuk:

a) a tokenizált hagyományos eszközökkel kapcsolatos, kriptoeszközökkel szembeni kitettségeket az általuk képviselt hagyományos eszközökkel szembeni kitettségként kell kezelni;

b) az olyan eszközalapú tokenekkel szembeni kitettségekhez, amelyek kibocsátói megfelelnek az (EU) 2023/1114 rendeletnek, és amelyek egy vagy több hagyományos eszközhöz vannak kötve, 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

c) az a) és b) pontban említettektől eltérő, kriptoeszközökkel szembeni kitettségekhez 1 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, az olyan tokenizált hagyományos eszközökkel kapcsolatos, kriptoeszközökkel szembeni kitettségeket, amelyek értéke bármely más kriptoeszköztől függ, a c) ponthoz kell rendelni.

(3) Az intézmény (1) bekezdés a) és b) pontjában említettektől eltérő kriptoeszközökkel szembeni teljes kitettségének értéke nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 1 %-át.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott határértéket túllépő intézménynek haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot a jogsértésről, és az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolnia kell a megfelelés időben történő visszaállítását.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az intézmények szavatolótőke-követelményeinek a (2) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott módszerekkel összhangban történő kiszámításához szükséges technikai elemek meghatározása céljából, beleértve a kitettségek értékének kiszámítási módját, valamint a rövid és hosszú kitettségek összesítésének módját a (2) és (3) bekezdés alkalmazása céljából.

E szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie a nemzetközileg elfogadott, a BCBS által kidolgozott kapcsolódó standardokat, valamint az (EU) 2023/1114 rendelet alapján az Unióban már meglévő engedélyeket.

Az EBH-nak … [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(6) A kriptoeszközökkel szembeni kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításához az intézmények nem alkalmazhatják a 36. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett levonást.”

250. Az 505. és az 506. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„ 505. cikk
A mezőgazdasági finanszírozás vizsgálata

(1) Az EBH-nak 2030. december 31-ig jelentést kell készítenie e rendelet követelményeinek a mezőgazdasági finanszírozásra gyakorolt hatásairól, ideértve a következőket:

a) a mezőgazdasági vállalkozásokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan a harmadik rész II. címének megfelelően kiszámított, hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményre vonatkozó külön kockázati súly megfelelősége;

b) adott esetben prudenciálisan indokolt kritériumok az említett külön kockázati súly alkalmazásához, ideértve a gazdálkodási gyakorlatokat is, valamint a kitettségeknek a vállalati kitettségek, a lakossággal szembeni kitettségek vagy az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek osztályaiba való besorolását;

c) összehangolás »’A termelőtől a fogyasztóig’ stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért« című, 2020. május 20-i bizottsági közleményben meghatározott »a termelőtől a fogyasztóig« stratégiával és az (EU) 2020/852 rendelet értelmében vett vonatkozó környezeti hatással, különösen az uniós mezőgazdasági számviteli információs hálózatban gyűjtött mutatókkal, amelyek a következőkre gyakorolt hatás pontszámmal jelzett mértékét mutatják:

i. nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás hektáronként;

ii. peszticid- és műtrágyahasználat hektáronként;

iii. a talaj ásványianyag-hatékonyságának aránya, beleértve a szént, az ammóniát, a foszfátot és a nitrogént hektáronként;

iv. a vízhasználat hatékonysága;

v. az e pont i–iv. alpontjában említett mutatókra gyakorolt pozitív hatás megerősítése az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendeletben* említett, az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójával.

(2) A Bizottság – figyelembe véve az EBH-nak az (1) bekezdésben említett jelentését – benyújtja a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentést adott esetben az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie annak érdekében, hogy enyhítse annak a mezőgazdasági finanszírozásra gyakorolt negatív hatásait.

(3) Az EBH-nak emellett 2027. december 31-ig időközi jelentést kell készítenie e rendelet követelményeinek a mezőgazdasági finanszírozásra gyakorolt hatásáról.

506. cikk

Hitelkockázat – hitelbiztosítás

Az EBH-nak 2024. június 30-ig, az EIOPA-val szorosan együttműködve jelentést kell tennie a Bizottságnak a hitelbiztosítási szerződések hitelkockázat-mérséklési technikaként való elfogadhatóságáról és használatáról, többek között a következőkről:

a) a kapcsolódó, a harmadik rész II. címének 3. és 4. fejezetében említett kockázati paraméterek megfelelősége;

b) a hitelkockázati kitettségek jelentette tényleges és megfigyelt kockázat elemzése olyan esetekben, amikor a hitelbiztosítást hitelkockázat-mérséklési technikaként ismerték el;

c) annak elemzése, hogy az e rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelmények összhangban állnak-e az a) és a b) pont szerinti elemzések eredményével.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján 2024. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak annak érdekében, hogy módosítsa a hitelbiztosítás harmadik rész II. címe értelmében alkalmazandó kezelését.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/848 rendelete (2018. május 30.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2018.6.14., 1. o.).”

251. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„506c. cikk

Hitelkockázat – az elsődleges alapvető tőke csökkentése és a hitelkockázati paraméterek közötti kölcsönhatás

Az EBH-nak 2026. december 31-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az aktuális hitelkockázat-mérés és az egyes hitelkockázati paraméterek közötti összhangról, az IRB-módszer szerinti hiány vagy az IRB-módszer szerinti többlet kiszámítása céljából végzett, a 159. cikkben említett kiigazítások kezeléséről, valamint annak a 166. cikk szerinti kitettségérték-meghatározással és az LGD-becsléssel való összhangjáról.

Az említett jelentésben meg kell vizsgálni a nemteljesítési eseményből eredő gazdasági veszteség maximális mértékét, valamint a nemteljesítési esemény kapcsán az elsődleges alapvető tőke csökkentése formájában elért fedezettséget, figyelembe véve az elsődleges alapvető tőke valamennyi, számviteli szempontú csökkentését, ezen belül a várható hitelezési veszteségekből vagy a valós érték helyesbítéseiből eredő csökkentéseket, valamint a kapott kitettségekre vonatkozó esetleges csökkentéseket és azoknak a szabályozói levonásokra gyakorolt hatását.

506d. cikk

Az értékpapírosítás prudenciális kezelése

(1) Az EBH-nak az ESMA-val szoros együttműködésben 2026. december 31-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az értékpapírosítási ügyletek prudenciális kezeléséről, megkülönböztetve az értékpapírosítás különböző típusait, ideértve a szintetikus értékpapírosítást is, a kezdeményezőket és a befektetőket, valamint az az STS és nem-STS ügyleteket.

(2) Az EBH-nak különösen nyomon kell követnie a 465. cikk (13) bekezdésében említett átmeneti rendelkezések alkalmazását, és különösen értékelnie kell azt, hogy a tőke-küszöbérték értékpapírosítási kitettségekre történő alkalmazása milyen mértékben befolyásolná a kezdeményező intézmények által olyan ügyletek során elért tőkecsökkentést, amelyek esetében jelentős kockázatátruházást állapítottak meg, túlzott mértékben csökkentené-e a kockázatérzékenységet, valamint befolyásolná-e az új értékpapírosítási ügyletek gazdasági életképességét. Ilyen esetekben a kockázatérzékenység csökkentése érdekében az EBH fontolóra veheti a többletkockázati tényezők lefelé történő újrakalibrálását azon ügyletek vonatkozásában, amelyek esetében jelentős kockázatátruházást állapítottak meg. Az EBH-nak értékelnie kell továbbá a mind a SEC-SA, mind pedig a SEC-IRBA hatálya alá tartozó többletkockázati tényezők megfelelőségét, figyelembe véve az értékpapírosítási ügyletek múltbeli hitelteljesítményét az Unióban, valamint az értékpapírosítási keretrendszer csökkentett modell- és ügynöki kockázatait.

(3) Adott esetben a Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentés alapján, figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

506e. cikk

A felső vagy alsó korláttal rendelkező, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerése

(1) Az EBH-nak ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a következőkről:

a) azok a feltételek, amelyeknek a kitettségek portfóliójának szintjén meghatározott felső vagy alsó korlátokkal rendelkező garanciáknak (a továbbiakban: portfóliógaranciák) meg kell felelniük ahhoz, hogy értékpapírosításnak minősüljenek;

b) a harmadik rész II. címének 4. fejezete alapján a portfóliógaranciákra abban az esetben alkalmazandó szabályozási kezelés, amennyiben azok nem minősülnek értékpapírosításnak;

c) az e rendelet harmadik része II. címének 5. fejezetében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott követelményeknek a portfóliógaranciákra való alkalmazása, amennyiben ezek a garanciák értékpapírosításnak minősülnek;

d) a 234. cikk alkalmazása olyan egyedi garanciákra, amelyek ügyletrészsorozatokba való besoroláshoz vezetnek.

(2) Az EBH-nak az (1) bekezdésben említett jelentésben különösen az alábbiakat kell értékelnie:

a) az (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatban azok a feltételek, amelyek mellett a portfóliógaranciák a kockázat részletekben történő átruházását eredményezik;

b) az (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatban:

i. a portfóliógaranciák elismerhetőségi kritériumai a harmadik rész II. címének 4. fejezete szerint;

ii. a harmadik rész II. címének 4. fejezetében meghatározott követelmények alkalmazása;

c) az (1) bekezdés d) pontjával kapcsolatban az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében, valamint az e rendelet harmadik része II. címének 5. fejezetében meghatározott követelmények alkalmazása.

A Bizottság e jelentés alapján – adott esetben – 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

506f. cikk

Az értékpapír-finanszírozási ügyletek prudenciális kezelése

Az EBH-nak ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó új keretrendszer által a – jellegüknél fogva nagyon rövid távú tevékenységeknek minősülő – értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények tekintetében gyakorolt hatásról, különös tekintettel annak az állampapírpiacokra gyakorolt – az árjegyzési kapacitással és a költségekkel kapcsolatos – lehetséges hatására.

Az EBH-nak értékelnie kell, hogy a kapcsolódó kockázati súlyok sztenderd módszer szerinti újrakalibrálása megfelelő-e, tekintettel a rövid lejáratokkal kapcsolatos kockázatokra, különösen az egy évnél rövidebb hátralévő lejáratok esetében.

A Bizottság e jelentés alapján – adott esetben – 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

252. Az 514. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2) A Bizottság az EBH (1) bekezdésben említett jelentése alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott, nemzetközileg elfogadott standardok harmadik országokban való végrehajtását, adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakaszában foglalt módszerek módosítása céljából.”

253. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„518c. cikk

A prudenciális követelmények keretrendszerének felülvizsgálata

A Bizottság az EBH-val és az EKB-val szoros együttműködésben 2028. december 31-ig értékeli a bankrendszer általános helyzetét az egységes piacon, és jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Unió bankszabályozási és bankfelügyeleti keretének megfelelőségéről.

A jelentésben át kell tekinteni a bankszektorban a nagy pénzügyi válságot követően végrehajtott reformokat, valamint értékelni kell, hogy ezek megfelelő szintű védelmet biztosítanak-e a betétesek számára, és megőrzik-e a pénzügyi stabilitást a tagállamok, a bankunió, valamint az Unió szintjén.

A jelentésben figyelembe kell venni a bankunió valamennyi dimenzióját, valamint általánosságban a tőke-küszöbértéknek a tőke- és likviditási követelmények részeként történő bevezetését is. E tekintetben a Bizottság megfelelően figyelembe veszi mind az Európai Parlament, mind az Európai Tanács bankunióra vonatkozó, idevágó nyilatkozatait és következtetéseit.”

254. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„519d. cikk

Az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer

(1) Az EBH-nak az ESMA-val szorosan együttműködve ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 30 hónappal]-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak arról, hogy az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszernek az uniós jogban történő végrehajtása megfelelő-e a bankszektoron kívül esetlegesen felhalmozódó tőkeáttétel kezelésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésben az alábbiak mindegyikét meg kell vizsgálni:

a) a bankrendszeren kívüli tőkeáttétel mértéke az Unióban, valamint az, hogy a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer milyen mértékben csökkentheti ezt a tőkeáttételt, amennyiben az túlzott mértékűvé válik;

b) az unióbeli intézmények azon értékpapír-finanszírozási ügyleteinek a lényegessége, amelyek a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer hatálya alá tartoznak, a minimális levonások alsó korlátait nem teljesítő értékpapír-finanszírozási ügyletek alábontásával;

c) a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer becsült hatásaaz unióbeli intézményekre a Pénzügyi Stabilitási Tanács által ajánlott két végrehajtási megközelítés – nevezetesen a piaci szabályozás, illetve az e rendelet szerinti szankcionálóbb szavatolótőke-követelmény – alkalmazásakor egy olyan forgatókönyv esetén, amely szerint az unióbeli intézmények nem módosítanák az értékpapír-finanszírozási ügyleteikhez kapcsolódó levonásokat úgy, hogy azok megfeleljenek a minimális levonások alsó korlátainak, valamint a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer becsült hatása egy olyan alternatív forgatókönyv esetén, amely szerint az unióbeli intézmények e levonásokat a minimális levonások alsó korlátainak megfelelően módosítanák;

d) az említett becsült hatások elsődleges okai, valamint a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer bevezetésének esetleges nem szándékolt következményei az értékpapír-finanszírozási ügyletek unióbeli piacainak működésére nézve;

e) az a végrehajtási megközelítés, amellyel az a)–d) pontban említett megfontolások fényében és az egyenlő versenyfeltételek uniós pénzügyi ágazatban való biztosításának figyelembevételével a legeredményesebben érhetők el a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer szabályozási célkitűzései.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer végrehajtásáról szóló ajánlását, valamint a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, adott esetben ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 42 hónappal]-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

519e. cikk
Működési kockázat

Az EBH-nak ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 42 hónappal]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a következőkről:

a) a biztosítás alkalmazása a működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításával összefüggésben;

b) a biztosításból származó térülési összegek megjelenítése szabályozási arbitrázshoz vezethet-e az éves működési kockázati veszteség oly módon történő csökkentése révén, amely nem párosul a működési veszteségnek való tényleges kitettség arányos csökkenésével;

c) a biztosításból származó térülési összegek megjelenítése eltérő hatást gyakorol-e az ismétlődő veszteségek, illetve az esetleges szélsőséges mértékű veszteségek megfelelő fedezettségére;

d) az intézmények által a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása céljából használt adatok rendelkezésre állása és minősége.

A Bizottság e jelentés alapján adott esetben ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 54 hónappal]-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

519f. cikk
Arányosság

Az EBH-nak jelentést kell készítenie, amelyben értékeli a kis méretű és nem összetett intézményekre vonatkozó általános prudenciális keretet, és amelyben különösen:

a) a bankcsoportok és a konkrét üzleti modellek tekintetében is értékeli az említett követelményeket;

b) figyelembe veszi a kis méretű és nem összetett intézmények jelentőségét intézményi szinten és régiónként a helyi közösségek pénzügyi stabilitásának és hitelnyújtásának fenntartása szempontjából.

A prudenciális keret módosítására vonatkozó lehetőségek mérlegelésekor az EBH-nak arra az átfogó elvre kell támaszkodnia, hogy az egyszerűsített követelményeknek konzervatívabbaknak kell lenniük.

Az EBH-nak e jelentést 2027. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.”

255. Az I. melléklet helyébe az e rendelet mellékletében meghatározott szöveg lép.

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2025. január 1-jétől kell alkalmazni.

E rendelet 1. cikkének alábbi pontjait azonban ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja]-tól/-től kell alkalmazni: az 1. pont a) pontjának iv. alpontja; az 1. pont b) pontja; a 2., 3. és 4. pont; a 6. pont f) pontja; a 8. pont c) pontja; az 575/2013/EU rendelet 34. cikkének (4) bekezdésére vonatkozó 11. pont; a 30. pont d) alpontja; az 575/2013/EU rendelet 104. cikkének (9) bekezdésére vonatkozó 34. pont; a 35. pont a) pontja; az 575/2013/EU rendelet 104c. cikkének (4) bekezdésére vonatkozó 37. pont; az 575/2013/EU rendelet 111. cikkének (8) bekezdésére vonatkozó 42. pont; az 575/2013/EU rendelet 122a. cikkének (4) bekezdésére vonatkozó 52. pont; az 575/2013/EU rendelet 123. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésére vonatkozó 53. pont; az 575/2013/EU rendelet 124. cikkének (11), (12) és (14) bekezdésére vonatkozó 55. pont; az 575/2013/EU rendelet 126a. cikkének (3) bekezdésére vonatkozó 56. pont; az 57. és 65. pont; a 70. pontnak az 575/2013/EU rendelet 143. cikkének (5) bekezdésére vonatkozó c) pontja; a 71. pont b) pontja; a 72. pont i. pontja; a 75. pont d) pontja; a 78. pont e) pontja; a 81. pont; a 98. pont b) pontja; a 102. pont d) pontja; a 104. pont c) pontja; a 105. pont c) pontja; a 106. pont e) pontja; a 135. pont c) pontja; a 152. pont b) pontjának ii. alpontja; az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (9) és (10) bekezdésére, 315. cikkének (3) bekezdésére, 316. cikkének (3) bekezdésére, 317. cikkének (9) és (10) bekezdésére, 320. cikkének (3) bekezdésére, 321. cikkének (2) bekezdésére és 323. cikkének (2) bekezdésére vonatkozó 155. pont; a 156. pont b) pontja; a 159. pontnak az 575/2013/EU rendelet 325c. cikkének (8) bekezdésére vonatkozó c) pontja; a 160. pontnak az 575/2013/EU rendelet 325j. cikkének (7) bekezdésére vonatkozó c) pontja; a 164. pont b) pontja; a 178. pont e) pontja; a 180. pont; 182. pont d) pontja; a 183. pont c) pontja; a 184. pont b) pontjának iii. alpontja; a 198. pont c) pontja; az 575/2013/EU rendelet 383a. cikkének (4) és (5) bekezdésére vonatkozó 201. pont; a 204. pont; a 205. pont b) pontjának i. alpontja; a 214. pont a) és c) pontja; a 222. és 223. pont; az 575/2013/EU rendelet 449a. cikkének (3) bekezdésére vonatkozó 229. pont; a 232., 235., 236. és 238. pont; a 239. pont a) pontja; az 575/2013/EU rendelet 495b. cikkének (2) és (4) bekezdésére, valamint 495c. cikkének (2) bekezdésére vonatkozó 242. pont; a 243., 244., 248. és 249. pont; az 575/2013/EU rendelet 506. cikkére vonatkozó 250. pont; az 575/2013/EU rendelet 506e. és 506f. cikkére vonatkozó 251. pont; a 252., 253. és 254. pont.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt …,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

Mérlegen kívüli tételek osztályozása

Kategória	Tételek
1.	a) Hitelderivatívák és az adósságokra nyújtott általános garanciák, többek között a kölcsönök és értékpapírok pénzügyi garanciájaként szolgáló készenléti hitellevelek, valamint az elfogadványok, beleértve az elfogadvány jellegű forgatmányokat, továbbá bármely egyéb közvetlen hitelhelyettesítő; b) Értékesítési és visszavásárlási megállapodások, valamint eszközértékesítések visszkereseti joggal, amennyiben a hitelkockázat az intézménynél marad; c) Az intézmény által kölcsönadott vagy biztosítékként letétbe helyezett értékpapírok, beleértve azokat az eseteket is, amikor azok repójellegű ügyletekből származnak; d) Határidős eszközvásárlások, határidős betétek és részben kifizetett részvények és értékpapírok, amelyek biztos lehívással járó kötelezettségvállalást jelentenek; e) Hitelhelyettesítőnek minősülő, mérlegen kívüli tételek, amennyiben azok nincsenek kifejezetten valamely másik kategóriába sorolva; f) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
2.	a) Rövid lejáratú pénzpiaci eszköz jegyzésére szolgáló rulírozó hitelmegállapodások (note issuance facilities, NIF), valamint rövid lejáratú pénzpiaci eszköz jegyzésére és a kibocsátásban való közreműködésre szolgáló középtávú rulírozó megállapodások (revolving underwriting facilities, RUF), az alapul szolgáló eszköz lejáratától függetlenül; b) Teljesítési biztosítékok, ajánlati biztosítékok, jótállások, és az adott ügyletekhez kapcsolódó készenléti hitellevelek, valamint ügylethez kapcsolódó hasonló függő tételek, kivéve a 4. kategóriában említett, kereskedelemfinanszírozási mérlegen kívüli tételeket; c) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.

Kategória	Tételek
3.	a) Kötelezettségvállalások le nem hívott összege, az alapul szolgáló eszköz lejáratától függetlenül, kivéve a más kategóriába tartozókat; b) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
4.	a) Kereskedelemfinanszírozási, mérlegen kívüli tételek: i. garanciák, beleértve az ajánlati és a teljesítési biztosítékokat, valamint a kapcsolódó előlegfizetési és visszatartási garanciákat, továbbá olyan garanciák, amelyek nem hitelhelyettesítő jellegűek; ii. visszavonhatatlan készenléti akkreditívek, amelyek nem hitelhelyettesítő jellegűek; iii. az intézmény által kibocsátott vagy megerősített, áruk mozgásából eredő, rövid lejáratú, öntörlesztő kereskedelemfinanszírozási akkreditívek, különösen az olyan akkreditívek, amelyeknek a biztosítéka a szállítmány; b) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
5.	a) A feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalások le nem hívott összege; b) Olyan lakossági hitelkeretek le nem hívott összege, amelyek feltételei lehetővé teszik az intézmény számára, hogy a fogyasztóvédelmi és a kapcsolódó jogi aktusok által megengedett legteljesebb mértékben felmondja a hitelkeretet; c) Olyan, ajánlati és teljesítési garanciák nyújtására szolgáló, le nem hívott hitelkeretek, amelyek bármikor, feltétel és előzetes értesítés nélkül felmondhatók, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező minőségromlás automatikusan a hitelkeret felmondását eredményezi; d) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.”